

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

27 april 2001

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1383
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1387
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1412
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	1424
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1428
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1443
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1449
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	1467
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1484
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1500
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1502
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1522

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1537
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)	
Nihil	
REGISTER	1539

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 40
van 15 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Europese vacatures – Engels

Naar verluidt, stelt een toenemend aantal vacatures van Europese organisaties als voorwaarde dat kandidaten het Engels als moedertaal hebben. Uitgerekend de Raad der Europese Gemeenten en Regio's is daar een voorbeeld van, met name voor de functie van informatieverantwoordelijke.

1. Is de minister-president van dit concrete geval op de hoogte ?
2. Welke beleidsvisie wordt terzake gehanteerd ?
3. Heeft Vlaanderen als lid van die raad protest aangetekend ?
4. Wordt naar aanleiding van het EU-voorzitterschap (Europees Unie) het thema discriminatie op grond van moedertaal door de minister-president ter harte genomen ?

Antwoord

1. De Raad der Europese Gemeenten en Regio's wenst een informatieverantwoordelijke aan te werven voor zijn bureau in Brussel met het Engels als moedertaal. Dit concrete geval werd en wordt opgevolgd.
2. Vlaanderen heeft in het kader van de Intergouvernementele Conferentie 2000 (IGC) ervoor gepleit dat elke officiële taal van de Europese

Unie op een gelijke wijze zou worden gebruikt in de instellingen en organen van de Europese Unie (met name de Raad, het Europees Parlement, de Commissie, het Comité van de Regio's, het Economisch en Sociaal Comité, het Hof van Justitie en de Rekenkamer). Verder pleit Vlaanderen voor het behoud van het huidige taalregime binnen de EU, ook na de uitbreiding.

De Raad der Europese Gemeenten en Regio's valt helaas buiten de werkingssfeer van de EU-verdragen. Verder is het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen (het zogenaamde septemberdecreet) *ratione loci* enkel van toepassing op de ondernemingen die hun exploitatiezetel in het Vlaamse gewest hebben. Vermits het hier een vereniging met exploitatiezetel in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest betreft, valt deze materie buiten de bevoegdheid van de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering ziet erop toe dat het fundamentele beginsel van de gelijkheid van de officiële talen van de EU wordt toegepast bij het aanwervingsbeleid van alle instellingen van de EU.

3. Vlaanderen is geen lid van de Raad der Europese Gemeenten en Regio's. Het enige Belgische lid is de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten (VBSG).
4. Het nastreven en bevorderen van de culturele en taalkundige diversiteit en van een gelijke behandeling van de diverse officiële talen binnen de Europese Unie, is een doelstelling die de Vlaamse regering permanent vooropstelt in het kader van haar EU-beleid. Het spreekt dan ook voor zich dat Vlaanderen zich voorneemt om deze belangen a fortiori tijdens het Belgisch voorzitterschap te blijven behartigen.

Temeer omdat onder het Belgisch voorzitterschap het Europees Jaar van de Talen wordt afgesloten. Met dit evenement worden de schijnwerpers gericht op de taalkundige verscheidenheid in Europa, evenals op de bevordering van het leren van talen. Bovenop een veelheid aan activiteiten organiseert Vlaanderen eind 2001 de Slotconferentie van het Europees Jaar van de Talen.

Vraag nr. 41
van 15 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuid-Afrikareis – Kostprijs

Eind november 2000 bracht de minister-president een officieel bezoek aan Zuid-Afrika.

1. Wat is de kostprijs van dit initiatief ?
2. Kan worden gepreciseerd of de kosten voor de persmensen die deelnamen aan de zending door de overheid werden gedragen ?

Zo ja, hoeveel journalisten kwamen hiervoor in aanmerking en welke verschillende kosten bracht dat met zich mee ?

3. Welke persorganen waren vertegenwoordigd ?

Antwoord

1. De kostprijs van dit initiatief bedraagt 2.360.857 frank.
2. De kosten voor de persmensen die deelnamen aan de zending werden door de overheid gedragen.

Acht journalisten namen deel aan deze zending. De reis- en hotelkosten waren ten laste van de overheid.

3. De volgende persorganen waren vertegenwoordigd : VTM, VRT tv en radio, Het belang van Limburg, De Morgen.

Vraag nr. 43
van 23 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlands beleid – Constitutionele regio's (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 37 van 30 januari 2001 aangaande het niet uitnodigen van Karinthië op de ministeriële conferentie van de vertegenwoordigers van de constitutionele regio's, stelt de minister-president onder meer dat de Vlaamse regering het tot haar exclusieve prerogatieven rekent om de concrete invulling en intensiteit van het beleid van (deel)staat tot (deel)staat vrij te bepalen.

In het licht van de standpunten van de heer Haider en zijn partij werd derhalve Karinthië niet uitgenodigd op bovengenoemde conferentie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1268 – red.*).

1. Kan de minister-president in dat verband een overzicht verstrekken van landen en deelstaten die op dezelfde behandeling kunnen rekenen als de regering van Karinthië ?
2. Welke bijeenkomsten zijn er in het kader van het Belgisch EU-voorzitterschap (Europese Unie) gepland met de constitutionele regio's ?

Antwoord

1. Er zijn geen andere landen en deelstaten die op dezelfde behandeling kunnen rekenen als de regering van Karinthië.
2. Ter opvolging van het colloquium van de constitutionele regio's is later in het voorjaar een politieke bijeenkomst van de minister-presidenten van de zeven partnerregio's gepland (Beieren Noordrijn-Westfalen, Salzburg, Catalonië, Schotland, Wallonië en Vlaanderen).

Het is de bedoeling om tijdens dit treffen een gezamenlijke politieke verklaring uit te werken als inbreng van de constitutionele regio's bij de Verklaring van Laken. Nadien zullen wij een bijeenkomst organiseren voor vertegenwoordigers van alle regiobureaus in Brussel, teneinde toelichting te verschaffen bij deze politieke verklaring. Ten slotte zullen alle Europese constitutionele regio's bij de oefening worden betrokken, mede in het kader van een initiatief dat minister-president Van Cauwenberghe van de Waalse regering zal organiseren in november 2001 in Luik.

Vraag nr. 48
van 27 februari 2001
van mevrouw HILDE DE LOBEL

Belgisch EU-voorzitterschap – Betrokkenheid

Luidens persberichten overweegt Zweden om in de toekomst te bedanken voor het voorzitterschap van de Europese Unie (EU). De Zweedse vice-premier, mevrouw Lena Hjelm-Wallèn, voert hiervoor de exorbitant hoge kosten aan die aan dit voorzitterschap verbonden blijken te zijn. Zij heeft berekend dat het organiseren van de EU-bijeen-

komsten haar land eind juni, bij het einde van het huidige Zweedse voorzitterschap, ruim 3,6 miljard Belgische frank zal hebben gekost.

In juli neemt België het voorzitterschap van Zweden over. Naar ik vandaag vernam op het colloquium over het versterken van de rol van de constitutionele regio's in de Europese Unie, zou het de bedoeling zijn dat ook regionale ministers sommige bijeenkomsten namens België zouden voorzitten.

1. In welke mate is Vlaanderen betrokken bij de organisatie en het kostenplaatje van het komende Belgisch voorzitterschap ?
2. Worden naar aanleiding of in de marge van dit voorzitterschap door Vlaanderen initiatieven genomen ? Zo ja, welke en wat zijn de geraamde kosten ?

Antwoord

1. Elke lidstaat van de Europese Unie neemt volgens een beurtregeling gedurende een half jaar het voorzitterschap van de Europese Unie waar.

Vanaf 1 juli 2001 neemt Vlaanderen voor het eerst actief deel aan het Belgisch EU-voorzitterschap. Vlaanderen heeft als deelstaat met wetgevende bevoegdheden een eigen rol te vervullen bij de uitoefening van het voorzitterschap. Voor gemeenschaps- en gewestmateries zitten ministers van de deelstaten immers formele ministerraden voor. Dit komt voor de eerste maal in de Europese geschiedenis voor.

Vlaanderen neemt het voorzitterschap waar van de formele Europese ministerraden Onderwijs, Jeugd en Toerisme en vertegenwoordigt België voor de formele Europese ministerraden Energie, Leefmilieu, Tewerkstelling en Sociale Zaken en Cultuur. Daarnaast organiseert Vlaanderen een informele raad Cultuur, drie ministeriële conferenties rond onderwijs, sport en toerisme en een veelheid aan andere evenementen.

2. De ontwerpagenda voor het Vlaamse luik van het Belgisch EU-voorzitterschap ziet eruit als volgt :

formele en informele raden

- formele raad Toerisme : 27 september/28 november (Brussel)

- formele raad Onderwijs en Jeugd : 29 november (Brussel)

- informele raad Cultuur : 4-5 december (Brugge)

ministeriële conferenties

- Toerisme : 1-2 juli (Brugge)
- Sport : 12 november (Brussel)
- Onderwijs : 28 november (Brussel)

horizontale evenementen

- Slotconferentie Europees Jaar van de Talen : 7-8 december (Brussel)
- Vlaamse Startconferentie Europees Jaar van de Talen : 7 maart (Brussel)
- Bureau van het Comité van de Regio's : 26 oktober (Alden Biezen)
- Colloquium van de regio's : 22 februari (Brussel)

- Conferentie culturele minderheden, tolerantie en multiculturaliteit : onbepaald

ambtelijke vergaderingen

- Directeurs internationale culturele samenwerking (administratie Buitenlands Beleid en Commissariaat-Général aux Relations Internationales de la Communauté française) : 3-6 oktober (Brussel-Brugge-Luik)
- Directeurs-generaal hoger onderwijs (Onderwijs) : 1-4 december (Antwerpen)
- Directeurs-generaal beroepsopleiding (Onderwijs) : oktober (Vlaamse stad)
- Specifieke onderwijscomités (Onderwijs en Europese Commissie) : (Vlaamse stad)
- Entep – Europees netwerk beleid voor lerarenopleiding : half september (Namen of Luik)
- Expertenconferentie innovatieve lerarenopleiding : half september (Namen of Luik)
- Randactiviteiten JINT – Coördinatieorgaan voor Internationale Jongerenwerking (de-

- partement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) : 17-29 september of 11-13 oktober (Leuven of Blankenberge)
- Europees Forum voor Sport (Europese Commissie en departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) : eind oktober (Brussel)
 - Gemeenschappelijk forum bodemsanering (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) : 18-19 oktober (Antwerpen)
 - Expertengroep over de stand van zaken en bekendmaking van de milieurichtlijnen (Vlaamse Milieumaatschappij) : 15 oktober (Brussel)
 - Expertengroep over milieuberichtgeving (Vlaamse Milieumaatschappij) : 3-4 december (Mechelen)
 - Gemeenschappelijk Wetenschappelijk Onderzoekscentrum/directoraat-generaal Milieu : werkgroep "PM 10-metingen" (Vlaamse Milieumaatschappij) : 17-18 september (Brugge)
 - Bijzondere vergadering van de groep "onderzoek/atoomzaken" (administratie Wetenschap en Innovatie) : eerste helft van juli (Antwerpen)
 - Europassconferentie (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) : 3-4 december (Brussel)
- eigen Vlaamse initiatieven*
- Europese expertenconferentie vakoverschrijdende eindtermen (departement Onderwijs) : 11-12 oktober (Brussel)
 - Europese beurs van studenten- en leerlingenparticipatieorganen in het Europees Parlement (Europese koepelorganisaties Obes-su en ESIB) : 27 november (Brussel)
 - Colloquium jeugd (departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) : 26-28 november (Gent)
 - Conferentie cultureel erfgoed (departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) : 19-20 november (Antwerpen)
 - Randactiviteit cultuur (Cultureel Contactpunt Vlaanderen) : (Brussel)
 - Colloquium "Effect van beleidsmaatregelen op de taakverdeling tussen mannen en vrouwen" (Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies) : 11-12 oktober (Brussel)
 - Seminarie "Op weg met telematica" (mobiliteitscel, departement Leefmilieu en Infrastructuur) : 16-17 oktober (Brussel)
 - Werkgroep groenestroomcertificaten (afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie) : 17 december
 - Symposium "Landbouw, bos- en tuinbouw in randstedelijke gebieden" (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en administratie Land- en Tuinbouw) : 19-22 september (Gent)
 - Seminarie dioxines in de lucht (Vlaamse Milieumaatschappij) : 19-20 november (Brugge)
 - Expertenvergadering CEN-werkgroep dioxinemetingen (Vlaamse Milieumaatschappij) : 21 november (Brugge)
 - Conferentie "Internationale beste praktijken inzake de evaluatie van wetenschappelijk en openbaar gefinancierde onderzoeken" (administratie Wetenschap en Innovatie en andere overheden) : 12-13 november (Brussel)
 - Conferentie "Sociaal-economisch wetenschappelijk onderzoek van projecten gefinancierd door de Gemeenschappen : resultaten en aanbevelingen" (administratie Wetenschap en Innovatie en andere) : 12-13 september (Antwerpen)
 - Conferentie "De popularisering van wetenschap en technologie op regionaal, nationaal en Europees niveau : beste praktijken, standaarden en eigen accenten" (administratie Wetenschap en Innovatie en andere) : 17-18 december (Brussel)
 - Symposium rond de rol van kleine en middelgrote ondernemingen in de Europese ruimtevaart (administratie Wetenschap en Innovatie en andere) : 9 november (Oostende)

- Expertenmeeting Trivisi (departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw en Europese Commissie) : november (Brussel)
- Conferentie "Lokale besturen en nieuwe dienstenwerkgelegenheid" (VVSG) : 18 en 19 oktober 2001 (Brussel)
- Conferentie "Architectuur en de Europese top 2001" (kabinet-Sauwens).

De geraamde kosten zijn de volgende.

Bij de begrotingsopmaak 2001 werd in een budget van 200.000.000 frank voorzien :

- naar analogie van wat gangbaar is op federaal niveau, wordt voor de informele Raad Cultuur in principe 8.000.000 frank uitgetrokken (de financiering van de formele raden valt geheel ten laste van het Raadssecretariaat) ;
- voor elk van de drie ministeriële vergaderingen, evenals voor de diverse activiteiten in het kader van het Europees Jaar van de Talen, wordt een forfaitair bedrag van 6.500.000 frank voorbehouden ;
- voor de organisatie van de bijeenkomst van het Bureau van het Comité van de Regio's in Vlaanderen, alsook voor het colloquium van de constitutionele regio's wordt 3.000.000 frank uitgetrokken ;
- voor de ambtelijke vergaderingen en de eigen Vlaamse initiatieven worden bedragen toegekend op basis van behoefte, met inachtneming van de uitgewerkte begrotingsrichtlijnen.

(Entep : European Network on Teacher Education Policies ; PM : Particulate Matter (zwevende deeltjes) ; Obessu : Organizing Bureau of European School Unions ; ESIB : European Student Information Bureau ; CEN : Comité Européen de Normalisation ; VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ; Trivisi : geïntegreerde visie op de onderneming vanuit drie in-

valshoeken : mens, milieu en maatschappij – red.)

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 103
van 1 februari 2001

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Zwerfvuilcampagne – Evaluatie

Sinds 1993 is een actie tegen zwerfvuil opgestart. Sinds 1998 werden ook gemeenten aangezet zelf initiatieven tegen zwerfvuil op te zetten en dit in het gemeentelijk milieuconvenant op te nemen.

Continuering en geregelde bekendmaking van resultaten zijn voor dergelijke acties belangrijk, én als positieve stimulans én als afschrikkingsmiddel.

In opvolging van mijn vroegere vragen terzake had ik graag het volgende vernomen.

1. Hoeveel keer werd in 2000 per provincie ingegrepen tegen zwerfvuil langs gewestwegen ?
2. Zijn de resultaten anders dan tijdens de periode van de jaarlijks lopende campagne ?
3. Op welke plaatsen in Limburg werden er in 2000 overtredingen vastgesteld ?
4. Welke gemeenten ondertekenden in 2000 een bijakte 6, waardoor zijzelf, in ruil voor een vergoeding, de netheid op de gewestwegen overnamen ?

Welke vergoedingen ontvingen deze gemeenten ?

5. Welk gevolg (vermaning, boete, betalen van oprijmkosten, ...) werd aan de overtredingen van 1998, 1999 en 2000 gegeven ?

Hoeveel bedragen de opbrengsten hiervan ?

Antwoord

1. Ingrepen tegen zwerfvuil :

	2000 (aantal PV's)
Antwerpen	7
Vlaams-Brabant	60
West-Vlaanderen	7
Oost-Vlaanderen	5
Limburg	16

2. Er is geen substantiële verandering merkbaar over de loop van de jaren, ondanks de gevoerde sensibiliseringsacties.

Dit betekent nochtans niet dat de gemiddelde Vlaming een sluikestorter is. De slordigheid van een kleine minderheid is voldoende om een vervuilde indruk te geven. Hetzelfde fenomeen doet zich voor in sommige stadswijken.

3. Overtredingen Limburg :

Parking E313 Diepenbeek	1
Parking E313 Lummen	1
Parking E314 Heusden-Zolder	2
Parking E314 Zonhoven	1
Gewestweg N762 Kinrooi	1
Gewestweg N760 Bree	1
Gewestweg N73 Bree	2
Gewestweg N73 Kinrooi	1
Gewestweg N715 Zonhoven	1
Gewestweg N78 Heirstraat	1
Gewestweg N78 Maaseik	1
Gewestweg N78 Kinrooi	2
Gewestweg N78 Dilsen Stokkem	1

4. Volgende Vlaamse gemeenten ondertekenden in 2000 een bijakte nr. 6 aan het mobiliteitsconvenant.

Spiere-Helkijn	27.07.2000
Ieper	30.10.2000
Tongeren	07.12.2000

Vergoedingen bijakte nr. 6

In 2000 werden volgende sommen uitbetaald :

Herentals	757.960 fr.
Mortsel	1.079.325 fr.
Brasschaat	562.000 fr.
Wuustwezel	414.463 fr.
Galmaarden	715.120 fr.
Neerpelt	282.824 fr.
Bocholt	752.138 fr.

Gingelom	259.332 fr.
Heusden-Zolder	749.526 fr.
Zutendaal	612.457 fr.
(uitbetaald op 13.02.2001)	

5. De strafrechtelijke vervolging is niet bekend bij mijn administratie ; strafrechtelijke boeten worden federaal geïnd.

De gerecupereerde bedragen voor opruimingskosten schommelen, maar zijn zeer beperkt. Op jaarbasis gaat het over minder dan 500.000 frank voor geheel Vlaanderen.

Vraag nr. 108
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Een geëigend onderdeel binnen het luik Onderzoek en Ontwikkeling betreft het beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek zoals het door de verschillende ministers wordt voorgesteld en toegewezen aan universiteiten en/of hogescholen.

Een overzicht van het onderwijskundig onderzoek, en dit sinds 1994, werd opgenomen onder Bijlage 1-9 van de Beleidsbrief Onderwijs – Beleidsprioriteiten 2000-2001 van 6 december 2000 (Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6-H).

Ik neem uiteraard aan dat dergelijke onderzoeksprojecten, net als tijdens de vorige legislatuur, niet enkel beperkt blijven tot onderwijskundige onderwerpen.

Kan de minister een overzicht geven van de toegewezen beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten binnen zijn/haar bevoegdheidsdomeinen sinds de aanvang van de legislatuur (en, indien mogelijk, gegroepeerd voor 1999 en 2000) ?

Voor het beoordelen van dit overzicht is het aangegeven dat, behalve de titel van de projecten, eveneens de naam van de promotor (en de instelling) vermeld wordt, alsook de looptijd van het project en de toegewezen middelen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers. De vraag aan mevrouw Marleen Vanderpoorten betreft evenwel alleen de kredieten die werden toegekend aan de onderzoeksprojecten vermeld in voornoemde beleidsbrief.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1522 – red.)

**Vraag nr. 110
van 8 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Autobussen De Lijn – Comfort

Openbaar vervoer aanbieden is één zaak, kwaliteit garanderen een andere.

De tevredenheidsmeting van De Lijn bewijst dat de doorsneeklant tevreden is. Toch hoor ik geregeld vrij negatieve opmerkingen over de manier waarop scholieren worden vervoerd. Bussen worden volgepropt, iedereen duwt tegen iedereen : het is onduidelijk hoeveel jongeren soms in Lijnbussen zitten. Dit lokt vanzelfsprekend baldadigheid en asociaal gedrag uit. Als we de vergelijking maken met normen waaraan ander personenvervoer moet voldoen – een zitplaats voor iedereen (eventueel met veiligheidsgordel), aanduiding van het aantal plaatsen, properheid – kunnen we hierbij ernstige vragen stellen.

Op sommige lijnen komt hier nog bij dat de bussen echt vuil zijn, zodat men zelfs niet meer door de ramen kan zien.

1. Is het verantwoord dat bussen van De Lijn die jongeren vervoeren, dit mogen doen zonder iedereen een zitplaats te geven, terwijl andere bussen (privé) die instaan voor vervoer van en naar de school over zitplaatsen moeten beschikken ?
2. Hoe wordt de veiligheid van rechtstaande passagiers op bussen van De Lijn gegarandeerd ?
3. Welke kwaliteitseisen hanteert De Lijn om het comfort van de passagiers te garanderen ?
4. Is er onderzoek gebeurd naar de stressbestendigheid van het personeel van De Lijn wanneer het met dergelijke overvolle bussen moet rijden ?
5. Bestaat er een planning in verband met het reinigen (binnen en buiten) van autobussen ? Welke ? Wordt ze overal toegepast ?

Antwoord

1. Alle voertuigen van de Vlaamse Vervoersmaatschappij worden aan een typekeuring onderworpen alvorens in dienst te worden gesteld. Per type voertuig wordt het maximaal aantal zit- en staanplaatsen bepaald uit het oogpunt van veiligheid.

De voertuigen worden zowel voor geregeld vervoer als voor bijzondere vormen van geregeld vervoer ingezet. Voor beide vormen van vervoer wordt de maximumcapaciteit nauwlettend gerespecteerd.

2. Bij de bestelling van autobussen worden eisen gesteld omtrent de aanwezigheid, de zichtbaarheid en de kwaliteit van de handvatten. Ook de kracht waaraan deze handvatten moeten kunnen weerstaan, wordt opgegeven.

De constructeur van de autobussen moet ter goedkeuring een plan meedelen met aanduiding van de plaats van de handvatten.

3. De voorwaarden voor het comfort van de voertuigen van de Vlaamse Vervoersmaatschappij worden in de eerste plaats mee opgenomen in de voorwaarden gesteld in :
 - het lastenkohier voor de bestelling van nieuwe voertuigen ;
 - het lastenkohier voor de privé-exploitanten wat de door hen in te zetten voertuigen betreft.

Met een tweejaarlijkse tevredenheidsmeting wordt nagegaan in hoeverre de kwaliteitseisen inzake comfort van de voertuigen, zoals opgenomen in het lastenkohier, nog voldoen aan de verwachtingen van de reizigers. Voldoen ze niet, dan worden de voorwaarden in het lastenkohier aangepast. In deze tevredenheidsmeting wordt – naast 44 andere kwaliteitsfactoren – het volgende nagegaan : zitcomfort ; stacomfort ; ruimte voor boekentassen, boodschappentassen en pakken ; bereikbaarheid van de belknoppen ; gemakelijkheid van het op- en afstappen ; geluid binnen voertuigen tijdens het rijden ; properheid van de binnenkant van de voertuigen ; properheid van de buitenkant van de voertuigen.

In 2000 deed de Vlaamse Vervoersmaatschappij haar derde tevredenheidsmeting bij haar klanten. Uit de resultaten bleek dat de klanten in

absolute termen het meest tevreden zijn over de afstand tussen de halten, de trajecten, de veiligheid en het comfort van de voertuigen.

Voor de hierboven vermelde kwaliteitsfactoren geeft onderstaande tabel de positieve evolutie weer van de tevredenheidsscores 2000 in vergelijking met deze van de meting van 1998.

Kwaliteitsfactor	Score meting 1998 (% scores veeleer tevreden tot zeer tevreden)	Score meting 2000 (% scores veeleer tevreden tot zeer tevreden)
Zitcomfort	76	78
Stacomfort	51	55
Ruimte voor boekentassen, boodschappentassen en pakken	35	40
Bereikbaarheid van de belknoppen	84	88
Gemakkelijk op- en afstappen	76	78
Geluid binnen het voertuig tijdens het rijden	74	79
Properheid binnenkant voertuigen	64	67
Properheid buitenkant voertuigen	58	66

4. De voorbije jaren gebeurde geen uitgebreid onderzoek naar de stressbestendigheid van de chauffeurs.

Er wordt echter wel degelijk over dit aspect gewaakt :

- het is een criterium bij de selectie ;
- er wordt voor alle chauffeurs een opleiding "stressbestendigheid en conflicthantering" gegeven ;
- voor chauffeurs met acute problemen is er begeleiding door een gespecialiseerd bureau met een netwerk van psychologen.

5. De stelplaatsen van De Lijn zijn uitgerust met wasmachines, waar de autobussen om de twee dagen uitwendig worden gewassen in de periode dat het niet vriest (de meeste wasmachines staan buiten).

De wasmachines in verwarmde loodsen worden gebruikt in periodes van lichte vorst. In periodes van strenge vorst worden de bussen met de

hand gewassen op de plaatsen waar er verwarmde lokalen ter beschikking zijn.

Alle autobussen worden dagelijks uitgeveegd. Jaarlijks krijgen de bussen een grondige binnenreiniging, waarbij de binnenbekleding en de zetels in velours met een speciale machine worden onderhouden. Dit kan alleen in de zomerperiode, omdat de zetels moeten drogen, wat in de winter te lang zou duren.

**Vraag nr. 111
van 8 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Wegenwerken – Limburg

Naar aanleiding van de begroting 2001 verduidelijkte de minister vice-president zijn plannen voor investeringen in het kader van mobiliteit.

Kan hij meedelen welke begin- en einddata er zijn vastgesteld voor de verschillende wegenwerken die dit jaar in Limburg worden uitgevoerd ?

Graag met vermelding van de respectieve kostenramingen en aanbestedingsdata.

Antwoord

De wegenwerken die dit jaar worden uitgevoerd, zijn het gevolg van aanbestedingen die plaatsgehad hebben in de loop van de jaren 1999 en 2000.

De begin- en einddata van deze projecten zijn bekend, niet alleen bij mijn administratie, maar ook bij de betrokken gemeentebesturen. Voorafgaandelijk aan de uitvoering van de werken is er geregeld overleg met de betrokken lokale overheid.

Niettemin hebben deze begin- en einddata een indicatief karakter, omdat ze in belangrijke mate worden beïnvloed door externe factoren zoals de weersomstandigheden, de vordering van voorbereidende werken door nutsmaatschappijen, en zo meer.

De werken voor projecten opgenomen op het programma 2001 worden in de loop van 2001 aanbesteed en starten algemeen gezien vanaf 2002. De concrete begindata zijn afhankelijk van het resultaat van het onderzoek van de inschrijvingen van de aannemers en staan op dit ogenblik dus nog niet vast.

Zodra de precieze begindatum bekend is, brengt mijn administratie de lokale overheid op de hoogte.

Vraag nr. 112 van 8 februari 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N17 Dendermonde-Mechelen – Provinciaal statuut

Naar verluidt wordt het provinciale statuut van de N17 van Dendermonde naar Mechelen ingeruild voor een gewestelijk.

Is de minister vice-president daarvan op de hoogte ?

Kan hij in dat geval bevestigen of er terzake al enig overleg werd gepleegd met de provincie(s) en in welk stadium dat overleg zich bevindt ?

Antwoord

Mijn administratie deelt mij mee dat zij nog niet aangesproken is in verband met de eventuele overdracht van de provincieweg N17 aan het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 114 van 8 februari 2001 van de heer JOS STASSEN

N419 Kruibeke – Geluidshinder

De N419 loopt van Temse over de gemeente Kruibeke naar Zwijndrecht. Ongeveer tien jaar geleden werd de N419 heraangelegd, tenminste de doortochten in de centra van de deelgemeenten Bazel en Kruibeke. Deze heraanleg ging uit van het concept van geïntegreerd en vertraagd verkeer en van verkeerssluizen in het centrum van de deelgemeente Kruibeke. De heraanleg en herinrichting zijn volledig in overleg met de gemeente Kruibeke verlopen.

Reeds meerdere jaren klagen een aantal omwonenden over lawaaioverlast door het verkeer over de kasseistroken op de heraangelegde N419.

Vorige legislatuur antwoordde de toenmalige minister Baldewijns op mijn schriftelijke vraag in verband met de lawaaioverlast dat hij dit probleem kende en enkel oplossingen overwoog waarbij lawaaioverlast niet zou worden verminderd ten gunste van de snelheid. Concreet betekende dit dat de kasseistroken niet zou worden vervangen door een asfaltlaag, waarover sneller zou worden gereden (*vraag nr. 37 van 3 oktober 1996 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 202 – red.*).

Ondertussen blijft de lawaaioverlast bestaan en komen er zelfs scheuren in huizen langs de kasseistroken van de heraangelegde N419.

1. Wat is de stand van zaken van het dossier lawaaioverlast N419 in de gemeente Kruibeke ?
2. Welke maatregelen werden reeds genomen of worden in het vooruitzicht gesteld in het kader van deze problematiek ?
3. Volgens het Kruibeekse gemeentebestuur weigert de minister vice-president een aantal maatregelen te nemen op de N419, zoals het invoeren van zone 30 in de bebouwde kom, het verbieden van vrachtwagens tijdens de spitsuren en wanneer de school uit is en het plaatsen van onbemande camera's.

Klopt dit ?

Zo ja, wat is de reden daarvoor ?

Zo neen, welke maatregelen worden dan precies uitgevoerd ?

4. Welk overleg bestaat er met het gemeentebestuur van Kruibeke ?

Antwoord

1. De lawaaioverlast waarvan sprake wordt veroorzaakt door een te hoge rijsnelheid over de vertragsstroken in mozaïekkeien in Bazel.

Na de evaluatievergadering over het project werden een aantal voorstellen onderzocht om de snelheid nog verder omlaag te halen, zoals de aanleg van asverschuivingen. Deze asverschuivingen bleken niet haalbaar, gelet op de beperkte breedte van het openbaar domein. Alleen maar de soort verharding wijzigen, zou het snelheidsremmend effect verminderen. Trouwens, bij de opmaak van het ontwerp was het gemeentebestuur heel expliciet vragende partij om die vertragsstroken in die vorm aan te leggen.

Niettemin zijn mijn diensten bereid om de vertragsstroken in mozaïekkeien te verwijderen, indien hierover een consensus kan worden bereikt binnen het college van burgemeester en schepenen. In voorkomend geval zal de toegelaten rijsnelheid dienen te worden gehandhaafd door een verscherpt toezicht van de politiediensten.

2. Bijkomende maatregelen zoals een (tijdelijk) verbod op vrachtwagens zijn misschien ook mogelijk, maar dergelijke maatregelen dienen deel uit te maken van een globale visie over mobiliteit op het grondgebied van de gemeente Kruibeke. Zo niet ontstaat er elders ongewenst sluipverkeer.

Tot op heden heeft de gemeente nog geen stappen ondernomen om de opmaak van een mobiliteitsplan op te starten. Mijn administratie zal het gemeentebestuur van Kruibeke nogmaals verzoeken om dat te doen.

3. Tussen de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen) en de gemeentebesturen zijn er geregeld contacten.

Vraag nr. 116
van 9 februari 2001
van de heer JAN LAURYS

Zebrapaden – Bertem

Tijdens een recente gemeenteraadszitting in Bertem werd meegedeeld dat bij de heraanleg van de Tervuursesteenweg op het grondgebied van de gemeente Bertem zo goed als alle zebrapaden op de steenweg zouden worden geschrapt.

De reden hiervoor zou gelegen zijn in algemene richtlijnen van het Vlaams Gewest die inhouden dat zebrapaden slechts worden aangelegd indien een minimaal aantal personen binnen een bepaalde periode van de oversteekplaats gebruikmaakt. Zebrapaden die hieraan niet voldoen, moeten worden geschrapt. In het geval van Bertem zou dit, zoals vermeld, impliceren dat nagenoeg geen enkel zebrapad wordt gehandhaafd. De oversteekbaarheid van de weg, die nu reeds het dorp in twee snijdt, zou hierdoor verder in het gedrang komen.

Deze maatregel wekt verbazing, ook al gezien het feit dat de weg in het ontwerpstructuurplan van de provincie Vlaams-Brabant niet als prioritaire verkeersas naar voren wordt geschoven. Aan de Tervuursesteenweg wordt integendeel een belangrijke openbaarvervoersfunctie toegewezen. Bushaltes aan een drukke weg zonder zebrapad in de onmiddellijke nabijheid verliezen een groot stuk van hun aantrekkelijkheid, zeker voor kwetsbare doelgroepen als senioren en kinderen.

Het ontbreken van veilige oversteekplaatsen leidt potentieel tot vervoersarmoede, niet wegens een gebrek aan openbaar vervoer of een te hoge prijs ervan, maar integendeel door een gebrek aan voorzieningen om de bushalte veilig te bereiken.

1. Bestaat er inderdaad een algemene richtlijn met betrekking tot de aanleg van zebrapaden op gewestwegen ?

Wordt hierbij een onderscheid gemaakt naargelang de categorisering van de wegen ?

Wordt hierbij uitgegaan van het standpunt van de voetgangers (met name de verkeersintensiteit), of van het standpunt van de automobilist (enkel voetgangers) ?

2. Dreigen dergelijke richtlijnen, indien ze inderdaad bestaan, geen nieuwe vorm van vervoersarmoede te creëren, waarbij vooral in landelijke gebieden kwetsbare groepen sterk in hun bewegingsvrijheid zouden worden beperkt ?

Heeft met andere woorden niet elke voetganger recht op veilige oversteekplaatsen binnen een redelijke afstand ?

3. Kan de minister vice-president bevestigen dat, conform de huidige richtlijnen, het merendeel van de zebra-paden op de Tervuursesteenweg wordt geschrapt ?

Kunnen overwegingen inzake verkeersveiligheid niet resulteren in een groter aantal zebra-paden ?

Antwoord

1. Op 18 juni 1998 trad een nieuw dienstorder (AWV 98/5) van de administratie Wegen en Verkeer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in werking. Dit dienstorder heeft betrekking op de "criteria voor het aanbrengen van niet door driekleurige verkeerslichten beschermde voetgangersoversteekplaatsen".

De aanleg van dergelijke voetgangersoversteekplaatsen moet immers gebaseerd zijn op welomschreven kwantitatieve en kwalitatieve voorwaarden, zo niet wordt een vals gevoel van veiligheid gecreëerd. De verkeersveiligheid van de dwarsende voetganger staat centraal. Het respecteren van minimale zichtafstanden volgens de toegelaten snelheid, leidt er bijvoorbeeld toe dat er geen zebra-paden worden aangelegd te kort na een bocht.

2. De voetganger heeft in de eerste plaats recht op verkeersveiligheid. Voetgangersoversteekplaatsen die niet volgens bepaalde criteria worden aangelegd, garanderen hem dit recht niet, integendeel.

De criteria beogen een optimale verkeersafwikkeling en verkeersveiligheid, in de eerste plaats voor de voetganger.

3. Naar aanleiding van de heraanleg van de Tervuursesteenweg in Bertem gebeurde er een controle van de voetgangersoversteekplaatsen en een toetsing ervan aan de voormelde criteria.

Het is niet correct dat alle oversteekplaatsen zullen verdwijnen, integendeel. Het is de bedoeling van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant om een aantal oversteekplaatsen te behouden en zodanig aan te passen dat veiliger oversteken mogelijk wordt.

Voetgangersoversteekplaatsen die klaarblijkelijk minder oordeelkundig werden aangebracht en niet voldoen aan de onderrichtingen van het dienstorder AWV 98/5 worden besproken met

het gemeentebestuur. Hierbij kan dan rekening worden gehouden met bijkomende informatie van lokale aard die door het gemeentebestuur wordt verstrekt.

Indien de afdeling Wegen en Verkeer het behoud van een oversteekplaats toch niet wenselijk acht en het gemeentebestuur niet akkoord kan gaan met de verwijdering ervan, wordt de zaak nogmaals besproken binnen de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid, waar het gemeentebestuur zijn zienswijze andermaal kan uiteenzetten. Indien de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid uiteindelijk van mening is dat de voetgangersoversteekplaats beter kan behouden blijven, wordt ze niet afgeschaft.

Alle beslissingen worden dus slechts na consultatie van het gemeentebestuur genomen.

Vraag nr. 117 van 9 februari 2001 van de heer PATRICK LACHAERT

Kluzendok Gent – Omlegging spoorlijn 55

De vertraging bij de omlegging van de goederenspoorlijn Wondelgem-Zelzate rond het in aanleg zijnde Kluzendok in de Gentse haven heeft heel wat kwaad bloed gezet in Gentse havenkringen. Dikwijls wordt daarbij met de vinger gewezen naar de NMBS. Een aantal investeerders zou daardoor zijn plannen voor grondinname en investeringen in de haven "nog" niet kunnen realiseren, wat een trafiekderving en een verlies aan inkomsten voor het Havenbestuur inhoudt.

Onlangs kwam deze problematiek opnieuw in de pers.

De NMBS stelde bij monde van de heer ir. André Martens dat de omlegging van spoorlijn 55 moet gebeuren op initiatief van en door het Vlaams Gewest, dat daartoe op 19 maart 1999 een overeenkomst heeft afgesloten met de NMBS.

Deze overeenkomst bepaalt dat de NMBS, in opdracht van het Vlaams Gewest, instaat voor de aanleg van de sporen, seininrichting en signalisatie van de overwegen. Alle werken die daaraan voorafgaan, moeten eerst worden uitgevoerd door het Vlaams Gewest zelf : de MER-procedure (milieu-effectrapport) het verleggen van de terreinen, het aanvragen van de bouwvergunning, de aanleg van een nieuwe spoorbedding en het bouwen van de nodige kunstwerken.

De MER-studie werd op 23 juli 1999 conform verklaard en de bouwvergunning werd na een lange procedure pas op 23 augustus 2000 verkregen. Ondertussen liet de NV Aswebo weten niet meer geïnteresseerd te zijn in het uitvoeren van de toegewezen werken en is de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) verplicht een nieuwe aanbesteding uit te schrijven.

Wat de NMBS betreft : reeds meer dan anderhalf jaar is het dossier voor de aanleg van de sporen aanbestedingsklaar. Rekening houdende met de geldigheidstermijn van de aanbesteding, wordt er voor het starten van de aanbestedingsprocedure gewacht op de aanvang van de voorafgaande werken door het Vlaams Gewest. Deze worden nu gepland voor eind mei 2001.

1. Dient er inderdaad een nieuwe aanbesteding door AWZ te worden uitgeschreven ?
2. Vangen de voorafgaande werken eind mei 2001 aan ?

Is het Vlaams Gewest verantwoordelijk voor de vertragingen bij de omlegging van de goederenspoorlijn ?

Antwoord

1. Op 26 november 1998 is mijn administratie overgegaan tot de openbare aanbesteding van de werken voor de omlegging van de lijn 55. De laagste regelmatige inschrijving werd ingediend door de NV Aswebo in Drogen-Gent.

Door het uitblijven van een bouwvergunning en de noodzakelijke onteigeningen werd de opdracht niet betekend aan de aannemer en werd de laagste inschrijver regelmatig gevraagd om de geldigheidsduur van zijn offerte te verlengen. Op 28 februari 2000 liet de NV Aswebo weten af te zien van de uitvoering van bovenvermelde werken.

Op 28 april 2000 werd alsnog de tweede gerangschikte gevraagd om de geldigheidsduur van de offerte onvoorwaardelijk te handhaven. Op 16 mei 2000 liet ook hij weten zijn inschrijvingsprijs niet te kunnen aanhouden.

Hoofdzakelijk door het feit dat de omstandigheden van uitvoering ondertussen gewijzigd

waren en dat de laagste twee inschrijvers hun inschrijvingsprijs niet handhaafden, werd geopteerd voor een heraanbesteding.

Voor de uitvoering van de werken, namelijk de aanleg van de spoorwegzate, was in het oorspronkelijke bestek opgenomen dat de aannemer het zand diende te leveren. Alhoewel er op de locatie van het Kluzendokcomplex zand aanwezig is, kon de aanbestedende overheid geen zand ter beschikking stellen omdat alle terreinen waar het kon worden genomen, toebehoren aan het Havenbedrijf Gent en het Havenbedrijf een zandwinning via een openbare aanbesteding had gegund. Het Havenbedrijf kon in het kader van de uitvoering van de werken voor de lijn 55 geen bijkomende zandwinning toestaan, zo niet zou dit tot belangrijke juridische complicaties hebben kunnen leiden.

Het contract voor de zandwinning is echter verlopen sinds augustus 2000, zodat in het nieuwe bestek kan worden opgenomen dat zand ter beschikking wordt gesteld van de inschrijver, te winnen in het toekomstige insteekdok van het Kluzendokcomplex. Dit betekent niet alleen een te verwachten besparing op de in aanbesteding te geven werken, het betekent ook dat 210.000 m³ zand later niet meer moet gebaggerd en gestort worden, wat uiteraard een bijkomend financieel voordeel oplevert voor het Vlaams Gewest. Het is aangewezen zoveel mogelijk zand van de toekomstige Kluzendoksites te herbestemmen, aangezien de totale grondbalans een ruim overschot van grondspecie aan geeft.

2. Het dossier voor heraanbesteding van de werken werd in de loop van de maand januari 2001 aanbestedingsklaar gemaakt. Dit dossier wordt mij eerstdaags voorgelegd voor akkoord tot aanbesteding. Rekening houdende met de publicatietermijn voor de aanbesteding en met de termijnen voor goedkeuring van het dossier, is de datum van het aanvangsbevel van de werken veeleer midden juni 2001 dan eind mei te verwachten.
3. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hieronder een overzicht van de stappen die in dit dossier werden gezet.

- 31.08.1998 De aanbestedingsdocumenten zijn ondertekend door de bevoegde personen bij de NMBS
- 03.09.1998 Aanbesteding MER
- 26.11.1998 Aanbesteding van de werken voor de aanleg van de zate
- 19.03.1999 De overeenkomst tussen NMBS en Vlaams Gewest wordt getekend
- 19.05.1999 Onteigeningsdocumenten worden overgezonden door de afdeling Bovenschelde
- 09.07.1999 De Vlaamse minister van Begroting deelt mee dat, gelet op de budgettaire impact, het onteigeningsdossier niet als een lopende zaak kan worden behandeld en stuurt het dossier terug
- 23.07.1999 Conformverklaring van het MER
- 20.08.1999 Bouwvergunning wordt ingediend
- 26.08.1999 Onteigeningsdocumenten worden voor de tweede maal overgezonden
- 28.09.1999 Adviesvraag aan de minister van Begroting
- 18.01.2000 Akkoord minister van Begroting in verband met de budgettaire impact van de onteigeningsplannen
- 08.02.2000 Het onteigeningsbesluit wordt ondertekend
- 17.02.2000 Het Eerste Comité tot Aankoop wordt gevraagd dringend te willen overgaan tot verwerving van de gronden
- 24.02.2000 Alle eigenaars van gronden worden aangeschreven
- 28.02.2000 De aannemer ziet af van de uitvoering van de werken
- 16.08.2000 Vergadering met het Eerste Comité van Aankoop om de verwerving van de gronden te activeren
- 23.08.2000 De bouwvergunning wordt verkregen
- 31.10.2000 Het Havenbedrijf bezorgt een plan met een afgebakende zone voor winning van zand
- 15.01.2001 Milieutechnisch onderzoek van de te vergraven gronden
- 30.01.2001 Het aanbestedingsdossier voor heraanbesteding wordt ingediend

Uit bovengenoemd dossierverloop blijkt de bezorgdheid van zowel het Vlaams Gewest als het Havenbedrijf om de reeds opgehoogde terreinen zo snel mogelijk exploitatierijp te maken. Hierdoor ontstonden op cumulatieve wijze vertragingen. De afstemming van een aantal randvoorwaarden op de aanbesteding kan niet worden ingevuld. De verwachting was dat het ver-

krijgen van de bouwvergunning en het verwerven van de terreinen minder tijd zouden in beslag nemen.

Daarenboven is het gehele dossierverloop gekoppeld aan de overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NMBS, waarin de rechten en de plichten van beide partijen worden beschreven. Het afsluiten van de overeenkomst werd vertraagd door de toen aan de gang zijnde besprekingen omtrent een nieuwe algemene overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NMBS.

De overeenkomst bepaalt dat het Vlaams Gewest dient in te staan voor de verwerving van de gronden. Deze overeenkomst diende aldus eerst ondertekend te zijn, teneinde een juridische basis te hebben voor de onteigeningen. Deze onteigeningen worden uitgevoerd door het Eerste Comité van Aankoop, Ministerie van Financiën van de federale overheid. Met het Comité werden de nodige afspraken gemaakt om de gronden ter beschikking te hebben op het ogenblik van de aanvang van de werken.

Ook het verkrijgen van de bouwvergunningen heeft enige tijd gevegd, enerzijds vanwege de toetsing van het project aan het gehele ROM-project voor de Gentse Kanaalzone, en anderzijds vanwege het in werking treden van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening. (*ROM : ruimtelijke ordening en milieu – red.*)

Vraag nr. 118
van 9 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Colomastraat Mechelen – Overdracht naar gemeente

In Mechelen is al enige tijd sprake van de overheveling van de Colomastraat van het Vlaams Gewest naar de stad.

Kan de minister vice-president meedelen hoever het daarmee staat ?

Antwoord

Ik ben vragende partij voor een overdracht van de Colomastraat (N1b) aan de stad Mechelen, vermits ik van mening ben dat het beheer (onderhoud, afsluiting voor manifestaties, etc.) van wegen zoals de

Colomastraat beter kan gebeuren door de lokale overheid.

De overdracht kan echter enkel plaatsvinden indien het stadsbestuur van Mechelen hiermee akkoord gaat. Tot op heden kon hierover geen akkoord worden bereikt tussen de diensten van het Vlaams Gewest en het stadsbestuur. De overheveling staat mijns inziens volledig los van een eventuele heroriëntering van de verkeersstromen in de Colomastraat en aanpalende wegen.

Ik zal de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen opdracht geven om de overdracht voor te stellen aan het nieuwe stadsbestuur.

Vraag nr. 119
van 9 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Waterbeheersing Netebekken – Pompen

Aan de mondingen van de Lekkebeek en de Wouwendonkbeek in Duffel en de Goorbosbeek in Sint-Katelijne-Waver functioneren nog altijd voorlopige pompinstallaties om het risico op overstrooming te beperken.

Voor het plaatsen van definitieve elektrische pompinstallaties wordt gewacht op de uitslag van bijkomend onderzoek.

1. Hoever zijn die studies gevorderd ?
2. Is er al sprake van een definitieve planning wat de plaatsing van de definitieve pompen betreft ?

Antwoord

In antwoord op de vraag in verband met de pompen op verschillende beken in het Netebekken moet ik opmerken dat deze beken onbevaarbare waterlopen zijn van tweede of derde categorie en dat het beheer hiervan derhalve valt onder de bevoegdheid van de provincie of de gemeente.

Ten tijde van het acuut overstromingsgevaar in het Netebekken door uitzonderlijke regenval heeft de administratie Waterwegen en Zeewezen zelf enkele initiatieven genomen voor het plaatsen van pompen. Deze administratie is in principe echter enkel bevoegd en verantwoordelijk voor de bevaarbare waterwegen van het Vlaamse gewest. Deze interventie gebeurde dan ook enkel met het oog op de veiligheid van de bevolking en het voorkomen van

overstromingen. Op dat ogenblik zou het immers onverantwoord zijn onnodig tijd te verliezen door discussies omtrent bevoegdheden. Het is duidelijk dat door dit snelle ingrijpen op dat ogenblik erger kon worden voorkomen.

De studies in verband met de waterhuishouding van deze onbevaarbare waterlopen dienen dan ook te worden uitgevoerd door of in opdracht van de beheerder van deze waterlopen zelf, in casu de provincie Antwerpen. Ook voor het plaatsen van definitieve pompen ga ik ervan uit dat dit de bevoegdheid en verantwoordelijkheid is van de beheerder.

Ik verneem ondertussen van mijn administratie dat het probleem van de pompen op de beken van het Netebekken ondertussen ook ter sprake is gekomen in het bekkencomité van de Nete en dat het provinciebestuur van Antwerpen effectief werk zou maken van de nodige modelleringsstudies.

In het kader van de principes van integraal waterbeheer dient, voor het voorkomen van mogelijke wateroverlast, veeleer gezocht te worden naar de aanleg van overstromingsgebieden of wachtbekkens in het opwaartse gedeelte van de waterloop zodat, in geval van overvloedige regenval, het water tijdelijk hierin kan worden gestockeerd zonder schade toe te brengen aan de woongebieden. Het plaatsen van pompen of pompgemalen mag slechts in aanmerking worden genomen indien het om de een of andere reden volstrekt onmogelijk is de nodige wachtbekkens of overstromingsgebieden aan te leggen.

Voor een gedetailleerd antwoord op zijn vraag dien ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook te verwijzen naar het provinciebestuur van Antwerpen.

Vraag nr. 120
van 9 februari 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Mobiliteitsconvenants – Gent-Eeklo

Sinds enkele jaren worden de gemeenten aangemoedigd om met De Lijn en het Vlaams Gewest mobiliteitsconvenants af te sluiten, teneinde tot een planmatig en geïntegreerd mobiliteitsbeleid te komen.

1. Welke gemeenten in het arrondissement Gent-Eeklo hebben tot nu toe reeds het moederconvenant afgesloten ?

2. In welke fase van het planningsproces bevinden deze gemeenten zich vandaag ?
1e fase : oriëntatienota
3. Welke bijakten hebben deze gemeenten ondertussen afgesloten ?
2e fase : synthesenota
3e fase : de opmaak van het mobiliteitsplan zelf.

Antwoord

De gevraagde informatie over de stad van zaken betreffende de mobiliteitsconvenants afgesloten met de gemeenten van het arrondissement Gent-Eeklo is weergegeven in de volgende tabel.

Een mobiliteitsplan wordt opgemaakt in drie fasen :

Gemeente	Convenant	Fase planningsproces	Afgesloten bijaktes
Aalter	Ja	3 ^e fase	1
Assenede	Ja	3 ^e fase	1/7/9/15
De Pinte	Neen	-	-
Deinze	Ja	3 ^e fase	1/4A/18A/18B
Destelbergen	Neen	-	-
Eeklo	Ja	3 ^e fase	1/2A/3A/3B/7/9/11A/ 15/16A
Evergem	Ja	2 ^e fase	1/3A
Gavere	Ja	3 ^e fase	1/3A
Gent	Ja	2 ^e fase	7A/7bis/7ter/9A/9B/10 11A
Kaprijke	Ja	2 ^e fase	1/7/9
Knesselare	Ja	3 ^e fase	1
Lochristi	Ja	-	1
Lovendegem	Ja	2 ^e fase	1
Maldegem	Ja	Mobiliteitsplan af	1/3A
Melle	Ja	2 ^e fase	1
Merelbeke	Ja	2 ^e fase	1
Moerbeke-Waas	Neen	-	-
Nazareth	Ja	2 ^e fase	1
Nevele	Ja	Mobiliteitsplan af	1
Oosterzele	Ja	2 ^e fase	1
Sint-Laureins	Ja	2 ^e fase	1/7/9/11A
Sint-Martens-Latem	Ja	-	1
Waarschoot	Neen	-	-
Wachtebeke	Neen	-	-
Zelzate	Ja	2 ^e fase	1
Zomergem	Neen	-	-
Zulte	Ja	Mobiliteitsplan af	1/11A

Vraag nr. 121
van 15 februari 2001
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Kanaal naar Beverlo – Baggerslib

Ondanks het feit dat metingen hebben aangetoond dat het slib uit het Kanaal naar Beverlo in Wezel ernstig verontreinigd is door zware metalen, heeft de Dienst voor de Scheepvaart toch baggerwerkzaamheden uitgevoerd. Het opgegraven slib werd op de oevers gestort.

Een leidinggevende verklaarde dat hiervoor strikt genomen toestemming nodig is van OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest), maar dat hierdoor het onderhoud van de kanalen onbetaalbaar zou worden.

Wordt er in de nodige financiële middelen voorzien voor een "veilig" onderhoud van de kanalen ?

Welke maatregelen worden genomen om te voorkomen dat het vervuilde slib kan opwaaien als het is opgedroogd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

De werken op het grondgebied Balen van het Kanaal naar Beverlo waarnaar wordt verwezen, waren in principe geen echte baggerwerken als dusdanig, maar dringende oeverversterkingswerken waarbij specie uit het kanaal werd gebruikt afkomstig van de ingekalfde en geërodeerde kanaaloevers. Het kanaal ligt op deze plaats in ophoging, zodat geen risico mag worden gelopen in verband met het garanderen van de veiligheid.

Nadat de specie op de oevers was geplaatst, werd deze onderzocht. Dit onderzoek toonde aan dat de specie zeer ernstig vervuild is en derhalve niet kan of mag worden gebruikt voor het aanvullen van de oevers. Na overleg met OVAM heeft de Dienst voor de Scheepvaart dan ook beslist de specie op een verantwoorde wijze af te voeren en te bergen. Op dit ogenblik worden nog bijkomende uitloogproeven uitgevoerd. Deze proeven zijn nodig om te bepalen of en welke bijkomende behandelingen deze specie eventueel nog moet ondergaan vooraleer ze kan worden gestort. De Dienst voor de Scheepvaart onderzoekt momenteel ook waar deze specie het best wordt gestort en op welke wijze het

vervoer (per schip of per vrachtwagen) het best wordt georganiseerd.

Wegens de bijkomende uitloogproeven kon de oorspronkelijk vooropgestelde datum van maart voor de opruiming van de specie, zoals afgesproken met OVAM, niet worden gehaald. De Dienst voor de Scheepvaart heeft overleg gepleegd met zowel de gemeente Balen als de OVAM over een uitstel van deze datum.

Voor het ogenblik is de specie nog met water verzadigd, zodat er nog geen gevaar bestaat voor opwaaien. Aan de Dienst voor de Scheepvaart is ieder geval opdracht gegeven de specie onverwijld af te voeren, conform de vigerende milieuwetgeving terzake, en indien nodig de vereiste en passende beschermingsmaatregelen te treffen voor mens en omgeving.

Door de vervuiling van de onderwaterbodems van de bevaarbare waterwegen van het Vlaamse gewest worden de baggerwerken alsook de werken aan oevers en dijken veel duurder, vermits baggerspecie slechts zeer zelden nog geschikt is voor hergebruik. De vervuilde baggerspecie moet in speciale bergingslocaties worden geborgen en voor de oever- en dijkwerken moet zuivere specie van elders worden aangevoerd. Met deze hogere kostprijs wordt rekening gehouden bij het opstellen van de begrotingen zowel voor infrastructuurwerken als voor buitengewone onderhoudswerken.

Met collega Dua wordt ondertussen gewerkt aan een oplossing van het baggerprobleem.

Vraag nr. 122
van 15 februari 2001
van de heer PIETER HUYBRECHTS

E313 Herentals-Oost – Carpoolparking

Tijdens een werkbezoek op 14 juni 2000 aan Olen verklaarde de minister vice-president over voldoende geld te beschikken voor de aanleg van een carpoolparking in de lus tussen de E313 en de oprit Herentals-Oost in Olen.

Een wijziging van het gewestplan is hiervoor echter noodzakelijk.

Wanneer wordt met de aanleg van de carpoolparking gestart en wat is de geplande datum van ingebruikname ?

Wat is het kostenplaatje van deze carpoolparking ?

Antwoord

De carpoolparking in kwestie staat op de zeventiende plaats gerangschikt in de behoefteanalyse voor de aanleg van carpoolparkings. Daarom is de realisatie van deze parking nog niet op korte termijn gepland.

Er is nog geen plan uitgetekend, een kostenraming is dan ook nog niet beschikbaar.

De programmatie van deze parking is slechts zinvol zodra de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening het gewestplan hiervoor aangepast heeft.

Vraag nr. 123
van 15 februari 2001
van de heer EDDY SCHUERMANS

N754 Alken – Verkeersveiligheid

De Onze-Lieve-Vrouwstraat (N754) in Alken is een drukke verbindingsweg.

De verkeerssituatie is er problematisch. Zo vallen er in de bocht ter hoogte van huisnummer 89 herhaaldelijk ongevallen te noteren.

Werden reeds maatregelen in het vooruitzicht gesteld om de veiligheid daar te verhogen ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Limburg) werd reeds op de hoogte gebracht van de gestelde problematiek door de politie van Alken. Op de gewestweg N754, vak Herk-de-Stad – Borgloon, bevindt zich een weggedeelte waar geregeld ongevallen gebeuren. De gevolgen beperken zich hoofdzakelijk tot stofelijke schade. De toegelaten snelheid bedraagt 90 km/u.

Het bewuste wegvak wordt gekenmerkt door zijn bochtig traject. Dit is duidelijk gesignaleerd door middel van de borden A1, die een opeenvolging van bochten aangeven. Ze geven de weggebruiker aan dat de bochten met een gevoelige snelheidsvermindering dienen te worden genomen.

Thans voert de administratie een onderzoek uit naar bijkomende gegevens inzake vastgestelde ongevallen en naar mogelijke verbeteringsvoorstellen. Nadien zullen deze, in overleg met gemeente,

politie, rijkswacht en administratie, worden besproken en doorgevoerd.

Vraag nr. 124
van 15 februari 2001
van de heer JOACHIM COENS

Vlaamse kusthavens – Studie hinterlandontsluiting

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd de ontsluiting van de haven van Zeebrugge op het hoofdwatwegennet als hoogste prioriteit aangeduid.

Het voorzag hiervoor in drie mogelijke alternatieven, waaronder de aanleg van het Noorderkanaal. Voor de beoordeling van de drie alternatieven zouden de ruimtelijke en economische opportuniteiten voorafgaandelijk worden onderzocht.

Voor de aanleg van het Noorderkanaal besliste men over te gaan tot een maatschappelijke-impactstudie (MAIS) om de ontsluiting te toetsen op economisch nut, ecologisch draagvlak en financiële implicaties.

1. Wat is de huidige stand van zaken van de MAIS ? Wat is de verdere timing ?
2. Wie werd bij deze studie betrokken ?

Antwoord

1. De optimalisering van de hinterlandontsluiting van de Vlaamse kusthavens wordt door een studiebureau in opdracht van de administratie Waterwegen en Zeewezen onderzocht. Voor de potentiële ontsluiting van de Vlaamse kusthavens werden diverse alternatieven onderzocht.

De ontsluitingsmogelijkheden via de kustvaart, een opwaardering van het Kanaal Gent-Oostende, een opwaardering van het Afleidingskanaal van de Leie en een nieuw kanaal langs de N49 werden bestudeerd.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, wordt met de dimensies economie, milieu en de sociale en culturele dimensie op een gelijkwaardige manier rekening gehouden in de studie. De methodologie voor het bepalen van de impact van de ontsluiting op de verschillende dimensies is vastgelegd.

Het studiebureau Technum bepaalt nu voor elk alternatief, overeenkomstig de afgesproken methodologie, voor de vier alternatieven de impact op de verschillende dimensies. Dit zal worden afgerond tegen eind maart 2001. De resultaten zullen worden meegedeeld aan de colleges van burgemeester en schepenen in het gebied Gent – Oostende ter gelegenheid van een infovergadering op 9 mei 2001. De resultaten van deze studie zullen ter beschikking worden gesteld voor de strategische planning in de havens van Zeebrugge en Oostende.

Deze MAIS is een beleidsvoorbereidende studie met een oriënterende finaliteit afgestemd op de strategische planning van de Vlaamse kusthavens. Aanvullend onderzoek, ook voor de ontsluiting, zelfs via andere modi zal waarschijnlijk noodzakelijk blijken in de toekomst.

2. Bij deze studie werden de volgende actoren betrokken :

administratie Waterwegen en Zeewezen ; administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer ; administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen ; administratie Wegen en Verkeer ; administratie Land- en Tuinbouw ; administratie Leefmilieu en Infrastructuur, Mobiliteitscel ; Instituut voor Natuurbehoud ; MBZ NV ; AG Haven Oostende ; stad Brugge ; provincie West-Vlaanderen ; provincie Oost-Vlaanderen ; Vlaamse Havencommissie ; Rijkswaterstaat Middelburg, Directie Zeeland.

(MBZ : Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen ; AG : Autonoom Gemeentebedrijf – red.)

**Vraag nr. 125
van 15 februari 2001
van de heer DIRK HOLEMANS**

Voordeeltarieven De Lijn – Impact

In deze legislatuur voerde De Lijn verschillende tariefmaatregelen door met als doel het aantrekkelijker maken van het openbaar vervoer. Deze maatregelen bestaan deels uit het gratis maken van het openbaar vervoer en deels uit het aanbieden van korting aan bepaalde doelgroepen.

Om een goed inzicht te hebben in de effecten van deze tariefmaatregelen, is het belangrijk een gedifferentieerd beeld te krijgen van de toename van

het aantal reizigers. Zijn het bijvoorbeeld reizigers die voorheen ook al bus of tram namen, maar nu vaker, of gaat het om reizigers die voorheen de auto namen ?

1. Wat is de omvang van de toename van het aantal reizigers met De Lijn sinds de tariefmaatregelen zijn doorgevoerd, naar type van vervoersbewijs (biljetten, kaarten, 65-pluskaart, gewoon-/stads-/voorstadsabonnement, schoolabonnement, NMBS-De Lijnabonnement, bijzondere diensten, evenementen of andere tariefsoorten) ?

Wat zijn de verschillen tussen de cijfers voor 1999 en 2000 ?

Is er een verklaring voor eventuele verschillen in toename ?

2. Heeft men zicht op de periodes waarbinnen deze verschillende groepen van reizigers zich aandienen ? Gelijkmatisch gespreid over de verschillende uren van de dag en over de dagen van de week, of op bepaalde momenten (bijvoorbeeld in de spits, vooral 's ochtends of in het weekend) ?

Wat is bijvoorbeeld de spreiding in de tijd van gebruikers van de 65-pluskaart ?

3. In welke regio's is de groei van het aantal openbaar-vervoerreiziger het sterkst ?

Is er een onderscheid tussen de stedelijke en niet-stedelijke gebieden wat het groeitempo betreft ?

Antwoord

1. Tegenover 1999 is het aantal reizigers in 2000 met meer dan 70 % gestegen. Het detail van deze stijging is :

- biljetten : stijging met meer dan 5 % ;
- kaarten : daling met meer dan 15 % ;
- gewone, stads- en voorstadsabonnementen (+25 jaar) : daling met meer dan 1 % ;
- abonnementen -25 jaar : stijging met meer dan 3 % ;
- gemengde abonnementen NMBS/De Lijn en treinkaart+ : stijging met meer dan 16 %.

Het *gratis abonnement* voor de Vlaamse 65-plussers werd geleidelijk ingevoerd tussen januari en oktober 2000. De abonnementen van De Lijn zijn ingedeeld in drie leeftijdscategorieën : -25/25-60/60+. Als men een vergelijking maakt tussen het aantal abonnementen 60+ in december 1999 en in december 2000, is er een daling van 79,22 % te merken, die bijna uitsluitend te verklaren is door de invoering van de 65-pluskaart.

Vanaf 1 februari 2000 werd een korting van 20 % ingevoerd voor het tweede abonnement -25 binnen één gezin en een korting van 100 % vanaf het derde abonnement -25, wat deels de stijging van de *-25-abonnementen* verklaart. Evenmin mag de reeds gedurende een aantal jaren gevoerde campagne naar de jongeren uit het oog worden verloren.

De voornaamste reden voor de daling van de *kaartreizigers* is te vinden in de verschillende derdebetalerssystemen, waaronder de 65-pluskaart. Uit onderzoek is gebleken dat de 65-plussers die met De Lijn reisden voor ze hun 65-pluskaart ontvingen, dit met een kaart deden. Andere derdebetalerssystemen hebben een verschuiving teweeggebracht van kaarten naar abonnementen.

De *treinkaart+* (een abonnement op de trein en voor een stadsgebied van De Lijn) kent een sterke stijging, terwijl de *gemengde abonnementen* (een abonnement op de trein en voor een welbepaalde reisweg van De Lijn) licht dalen.

In juni 2001 zal het gebruik van de 65-pluskaart-uitgebreid worden onderzocht, waarbij de modal shift eveneens aan bod komt. In Hasselt, waar het gratis vervoer sinds 1 juli 1997 ingevoerd is, werd door de Hogeschool voor Verkeerskunde Diepenbeek in 1998 het effect van het gratis vervoer op de reizigers onderzocht. De helft van de ondervraagden, vooral jongeren, zegt vaker naar Hasselt te komen. Zeven op de tien busgebruikers nemen op het tijdstip van het onderzoek meer de bus dan een jaar voordien. Een op drie beweerde een nieuwe verplaatsing te maken op het moment van de ondervraging. De overige tweederde zou de verplaatsing het jaar voordien ook hebben gemaakt, waarvan ongeveer de helft met een ander vervoermiddel. Ongeveer 23 % maakte de overstap van de auto naar de bus, 18 % van de fiets naar de bus en 14 % van te voet naar de bus.

2. De avondspits is meer gespreid dan de ochtendspits. Ook de 65-plussers volgen deze verplaat-singswijze : ze bieden zich niet echt in de ochtendspits aan, maar in de avondspits zijn ze verhoudingsgewijs meer vertegenwoordigd.

Op welk tijdstip het meest wordt gebruikge-maakt van de 65-pluskaart zal uit het komend onderzoek blijken.

3. Het gebruik van het openbaar vervoer concen-treert zich vooral in de grote steden en aan de kust. Een van de redenen hiervoor is het veel uitgebreider aanbod van het openbaar vervoer op deze locaties.

Hierna volgt een aantal ontwaarding van 65-plussers in de maand januari 2001.

Provincie Antwerpen :	863.117
(waarvan stad Antwerpen	570.313)
Provincie Oost-Vlaanderen	440.354
(waarvan stad Gent	268.762)
Provincie Vlaams-Brabant	293.801
Provincie Limburg	80.402
Provincie West-Vlaanderen	372.690
<hr/>	
Totaal	2.050.364

De Antwerpse 65-plusser neemt in januari 2001 27,8 % van het totaal aantal ontwaarding door 65-plussers voor zijn rekening, de Gentse 13,1 %.

**Vraag nr. 126
van 15 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Basismobiliteit – Projecten

De minister vice-president plande de uitvoering van de projecten basismobiliteit tot 2004, waarbij de gemeenten die het meest afwijken van de norm het eerst aan bod komen.

Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen werd de prioriteitenlijst naar voren gebracht, waardoor de gebruikers en gemeenten een duidelijker zicht krijgen op de toekomst.

1. Wat is de concrete startdatum van alle projecten die werden gepland voor 2001 in de verschillende gemeenten ?
2. In welke van deze projecten worden belbussen en/of Lijntaxi's ingeschakeld ?

3. Wordt bij de projecten in deze gemeenten gelet op de toegankelijkheid van dit extra aanbod aan openbaar vervoer (bussen, opstapplaatsen, omgeving, ...) ?

Gebeurt dit in samenspraak met een toegankelijkheidsbureau ? Met de gemeente ?

4. Welke kosten (exploitatie, promotie, aanpassingen infrastructuur, ...) brengt elk van deze projecten mee voor De Lijn/elke gemeente/andere partners ?
5. Wanneer starten de projecten in de andere Limburgse gemeenten ? Zijn hiervoor al middelen ingeschreven bij De Lijn/de gemeente/andere partners ?

Antwoord

1. De startdatum wordt bij de goedkeuring van de projecten in de openbaarvervoercommissie vastgelegd en wordt in gezamenlijk overleg tussen de betrokken partijen bepaald.

In principe kan de startdatum pas definitief worden vastgelegd nadat de volledige procedure tot goedkeuring van het dossier is doorlopen (auditcommissie, Inspectie van Financiën, ...).

2. De best passende exploitatievorm wordt per project bestudeerd. De Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) onderzoekt op dit moment de mogelijkheden van de inschakeling van de taxi in de lijnvoering. Terzake is een lastenboek in opmaak om (collectieve) taxi's te kunnen inzetten voor geregeld vervoer.

De mogelijkheid om taxi's in te zetten voor geregeld vervoer wordt geboden in het decreet ter organisatie van het personenvervoer, dat recentelijk in de commissie werd goedgekeurd en dat eerstdaags in de plenaire zitting zal worden behandeld.

3. De Vlaamse Vervoermaatschappij houdt, sinds enige jaren, bij de aankoop van rollend materieel rekening met de toegankelijkheid voor personen met een handicap. De VVM heeft het toegankelijkheidsbureau Limburg onder de arm genomen om systematisch, waar mogelijk, nog bijkomende verbeteringen aan te brengen. Het opstarten van projecten basismobiliteit gebeurt uiteraard in overleg met de betrokken stad of gemeente.

Er dient te worden aangestipt dat ook op bestaande lijnen de vervanging van het rollend materieel wordt aangegrepen om de toegankelijkheid te verbeteren.

Volgens het huidige vervangingsritme zal eind 2001 de helft van het autobus- en trampark van de VVM een lage vloer hebben, met een verbeterde toegankelijkheid als gevolg.

4. De projecten 2001 zijn op dit moment nog in de ontwikkelingsfase.

In principe worden de exploitatiekosten gedragen door het gewest, via een bijkomende dotatie aan de VVM op de daartoe bestemde basisallocatie in de begroting – programma 63.20.

In de meeste gevallen ondersteunen steden en gemeenten de projecten basismobiliteit door mee te werken aan de promotie en de bekendmaking bij de start van het project. De gemeenten financieren ook mee in de wachtaccommodatie.

5. Het tijdstip van de implementatie van de projecten is afhankelijk van de tijd die het project nodig heeft om de noodzakelijke procedure te doorlopen. In de begroting 2001 is er 843,7 miljoen opgenomen voor projecten inzake basismobiliteit.

Deze middelen zijn ongeveer verdeeld op basis van 20 % per provincie, zoals het Vlaams Parlement in een motie heeft gesteld.

Vraag nr. 127 van 15 februari 2001 van de heer JACKY MAES

Fietspaden – Realisaties

In zijn Beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 1999-2004 heeft de minister vice-president gesteld dat hij tijdens deze legislatuur heel wat fietspaden zou aanleggen of veiliger maken. Er zouden ook bijkomende fietspaden worden aangelegd uit het oogpunt van het woon-werk- en woon-schoolverkeer. Ze moeten deel uitmaken van de fietspadennetwerken die door de provincies worden uitgetekend (*Stuk 164 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Deze initiatieven kunnen alleen maar worden toegejuicht. Toch blijft er veel kritiek, alsof deze beleidsintenties dode letter blijven en er op het terrein niets wezenlijks verandert.

Om alle misverstanden hieromtrent uit de wereld te helpen, is het noodzakelijk dat er juiste gegevens inzake het aantal aangelegde kilometer fietspaden worden verspreid.

1. Welke middelen werden er in de begroting 2000 bij Openbare Werken ingeschreven voor de aanleg van nieuwe fietspaden ?
2. Welke nieuwe fietspaden werden in het jaar 2000 aangelegd ?
3. Over hoeveel kilometer nieuwe fietspaden gaat het hier ?
4. Wat is het bedrag dat hiervoor in 2000 effectief werd uitgegeven ?

Antwoord

- 1 en 4. Op de begroting 2000 werd oorspronkelijk 1 miljard frank opgenomen voor de gesubsidieerde aanleg van fietspaden in het kader van een inhaalbeweging.

Hiervan werd 400 miljoen frank opgenomen (vastlegging op art. 63.10 63.21 van het VIF). 600 miljoen frank werd niet benut omdat een aantal lokale overheden hun dossier niet tijdig afgerond kregen. Deze 600 miljoen werd vastgelegd in het kader van de aanbesteding voor de herinrichting van de Antwerpse Leien. (VIF : *Vlaams Infrastructuurfonds – red.*)

Daarnaast werd bijkomend 533 miljoen frank vastgelegd voor de aanleg van fietspaden die opgenomen zijn op het prioritair driejarenprogramma van mijn departement (art. 63.00 73.11 van het VIF).

2. Gelet op de in punt 1 gemaakte koppeling met de begroting vermoed ik dat de vraagstelling betrekking heeft op de fietspaden die in de loop van 2000 werden aanbesteed.

De aanleg van deze fietspaden start algemeen gezien in de loop van 2001. De volgende fietspaden van het prioritair driejarenprogramma werden in de loop van 2000 aanbesteed en vastgelegd op artikel 63.00 73.11 van het VIF :

Project	nr.	Vastlegging
N227	Jubellaan in Mechelen (studie)	1.306.800
N141	Neerstraat in Tessenderlo	43.594.099
N717	Beringen – Lummen	54.396.511
N010	Rillaar – Scherpenheuvel	122.683.600
N467	Uitbergen – Overmere	77.611.917
N212	Scherpenheuvel	77.205.899
N036	Zarren – Staden	155.496.863
Totaal		532.295.689

De projecten vastgelegd op artikel 63.10 63.21 worden door de lokale overheid aanbesteed. De vastlegging van het gewestelijk aandeel op de begroting van het Vlaams Gewest reserveert deze middelen op "onomkeerbare" wijze voor de aanleg van deze fietspaden. De timing voor de aanleg van de gesubsidieerde fietspaden wordt bepaald door de lokale overheid.

3. Het aantal aangelegde kilometer in 2000 bedraagt 173,8. Het betreft hier fietspaden die in de regel in de loop van 1998 en 1999 werden aanbesteed, gelet op de tijdsperiode tussen de initiële aanbesteding en de openstelling der werken.

Vraag nr. 128 van 15 februari 2001 van de heer JOHAN MALCORPS

N116 doortocht Broechem – Verkeersveiligheid

De dorpskern van de deelgemeente Broechem (Ranst) blijft onleefbaar en onveilig door het vele doorgaande verkeer op de N116.

Sommigen denken als oplossing aan een omleidingsweg die samenloopt met de Bistweg en zou eindigen in een grote rotonde aan de Lammerenberg.

Is een dergelijk project ooit overwogen door de afdeling Wegen en Verkeer ?

Zo neen, welke alternatieven stelt men voor ?

Is het zinvol de N116 op termijn aan de gemeente over te dragen ?

Welke ingrepen vooraf door het gewest zijn dan nog nodig ?

Antwoord

Het gewestplan geeft inderdaad aan dat ter hoogte van de dorpskom van Broechem de gewestweg N116 kan worden omgeleid via een nieuw tracé.

Een dergelijke omleidingsweg is echter niet meer in overeenstemming met de visie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. (Historische) wegen parallel aan de autosnelwegen kunnen niet meer worden opgewaarderd voor het autoverkeer door middel van de aanleg van omleidingswegen. Hier dient te worden gewerkt in de richting van een leefbare herinrichting van de doortochten, die het doorgaand verkeer in de mate van het mogelijke ontmoedigt.

In het kader van de opmaak van het Provinciaal Structuurplan Antwerpen werd deze gewestweg door de provincie gecategoriseerd als een secundaire weg – type 3. Dit impliceert dat in geval van herinrichting voorrang zal worden gegeven aan de zwakke weggebruiker en het openbaar vervoer.

Bij een herziening van het gewestplan door de bevoegde minister kan de omleidingsweg dan ook worden geschrapt van het gewestplan.

Vraag nr. 129 van 20 februari 2001 van mevrouw HILDE DE LOBEL

De Lijn – Zwartrijders

In Antwerpen werden naar aanleiding van overlastklachten door de politie en De Lijn in een gezamenlijk optreden op een middag controles uitgevoerd in een metrostation en een vlakbijgelegen bus- en tramhalte.

Uit deze controles bleek dat gemiddeld 12 à 13 % van de gebruikers niet over een geldig vervoerticket beschikte. Tijdens de avondspits liep dit percentage luidens krantenberichten nog op tot boven de 20 %.

1. Werden er in andere steden of centra reeds dergelijke gecoördineerde controleacties uitgevoerd ?

Zo ja, wat waren daar de bevindingen en in hoeverre wijken ze af van de Antwerpse cijfers ?

2. Heeft De Lijn in het algemeen een zicht op het percentage "zwartrijders" op haar voertuigen ; bestaan daarover cijfergegevens ?

3. Welke maatregelen worden er genomen ?

Antwoord

1. In andere steden werden geen dergelijke gecoördineerde controleacties uitgevoerd.
2. Na de fraudemeting van 1996 herhaalt de Vlaamse Vervoermaatschappij jaarlijks een deelmeting van bepaalde aspecten van de fraude. Hierdoor beschikt de Vlaamse Vervoermaatschappij over een uitgebreid en objectief beeld van de fraude.

Bij de meting bedroeg de gemiddelde fraude voor geheel Vlaanderen 1,7 %. Het fraudepercentage varieert echter naargelang het tijdstip (piekperiode of dalperiode), naargelang het type voertuig en naargelang de soort lijnen (stadslijnen of streeklijnen).

3. Op basis van de gedetailleerde gegevens organiseert de Vlaamse Vervoermaatschappij haar controles.

De meeste controles gebeuren waar de hoogste fraudepercentages worden aangetroffen. De hoge fraudepercentages in Antwerpen zijn niet representatief voor het hele stadsnet van Antwerpen, noch voor de entiteit Antwerpen, maar zijn het gevolg van de zeer gerichte controles.

In het kader van de veiligheid komen er in de loop van dit jaar bij de Vlaamse Vervoermaatschappij 81 controleurs bij. Naast hun veiligheidstaak zullen ze ook reizigerscontroles doen.

Vraag nr. 131 van 20 februari 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Carpoolparking Meise – Verkeersveiligheid

Aan de Nieuwelaan in de gemeente Meise werd enige tijd geleden een carpoolparking aangelegd. Hiervan wordt gebruikgemaakt voor carpooling, maar vooral op marktdagen en tijdens het brengen en afhalen van de schoolkinderen in de lagere school uit de buurt is het er druk.

Gebruikers van deze carpoolparking klagen terecht over de onveilige oversteeek naar de Limbosweg, die tegenover de carpoolparking is gelegen en

rechtstreeks toegang geeft tot de school en het dorpscentrum.

Zeker met kleine kinderen is men niet geneigd het zebrapad 500 meter verder te gebruiken wanneer men niet in één van de daaraan palende straten moet zijn.

1. Werd reeds overwogen om ter hoogte van de carpoolparking een zebrapad aan te leggen, bij voorkeur met extra verlichting of knipperlichten ?
2. In welke mate werd eventueel reeds overwogen om de globale verkeerssituatie (kruispunten, carpoolparking ...) te bekijken, met inbegrip van de veiligheid van de kinderen van de nabijgelegen school ?

Antwoord

Mijn administratie deelt mij mee dat de aanleg van een bijkomende voetgangersoversteekplaats niet noodzakelijk is, vermits op een vijftigtal meter – en dus niet op vijfhonderd meter zoals in de vraagstelling wordt aangegeven – een bestaande voetgangersoversteekplaats beschermd door driekleurige verkeerslichten aanwezig is.

Vraag nr. 132 van 23 februari 2001 van de heer JOHAN DE ROO

Windturbineparken – Locatie – Gentse Kanaalzone

Om aan hun verplichtingen te voldoen, werken de elektriciteitsproducenten SPE (Samenwerkende Vennootschap voor Productie van Electriciteit) en Electrabel in samenwerking met projectontwikkelaar Westenwind en in overleg met de ROM-stuurgroep (Ruimtelijke Ordening en Milieu) aan de voorbereiding van een windturbinepark in de Gentse Kanaalzone.

Door te opteren voor windturbines met een vermogen van twee megawatt, zou dit project ongeveer de helft van de in Vlaanderen verplicht te realiseren capaciteit aan windenergie vertegenwoordigen.

1. Waarom stelt de overheid dat windturbines in Vlaanderen enkel kunnen in industriegebieden ?

Kunnen ze voor een maximaal rendement niet beter in openruimtegebieden worden opgericht ?

2. Is er in de Gentse Kanaalzone voldoende industriegrond voor het plaatsen van deze windturbines ?
3. Worden er voor de Gentse Kanaalzone hinder en veiligheidsrisico's en waardevermindering van industriegronden in de omgeving van windmolens verwacht ?
4. Wordt er gestreefd naar een meer evenwichtige spreiding van de windturbines over het Vlaamse grondgebied, aangezien er voor een aantal locaties bezwaren bestaan op het vlak van ruimtelijke inpasbaarheid en/of aanvaringsrisico's ?
5. Komt het aspect "bewoning" van de kanaaldorpen in de Gentse Kanaalzone voldoende aan bod ?

Antwoord

1. De omzendbrief EME 2000.01 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 17 juli 2000 geeft een kader waarbinnen duurzame ruimtelijke ontwikkeling en duurzaam energiegebruik op elkaar worden afgestemd.

In een voorlopige lijst van op dit ogenblik prioritair in aanmerking komende bestemmingsgebieden voor de plaatsing van windturbines staan onder andere industriegebieden vermeld, maar ook gebieden met bijzondere bestemmingen, onder andere stort-, opspuitings- en ontginningsgebied, laguneringsveld, bezinkingsgebied, zone voor opslagplaatsen en gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen. Landbouwgebieden komen in aanmerking voor kleine projecten, indien de opgewekte elektriciteit wordt gebruikt voor landbouwbedrijven.

Na de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen of via de opmaak van een bijzonder plan van aanleg kunnen echter ook andere gebieden worden aangewezen voor de plaatsing van windturbines ; in de eerste plaats kan men daarbij denken aan grote projecten in landbouwgebied.

Landschappelijk gezien wordt echter best aansluiting gezocht met andere grote (industriële) infrastructuur.

2 en 3. Op het vlak van het effect van windturbines op industriegronden meldt de omzendbrief het volgende :

"Windturbines beperken de vrije vormen van inrichting van het gebied, wat economisch dient afgewogen te worden.

Aan de rand van deze gebieden en langs lijninfrastructuren binnen het industriegebied kan dit minder spelen, maar bij de beoordeling van de mogelijke inplanting van turbines zal met de mogelijke uitbreiding van het industriegebied moeten rekening worden gehouden."

Deze afweging moet door de bevoegde instanties worden uitgevoerd. Voor elk project wordt van de projectontwikkelaar verwacht dat een milieunota wordt ingediend. De mogelijke effecten van de plaatsing van windturbines ten aanzien van onder andere efficiënt bodembebruik en eventuele verstoring van de uitbating (smogelijkheden), dienen in deze milieunota te worden beschreven en geëvalueerd.

Specifiek wat de Gentse Kanaalzone betreft, werd het Havenbedrijf Gent van in de beginfase bij het project betrokken. Het Havenbedrijf Gent leverde eind 2000 zijn advies omtrent het project af, dat voor een groot aantal locaties positief was. De initiatiefnemers werken momenteel aan een uitgebreide risicoanalyse. De plaatsing zal uiteraard steeds gebeuren met de toestemming van de bedrijven die het terrein in beheer hebben en die ontvangen daarvoor ook een concessievergoeding.

4. Zowel op het vlak van ruimtelijke inpasbaarheid als op het vlak van impact op natuur legt de omzendbrief randvoorwaarden op. Om de impact van windturbines op vogelpopulaties in Vlaanderen te onderzoeken, loopt momenteel een studie die wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuurbehoud. Een duurzame implementatie van windenergie in Vlaanderen dient immers rekening te houden met economische (windaanbod), landschappelijke (draagkracht en kwetsbaarheid van het gebied) en ecologische aspecten (verstoring).

Rekening houdende met al deze randvoorwaarden vormt de Gentse Kanaalzone één van de meest geschikte gebieden in Vlaanderen voor de oprichting van een grootschalig windturbinepark.

5. Vanwege de geluidsimpact op omliggende woningen dient het project in de Gentse Kanaalzone overeenkomstig de omzendbrief een afstand van 150 meter in het geval van een 600 kW-turbine, tot 250 meter in het geval van een 1500 kW-turbine te respecteren tot de dichtsbijgelegen woning toebehorende aan derden (*kW : kilowatt – red.*).

**Vraag nr. 133
van 23 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE**

N50 Doorniksesteenweg Kortrijk – Wateroverlast (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 57 van 1 december 2000 werd door de minister vice-president meegedeeld dat de wateroverlast langs de N50 niet te wijten zou zijn aan vervuilde en toegeslibde grachten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 996 – red.*).

Talrijke omwonenden stellen evenwel dat de duikers langs de N50 onvoldoende diameter hebben.

1. In welke mate is de beperkte diameter van de duikers oorzaak van de wateroverlast bij hevige en langdurige regenval ?
2. In welke mate is er overleg met de diverse overheden die bevoegd zijn voor de beken ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen) is van oordeel dat de huidige parameters van de duikers niet de oorzaak zijn van wateroverlast bij hevige en langdurige regenval.

Het plaatsen van duikers in de langgrachten maakt meestal het voorwerp uit van een vergunning. In de vergunning wordt steeds opgelegd dat men buizen met een diameter van 50 centimeter moet plaatsen. Grotere diameters zijn in grachten vrijwel onmogelijk wil men nog voldoende dekking hebben bovenop de buizen ter hoogte van de opritten naar de landerijen. Bovendien hebben de langgrachten een relatief groot bergingsvolume.

De duikers moeten door de aanvrager worden onderhouden. Onvoldoende onderhoud door de particulieren kan een oorzaak zijn van water-

overlast. Hierop wordt evenwel toegezien en indien nodig desnoods ambtshalve opgetreden. Ook werd reeds vastgesteld dat grachten op particulier terrein, ter hoogte van het laagste punt van het terrein en waarlangs de grachten langs de wegen dus moeten afwateren, werden ingebuisd met zeer kleine diameters (15 of 20 cm), of zelfs werden gedempt.

Voor elk geval afzonderlijk moet de oorzaak worden opgespoord en moet worden nagegaan wie ervoor verantwoordelijk is. Men kan niet veralgemenen indien er zich een probleem voordoet.

2. Bij het opmaken van nieuwe ontwerpen wordt er steeds overleg gepleegd met de bevoegde diensten naargelang de categorie van de waterloop waarin moet worden geloosd. In stijgende volgorde zijn dit : het betrokken gemeentebestuur, de provinciale technische dienst en de betrokken administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) – afdeling Water.

In geval van een probleem is er, in eerste instantie, steeds overleg met de technische dienst van de gemeente.

Vraag nr. 134
van 23 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE

A17 Bellegem – Geluidshinder

Recentelijk werden metingen verricht ter hoogte van Rollegem m.b.t. geluidsoverlast van de A17. Ondertussen is er op deze weg een toenemende verkeersdrukke.

Uit hoorzittingen georganiseerd door het stadsbestuur van Kortrijk bleek dat er enorm veel klachten zijn over nachtlawaai door het verkeer op de A17 in Bellegem.

1. Werden er recentelijk nog metingen uitgevoerd om na te gaan wat de geluidshinder is voor de inwoners van Bellegem ?
2. Worden er geluidsmetingen in het vooruitzicht gesteld gericht op het nachtlawaai ?
3. Aan welke alternatieven voor geluidsschermen werd gedacht om de geluidshinder voor de inwoners van Bellegem te minimaliseren ?

Antwoord

1. De laatste geluidsoptmetingen in Bellegem met betrekking tot het lawaai afkomstig van het verkeer op de autosnelweg A17 dateren van 3 februari 2000.

Aan de rand van de dorpskom van Bellegem (Mortagnelaan) werd de 65 dB(A)-drempel niet bereikt (*dB(A) : A-gewogen-decibel – red.*). Het is pas bij bovengenoemde geluidsdrempel dat er geluidswerende maatregelen (schermen of bermen) worden overwogen.

De Mortagnelaan ligt op ± 500 meter van de autosnelweg A17 ; de dorpskern van Bellegem ligt op ruim 1 kilometer. Gelet op deze grote afstanden, zou het plaatsen van geluidsschermen langs de A17 het waargenomen geluidsniveau in Bellegem trouwens praktisch niet verlagen. Geluidsschermen zijn vooral effectief voor het verminderen van het lawaai op korte afstand.

2. Er worden geen bijkomende geluidsmetingen in het vooruitzicht gesteld gericht op nachtlawaai. Aangezien er 's nachts minder verkeer is, zal het gemeten geluidsniveau lager liggen dan overdag.
3. De wegverharding van de autosnelweg A17 bestaat uit cementbeton die, zoals bekend, relatief geluidsonvriendelijk is. Een alternatief bestaat uit de overlaging met geluidsaarm asfalt.

Een dergelijke overlaging zal, om budgettaire redenen en gelet op het niveau van de geluidshinder, echter pas worden uitgevoerd wanneer er hiertoe ook redenen zijn uit het oogpunt van structureel onderhoud van de wegverharding.

Vraag nr. 135
van 23 februari 2001
van de heer ELOI GLORIEUX

Hernieuwbare-energieprojecten – Locatie

De Beleidsnota Energie vermeldt het volgende : "De Vlaamse overheid wil hernieuwbare-energieprojecten stimuleren. Dit zal ze doen door vanaf 2000 een inventaris op te stellen van alle terreinen in haar beheer die geschikt zijn voor het plaatsen van dergelijke installaties (vooral windturbines, waterkrachtturbines bij stuwen en sluizen en bio-installaties). De geschikte terreinen kunnen tegen zeer gunstige voorwaarden in concessie wor-

den gegeven. Een vereiste is wel dat de uitbater de opbrengsten van het project gedeeltelijk herinvesteert in nieuwe, duurzame energieprojecten" (*Stuk 162 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

1. Hoever staat het met deze inventarisatie ?
2. Hoeveel bedraagt de hernieuwbare-energiecapaciteit die op die wijze in heel Vlaanderen op in concessie te geven overheidsterreinen zou kunnen worden opgewekt ?
3. Welke overheidsterreinen werden voor deze doeleinden reeds in concessie gegeven en welke specifieke hernieuwbare-energieprojecten worden er gerealiseerd ?
4. Welke overheidsterreinen in de provincie Vlaams-Brabant komen hiervoor in aanmerking ?

Antwoord

1. De Vlaamse overheid wil het gebruik van hernieuwbare energie stimuleren. In het kader van haar voorbeeldfunctie stelt zij inventarissen op van haar eigendommen (terreinen, gebouwen en infrastructuurwerken) die geschikt zouden zijn om nieuwe projecten op te starten.

M.b.t. windenergie is de haalbaarheid onderzocht van projecten op parkings langs autosnelwegen in Vlaams beheer. Een eerste selectie leverde achttien mogelijke locaties op (zie **bijlage**). Een werkgroep werd opgestart bestaande uit de betrokken overheidsadministraties om de concrete plaatsingmogelijkheden verder te onderzoeken en het toewijzen van concessies voor te bereiden.

Een analoog project zal eerstdaags aan de hand van het recentelijk afgewerkte Windplan Vlaanderen worden opgestart m.b.t. de plaatsing van windturbines langs waterwegen. Een eerste geselecteerde mogelijkheid betreft de plaatsing van vier windturbines op de linkerscheldeoever, ter hoogte van de Kennedytunnel.

Daarnaast is een proefproject gepland waarbij voor de provincie West-Vlaanderen zal worden onderzocht welke locaties, waaronder overheidsterreinen, prioritair in aanmerking komen voor de plaatsing van windturbines. Heel wat gunstige windlocaties vallen immers onder de noemer van "waardevol landschappelijk agrarisch gebied" en zijn volgens de omzendbrief

"Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 17 juli 2000 a priori uitgesloten voor de plaatsing van windturbines. Nochtans blijkt uit de realiteit dat het huidige bestemmingsgebied "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" gedateerd is en dat deze gebieden vaak om tal van redenen landschappelijk verschaald zijn. Vanuit dit oogpunt zal daarom een kwetsbaarheidskaart ten aanzien van het aspect landschap worden opgesteld.

Wat fotovoltaïsche zonne-energie betreft, ging op 23 februari 2001 een werkgroep van start die zal onderzoeken waar in Vlaanderen fotovoltaïsche zonnepanelen op geluidsschermen langs autowegen kunnen worden geplaatst.

Tot slot wordt ook gewerkt aan een typebestek om zonne-energie op gebouwen van de Vlaamse overheid mogelijk te maken.

2. Bovenstaande opdrachten zitten nog in een verkennende fase. Er kan voorlopig nog geen informatie worden gegeven over het installeerbaar vermogen.
 3. Als concreet project is er de aanbesteding voor de bouw en exploitatie van een windturbinepark op de westelijke havendam van Zeebrugge; De procedure voor concessieverlening heeft, vanwege onregelmatigheid van de ingediende bieding naar aanleiding van discussie over de interpretatie van de bestektekst, vertraging opgelopen en de aanbesteding zal eerstdaags opnieuw worden gepubliceerd.
- Daarnaast werden onlangs de fotovoltaïsche installaties op het Ferraris- en Consciencegebouw in gebruik genomen. Deze installaties hebben tot doel de sector van fotovoltaïsche zonne-energie te ondersteunen en deze milieuvriendelijke technologie beter bekend te maken bij de bevolking.
4. Verder werd onder mijn impuls een inventaris gemaakt van de locaties in gewestbeheer die gelegen zijn aan de waterwegen en geschikt zijn voor het plaatsen van waterkrachtinstallaties. Voor Vlaams-Brabant bevinden deze locaties zich op de Dijle en de Zenne, het Zeekanaal Brussel-Schelde, het Kanaal Leuven-Dijle en het Kanaal Charleroi-Brussel. Momenteel lopen de onderhandelingen met de inschrijvers, en de toewijzing van sommige loten zal eerstdaags kunnen gebeuren. Bovendien werd in dit dossier het advies van de minister bevoegd voor

Leefmilieu ingewonnen, gezien de ecologische aspecten, met in het bijzonder de effecten op visbestanden.

Vooruitgang in bovenstaande projecten zal vanzelfsprekend aan de parlementaire commissie worden meegedeeld.

Bijlage

Limburg

A13 parking Lummen
A13 parking Rijkhoven (Bilzen)
A13 parking Hasselt
A2 parking Heusden-Zolder

Vlaams-Brabant

A2 parking Wezemaal (Rotselaar)
A3 parking Everberg (Kortenberg)

Oost-Vlaanderen

A14 parking Kruibeke
A14 parking Waasmunster
A14 parking Kalken
A14 parking Gent-Brugge
A10 parking Wetteren
A10 parking Drongen

Antwerpen

A21 parking Vorselaar
A1 parking Minderhout (HSL)
A13 parking Olen – Tongerlo

West-Vlaanderen

A18 parking Mannekensweg (Middelkerke)
A14 parking Marke (Kortrijk)
A17 parking Oekene (Roeselare)

Vraag nr. 138
van 23 februari 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

N211 Grimbergen – Verkeershinder

De grootscheepse werken die momenteel worden gerealiseerd door de NV Aquafin op het grondgebied van de gemeenten Grimbergen en Meise blijken door hun omvang aanzienlijke verkeershinder te veroorzaken op de N211 en de lokale verbindingswegen die erop aansluiten.

Talrijke wegen zijn volledig afgesloten. In die omstandigheden verloopt het personen- en vrachtverkeer vrij chaotisch, mede door het ontbreken van duidelijke signalisatie in de ruime omgeving waardoor de bestuurders tijdig zouden kunnen uitwijken naar alternatieve wegen.

Pas vier weken na de aanvang van de werken werd overgegaan tot het aanbrengen van verkeerslichten aan het kruispunt van de Brusselsesteenweg en de Lagesteenweg in het centrum van Grimbergen.

1. Werd overleg gepleegd tussen de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant en de verantwoordelijken van de NV Aquafin om maatregelen uit te werken die de verkeershinder tot een minimum beperken ?

Wanneer vond dit overleg plaats ?

Welke maatregelen werden daarbij gesuggereerd ?

Werden bepaalde omleidingswegen voorgesteld ?

Waar werd de signalisatie opgesteld om aan te geven dat de doortocht door het centrum van Grimbergen ernstige problemen kan teweegbrengen, vooral tijdens de spitsuren ?

2. Wordt door de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant geregeld het effect nagegaan van grote werken op de voornaamste verkeersassen, in de aard van die welke de NV Aquafin thans onderneemt in Grimbergen en omstreken ?

Worden soms maatregelen gesuggereerd die door de bouwheer zouden kunnen getroffen worden om de ernstige gevolgen van de hinder op te vangen ?

Worden door de administratie Wegen en Verkeer bij het overschrijden van de vooropgestelde timing voor dergelijke werken boetes opgelegd wegens de veroorzaakte extra hinder ?

3. Wanneer zal de N211 opnieuw volledig toegankelijk zijn voor het verkeer ?

Antwoord

1. Uiteraard is er steeds, reeds van bij het voorontwerp, overleg tussen de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant) en de NV Aquafin om maatregelen uit

te werken teneinde de verkeershinder tot een minimum te beperken. Door de complexiteit moesten de werken in een open sleuf worden uitgevoerd en over de hele breedte van de rijweg. Het afsluiten van de gewestweg N211 was dus noodzakelijk en onvermijdelijk.

Bij het opstellen van de wegomleiding is de administratie (afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant) echter niet meer gecontacteerd. Enkel juist voor de uitvoering van de werken is er overleg geweest. De huidige omleidingsroute is echter de enig haalbare. Door de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant zijn er nadien bijkomende borden gevraagd ter verduidelijking van de signalisatie betreffende de wegomlegging.

Alle belangrijke wegenwerken zijn bovendien op te vragen op de Internetsite verkeersinfo van de Vlaamse Gemeenschap, namelijk <http://verkeersinfo.lin.vlaanderen.be>. Ook de werken op de gewestweg N211 in Grimbergen zijn hierop vermeld.

2. Bij grote werken wordt uiteraard overleg gepleegd tussen de bouwheer, het Vlaams Gewest, de betrokken gemeenten en de federale politie. Boetes voor het overschrijden van de vooropgestelde timing kunnen enkel door de bouwheer worden opgelegd.
3. Indien de weersomstandigheden dit toelaten, zal de Wolvertemsesteenweg normaal gezien einde maart 2001 opnieuw worden opengesteld voor het verkeer.

Vraag nr. 139
van 23 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Ecobermbeheer – Stand van zaken

Op sommige plaatsen langs de Brusselse Ring wordt op een aantrekkelijke manier gesignaleerd dat er aan ecobermbeheer wordt gedaan.

1. In welke mate wordt in Vlaanderen reeds ecobermbeheer toegepast of in het vooruitzicht gesteld ?

Welke specifieke middelen werden hiervoor ingeschreven ?

2. Welke bermen in West-Vlaanderen kwamen hiervoor eventueel reeds in aanmerking ?

3. Indien in Vlaanderen nog niet aan ecobermbeheer wordt gedaan, in welke mate behoort dit dan tot de beleidsopties ?
4. In welke mate kan een visuele aanduiding tevens een middel zijn om zwerfvuil tegen te gaan ?

Antwoord

1. Het bermbesluit is van kracht sinds 1985. De veelvuldige maaibeurten op de wegbermen beheerd door het Vlaams Gewest werden teruggebracht tot maximaal twee per jaar en een toegelaten extra veiligheidsmaaibeurt van één maai-balkbreedte (ca. 1.25m), uit te voeren vanaf half april. Deze maatregelen werden ingesteld met het oog op behoud en verhoging van de natuurwaarden op de wegbermen.

Na vijftien jaar beheer volgens het bermbesluit is de uitgangssituatie zo dat het bermbeheer kan worden verfijnd en toegespitst op de specifieke natuurwaarden van elke berm afzonderlijk. Daarom worden de ecologische bermbeheersplannen opgesteld. De administratie Wegen en Verkeer heeft hiervoor voorrang gegeven aan de autosnelwegen, gezien de grote oppervlaktes groen die de snelwegbermen vertegenwoordigen.

Een eerste proefproject, het bermbeheersplan van de Ring om Brussel, ging in het voorjaar van 2000 in uitvoering. De volgende drie bermbeheersplannen, de A18 Jabbeke – Franse grens, de A2-E314 op grondgebied van de provincie Limburg (Diest – Nederlandse grens) en de R1 rond Antwerpen, worden eerstdaags ter goedkeuring voorgelegd aan de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en kunnen in uitvoering gaan in het voorjaar van 2001.

In het werkjaar 2001 wordt verder gewerkt aan bermbeheersplannen voor andere Vlaamse autosnelwegen (E17 op het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen, E40 Brussel – grens met provincie Luik, E40 West-Vlaanderen, E34 in Antwerpen en E313 in Limburg). In een laatste fase komen dan de overblijvende autosnelwegen nog aan bod.

In uitvoering van actie 92 uit het MINA-plan werden drie contractuele personeelsleden (1 biologe en 2 landschapsdeskundigen) bij de administratie Wegen en Verkeer tewerkgesteld om

deze opdracht uit te voeren. (*MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*)

De ecologische bermbeheersplannen worden uitgevoerd binnen de lopende bestekken voor het groenonderhoud en noodzaken in eerste instantie een beperkte verhoging van de budgetten.

2. Het bermbeheersplan voor de A18 Jabbeke – Franse grens zal eerstdaags ter goedkeuring worden voorgelegd aan de afdeling Natuur. Het kan dan in uitvoering gaan bij de aanvang van het maaiseizoen 2001.

In het werkjaar 2001 zal voor de E40 op het grondgebied West-Vlaanderen een bermbeheersplan worden opgesteld, dat in het voorjaar van 2002 in uitvoering zal gaan.

3. Uit voorgaande blijkt dat er hard wordt gewerkt voor het ecologisch bermbeheer en aan de bermbeheersplannen. Het opmaken van ecologische bermbeheersplannen is een element uit mijn beleidsnota.
4. Misschien zal de weggebruiker tweemaal nadenken vooraleer een blikje uit het venster te werpen wanneer hij net een bord tegenkwam dat hem erop attent maakt dat op die plaats aan ecologisch bermbeheer wordt gedaan, maar deze borden staan in principe los van acties ondernomen tegen zwerfvuil.

Gerichte campagnes zoals de gele borden met opschrift "Hou de weg rein met (naam van de aannemer)" zijn specifiek.

Er worden ook andere, tijdelijke campagnes gevoerd tegen zwerfvuil, bijvoorbeeld de lopende actie in samenwerking met OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij).

**Vraag nr. 140
van 23 februari 2001
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik

Op de bussen van De Lijn op het grondgebied van Overijse wordt de passagier aangesproken in de taal waarin hij zich tot de chauffeur richt. Dat wil zeggen dat een Franstalige die in Overijse opstapt in het Frans wordt aangesproken.

Het tweetaligheidsbeleid van De Lijn leidt er in elk geval toe dat Franstaligen de indruk krijgen dat Overijse een tweetalig gebied is.

Op de bussen van de TEC (Transport en Commun) is het zo dat de Nederlandstalige passagier zowel op het grondgebied van Brussel als op het grondgebied van Overijse terecht kan in het Nederlands, voorzover de chauffeur deze taal machtig is. Dit is echter slechts zo in de helft van de gevallen.

We komen dus tot de situatie waarin de Vlamingen op hun eigen grondgebied er op taalgebied slechter aan toe zijn dan de Franstaligen. Terwijl de Franstalige klant op beide buslijnen rustig zijn taal kan spreken, heeft de Vlaming hierover enkel zekerheid bij een bus van De Lijn.

1. Welke maatregelen worden er genomen en welke contacten worden er gelegd met TEC om aan het gebrekkige individuele taalonthaal een einde te maken ?
2. Welke maatregelen onderneemt de Vlaamse overheid ten aanzien van De Lijn om ervoor te zorgen dat de vervoermaatschappij het homogeen Nederlandstalig karakter van de Rand ondersteunt, dit wil zeggen dat op Vlaams grondgebied uitsluitend het Nederlands wordt gebruikt met de klanten ?

Antwoord

1. De gewestgrensoverschrijdende lijnen tussen Vlaanderen en Wallonië worden beheerd door het "Samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest en het Waals Gewest in verband met het grensoverschrijdend openbaar vervoer tussen het Vlaamse gewest en het Waalse gewest" (Staatsblad 2.4.1992).

Hierin komen geen bepalingen voor over het gebruik van de talen: zowel de VVM als de SRWT (TEC) zijn immers gehouden de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken na te leven (*SRWT : Société Régionale Wallonne du Transport – red.*).

2. De Vlaamse Vervoermaatschappij is onderworpen aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Waar de wet zulks voorschrijft, dient het personeel zich in liet Frans uit te drukken.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 61
van 5 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Filmkeuringscommissie – Werking

Het samenwerkingsakkoord van 27 december 1990 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad had de oprichting van een filmkeuringscommissie tot doel. De filmkeuringscommissie heeft als opdracht machtiging te verlenen om een film te vertonen voor minderjarigen jonger dan 16 jaar.

1. Wat is het budget dat voor 1999, 2000 en 2001 vanuit Vlaanderen werd/wordt besteed aan de filmkeurings-commissie ?
2. Hoeveel keer kwam de filmkeuringscommissie samen in het jaar 2000 ?
3. Hoeveel films werden afgekeurd door de filmkeuringscommissie ? Hoeveel kregen een machtiging ?

Aanvullend antwoord

In het jaar 2000 zijn er 259 zittingen gehouden tijdens dewelke 301 films werden gekeurd.

Werden toegestaan :

ontspanningsfilms	199
voorreclamefilms	42
documentaire films	1
tekenfilms	9

Werden geweigerd :

ontspanningsfilms	50
-------------------	----

Van deze 301 films werden 17 ontspanningsfilms door de herkeuringsafdeling gekeurd : 6 werden eveneens geweigerd, 11 werden toegestaan.

(Vorig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1118 – red.)

Vraag nr. 84
van 30 januari 2001
van de heer DANY VANDENBOSSCHE

Bijzondere jeugdbijstand – Bemiddelingscommissies

De bemiddelingscommissies voor de bijzondere jeugdbijstand werden onlangs opnieuw samengesteld.

Deze commissies, die bedoeld zijn om een doorverwijzing naar de gedwongen hulpverlening te voorkomen en de magistraten te adviseren, worden samengesteld uit mensen die over deze materie kunnen meespreken.

1. Hoe worden de mensen die deze bemiddelingscommissies bevolken, geselecteerd ?
2. In de brieven die naar de kandidaten worden gestuurd, staat dat rekening wordt gehouden met objectieve afwegingen zoals onder meer beroepsbezigheid, leeftijd, man-vrouwverhouding en multidisciplinaire opleiding, zodanig dat een evenwicht wordt bereikt.

Kan de minister een overzicht bezorgen van de samenstelling van de bemiddelingscommissies ?

3. Werd de werking van deze bemiddelingscommissies reeds geëvalueerd ?

Antwoord

1. Na een algemene oproep aan vrijwilligers om zich kandidaat te stellen voor het vijfjarig mandaat van lid van één van de dertien bemiddelingscommissies, worden nieuwe kandidaten gescreend op basis van een aantal objectieve criteria zoals beroepsbezigheid, opleiding, bekendheid met jeugdmateries en methodische ervaring inzake het bemiddelen. Ook het evenwicht inzake leeftijd en geslacht wordt bewaakt. Naast deze eerste profielbeschrijving wordt rekening gehouden met de praktische beschikbaarheid van de kandidaten zowel 's avonds als overdag, en met hun ingebrachte en beschreven motivatie.

Wanneer alle criteria positief uitvallen, komen deze kandidaten theoretisch in aanmerking voor een mandaat in een bemiddelingscommissie.

Voor sommige bemiddelingscommissies is er echter een teveel aan kandidaten, voor andere zijn er te weinig. Waar er voldoende kandidaten zijn, wordt een rangorde van voorkeur opgesteld, waarbij het evenwicht in de uiteindelijke samenstelling van de commissie bepalend is voor de selectie.

Wat de herbenoeming van vroegere leden van de bemiddelingscommissie betreft, werd rekening gehouden met de feedback verkregen van de secretaris van de bemiddelingscommissie (op het vlak van engagement en beschikbaarheid), waar nodig met bijkomende inbreng van de voorzitter inzake het functioneren van leden tijdens de zittingen.

Bij de leden die zich voor de eerste maal kandidaat stelden, werd een rangorde van voorkeur opgesteld op basis van opleiding, beroepservaring, vertrouwde met de bijzondere jeugdbijstand, bijzondere kennis met betrekking tot thema's zoals kansarmoede, kinderrechten en migrantenproblemen, en uiteraard ook praktijkkennis met betrekking tot de techniek van het bemiddelen.

Motivering en beschikbaarheid worden aanvullend ingeschat met het oog op een duurzaam sociaal en maatschappelijk engagement voor een termijn van vijf jaar.

2. Als **bijlage** stuur ik hier een afschrift mee van het benoemingsbesluit van 30 november 2000, waaruit de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan afleiden dat rekening werd gehouden met evenwicht in de man-vrouwverhouding, één van de overwegingen naast andere zoals leeftijd, kennis bijzondere jeugdbijstand, praktijkervaring, multidisciplinaire samenstelling en dergelijke.
3. De werking van de bemiddelingscommissie wordt na tien jaar voor de eerste maal geëvalueerd. Ik gaf opdracht tot kortdurend evaluatieonderzoek, dat startte op 1 november 2000. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door prof. I. Van Welzenis van de Onderzoeksgroep Jeugdcriminologie van de KU Leuven (*Katholieke Universiteit Leuven – red.*).

Het rapport verwacht ik tegen 1 mei 2001. Het zal een balans opmaken van de werking van alle bemiddelingscommissies en onder meer de regionale diversiteit in kaart brengen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 93
van 8 februari 2001
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

OCMW-voorzitter – Compenserende vergoeding

Ingevolge de wet van 4 mei 1999 tot verbetering van de bezoldigingsregeling en van het sociaal statuut van de lokale verkozenen, is de nieuwe bezoldigingsregeling voor burgemeesters en schepenen vanaf 1 januari 2001 bij de vernieuwing van de gemeenteraden in werking getreden. Artikel 3 van het besluit van 22 september 1998 van de Vlaamse regering bepaalt dat de bezoldigingsregeling van de voorzitter van het OCMW dezelfde is als die van de schepenen van de gemeente waar het openbaar centrum zijn zetel heeft. De vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn valt evenwel niet samen met de vernieuwing van de gemeenteraad. De nieuwe bezoldigingsregeling voor de voorzitter van het OCMW treedt in werking vanaf de eerstvolgende vernieuwing van de OCMW-raad, dit is vanaf april aanstaande.

De heer Herman De Loor stelde in 1999 reeds een schriftelijke vraag aan minister Johan Sauwens omtrent het tijdstip waarop de verhoging van de bezoldiging en het pensioenstelsel van de voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn kon ingaan. Hierover bestond immers enige onduidelijkheid (*vraag nr. 55 van 21 december 1999, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 753*).

In de omzendbrief van 15 december 2000 betreffende "Nieuw statuut voor OCMW-mandatarissen. Ingangsdatum" meldden de ministers Sauwens en Vogels dat "zowel de bezoldigingsregeling voor de OCMW-voorzitter als de eventuele andere herwaarderingsmaatregelen ten gunste van de gemeentelijke mandatarissen, die van overeenkomstige toepassing zijn op de OCMW-mandatarissen, voor deze pas vanaf de eerstvolgende vernieuwing van de OCMW-raad kunnen worden toegepast".

Ik stel vast dat er nog steeds onduidelijkheid heerst aangaande de gevolgen voor het vervangingsinkomen van de voorzitter van het OCMW.

Concreet rijst het probleem dat een uitvoerend mandataris, bijvoorbeeld een OCMW-voorzitter, geen vervangingsinkomen, bijvoorbeeld rustpen-

sioen, meer kan genieten omdat de wedde verkregen uit het uitvoerend mandaat te hoog is. Dit verlies kan worden gecompenseerd door een weddeverhoging, indien de raad dit beslist. De algemene regel is wel dat het plafond van de optelling van de wedde van OCMW-voorzitter en het compenserend bedrag voor het verlies van het rustpensioen niet hoger mag zijn dan de wedde van een OCMW-voorzitter van een gemeente met 50.000 inwoners. De situatie is echter verschillend vóór en na 1 april 2001, dus zowel m.b.t. de basiswedde als het bedrag van het plafond.

Er is dus onduidelijkheid over de vraag of de nieuwe OCMW-raad een weddeverhoging kan toekennen die ook het verlies van het vervangingsinkomen voor de eerste drie maanden compenseert. Als dat niet het geval is, dan is het niet duidelijk hoe het verlies van het vervangingsinkomen kan worden opgevangen.

1. Hoe wordt dit geregeld in het beleid van de minister ?
2. Werden er reeds initiatieven genomen door de minister om meer duidelijkheid rond het geschetste probleem te brengen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Gecoördineerd antwoord

1. De in de vraagstelling vermelde omzendbrief BA-2000/13 van 15 december 2000 betreffende de ingangsdatum van het nieuw statuut voor de OCMW-mandatarissen heeft enkel betrekking op de herwaarderingsmaatregelen bedoeld in de wet van 4 mei 1999 tot verbetering van de bezoldigingsregeling en van het sociaal statuut van de lokale verkozenen.

Overeenkomstig deze omzendbrief treedt de nieuwe bezoldigingsregeling voor de OCMW-voorzitters pas in werking vanaf de eerstvolgende volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn. Deze vernieuwing zal in beginsel plaatsvinden op de eerste werkdag van de maand april.

2. De wettelijke bepalingen die een compensatie van het inkomensverlies in hoofde van gemeente- en OCMW-mandatarissen mogelijk maken, werden de facto uitvoerbaar door de inwerking-

trekking van het koninklijk besluit van 29 maart 2000 houdende nadere regels aangaande de verhoging van het presentiegeld van gemeenteraadsleden en van de wedde van burgemeesters en schepenen, dat mutatis mutandis van toepassing is op de OCMW-voorzitters. Dit koninklijk besluit treedt in werking op 1 augustus 1999.

Er kan dus geen twijfel over bestaan dat ook een verlies aan vervangingsinkomen in hoofde van de OCMW-voorzitter gedurende de eerste drie maanden van het jaar 2001 aanleiding kan geven tot een compenserende vergoeding vanwege het OCMW.

Vraag nr. 94 van 8 februari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Advies- en bestuursorganen – Pariteit m/v

In 2000 besliste de minister de quota uit te stellen die een geleidelijke pariteit van mannen en vrouwen in advies- en bestuursorganen op gang zou trekken. De minister garandeerde echter dat op 1 januari 2002 deze advies- en bestuursorganen wel aan de éénderdedecreten zouden voldoen.

Een werkplanning en timing zijn dus belangrijk. Hiervoor is het niet alleen nodig de huidige samenstelling van de advies- en bestuursorganen te kennen, maar ook gerichte acties te ondernemen om de vacatures bij het grote publiek, en zeker bij vrouwen, bekend te maken.

1. Hoe worden de vacatures bij het grote publiek bekendgemaakt ?
2. Via welke kanalen richt de minister zich tot specifieke vrouwengroepen die voor de verschillende sectoren een verrijking kunnen zijn ?
3. Hoeveel vrouwen met welke competenties zijn er nodig om dit uit te voeren ?

Antwoord

1. Zodra er een vacature in een adviesraad wordt gemeld bij Pluspunt, wordt er met de aanvrager overlegd over het profiel waaraan mogelijke kandidaten moeten voldoen. Op basis hiervan wordt er in de databank gezocht naar geschikte kandidaten. Deze vrouwen worden gecontacteerd met de vraag of zij interesse hebben en hun gegevens mogen worden doorgespeeld.

De vacatures worden dus niet bekendgemaakt bij het grote publiek.

- De vrouwen die in Pluspunt opgenomen zijn, werden hoofdzakelijk geworven via gerichte mailings.

Geregeld worden bij vrouwenorganisaties uit de verschillende sectoren van de samenleving adressenbestanden opgevraagd om via mailings het aanbod van Pluspuntkandidates te verruimen en te diversifiëren.

- Momenteel zijn er een driehonderd kandidates opgenomen in Pluspunt.

Het in kaart brengen van de competenties van deze vrouwen maakt deel uit van een strategisch plan voor de uitbouw van Pluspunt, dat door de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen wordt opgesteld.

Vraag nr. 96
van 8 februari 2001
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Kinderdagverblijven – Verticale organisatie leefgroepen

Wanneer een kinderdagverblijf bouwt met behulp van VIPA-middelen (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) wordt bij verbouwing of nieuwbouw door Kind en Gezin het advies gegeven om de leefgroepen semi-verticaal of verticaal te organiseren.

Is een kinderdagverblijf met VIPA-goedgekeurde infrastructuur verplicht om de leefgroepen semi-verticaal of verticaal te organiseren ?

Is het advies van Kind en Gezin al dan niet bindend ?

Kunnen er sancties volgen wanneer een kinderdagverblijf toch beslist om horizontaal te blijven werken ?

Antwoord

Het advies van Kind en Gezin om de leefgroepen van een kinderdagverblijf semi-verticaal of verticaal te organiseren, wordt niet alleen gegeven wanneer een kinderdagverblijf bouwt met behulp van VIPA-middelen.

In een mededeling van Kind en Gezin van 6 mei 1996 werd dit advies aan alle kinderdagverblijven gegeven. Het advies kan als volgt worden samengevat.

Afhankelijk van de beschikbare infrastructuur waarover het kinderdagverblijf beschikt worden de volgende groepsindelingen bepaald:

- verticale leefgroepen ;
- semi-verticale leefgroepen (baby's/kruipers, kruipers/peuters) ;
- horizontale leefgroepen van baby's, kruipers en peuters.

Indien de infrastructuur van het kinderdagverblijf de mogelijkheid biedt te werken met verticale groepen of semi-verticale groepen, voor kinderdagverblijven die volgens VIPA-normen gebouwd werden is dit per definitie het geval, is de keuzemogelijkheid tot één van beide keuzes beperkt.

Indien de infrastructuur van het kinderdagverblijf verhindert te werken met verticale of semi-verticale leefgroepen, dient het kinderdagverblijf maatregelen te treffen om te vermijden dat een kind meer dan drie horizontale leefgroepen moet doorlopen.

Dit advies werd gegeven vanuit een welbepaalde pedagogische benadering. Enerzijds om ernaar te streven het begeleidend personeel van de kinderen zo weinig mogelijk te laten wisselen, teneinde maximale kansen te creëren om een stabiele relatie tussen begeleider en kind op te bouwen, anderzijds om de continuïteit in de kind-kindrelaties onderling te optimaliseren.

Aangezien het niet de bedoeling is dat Kind en Gezin een bepaald pedagogisch concept of een bepaalde functioneringsvorm aan een kinderdagverblijf oplegt, zullen er geen sancties volgen indien een kinderdagverblijf een andere leefgroepindeling hanteert, hierbij aantoonend vanuit een bepaalde visie te werken en, rekening houdende met de middelen inzake infrastructuur en personeel, toch ernaar streeft het onnodig wisselen van begeleider-kind en kinderen onderling zoveel mogelijk te beperken. Ingevolge het kwaliteitszorgdecreet voor de welzijnsvoorzieningen en de toepassingsbesluiten hieromtrent die nog moeten worden genomen, zullen de voorzieningen trouwens ook op dit vlak verder worden geresponsabiliseerd.

Vraag nr. 97
van 8 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Rusthuisanimatoren – Onderzoek

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 257 van 22 september 2000 over de subsidiëring van rusthuisanimatoren antwoordde de minister dat ze een wetenschappelijk onderzoek financierde met betrekking tot de animatiefunctie in rusthuizen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 608 – red.*). Naar verluidt, werd deze studie toevertrouwd aan het HIK (Hoger Instituut der Kempen).

1. Werd de studie inmiddels afgerond en voorgesteld ?
2. Wat is de kostprijs van de studie ?
3. Wat zijn de conclusies ervan ?
4. Welk gevolg zal de minister geven aan de conclusies ?
5. Acht de minister een financiering van de animatiefunctie in rustoorden en rust- en verzorgingshuizen vanuit Welzijn op korte termijn mogelijk ?

Antwoord

1. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde studie is inmiddels inderdaad afgerond en voorgesteld.

Alle stuurgroepleden hebben een exemplaar ontvangen. De conclusies worden aan alle rusthuizen in Vlaanderen bezorgd.

2. De kostprijs van de studie bedraagt 2.473.608 frank.
3. Vertrekkende vanuit een kwantitatief en kwalitatief onderzoek naar de bestaande toestand met betrekking tot de animatie in rusthuizen en de gevolgen daarvan voor het algemeen functioneren van het rusthuis en de welzijnsgevoelens van de bewoners, formuleert de studie een aantal beleidsvoorstellen. Inzake definiëring van het animatiebegrip kiest men voor de *holistische* benadering, die animatie beschrijft als een *grondhouding* gericht op de totale ontplooiing van de ouderen in een prettige leefomgeving.

Daartoe dient door de Vlaamse overheid een *basiskader* te worden gerealiseerd dat logischerwijze in het door een rusthuis op te maken *kwaliteitshandboek* kan worden ingepast. Daarnaast moet de *regulering* van de animatiefunctie een plaats krijgen in het nieuwe decreet over het ouderenbeleid. Het werkveld zelf dringt aan op een snelle definiëring en financiering van de functie. De studie werpt de vrees op dat hier eventueel nog jaren op moet worden gewacht en pleit ervoor om in eerste instantie de regulering rond animatie in het huidige decreet een kwalitatieve invulling te geven, om ze dan in een later stadium in te passen in het nieuwe ouderendecreet en het kwaliteitshandboek.

De onderzoekers pleiten ervoor een aantal *minimumvoorwaarden* in de wetgeving in te schrijven. Deze voorwaarden moeten betrekking hebben op de concrete visie op animatie, de functieomschrijving, de positie van de animator in het rusthuis, het profiel en de bijscholing van de animator en een kwalitatieve norm. In dit laatste verband wordt duidelijk gesteld dat een aanpassing van de norm terzake zonder *financiële ondersteuning* geen zin heeft. Om de functie kwalitatief uit te bouwen en een animatieve grondhouding bij alle personeelsleden te promoten, is een verhoogde inzet en arbeid van de reeds drukbezette animator in een voorziening vereist. Een evolutie van een halftijdse betrekking per dertig inwoners lijkt daarbij geen overbodige luxe.

Voor de uitvoering van een holistisch animatieproject in de ouderenzorgvoorziening dienen een aantal *voorwaarden* te worden vervuld. De participatie van de rusthuizen in de bredere samenleving en een positievere beeldvorming rond ouder worden, kunnen de ontwikkeling van een integraal "zorg" -model ondersteunen. Daarvan dient allereerst de Vlaamse overheid, zowel politici als administratie, doordrongen te zijn. De behoefte van de senior dient centraal te staan. In het werkveld zelf gaat de aandacht allereerst naar een bewustmaking van directies en beheerders inzake integrale bewonerszorg. Ook de vakinhouden van opleidingen die voorbereiden op een job in de verzorgingssector dienen, naast een medisch model, een integrale zorgbenadering in praktijk om te zetten. Het onderzoek stelt samenvattend dat de Vlaamse overheid de voorlichting en bijscholing over integrale bewonerszorg en een holistische invulling van de animatiefunctie financieel en inhoudelijk moet stimuleren en ondersteunen.

De studie pleit voor een algemene basisfinanciering van de animatiefunctie in een rusthuis. Projectfinanciering kan daarbij een surplus vormen. Het uitwerken van een bredere maatschappelijke integratie van de rusthuisbewoner in de gemeenschap dient extra te worden ondersteund. De inschakeling van vrijwilligers in dit project is vanzelfsprekend.

Met betrekking tot de evaluatie van de animatie in de residentiële ouderensector pleit de studie voor een verplichting tot zelfevaluatie voor de voorzieningen, in combinatie met een kwalitatieve inspectie. In dit verband wordt het visitatiemodel naar voren geschoven.

Om een en ander nog eens goed te kunnen nalezen, bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** een exemplaar van de conclusies van de studie.

4. Deze studie ontwikkelt een geïntegreerde visie op het animatieproject en formuleert een aantal basisvoorwaarden om deze visie in te vullen. Ik onthoud dat de inspanning in een globaal kwaliteitsbeleid daarbij onontbeerlijk is en dat ook (bij)scholing een essentieel onderdeel vormt. Terzake verleent de Vlaamse regering reeds gedurende een tiental jaar een projectsubsidie van twee miljoen aan de grote koepelorganisaties in het veld, namelijk aan het Verbond der Verzorgingsinstellingen en aan de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Om ook de in de studie als noodzakelijk bestempelde positieve beeldvorming te ondersteunen, heb ik aan voornoemde organisaties én de Federatie van Onafhankelijke Seniorenzorg een bedrag van 3 miljoen toegewezen.

Een structurele financiële ondersteuning van de animatiefunctie zal zeker aan bod komen in de besprekingen die momenteel in het kader van een vernieuwde regelgeving in zeven werkgroepen en een coördinerende stuurgroep gestart zijn. Ook de functiebeschrijving en het profiel van de animator komen daarbij zeker aan bod. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger trouwens geruststellen dat de vrees die in de studie wordt geuit dat een regeling nog jaren op zich laat wachten, ongegrond is. Ik heb me voorgenomen om op 1 januari 2003 met het nieuwe decreet op het ouderenbeleid te starten.

Momenteel wordt ook een aangepast inspectieconcept ontwikkeld, dat rekening houdt met hedendaagse ontwikkelingen in het werkveld, de regularisering en een grotere responsabilisering

van de initiatiefnemers. Daarin wordt, overeenkomstig artikel 8 van het decreet inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen, voor het verificatiemodel geopteerd, en niet voor het visitatiemodel. Daarin wordt er een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de toezichthoudende functie en de adviserende. Deze laatste wordt niet langer als een kerntaak van de overheid beschouwd. In eerste instantie worden de krachtlijnen uitgetekend uitgaande van de huidige personeelsformatie. De binnen de administratie ontwikkelde procesimplementatie- en personeelsplannen kunnen in een volgende fase eventueel nog een en ander bijsturen.

5. Op de gevraagde financiering van de animatiefunctie door de sector wens ik nu niet vooruit te lopen. Zoals ik hierboven al opmerkte, komt dit aspect ongetwijfeld aan bod in de besprekingen in het kader van een vernieuwd ouderenbeleid.

Wellicht vergt de heroriëntering van sommige aspecten van het beleid terzake ook een heroriëntering van budgetten. Het spreekt vanzelf dat ik me, naast een vernieuwde regelgeving, ook hiervoor wens te engageren.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 100
van 9 februari 2001
van de heer JAN LOONES**

Zwembaden – Ontsmetting

De laatste tijd is er een en ander te doen geweest rond de schadelijke gevolgen van chloor voor kinderen bij de ontsmetting van het water in zwembaden.

De Vlarem-wetgeving verplicht de uitbaters van zwembaden het zwemwater dagelijks te zuiveren van ongewenste organismen. In Vlaanderen gebeurt dat steeds met behulp van chloor (Campingfederatie CKVB – Recreamagazine 16.01.2001). Niettegenstaande mogelijke alternatieven zoals het gebruik van ozon en UV-straling (ultraviolet) blijft een bijkomende behandeling met chloor altijd verplicht in Vlaanderen.

Binnen het wettelijk kader is er eigenlijk slechts één alternatief voor de traditionele ontsmetting: zoutelektrolyse. Zoutelektrolyse, een chemisch proces waarbij chloor en zuur worden geprodu-

ceerd uit gewoon keukenzout NaCl (natriumchloride), biedt een aantal voordelen : het NaOCl (natriumhypochloriet) wordt ter plaatse geproduceerd, bijgevolg geen transport, overslag en opslag van gevaarlijke stoffen ; alleen die hoeveelheid welke effectief nodig is, wordt aangemaakt ; de chloorgeur wordt aanzienlijk verminderd.

De techniek van de zoutelektrolyse heeft echter ook nadelen : het vraagt goed opgeleid personeel en het vereist een hoger energieverbruik. Vooral dat laatste is een rem voor de recreatiesector, aangezien de behandeling van het zwembadwater samenvalt met andere piekperiodes in elektriciteitsverbruik.

In Nederland, waar deze techniek door de overheid wordt aangemoedigd, werd zoutelektrolyse opgenomen in de lijst van milieu-investeringen die, wegens de voordelen voor het milieu, in aanmerking komen voor vervroegde afschrijving (Vamil, of : vervroegde afschrijving milieu-investeringen).

De campingsector deed navraag bij het Kenniscentrum voor de Beste Beschikbare Technieken (BBT), dat instaat voor informatieverspreiding over milieutechnieken en voor advies aan het departement Leefmilieu inzake toekenning van het ecologiecriterium aan bepaalde investeringen.

Naar verluidt, zouden investeringen die het ecologiecriterium halen, inderdaad tot 15 % kunnen worden gesubsidieerd. Het BBT-centrum baseert zich trouwens voor adviezen op de Nederlandse Vamil-lijst. Deze subsidiëring zelf zou worden toegekend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Een aantal sectoren die niet voldoen aan de classificatievoorwaarden voor uitbating van een hotel, motel of pension, worden echter uitgesloten van deze subsidiëring. De campingsector is daar één van.

Campinguitbaters die al plannen hadden in verband met zwembaden, mogen die gauw weer opbergen en uitbaters van campings met een zwembad ergeren zich dood aan deze ongelijke behandeling.

1. Klopt het dat investeringen die beantwoorden aan het ecologiecriterium voor 15 % kunnen worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid ?

2. Klopt het dat bepaalde sectoren, waaronder de kampeersector, geen aanspraak kunnen maken op deze subsidiëring ? Waarom niet ?

3. Werden reeds initiatieven genomen voor het toekennen van subsidies voor investeringen m.b.t. een gezondheidsvriendelijker ontsmetten van zwembadwater ? Wordt overleg terzake in het vooruitzicht gesteld met de minister bevoegd voor Leefmilieu ?

4. Wordt erop toegezien dat daarbij de kampeersector niet wordt vergeten ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme en mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Vragen 1, 2 en 4 behoren niet tot de bevoegdheid Gezondheidszorg.

Vooreerst wil ik opmerken dat de huidige Vlarem-wetgeving wel degelijk toelaat om langs eenvoudige weg een afwijking op het gebruik van chloor als desinfectiemiddel te verkrijgen. Artikel 5.332.9.2.2. § 7 bepaalt immers : "indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist".

Het spreekt vanzelf dat, inzake de veiligheid van de baders, een dergelijke vraag tot afwijking steeds goed gedocumenteerd moet zijn.

In de praktijk is het gebruik van chloor als ontsmettingsmiddel in zwembadwater nog steeds noodzakelijk om volgende redenen :

- snelle desinfecterende werking, die lang behouden blijft en werkzaam is in geringe concentraties ;
- gemakkelijk te doseren en het gehalte desinfecterend agens in het water is op eenvoudige wijze te meten ;
- wanneer goed gebruikt, leert de decennialange internationale ervaring dat deze methode niet of slechts in zeer geringe mate schadelijk is voor baders en personeel ;
- de nevenproducten zijn goed bekend.

Zoutelektrolyse is trouwens ook gebaseerd op desinfectie met chloor, alleen wordt het natriumhypochloriet ter plaatse geproduceerd uit keukenzout, in plaats van aangevoerd.

Er werden reeds andere mogelijkheden onderzocht voor de desinfectie van zwemwater ; volgens experts terzake zijn er op dit ogenblik evenwel nog geen waardige alternatieven voor chloor.

Wat de derde deelvraag betreft : tot op heden werden er bij mijn departement nog nooit projecten ingediend met de vraag om subsidie voor onderzoek naar een andere, meer gezondheidsvriendelijke ontsmetting van zwemwater.

Aangezien er een algemeen aanvaarde methode bestaat voor het ontsmetten van zwemwater, die ook internationaal wordt gebruikt, behoort een eventuele vraag om subsidie voor dergelijk project momenteel dan ook niet tot de prioriteiten inzake volksgezondheid. Uiteraard is het wel zo dat mijn medewerkers de wetenschappelijke en technische evolutie op het terrein van de zwembaddesinfectie verder opvolgen.

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 1443 ; antwoord Vera Dua : blz. 1455 – red.)

Vraag nr. 104
van 15 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Buitenschoolse kinderopvang – Meersporenbeleid

In de begroting voor het jaar 2001 werden voor het eerst middelen uitgetrokken voor de financiering van initiatieven buitenschoolse kinderopvang (IBO). Meer bepaald werd voorzien in een bedrag van 71 miljoen.

Bij de totstandkoming van de nieuwe wetgeving op de buitenschoolse kinderopvang werd vertrokken vanuit een meersporenbeleid. Men meende dat alleen het bewandelen van verschillende sporen kon zorgen voor voldoende opvangplaatsen. Naast de IBO's wordt vooral door opvanggezinnen en kinderdagverblijven enerzijds en scholen anderzijds met veel interesse naar buitenschoolse kinderopvang gekeken. In haar blauwdruk beloofde de minister zelfs werk te maken van een kwaliteitslabel voor scholen.

1. Gaan de 71 miljoen die binnen de begroting van Kind en Gezin zijn ingeschreven voor de financiering van buitenschoolse kinderopvang uit-

sluitend naar IBO's of ook naar andere vormen van buitenschoolse kinderopvang zoals opvanggezinnen, kinderdagverblijven en scholen ?

2. Vooralsnog bestaat geen subsidiëringkader voor de buitenschoolse kinderopvang. Naar verluidt, wordt gewerkt aan een besluit terzake.

Voorziet de minister hier in een financiering van de meerdere sporen ?

3. Heel wat scholen zijn erg geïnteresseerd in het aanbieden van buitenschoolse opvang. Door leegstand hebben zij meestal ook heel wat infrastructuur ter beschikking.

Werd reeds met de minister van Onderwijs overlegd met betrekking tot de rol die scholen in de kinderopvang kunnen spelen ?

4. De minister stelde in haar blauwdruk voor om een specifiek kwaliteitslabel buitenschoolse kinderopvang voor scholen uit te werken.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

1. De middelen die uitgetrokken zijn binnen de begroting van Kind en Gezin voor de financiering van de buitenschoolse kinderopvang gaan naar respectievelijk initiatieven voor buitenschoolse opvang en het specifieke aanbod dat kinderdagverblijven kunnen realiseren.

De buitenschoolse opvang die is gesitueerd in diensten voor opvanggezinnen, particuliere opvanginstellingen en particuliere opvanggezinnen, verloopt binnen de voor deze opvangvormen vigerende wettelijke kaders.

2. Als er werk wordt gemaakt van een nieuw subsidiëringkader voor de buitenschoolse kinderopvang, dan slaat dat op de initiatieven voor buitenschoolse opvang.

Het is voor deze sector dat Vlaanderen voor het eerst een stuk financiële verantwoordelijkheid opneemt.

3. Ik had met de minister van Onderwijs een rechtstreeks overleg over de positie van de scholen binnen het meersporenbeleid buitenschoolse kinderopvang. Als gevolg daarvan wordt ervoor geopteerd inderdaad een kwaliteitslabel voor scholen te realiseren.

Een beleidsvoorstel in deze context wordt momenteel voorbereid in een werkgroep waaraan zowel Kind en Gezin als het departement Onderwijs participeren. Deze werkgroep zal ook eventuele bijkomende voorstellen formuleren die de verankering van het onderwijs binnen het meersporenbeleid kunnen versterken.

4. Zoals in het antwoord op vraag 3 gesteld, wordt werk gemaakt van een specifiek kwaliteitslabel buitenschoolse kinderopvang voor scholen.

De vooropgestelde timing is dat het instrument er eind dit jaar is.

**Vraag nr. 106
van 15 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Migranten – Subsidiëring verenigingsleven

De minister is coördinerend minister voor het migrantenbeleid. De maatregelen die haar collega's nemen, moet zij aldus toetsen aan de kansen die al dan niet aan migranten/allochtonen worden gegeven.

Zo nam minister Anciaux de beslissing om de subsidies voor het verenigingsleven – inclusief de migrantenverenigingen – te bevriezen op het peil van 1998/1999. Dit heeft als gevolg dat er geen groeimogelijkheid is voor de activiteiten van lokale verenigingen, dat de federaties op hetzelfde peil blijven en dat er geen nieuwe bijkomen. Kortom, de migranten-emanciperende bewegingen kunnen niet verder groeien. Nochtans vindt deze regering participatie van deze groepen zeer belangrijk.

1. Was de minister betrokken bij het totstandkomen van deze beslissing van minister Anciaux ?

Was zij op de hoogte van de draagwijdte van deze beslissing voor de allochtonen/migranten ?

2. Welke stappen zette de minister bij minister Anciaux om de negatieve gevolgen ongedaan te maken ? Wanneer ?
3. Welke stappen heeft de minister deze legislatuur reeds gezet om de afstemming en samenwerking tussen het allochtone verenigingsleven en de integratiecentra te coördineren ?
4. Gebeurde een dergelijke afstemming en samenwerking reeds naar de andere beleidsdomeinen

in de welzijnssector en in de tewerkstellingssector ? Hoe ?

Antwoord

1. Het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidiëring voor verenigingen voor volksoontwikkelingswerk werd tijdens deze legislatuur een eerste maal gewijzigd door het decreet van 30 juni 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2000.

Via artikel 12 van dit decreet werd aan het decreet van 19 april 1995 een artikel toegevoegd. Het nieuwe artikel 46 bepaalde dat de subsidie vanaf het werkjaar 2000 voor elke vereniging maximaal het hoogste subsidiebedrag van de werkjaren 1998 of 1999 bedraagt. De redenen hiervoor zijn uitvoerig aangegeven in de memorie van toelichting. Bij de uitvoering van het verenigingendecreet van 19 april 1995 kampt men al enkele jaren met een teruglopend uitvoeringspercentage, zodat bij een uitbreiding van het aantal verenigingen, de verenigingen steeds minder subsidies kregen. Dit mechanisme werd gestopt door de maatregelen uit het decreet van 30 juni 2000. Hierdoor zijn geen uitbreidingen meer mogelijk en krijgen de verenigingen voor het jaar 2000 het hoogste bedrag van 1998 of 1999.

Dit artikel is echter opnieuw gewijzigd door het decreet van 22 december 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001. Hierdoor is een uitzondering gemaakt voor de landelijke verenigingen voor migranten. De maatregel is voor hen met een jaar uitgesteld. Voor deze verenigingen zal het subsidiebedrag vanaf het werkjaar 2001 maximaal de hoogste subsidie bedragen van de werkjaren 1998, 1999 of 2000. Daarnaast werd bepaald dat voor de landelijke migrantenverenigingen waarvoor de administratie Cultuur positief advies tot erkenning gaf vóór 30 juni 2000, de subsidie zal worden vastgesteld volgens de geldende decretale regels. Voor het jaar 2001 wordt een overgangsjaar ingebouwd in afwachting van een nieuw decreet over de subsidiëring van verenigingen voor volksoontwikkelingswerk.

Ik was niet betrokken bij het totstandkomen van deze artikelen in het voorontwerp van het decreet van 30 juni 2000. Het voorontwerp van decreet werd echter wel besproken en goedgekeurd op de Vlaamse regering, en het ontwerp van decreet werd daarna besproken en goedge-

keurd in het Vlaams Parlement. Hierbij was ik dus niet alleen betrokken, maar ook de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Ik was op de hoogte van de draagwijdte van deze beslissing voor de allochtonen/migranten. Het gaat immers om een algemene maatregel voor de subsidiëring van alle verenigingen voor volksoontwikkeling. De specifieke maatregelen ten gunste van verenigingen van migranten bleven dan ook onverkort van toepassing. Met het decreet van 22 december 2000 werd door het parlement een bijkomende uitzondering gemaakt ten gunste van de verenigingen voor migranten. Algemene maatregelen voor de subsidiëring van de verenigingen voor volksoontwikkeling behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Aangezien het gaat om een ingreep om negatieve financiële gevolgen van de vroegere regeling teniet te doen ten gunste van de verenigingen, heb ik geen stappen gezet.

Ik zal wel waakzaam blijven dat er in het nieuwe decreet voldoende garanties voor de verenigingen van migranten behouden blijven.

3. Op 5 april 2000 werd een overeenkomst gesloten tussen het forum van organisaties van etnisch-culturele minderheden, het Vlaams Minderhedencentrum en het Intercultureel Centrum voor Migranten met betrekking tot de uitvoering van de opdrachten en de onderlinge samenwerking.

In deze overeenkomst zijn de taakafspraken opgenomen tussen deze organisaties onderling en met de landelijke verenigingen voor migranten. De organisaties verbinden er zich ook toe ervoor te zorgen dat de inhoud van deze overeenkomst mee wordt gedragen op regionaal en lokaal vlak, en dat de actoren op regionaal vlak worden gestimuleerd om zich mee in te schrijven in de visie die aan de overeenkomst ten grondslag ligt. Driemaandelijks worden tussen deze drie organisaties overlegvergaderingen georganiseerd om elkaar te rapporteren over hun werking, de nodige taken af te spreken en gezamenlijke projecten voor de toekomst te plannen.

In de overeenkomsten voor de subsidiëring van de integratiecentra gesloten voor de periode 2000-2002, zijn expliciete doelstellingen met re-

sultaten opgenomen om de afstemming en samenwerking tussen het allochtone verenigingsleven en de integratiecentra te coördineren.

4. Vanaf 1 augustus 2000 werd het forum van organisaties van etnisch-culturele minderheden erkend en gesubsidieerd.

Dit forum heeft als een van de opdrachten om visies te ontwikkelen en standpunten te bepalen met betrekking tot aangelegenheden die de doelgroepen aanbelangen en de integratie in de samenleving bevorderen. Deze standpunten worden mij bezorgd en ter informatie gestuurd naar de coördinerende commissie binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, die toeziet op de coherentie, synergie en coördinatie van het Vlaamse minderhedenbeleid.

Om het forum te kunnen informeren over de werkzaamheden van de coördinerende commissie en over de voortgang van het Vlaamse minderhedenbeleid, organiseert de coördinerende commissie minstens tweemaal per jaar een uitwisseling met het forum. Het forum kan ook op eigen initiatief een ontmoeting met de coördinerende commissie aanvragen. In deze commissie zijn alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd.

Wegens de opstart van het forum en de betrokkenheid van de coördinerende commissie bij de uitwerking van het inburgeringsbeleid, is in het jaar 2000 nog geen formele uitwisseling georganiseerd.

Intussen heeft er onder impuls van mijn kabinet een afstemmingsoverleg plaatsgevonden tussen het forum, het Vlaams Minderhedencentrum, het ICCM, het Steunpunt Allochtone Vrouwen en de coördinerende commissie. (*ICCM : Intercultureel Centrum voor Migranten – red.*)

**Vraag nr. 107
van 15 februari 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gehandicapten – Samenwerkingsakkoord COCOF

Op 20 oktober 1998 werd een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waals Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap.

Dit was een eerste stap in de verbetering van de toestand van de gehandicapten die wonen in gemeenten langs de taalgrens. De toenmalig bevoegde minister kondigde aan dat een gelijkaardige samenwerkingsovereenkomst ook met de Cocof (Commission Communautaire Française) diende te worden afgesloten als sluitstuk, om een oplossing te bieden voor elk individueel geval en vooral voor de inwoners van de Rand.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Antwoord

De huidige stand van zaken is de toepassing van een pragmatische oplossing. Personen die in het Nederlands taalgebied wonen en bijstand nodig hebben van een voorziening voor verzorging of tewerkstelling kunnen bij de Commission Communautaire Française terecht, die de kosten ten laste neemt op voorwaarde dat de verzoeker attesteert dat hij bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is ingeschreven en deze instelling de gevraagde bijstandsvorm nodig acht en hierover een gunstige beslissing neemt.

Voor individuele hulpmiddelen kan deze persoon met een handicap terecht bij het Vlaams Fonds, die deze bijstandsvorm ten laste neemt.

Deze oplossing werd overeengekomen tussen de betrokken overheidsorganen en veroorzaakt geen ernstige problemen.

Vraag nr. 108 van 15 februari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ontwikkelingssamenwerking – Begroting Welzijn

De minister bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking schreef in zijn beleidsbrief dat hij een horizontaal ontwikkelingsbeleid wil voeren (*Stuk 447 (2000-2001) – Nr.1 – red.*). Alle ministers moeten daarom 10 % van de middelen van hun internationaal beleid in 2001 extra aan ontwikkelingssamenwerking besteden.

Hoeveel en welke middelen werden in de begrotingen voor Welzijn-Volksgezondheid-Gelijke Kansen (WVG) in 2000 en 2001 voor het buitenlands beleid ingeschreven ?

Waarvan werden/worden ze besteed ?

Welk percentage hiervan is voor de extra 10 % ontwikkelingsamenwerking ?

Antwoord

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er tot 1995 voor buitenlands welzijnsbeleid substantiële bedragen werden uitgetrokken. Zo werd in 1995 een bedrag van 66.685.501 frank vastgelegd op programma 41.5, BA 01.02 "voor ontwikkelingsprojecten ten behoeve van gehandicapten in landen in ontwikkeling" (*BA : basisallocatie – red.*). Men heeft er toen voor geopteerd om dit naar de administratie Buitenlands beleid (ABB) over te hevelen.

De bedragen voor buitenlands beleid in de begrotingen voor Welzijn – Volksgezondheid – Gelijke Kansen zijn nu veeleer bescheiden. Zo bedraagt het budget voor het jaar 2001 voor "allerhande uitgaven in verband met het buitenlands welzijnsbeleid" (BA 12.26 van programma 41.1) 1 miljoen frank.

Andere, zoals BA 35.3 Buitenland van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), kunnen decretaal niet worden geherorienteerd naar "internationale solidariteit".

Op initiatief van minister Anciaux is er een werkwijze afgesproken om per minister na te gaan hoe het horizontaal beleid van "samenwerkingsontwikkeling" vorm kan krijgen.

Op dit ogenblik zijn er dus bilaterale contacten tussen mijn kabinet en het kabinet-Anciaux om na te gaan hoe we op een zinvolle wijze – vanuit de mogelijkheden van de begroting WVG – een bijdrage kunnen leveren tot "internationale solidariteit". Duidelijk is dat projecten die in dat kader zullen worden gefinancierd zowel dienen te worden getoetst op hun ontwikkelingsrelevantie en aan de beleidsprioriteiten die minister Anciaux wenst te leggen in ontwikkelingsamenwerking, als aan de beleidsopties en prioriteiten die ik als Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen leg.

De bilaterale contacten zullen uitmonden in een protocol dat per minister het budget vastlegt voor nieuwe lopende initiatieven en met een aantal algemene afspraken en initiatieven.

Vraag nr. 111
van 20 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Drugs – Residentieel hulpverleningscentrum

In de federale drugsnota van 19 januari 2001 lezen we dat op 1 juni 1999 een residentieel hulpverleningscentrum erkend door de Vlaamse Gemeenschap werd opgericht met de bedoeling uitsluitend minderjarigen met een drugsprobleem op te vangen.

1. Waar is dit centrum gelegen ?
2. Wat is de opvangcapaciteit van dit centrum ?
3. Zijn hulpverleners aan de basis op de hoogte van het bestaan van dit centrum ?
4. Wie verwijst door voor een opname in dit centrum ?
5. Hoe wordt dit centrum gesubsidieerd ? Vanuit welk begrotingsprogramma ?

Antwoord

1. Het residentieel hulpverleningscentrum werd opgericht onder de naam "Residentieel Kortdurend Jongerenprogramma – RKJ De Sleutel". Dit centrum behoort tot de VZW Provinciaalder Broeders van Liefde en is gelegen aan de Zuidmoerstraat 165 in 9900 Eeklo.

Naast het RKJ bestaat er eveneens een crisisterventiecentrum De Sleutel, gelegen aan de Hundelgemsesteenweg 1 in 9820 Merelbeke. Het centrum maakt ook deel uit van de VZW Provinciaalder Broeders van Liefde. Dit interventiecentrum staat in voor de crisisopvang van druggebruikende minderjarigen.

2. RKJ De Sleutel is sinds 1 juni 1999 erkend in categorie 1bis voor een capaciteit van twintig jongens en meisjes van 12 tot 18 jaar.

Bij ministerieel besluit van 20 december 1999 werd aan de VZW een tijdelijke erkenning verleend tot 31 december 2000 voor het begeleidingstehuis RKJ De Sleutel in Eeklo. Deze tijdelijke erkenning werd via een besluit van de leidende ambtenaar verlengd tot 31 december 2001.

3. De hulpverleners zijn op de hoogte van het bestaan van dit begeleidingstehuis.
4. De jeugdrechtbanken en de comités voor bijzondere jeugdzorg vervullen de rol van doorverwijzende instanties voor een opname in het RKJ De Sleutel.
5. RKJ De Sleutel wordt gesubsidieerd door het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand.

Vraag nr. 122
van 6 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Fiscale aftrekbaarheid

Een vraag die vele ouders zich blijven stellen, is of de kosten voor de opvang tot twaalf jaar fiscaal aftrekbaar zijn, naar analogie van de regeling voor kinderen beneden de drie jaar.

Op vorige schriftelijke vragen antwoordde de minister dat de fiscale aftrekbaarheid één van de bepalende elementen was in haar – toen nog uit te werken – consistent ouderbijdragenbeleid van de hele kinderopvangsector. Alhoewel het optrekken van de leeftijd voor fiscale aftrekbaarheid van kosten voor kinderen tot twaalf jaar losstaat van het Vlaams beleid, was dit voor de minister een duidelijk argument.

Het beleidsplan kinderopvang van de minister werd intussen reeds goedgekeurd. Als de fiscale aftrekbaarheid inderdaad essentieel was voor de uitvoering van dit plan, moeten hier dus reeds stappen zijn gezet. Dit sluit trouwens aan bij de vraag die vele ouders zich stellen.

Welke stappen heeft de minister reeds ondernomen om de buitenschoolse kinderopvang voor kinderen tot twaalf jaar fiscaal aftrekbaar te maken ?

Welk resultaat hebben deze stappen opgeleverd ?

Antwoord

Zoals ik reeds eerder aangaf, heb ik er bij de minister van Financiën, de heer Reynders, op aangedrongen de fiscale aftrekbaarheid van kinderopvangkosten uit te breiden van de leeftijdsgroep van 0 tot 3 jaar tot deze van 0 tot 12 jaar.

De federale regering heeft ondertussen dit dossier een eerste keer behandeld. Daarbij is beslist de fiscale aftrekmogelijkheid van kinderopvangkosten op te trekken van 80 naar 100 %, weliswaar met behoud van het absolute maximum van 450 frank per dag per kind. Tevens is beslist momenteel geen uitbreiding tot 12 jaar in te stellen. Daaraan lagen budgettaire overwegingen ten grondslag.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 33
van 15 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan taalwetgeving – Initiatieven

Enige tijd geleden kondigde de minister de totstandkoming aan van een Vlaams-Brusselse promotiedienst die de maatschappelijke en strategische aspecten van het Nederlands in Brussel moet behartigen en de uitvoering van een taalbeleid moet verzekeren.

Inzake het actieplan om de taalwetgeving te doen naleven, was er sprake van een Taalklachtendienst.

In hoeverre werden die initiatieven reeds uitgevoerd ?

Antwoord

Op 22 september 2000 verklaarde de Vlaamse regering zich akkoord met het politieke luik van een actieplan van de Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden om de taalwetgeving te doen naleven.

Brussel is grondwettelijk een tweetalige stad. Deze legistische tweetaligheid is een hoeksteen van de staatsstructuur én een toetssteen voor de werkbaarheid ervan. Daarom is de daadwerkelijke naleving van de taalwetgeving een blijvend en belangrijk aandachtspunt van het Vlaams beleid in Brussel.

Dat de taalwetgeving niet altijd wordt nageleefd, is bekend. In de gemeentelijke administraties en V.Z.W.'s, bicommunautaire instellingen en zelfs de

gewestelijke administraties laat de toepassing van de taalwetgeving vaak te wensen over. Het toezicht op de naleving blijkt al evenmin effectief.

Zowel de oprichting van een zogenaamde taalklachtendienst als van een taalpromotiedienst in 2001 vormen een onderdeel van het vermeld actieplan.

Taalklachtendienst

Een opgericht "taalklachtenfunctie" wordt bij de cel Coördinatie Brussel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Coördinatie – administratie Kanselarij en Voorlichting – afdeling Kanselarij. De term "taalklachtendienst" zal binnen deze administratieve context niet worden gehanteerd, aangezien er binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap momenteel geen sprake is van diensten, maar van afdelingen of cellen.

Met de uitbouw van deze drempelverlagende ombudsfunctie zou een permanente dienstverlening worden aangeboden m.b.t. advies en informatie rond taalwetgeving en taalconflicten. Deze dienstverlening staat ter beschikking van de Vlaamse Brusselaars of andere Vlamingen in Brussel.

Voor de uitvoering van deze functie wordt er tevens samengewerkt met de cel Juridische Dienstverlening, die nu reeds juridisch advies verstrekt aan de Vlaamse regering en aan de diensten van de Vlaamse regering over de taalwetgeving en de jurisprudentie van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, de cel Coördinatie Vlaamse Rand en de VZW De Rand.

Opdrachten

1. Vraaggestuurde aanpak

De permanente dienstverlening m.b.t. advies en informatie rond taalwetgeving en taalconflicten moet laagdrempelig en klantvriendelijk zijn en staat ter beschikking van de Vlaamse Brusselaars of andere Vlamingen in Brussel.

Deze dienstverlening kan telefonisch (oprichting taalklachten telefoon), schriftelijk en elektronisch gebeuren.

2. Proactieve aanpak

De overheid kan acties ondernemen om een structurele advisering uit te bouwen door informatie ter beschikking te stellen aan de burger aan de hand van brochures, het onderhouden van een webpagi-

na, overleg met andere taalklachtenorganisaties (vice-gouverneur, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, VZW De Rand). Eén van de eerste taken zal het publiceren van een praktische brochure zijn met een toegankelijk overzicht van de taalwetgeving (toegepast op Brussel) en met modelformulieren aan de hand waarvan benadeelde burgers een klacht kunnen indienen bij de bevoegde instanties.

3. Beleidsondersteuning

De dienst heeft ook een beleidsondersteunende functie m.b.t. politieke dossiers rond taalproblematiek, zoals de te ondernemen acties op Interministeriële Conferenties van Volksgezondheid en Drugbeleid en Binnenlandse Zaken m.b.t. de niet-naleving van de taalwetgeving, het beantwoorden van parlementaire vragen.

Personeelsbehoeften

Voor de functie wordt voorzien in de aanwerving van één adjunct van de directeur in statutair verband bij de cel Coördinatie Brussel.

De aanwervingsprocedure voor een jurist is opgestart en de effectieve aanwerving is gepland voor het najaar van 2001.

Taalpromotiedienst

In tegenstelling tot de taalklachtenfunctie, die wordt geïntegreerd binnen de cel Coördinatie Brussel en per definitie defensief is (bescherming van een taalminoriteit – verplichting, controle en sanctie), wordt de oprichting van een taalpromotiedienst gepland in de vorm van een privaatrechtelijk rechtspersoon.

De oprichting van een taalpromotiedienst is noodzakelijk om op een dynamische en vernieuwende wijze de maatschappelijke en strategische aspecten van het Nederlands in Brussel te behartigen en de uitvoering van een taalbeleid structureel en op permanente wijze te verzekeren.

Het uit te bouwen taalpromotiebeleid zal worden gekoppeld aan het algemene promotie- en communicatiebeleid en zal ook passen binnen de logica van de verhouding tussen/complementariteit van Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse Gemeenschapscommissie. Ook het streven naar een interactie met de vraag en het aanbod in de rand rond Brussel is aan de orde.

De taken van een taalpromotiedienst hebben tot doel de kennis, zichtbaarheid en kwaliteit van het

Nederlands te verbeteren. In dat kader kunnen onder andere de volgende acties worden verstaan :

- het aanbod van taallessen Nederlands voor anderstaligen bekendmaken, professionaliseren en verder uitbouwen;
- deskundigheidsbevordering;
- informatie- en sensibiliseringscampagnes naar individuen, organisaties, bedrijven en middenstand.

De uitbouw van deze privaatrechtelijke dienstverlening zal in de loop van dit jaar vorm krijgen. De financiering ervan heb ik dan ook nog voor dit jaar gebudgetteerd.

Vraag nr. 34 van 15 februari 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik faciliteitengemeenten – Werkgroep "taal"

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 19 van 11 oktober 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 830) omtrent het taalgebruik bij commerciële advertenties in publicaties van faciliteitengemeenten, deelt minister Sauwens mee dat hij de vraag zou voorleggen aan de werkgroep "taal", voorgezeten door minister Anciaux.

1. Werd die vraag in de betrokken werkgroep al behandeld ?
2. Wat waren eventueel de besluiten ?
3. Hoe vaak is de werkgroep "taal" reeds samengekomen ?

Antwoord

De vraag omtrent het taalgebruik bij commerciële advertenties in publicaties van faciliteitengemeenten is meegenomen in de bilaterale onderhandelingen met minister Sauwens naar aanleiding van het nieuwe actieplan Vlaamse Rand.

Deze vraag maakt deel uit van het pakket zaken waarvoor nog verder juridisch onderzoek nodig is. Aan de hand van de resultaten van dit onderzoek zullen de gepaste maatregelen worden genomen in

deze dossiers die onder andere passen in het project "vernederlandsing van het straatbeeld".

Vanzelfsprekend zal ik niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de hoogte te houden van verdere stappen in dit dossier.

Vraag nr. 35
van 15 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ontwikkelingssamenwerking – Export Vlaanderen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Vraag nr. 98

van 15 februari 2001

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1482

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 36
van 15 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan taalwetgeving – Lambermont

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 5 van 25 oktober 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 780*) meldt de minister onder meer dat hij de omvorming van de schorsingsbevoegdheid van de Brusselse voogdij over de lokale besturen naar een goedkeuringsbevoegdheid, evenals het principe van de tweetalige ambtenaar in plaats van de tweetalige dienst bij het Brussels Gewest ter sprake zou brengen op de Costa (Conferentie voor de Staatshervorming).

Heeft de minister die aangelegenheden te berde gebracht tijdens de zogenaamde Lambermontgesprekken ?

Antwoord

In mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 5 van 25 oktober 2000 verwijs ik naar het actieplan dat op

mijn voorstel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 22 september 2000. Twee specifieke punten hieruit zouden op de Costa worden aangekaart. Het ging hem met name om de omvorming van de schorsingsbevoegdheid van de Brusselse voogdij over de lokale besturen naar een goedkeuringsbevoegdheid, en het principe van de tweetalige ambtenaar in plaats van de tweetalige dienst.

In mijn antwoord op deze vraag wens ik onderscheid te maken tussen twee fases in politieke onderhandelingsrondes. Beide hebben hun belang, maar volgen een andere logica.

Het actieplan werd gelanceerd in de pre-Lambermontperiode. Het was de periode waarbij de eisen voor het toen nog aankomende overleg over de staatshervorming werden geformuleerd. Dit is een belangrijke periode in elk overleg. De eisen worden geïnventariseerd. Dat niet al deze eisen zullen worden verwezenlijkt is evident.

Eenmaal het overleg begonnen, moeten onderhandelaars afspraken maken. Ze moeten tactisch afwegen welke punten waar en wanneer ter sprake moeten komen. Dit proces heeft één groep van onderhandelaars duidelijk niet alleen in handen. Hier moeten keuzes worden gemaakt.

Een communautair akkoord moet niet worden beoordeeld op wat er niet in zit. Het moet in globo worden beoordeeld. Bovendien is er nog altijd de Brusselse Costa, waar deze twee onderwerpen ook nog kunnen worden besproken.

Ten slotte wijs ik erop dat verschillende politieke tenoren al publiekelijk verklaard hebben dat de laatste stap in de staatshervorming zeker niet de laatste stap is en zelfs niet de laatste stap in deze legislatuur hoeft te zijn.

Vraag nr. 37
van 15 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Gesprek met 19 gemeenten

Tijdens de vorige legislatuur begon de Vlaamse regering zich rechtstreeks tot de Brusselse gemeenten te richten, met het oog op de uitbouw van Nederlandstalige voorzieningen op het lokale vlak.

Zo begaf de vorige minister van Brusselse Aangelegenheden zich naar verschillende gemeenten en

had zij gesprekken met een aantal gemeentebesturen.

Werd die aanpak onder deze legislatuur voortgezet, of wordt hij eventueel hernomen nu de gemeenteraadsverkiezingen achter de rug zijn ?

Werden er eventueel reeds resultaten geboekt ?

Antwoord

Tijdens de vorige legislatuur heeft de Vlaamse regering inderdaad de negentien gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest uitgenodigd voor een gesprek over het beleid van de Vlaamse regering en van de lokale besturen ten aanzien van de Vlaamse voorzieningen in Brussel. Evenwel moest worden vastgesteld dat de respons op dit initiatief vrij minimaal was. Ik acht het dan ook weinig opportuun dit initiatief voort te zetten. Een dialoog met de Brusselse gemeenten moet structurele veranderingen nastreven, en geen ritueel worden.

Ik ben van oordeel dat het intermediair niveau tussen de Vlaamse Gemeenschap en het lokale niveau, met name de Brusselse gemeenten, moet worden waargenomen door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie is het best geplaatst om de gemeenschapsmateries zowel in hun regionale, als in hun stedelijke component te realiseren.

Dit neemt niet weg dat de Vlaamse Gemeenschap een directe band kan nastreven met de Brusselse gemeentebesturen, zij het steeds met de Vlaamse Gemeenschapscommissie als adviserende en bemiddelende tussenschakel. De gemeentelijke bibliotheken zijn daar een mooi voorbeeld van. Ook de subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap van gemeentelijke sportdiensten en cultuurdiensten behoort tot de mogelijkheden. Hier kan evenwel geen verplichting worden opgelegd, zodat het de taak is van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om de Brusselse gemeenten hierin te coachen.

Tot slot dienen we af te wachten welke resultaten worden geboekt in de Brusselse mini-Costa (*Conferentie voor de Staatshervorming – red.*). Een sterkere vertegenwoordiging op plaatselijk vlak kan immers een belangrijke bijdrage leveren tot een complementair gemeenschapsbeleid tussen

Vlaamse Gemeenschap, Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Brusselse gemeentebesturen.

Vraag nr. 38 van 20 februari 2001 van mevrouw HILDE DE LOBEL

Steun aan onafhankelijke boekhandels – Stand van zaken

Naar aanleiding van de heropening van de boekhandel "De Groene Waterman" in Antwerpen op 2 oktober 1999 verklaarde de minister (luidens persberichten) : "zijn kabinet opdracht te hebben gegeven om te werken aan een manier om de onafhankelijke boekhandels in Vlaanderen te ondersteunen". Over de aard en de omvang van een dergelijke ondersteuning zei de minister op dat ogenblik nog geen duidelijk beeld te hebben.

Op 20 oktober 1999 heb ik de minister een schriftelijke vraag gesteld naar de aflijning van de doelgroep "onafhankelijke boekhandels". Ze bleef tot op heden onbeantwoord (*vraag nr. 24 van 22 oktober 1999 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 327 – red.*).

1. Heeft het kabinet van de minister na anderhalf jaar reeds een manier gevonden om de onafhankelijke boekhandels in Vlaanderen te steunen ?
2. Heeft de minister intussen al een beeld over de aard en de omvang van een dergelijke ondersteuning ?
3. Volgens welke criteria worden boekhandels bij een eventuele ondersteuning onderverdeeld in "onafhankelijke" en "afhankelijke" ?

Antwoord

Voor de algemene steunverlening aan alle boekhandels kan ik eerst en vooral vermelden dat via de gesubsidieerde auteurslezingen reeds jarenlang aan de boekhandels de mogelijkheid wordt geboden om literaire lezingen te organiseren. Vroeger werden de auteurs voor deze lezingen vergoed door de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten van mijn administratie, maar vanaf vorig jaar stel ik daarvoor de nodige kredieten ter beschikking van het Vlaams Fonds voor de Letteren.

Het voorbije jaar heb ik meer specifiek naar de onafhankelijke boekhandels toe een substantiële steun van 700.000 frank verleend voor de +14-leesactie. Het project is een initiatief van Co-Libro – een samenwerkingsverband van 32 betere onafhankelijke boekhandels, waaronder negen specifieke kinder- en jeugdboekhandels – en de uitgeverij Querido. Zij hebben een concept uitgewerkt voor de lezers van 14 en 15 jaar, omdat uit onderzoek is gebleken dat deze jongeren massaal afhaken wat het geregeld lezen van boeken betreft.

Het concept steunde op een synergie tussen school – boekhandel – uitgeverij – auteur. Vijf topauteurs werkten hieraan mee, namelijk Anne Provoost, Bart Moeyaert, Jan Simoen, Marita de Sterck en Toon Tellegen. Ongeveer drieduizend leraren Nederlands werden over het initiatief geïnformeerd en de klasbibliotheken ontvingen gratis boekenpakketten van de betrokken auteurs. In klasverband werden er gespreksnamiddagen met de auteurs georganiseerd en de toegang tot het Internet werd gratis aangeboden, om zo het bezoek van de speciaal voor deze actie gecreëerde website te maximaliseren.

Voor 2001 zal 1,2 miljoen ter beschikking worden gesteld voor de ondersteuning van de leeskringen. Deze leeskringen kunnen ook worden opgestart door de boekhandels. Het leeskringenreglement voorziet in een bijdrage van 20.000 frank per jaar in het honorarium van de leeskringbegeleider (is verantwoordelijk voor de professionele begeleiding van de systematische, gezamenlijke bespreking van gelezen boeken met het oog op de verdieping van de lectuur, o.a. leraars, auteurs, ...).

De lokale boekhandels zullen niet alleen aan dit project actief kunnen deelnemen, maar er ook hun verkoop door gestimuleerd zien.

Belangrijk binnen de problematiek van de steun aan de boekhandel is dat vorig jaar op initiatief van de Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen en mijn administratie een onderzoek werd gedaan naar de rol van de boekhandels in Vlaanderen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 66
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Boekentassen – Gewicht

In 1999 werd door het socialistische ziekenfonds een onderzoek uitgevoerd naar het gewicht van boekentassen bij kinderen van 10 en 11 jaar, respectievelijk vierde en vijfde studiejaar. Uit dit onderzoek is gebleken dat in meer dan 55 procent van de gevallen de boekentassen veel te zwaar wogen.

Deze initiatiefnemers hebben de minister toen gevraagd initiatieven te nemen om scholen, ouders en kinderen te helpen in hun verdere strijd tegen het boekentassenovergewicht. Er werden zelfs een aantal concrete voorstellen gesuggereerd.

1. De onderzoekers hebben de minister een aantal concrete maatregelen voorgesteld naar aanleiding van het voorstellen van de resultaten van het onderzoek.

Welke initiatieven heeft de minister sinds september 1999, datum waarop de resultaten van het onderzoek werden bekendgemaakt, genomen om overgewicht van boekentassen tegen te gaan ?

2. Heeft zij ook voorstellen geformuleerd ter normering van boekentassen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

De concrete maatregelen die door het socialistisch ziekenfonds werden voorgesteld betreffen :

– voorzien in afsluitbare bergruimtes door de scholen ;

- het materiaal waaruit schoolmateriaal en boeken worden vervaardigd, lichter maken ;
- voorzien in meer beweging in het curriculum door de scholen.

Voorts vraagt het ziekenfonds dat er werk zou worden gemaakt van de normering van de boekentassen.

Ik wijs erop dat deze materie slechts ten dele tot mijn bevoegdheid behoort. Gedetailleerde voorschriften inzake het gewicht van boekentassen, schoolmeubilair en dergelijke overschrijden mijn toezichtsopdracht.

Nochtans is de aandacht voor dit probleem op indirecte wijze wel sterk aanwezig in het onderwijsbeleid.

Om te beginnen, verwijs ik naar de samenwerkingsafspraken tussen de scholen en de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB). Het behoort tot de opdrachten van de CLB's aan preventieve jeugdgezondheidszorg te doen. Hiermee wil men de gezondheidstoestand van leerlingen bewaken, behouden of bevorderen. Om deze opdracht te realiseren, kan het CLB-team aan gezondheidspromotie doen of dergelijke initiatieven ondersteunen. Ik ben ervan overtuigd dat schoolartsen niet nalaten bij de scholen aan te dringen op maatregelen wanneer zich klachten voordoen waarvan de oorzaak aanwijsbaar is in bijvoorbeeld het meubilair of het gewicht van de boekentassen.

De eindtermen en ontwikkelingsdoelen voor het basisonderwijs bevatten een uitdrukkelijke verwijzing naar een gezonde en veilige levensstijl. In de eindtermen gezondheidseducatie voor de eerste graad secundair onderwijs wordt expliciet onder "rust, beweging, houding" gesteld dat de leerlingen een goede sta-, zit- en tilhouding moeten kunnen demonstreren en voorbeelden geven van mogelijke klachten die optreden bij verkeerde houdingen en bewegingen. De leerlingen worden ook geacht het belang in te zien van een evenwichtige tijdsbesteding van (school)werk, rust, ontspanning, beweging en de invloed ervan op de lichaamsconditie.

In het licht van deze eindtermen worden in de *Dynamo2*-catalogus, ontwikkeld door Canon (de Cultuurcel van het departement Onderwijs), projecten voorgesteld die de scholen kunnen ondersteunen in het werken aan een "gezonde school". Langs deze weg kunnen rechtstreeks subsidies worden toegekend aan scholen.

Verder verwijs ik naar de Commissie Gezondheidsbevordering binnen de Vlaamse Onderwijsraad. Het behoort tot de bevoegdheid van deze commissie om adviezen voor te bereiden over gezondheidsbevordering in het onderwijs. Het goedkeuren, promoten en implementeren van gezondheidsbevorderende projecten, werkingen en materiaal behoren evenzeer tot haar bevoegdheid.

Deze commissie fungeert als legitimatiegroep voor de initiatieven die het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) neemt voor de doelgroep van het onderwijs. De dienst Onderwijs van het VIG staat ten dienste van schoolbegeleiders, directies en leerkrachten die willen werken rond gezondheid, van degenen die meer willen weten over een gezondheidsbeleid op school en van degenen die informatie, documentatie en materiaal nodig hebben rond de aanpak van gezondheidsthema's op school. Zo werd er voor het basisonderwijs didactisch materiaal ontwikkeld waarin ook rughygiëne aan bod komt (zie www.vig.be).

In het tijdschrift *Klasse* wordt aandacht besteed aan het probleem, en dat zowel op het niveau van de ouders en de leerlingen als van de leerkrachten.

Veel meer dan in het opleggen van gedetailleerde voorschriften en normen zie ik heil in het ondersteunen van een brede bewustwording inzake een gezonde lichaamshouding bij scholen, ouders en leerlingen.

**Vraag nr. 67
van 30 januari 2001
van de heer JOS DE MEYER**

Onderwijspersoneel – Ouderschapsverlof

Personeelsleden uit het onderwijs kunnen ouderschapsverlof nemen. Dit dient te gebeuren in de vorm van loopbaanonderbreking, wat betekent dat ook de federale overheid terzake regels kan vastleggen. Zo bepaalde de federale regering dat ouderschapsverlof in de vorm van loopbaanonderbreking kan worden genomen voor een periode van maximum drie maanden.

De Vlaamse regering stelde echter dat ouderschapsverlof in de vorm van loopbaanonderbreking moet worden genomen voor een aaneensluitende ononderbroken periode van drie maanden.

1. Waarom was de Vlaamse regering terzake strenger dan de federale regering ?

Volgens de federale regering kan ouderschapsverlof immers worden genomen voor een periode van maximum drie maanden, wat betekent dat kortere perioden van ouderschapsverlof geen probleem vormen voor de uitkering (door de RVA) van ouderschapsverlofvergoedingen (RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening).

2. Ook tijdelijke personeelsleden van het onderwijs kunnen onder bepaalde voorwaarden ouderschapsverlof nemen.

Voor de leerkrachten onder hen dient dit volgens een omzendbrief echter uiterlijk aan te vangen op 1 april en in dat geval duurt het dan tot en met 30 juni, of tot het einde van hun aanstelling indien dat einde voor 30 juni valt. Dit vormt voor vele vrouwelijke personeelsleden een probleem, omdat zo'n verlof nogal dikwijls genomen na het bevallingverlof, een verlof dat ook wel eens kan eindigen na 1 april.

Is het niet aangewezen dat ouderschapsverlof voor tijdelijke personeelsleden ook kan beginnen na 1 april en dat het dan eindigt op 30 juni ?

3. De huidige toepassing van de regelgeving terzake maakt geen onderscheid tussen personeelsleden met een aanstelling van doorlopende duur en personeelsleden met een aanstelling van bepaalde duur.

Waarom wordt dat onderscheid niet gemaakt, gelet op het feit dat een aanstelling van doorlopende duur niet noodzakelijk eindigt op 30 juni ?

4. Worden er initiatieven in het vooruitzicht gesteld opdat ouderschapsverlof ook mogelijk zou zijn voor perioden van minder dan drie maanden ?

Antwoord

1. Bij de voorlegging van het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering inzake ouderschapsverlof aan mevrouw Miet Smet, toenmalig federaal minister van Tewerkstelling en Arbeid en Gelijkekansenbeleid, werd door haar op 8 februari 1999 het volgende meegedeeld:

"Ik kan niet akkoord gaan met ouderschapsverlof, in het kader van loopbaanonderbreking, indien dit voor een periode is van minder dan 3 maanden voltijds. Ook voor de privé-sector wordt immers deze minimumperiode geëist Dit

heeft te maken met de vervanging die voorwaarde is om een onderbrekingsuitkering te kunnen betalen. Voor periodes van minder dan 3 maanden is vervanging niet realistisch en kan men dus geen aanspraak maken op een onderbrekingsuitkering."

Ingevolge deze mededeling werd in het besluit van de Vlaamse regering van 25 mei 1999 de duur van het ouderschapsverlof vastgesteld op drie maanden.

2. Rekening gehouden met het feit dat het ouderschapsverlof een ononderbroken periode van drie maanden bedraagt, moet het ouderschapsverlof voor een tijdelijk aangesteld lid van het onderwijzend personeel derhalve uiterlijk drie maanden vóór het einde van de aanstelling, met ander woorden drie maanden voor juni, aanvangen.
3. De categorie personeelsleden met een aanstelling van doorlopende duur werd gecreëerd voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs en het onderwijs voor sociale promotie met ingang van 1 september 1999.

Op het ogenblik van de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering inzake ouderschapsverlof, namelijk op 25 mei 1999, bestond de categorie personeelsleden met een aanstelling van doorlopende duur dus nog niet, en kon ze dan ook niet worden opgenomen in het voornoemd besluit. Dit wordt aangepast samen met het nu op de onderhandelingstafel voorliggende ontwerpbesluit betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan voor de personeelsleden van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, waarvan het ouderschapsverlof een onderdeel vormt.

4. De regelgeving betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan is bevoegdheid van de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid. Er is een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap, waarbij de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid en de minister bevoegd voor Onderwijs zich ertoe verbinden voorafgaandelijk overleg te plegen indien wijzigingen aan de regelgeving over de toekenning van de loopbaanonderbreking moeten worden aangebracht.

Voor het nu voorliggend ontwerpbesluit zoals voornoemd, wordt voorafgaandelijk een afspraak gemaakt met de federale minister van

Tewerkstelling en Arbeid om een aantal knelpunten te bespreken met het oog op een correcte formulering in de besluitvorming, waarbij interpretatiemogelijkheden zoveel als mogelijk worden vermeden (verscheidenheid naar toepassing door de plaatselijke RVA-kantoren). De door de Vlaamse volksvertegenwoordigers gestelde vraag is één van de knelpunten die ter bespreking voorliggen.

Zodra hierover uitsluitsel bestaat, zal dit in beide besluiten worden verwerkt.

Vraag nr. 68
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Educatief milieuzorgsysteem – Evaluatie

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
 Vraag nr. 76
 van 30 januari 2001
 van mevrouw Marijke Dillen
 Blz. 1449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 70
van 1 februari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Hoger onderwijs – Inschrijvingsgeld

Bij decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen en bij decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten werd bepaald dat hogescholen, respectievelijk universiteiten zelf hun inschrijvings- en examengeld kunnen vastleggen, met inachtna-me van de minima en maxima door de overheid vastgelegd. Vandaar dat tussen hogescholen en tussen universiteiten verschillen kunnen bestaan.

Dit leidt soms tot verwarring bij studenten.

Bovendien worden zij – wanneer ze op korte tijd vaststellen dat ze toch niet de goede richting of de goede school kozen – geconfronteerd met een dubbel inschrijvingsgeld. De hogeschool of universiteit waar de student zich in eerste instantie liet in-

schrijven, is immers niet altijd geneigd om het inschrijvingsgeld terug te betalen. Indien die leerling op 1 februari niet meer aanwezig is, is daar ook geen subsidiëring aan gekoppeld.

1. Hoeveel bedragen de opgelegde minima en maxima voor 2000-2001 voor de verschillende studenten (niet-beursstudenten, beursstudenten en bijna-beursstudenten) in de hogescholen en in de universiteiten ?
2. Kan de minister een overzicht geven van het inschrijvingsgeld zoals het in de verschillende hogescholen en universiteiten wordt toegepast voor het schooljaar 2000-2001 ?
3. Welke regeling is er voor het geval een student in de loop van het academiejaar van de ene hogeschool/universiteit naar een andere overstapt ?

Moet deze twee keer inschrijvingsgeld betalen, of is er een specifieke regeling ?

Is er een onderscheid naargelang deze student van hogeschool/universiteit wisselt vóór of na februari 2001 ?

Is er een onderscheid naargelang het statuut van de student (al of niet beursstudent) ?

Is de regeling voor alle hogescholen/universiteiten dezelfde ?

Voldoet de regelgeving terzake ?

Antwoord

1. Reglementair vastgestelde bedragen voor het academiejaar 2000-2001

Hogescholen

Voltijdse inschrijving in een basisopleiding

	Minimum	Maximum
Niet-beursstudent	2.956	17.145
Bijna-beursstudent	1.970	11.469
Beursstudent		2.601

Een deeltijdse inschrijving kan alleen een half-tijdse inschrijving zijn, waarvoor de bepaalde bedragen worden gehalveerd.

De hogescholen bepalen zelf en autonoom het inschrijvingsgeld voor de voortgezette opleidingen, voor de niet-financierbare en voor de vrije studenten.

De hogescholen mogen ook maximaal eenmaal per jaar een examengeld vragen, dat maximaal 2.000 frank bedraagt voor een niet-beursstudent, 1.500 frank voor een bijna-beursstudent en 1.000 frank voor een beursstudent.

Universiteiten

Voltijdse inschrijving

	Minimum	Maximum
Academische opleidingen en voortgezette academische opleidingen		
Niet-beursstudent	11.824	17.145
Bijna-beursstudent	7.922	11.469
Beursstudent		2.200
Academische leraarenopleiding		
Doctoraatsopleiding	5.912	8.572
Doctoraat	5.912	8.572
Huisartsenopleiding (2de jaar)		16.047

De universiteiten mogen ook kosten aanrekenen, die voor de academische opleidingen en voor de voortgezette academische opleidingen maximaal 2.000 frank bedragen voor een niet-beursstudent (NBS), 1.500 frank voor een bijna-beursstudent (BBS) en 1.000 frank voor een beursstudent (BS).

2. Reëel door de instellingen gevraagd inschrijvingsgeld

Hogescholen

Hogeschool	Inschrijvingsgeld			Examengeld		
	NBS	BBS	BS	NBS	BBS	BS
Hogeschool Antwerpen	16.650	10.950	2.600	2.000	1.500	1.000
Plantijn Hogeschool Antwerpen	8.000	4.000	2.601	2.000	1.000	500
Karel de Grote Hogeschool Antwerpen	16.689	11.126	2.567	2.000	1.500	1.000
Katholieke Hogeschool Kempen	13.600	9.300	2.600	2.000	1.500	1.000
Katholieke Hogeschool Mechelen	17.140	11.420	2.600	2.000	1.500	1.000
Erasmushogeschool Brussel	14.060	9.370	2.500	1.500	1.500	1.000
Hogeschool Sint-Lukas Brussel	17.100	11.400	2.600	2.000	1.500	1.000
Hogeschool voor Wetenschap en Kunst	17.100	11.400	2.600	2.000	1.500	1.000
Katholieke Hogeschool Brussel	16.500	11.000	2.500	2.000	1.500	1.000
Katholieke Hogeschool Leuven	15.000	8.000	2.600	2.000	1.500	1.000
Iris Hogeschool Brussel	17.000	11.300	2.601	2.000	1.500	1.000
Hogeschool Gent	12.102	8.068	2.582	1.977	1.493	968
Mercator Hogeschool Provincie Oost-Vlaanderen	12.000	8.000	2.601	2.000	1.500	1.000
Hogeschool voor Economisch en Grafisch Onderwijs (2)	17.000	11.300	2.600	2.000	1.500	1.000
Katholieke Hogeschool Sint-Lieven Gent	17.000	11.300	2.600	2.000	1.500	1.000
Katholieke Hogeschool Lerarenopleiding en Bedrijfsmanag. (2)	17.000	11.300	2.600	2.000	1.500	1.000
Kath. Hogeschool voor Gezondheidszorg Oost-Vl. (2)	17.000	11.300	2.600	2.000	1.500	1.000
Hogeschool Limburg	17.000	11.300	2.600	2.000	1.300	1.000
Katholieke Hogeschool Limburg	17.000	11.300	2.600	2.000	1.500	1.000
Provinciale Hogeschool Limburg	17.000	11.300	2.600	2.000	1.500	1.000
Hogeschool West-Vlaanderen	13.000	8.000	2.601	2.000	1.500	1.000
Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende	14.980	9.980	2.600	2.000	1.500	1.000
Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen	15.000	9.900	2.600	2.000	1.500	1.000
Economische Hogeschool Sint-Aloysius Brussel	17.100	11.400	2.600	2.000	1.500	1.000
Groep T Leuven-Hogeschool Leuven	16.800	8.500	2.200	2.000	1.500	1.000
Sociale Hogeschool KVMW Gent (2)	17.100	11.300	2.600	2.000	1.500	1.000
Katholieke Vlaamse Hogeschool Antwerpen (1)	13.200	9.700	2.600	2.000	1.500	1.000
Hogere Zeevaartschool Antwerpen (1)	10.000	6.500	2.601	500	500	500
Handelshogeschool Antwerpen (1)	16.556	10.884	2.550	2.000	1.500	1.000

(1)De beide Antwerpse hogescholen zijn vanaf 2000-2001 gefusioneerd tot de Lessiushogeschool Antwerpen.

(2)De vier Gentse hogescholen zijn vanaf 2001 gefusioneerd tot de Arteveldehogeschool Gent.

In beide gevallen zullen de twee nieuwe hogescholen hun inschrijvingsgeld vanaf 2001-2002 uniform vaststellen.

Universiteiten

Vanaf het academiejaar 2000-2001 hanteren de universiteiten alle hetzelfde inschrijvingsgeld. Zij hebben uniforme bedragen vastgesteld waarin alles begrepen is, dus zowel de vaste kosten van de inschrijving op de rol, de bijdrage in de ongevallenverzekering, het collegegeld en examengeld.

	NBS	BBS	BS
Voltijds			
– Hoofdinschrijving	18.800	9.900	3.200
– Bijkomende inschrijving	5.900	3.900	2.200
Deeltijds			
– Hoofdinschrijving	10.400	5.700	2.100
– Bijkomende inschrijving	5.900	3.900	2.100
Academische lerarenopleiding			
– eerste inschrijving hoofdinschrijving			5.500
– bijkomende inschrijving			3.000
– herinschrijving			1.000
Doctoraatsopleiding			
– eerste inschrijving hoofdinschrijving			7.900
– bijkomende inschrijving			5.900
– herinschrijving			1.000 *
Doctoraat			
– jaar van promotie hoofdinschrijving			7.900
– bijkomende inschrijving			5.900
– andere jaren			1.000 *
Huisartsenopleiding			
– tweede jaar			17.000
– derde jaar			1.000
Examencommissie Vlaamse Gemeenschap 5.900			

* Voor de drie Antwerpse instellingen is dit bedrag vastgesteld op 2.000 frank.

De universiteiten maken weinig gebruik van de mogelijkheid om voor sommige specialisatieopleidingen hoger inschrijvingsgeld vast te stellen. In de regel dekt het hoger bedrag ook specifieke kosten.

- Regeling bij overstap in de loop van een academiejaar naar een andere instelling

Hogescholen

Er bestaan geen reglementaire bepalingen aangaande het mogelijk terugbetalen van het inschrijvingsgeld bij overgang naar een andere instelling voor hoger onderwijs in de loop van het academiejaar. Hogescholen kunnen, op grond van hun autonomie, wel onderlinge afspraken maken.

Wanneer een student naar een andere instelling overstapt na 1 februari, kan de nieuwe instelling hem niet meer aanrekenen als financierbare student, noch als regelmatige student. Hij heeft dan de status van niet-financierbare of van vrije student. Op grond daarvan kan de hogeschool vrij het nieuwe inschrijvingsgeld vaststellen.

Er is in dit verband geen onderscheid naargelang men beursstudent is of niet.

Universiteiten

Alle universiteiten voorzien in de terugbetaling van het inschrijvingsgeld in het geval van stopzetting van de studie, in voorkomend geval van uitschrijving. Zij betalen evenwel het vast forfaitair bedrag voor de kosten nooit terug (respectievelijk 2.000, 1.500, 1.000 fr.).

De universiteiten betalen het volledige bedrag terug als de stopzetting voor 1 november gebeurt. Zij betalen slechts de helft terug in de periode van 1 november tot (naar gelang van de universiteit) 31 december, 15 januari of 1 februari. Voorbij die datum is niet meer in terugbetaling van het inschrijvingsgeld voorzien.

Commentaar

De overheid stelt in de regel slechts de hoofdlijnen vast. De autonomie van de instellingen levert hier en daar nog onderlinge verschillen op, maar die vallen alle in de marge van het aanvaardbare.

We kunnen dus stellen dat de huidige regeling voldoening schenkt.

**Vraag nr. 71
van 1 februari 2001
van de heer JOHAN DE ROO**

Onderwijs – ICT-begeleiders

Al sinds verschillende jaren gaat van veel onderwijzers de vrije tijd naar het introduceren van nieuwe technologie in de school.

De ICT-verantwoordelijken (informatie- en communicatietechnologie) van elke school kregen geleidelijk aan een dubbele taak : enerzijds hebben zij hun werk als titularis of taakleraar en anderzijds moeten zij in hun vrije tijd, weekends en vakanties instaan voor het draaiend houden van de apparatuur, begeleiding van hun collega's, installeren van software en zorgen voor eigen vorming.

1. Wordt de creatie van een organiek ambt van begeleider ICT in het vooruitzicht gesteld ?

Zo ja, hoe wordt dit concreet ingevuld ? Komt er per schijf van 300 leerlingen een fulltime leerkracht ?

2. Hoe geven de regionale expertisenetwerken (REN) invulling aan deze taak ?
3. Hoe worden de licentiebelangen van alle Vlaamse scholen behartigd ?

Antwoord

1. Ik heb tijdens mijn slottoespraak op het ICT-forum van 12-13-14 december gezegd dat de diverse standpunten hieromtrent worden afgewogen. De diverse standpunten komen grosso modo hierop neer : (1) de creatie van een nieuw organiek ambt ICT-coördinator, (2) de graduele invoering van een ICT-coördinator op het niveau van de scholengroep of -gemeenschap en per contingent pc's, of (3) het toekennen van een algemeen pakket uren voor beleidsondersteuning, hetgeen de autonomie van de scholen maximaal respecteert.

Na de afweging zal ik mijn visie weergeven in het nieuwe beleidsplan ICT. Dit plan komt er nog dit voorjaar.

2. De regionale expertisenetwerken hebben een tweevoudige opdracht.

De klemtoon ligt op de aanbodgestuurde nascholing. Dat betekent dat de scholen uit verschillende nascholingspakketten kunnen kiezen, naargelang de eigen behoeften of keuzes of op basis van het beleid dat de school voert m.b.t. invoering van ICT.

Daarnaast is er vraaggestuurde nascholing.

Een tweede belangrijke opdracht bestaat in het aanbieden van technische ondersteuning via een helpdesk.

Elk regionaal expertisenetwerk beschikt over een centraal aanspreekpunt waar de scholen met hun vragen terecht kunnen. Deze telefonische en/of elektronische helpdesk geeft ofwel onmiddellijk de nodige informatie en advies, of verwijst door naar de bevoegde personen in een bepaald regionaal expertisenetwerk. De helpdesk is volledig gratis.

Het is dus te verwachten dat een aantal dringende vragen binnen scholen via deze weg zullen worden beantwoord.

3. Er zijn drie belangrijke initiatieven terzake.

- Scholen krijgen jaarlijks een subsidie in het kader van PC/KD waarmee zij softwarelicenties kunnen aankopen.

- Met Microsoft heb ik een zogenaamde "Selectovereenkomst" gesloten, waardoor de scholen belangrijke kortingen kunnen krijgen op Microsoftproducten. Bovendien geeft elke Microsoftlicentie recht op thuisgebruik van het betrokken pakket, bijvoorbeeld door een leerkracht.

- In het kader van mijn voorzitterschap van de Europese raad van onderwijsministers in de tweede helft van 2001, zal ik mijn Europese collega's voorstellen om prijsafspraken voor ICT met de privé-sector uit te werken. Het spreekt voor zich dat een onderwijsmarkt van vijftien landen sterker staat in dergelijke onderhandelingen dan een kleine regio als Vlaanderen.

Prijsafspraken over hard- en software moeten er niet alleen komen voor scholen. Ook leerkrachten, directies, leerlingen en studenten moeten educatieve gunsttarieven voor ICT-materiaal kunnen genieten.

Vraag nr. 74 van 9 februari 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalinspectie – Functionering

Vorig jaar stelde federaal minister Rudy Demotte dat de taalinspectie niet zou worden gereactiveerd.

zolang er geen sprake was van een samenwerkingsakkoord.

Recentelijk bevestigde de minister mij naar aanleiding van een interpellatie dat het samenwerkingsakkoord nog altijd in onderhandeling is (*Handelingen Commissievergadering Nr. 68 van 25 januari 2001, blz. 1 e.v. – red.*).

Thans verneem ik uit de pers dat de Taalinspectie ervoor heeft gezorgd dat een Waalse jongen uit een Nederlandstalige school in Brussel werd verwijderd.

1. Kan de minister preciseren of er inzake het voorlopig al dan niet functioneren van de Taalinspectie in afwachting van het samenwerkingsakkoord concrete afspraken werden gemaakt met de federale overheid?
2. Is zij op de hoogte van eventuele bezoeken die de Taalinspectie vorig jaar en dit jaar bracht aan Franstalige scholen in de Vlaamse faciliteitengemeenten?

Om hoeveel scholen gaat het eventueel en hoeveel overtredingen werden er vastgesteld?

Moesten er leerlingen van scholen worden verwijderd?

Antwoord

1. Vooraleer in te gaan op de concrete vragen, moet ik een verduidelijking aanbrenge bij de inleidende stelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over de activering van Taalinspectie na het sluiten van een samenwerkingsakkoord. Dat samenwerkingsakkoord werd wel degelijk gesloten en mag niet worden verward met het samenwerkingsakkoord tussen beide gemeenschappen inzake onderwijs, waarover de onderhandeligen lopende zijn.

Het akkoord waaraan minister Demotte refereerde, is een samenwerkingsakkoord tussen de staat en beide gemeenschappen betreffende controlemodaliteiten.

In dit akkoord werden praktische modaliteiten afgesproken die de werking van de Taalinspectie moeten mogelijk maken. De gemeenschappen delen aan de federale overheid lijsten mee van alle onderwijsinstellingen die gevestigd zijn in de relevante gemeenten, de federale overheid deelt aan de gemeenschappen en aan de scholen

de identiteit van de bevoegde taalinspecteurs mee en verbindt er zich toe valse of onjuiste inschrijvingen te melden aan de bevoegde gemeenschap, met een advies over een eventuele sanctie. De gemeenschappen passen de sancties dan toe.

2. De administratie heeft nog geen meldingen ontvangen van valse of onjuiste inschrijvingen, noch in Brussel, noch in de faciliteitengemeenten.

Vraag nr. 75 van 9 februari 2001 van de heer JOS DE MEYER

Tijdelijke aanstelling van doorlopende duur – Reglementering

Door het zogenaamde decreet secundair onderwijs werd in het secundair onderwijs het begrip tijdelijke aanstelling van doorlopende duur (TADD) ingevoerd. Een dergelijke aanstelling verschilt van andere aanstellingen doordat ze schooljaaroverstijgend kan zijn. Dit is zeker het geval indien het gaat om een aanstelling in een vacante betrekking en indien deze betrekking nog vacant is in het schooljaar dat volgt op datgene waarin zo'n aanstelling voor de eerste maal werd toegekend. In het onderwijs was zo'n aanstelling een nieuw fenomeen, in de zin dat vroeger een aanstelling uiterlijk eindigde op het einde van het schooljaar en er eventueel een nieuwe aanstelling werd gedaan op 1 september.

Alhoewel verschillende reglementeringen reeds werden aangepast aan deze nieuwe vorm van aanstellingen, rijst de vraag of er nog aanpassingen dienen te gebeuren.

1. Deze vraag kan bijvoorbeeld worden gesteld in verband met de regelgeving aangaande het ziekteverlof. Deze reglementering gaat er vanuit dat alle aanstellingen in wervingsambten eindigen op het einde van het schooljaar, terwijl dat dus niet meer het geval is.

Heeft de minister al initiatieven genomen om de regelgeving terzake te actualiseren?

Een van de problemen die hier opduiken, betreft met name de tijdelijke personeelsleden met een aanstelling van doorlopende duur die op 1 september in bevallingsverlof zijn en de opdracht waarvan zij titularis zijn (en die op 1 september nog bestaat) dus niet kunnen opnemen. Gedurende hun bevallingsverlof ontvan-

gen zij moederschapsuitkeringen vanwege de mutualiteit. Na hun bevallingsverlof nemen zij dan normaal gesproken hun opdracht opnieuw op en ontvangen zij een wedde van het departement Onderwijs. Het is onduidelijk hoe deze personeelsleden worden bezoldigd indien zij op de dag volgend op hun bevallingsverlof ziek zijn.

Worden zij bezoldigd door het departement of moeten deze personeelsleden zich wenden tot de mutualiteit ?

Dit laatste lijkt mij niet logisch gelet op het feit dat zij wel degelijk aangesteld zijn, wat niet kan worden gezegd van personeelsleden met een aanstelling van bepaalde duur.

2. Vragen kunnen ook worden gesteld naar de bezoldiging die de personeelsleden met een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur ontvangen gedurende de zomervakantie. Het departement Onderwijs gaat ervan uit dat al deze personeelsleden uit dienst zijn op 30 juni en dus recht hebben op een uitgestelde bezoldiging. Personeelsleden die titularis zijn van een vacante betrekking zijn echter niet uit dienst, zodat men moeilijk kan spreken van een uitgestelde bezoldiging, maar wil spreken van een bezoldiging.

Heeft de minister in dit verband al initiatieven ontwikkeld met het oog op een aanpassing van de regelgeving ?

Zo neen, wat zijn dan de redenen hiervoor ?

Antwoord

Het begrip tijdelijke aanstelling van doorlopende duur (TADD), dat werd ingevoerd bij het decreet van 14 juli 1998, houdt in dat een personeelslid een bepaald recht op aanstelling kan vragen bij de inrichtende macht waar hij dit recht heeft verworven. Het personeelslid kan dit recht verwerven door te voldoen aan een aantal specifieke voorwaarden die worden opgesomd in de decreten "rechtspositie". Voormelde decreten bepalen trouwens uitdrukkelijk dat het personeelslid het recht schriftelijk moet inroepen bij de inrichtende macht. Doet het personeelslid dit niet, dan verliest hij dit recht voor de duur van het daaropvolgend schooljaar.

Het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur is in se niets anders dan een recht op voorrang bij aanstelling. Dit recht vervangt trou-

wens de voorheen geldende voorrangscategorieën uit de decreten "rechtspositie" (respectievelijk artikel 21 van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs en artikel 23 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs).

Dit recht op voorrang houdt dus zeker niet in dat het personeelslid de facto over de schooljaren heen in dezelfde vacante betrekking doorlopend het recht op een aanstelling verwerft.

Een inrichtende macht heeft trouwens steeds de keuze om binnen de groep van tijdelijke personeelsleden die het recht op TADD hebben verworven een keuze te maken. Daarnaast stelt de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking en reffectatie dat de inrichtende macht, na het naleven van haar verplichtingen inzake reffectatie en wedertewerkstelling, de vrijheid heeft in een vacante betrekking eerst een vastbenoemd personeelslid aan te stellen bij wijze van affectatie of mutatie, voordat zij de verplichting heeft om de tijdelijke personeelsleden met het recht op TADD in dienst te nemen.

Het kan dus best zijn dat een personeelslid op 1 september van het schooljaar wordt aangesteld voor doorlopende duur in een vacante betrekking, maar dat de inrichtende macht op 1 september van het daaropvolgende schooljaar beslist om in die betrekking een affectatie of mutatie door te voeren, of een ander tijdelijk personeelslid aan te stellen dat eveneens het recht op TADD heeft verworven.

De personeelsleden die aangesteld zijn voor doorlopende duur zijn nog steeds tijdelijke personeelsleden. Dit betekent dat de reglementering die van toepassing is op de tijdelijke personeelsleden, ook hier van toepassing blijft

Vraag nr. 77
van 15 februari 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Kinderen met ADHD – Schoolloopbaan

We stellen vast dat steeds meer kinderen te kampen hebben met syndromen zoals hyperactiviteitsstoornis of aandachtstekortstoornis. Hierdoor zouden ze in hun dagelijks leven problemen ondervinden en op de schoolbanken de grootste moeite hebben met het opnemen van de leerstof.

Vele van deze kinderen worden hiervoor door een geneesheer behandeld met het geneesmiddel "Ri-

latine", dat een lichte stimulans zou geven aan het centraal zenuwstelsel, met een groter effect op de mentale dan op de motorische activiteiten. Het mechanisme van de mentale en gedragsgebonden effecten van "Rilatine" bij kinderen is nog niet volledig opgehelderd. Zo wordt er aangeraden dat kinderen enkel in periodes van grote inspanningen en hoge concentratie dit geneesmiddel gebruiken en in de vakantieperiodes het gebruik van dit geneesmiddel staken.

Het is niet duidelijk op welke manier kinderen met zulke syndromen hun schoolloopbaan op een normale manier kunnen doorlopen. Vandaar volgende vragen aan de minister.

1. Kan een overzicht worden gegeven van het aantal kinderen per leeftijdscategorie dat moet worden behandeld voor hyperactiviteitsstoornis of aandachtstekortstoornis met hyperactiviteit (ADHD), bijvoorbeeld via de CLB's (centra voor leerlingenbegeleiding) ?
2. Veelal belanden kinderen met bovenvermelde problemen in taakklassen of in het bijzonder onderwijs.

Welke criteria worden gebruikt om kinderen met zulke stoornissen in het bijzonder onderwijs te plaatsen, dan wel te begeleiden in hun eigen school ?

3. Werden er in het verleden studies uitgevoerd omtrent leerlingen met gedragsstoornissen ?

Werden er reeds via studies of rapporten oorzakelijke verbanden aangetoond?

Lijden ook niet-schoolgaande kinderen aan dit syndroom ?

Antwoord

1. Het Onderwijsdepartement beschikt niet over statistische gegevens over het aantal kinderen en jongeren dat voor hyperactiviteitsstoornissen of een aandachtstekortstoornis met hyperactiviteit wordt behandeld.

Het verstrekken van concrete gegevens over ADHD is moeilijk, omdat er in de literatuur geen sluitende gegevens zijn over het voorkomen van ADHD.

Niet ieder wat druk of nerveus aandoend kind mag men hyperactief noemen. ADHD bestaat

uit een groot aantal symptomen die gelijktijdig of in meerdere of mindere mate voorkomen en een permanent karakter hebben. Algemeen wordt aanvaard dat het samen voorkomen van drie factoren het klinisch beeld van ADHD bepaalt. Deze factoren zijn : 1° een moeilijk te controleren drang tot bewegen, 2° een zwak concentratievermogen en 3° gebrekkige sociale vaardigheden.

ADHD is een stoornis die voorkomt in de DSM-IV-TR-lijst met officiële ziekten en stoornissen (*DSM : Diagnostical Statistical Manual ; TR : Text Revision – red.*). Via een aantal epidemiologische studies heeft men wel een idee over het voorkomen van ADHD. Naargelang de gehanteerde definities en classificatiesystemen schommelt het cijfer van 1 à 2 % van de kinderen tot 3 à 5 %, volgens de wat ruimere Amerikaanse DSM-IV-criteria.

Met een prevalentie van ADHD van 3 tot 5 % zouden er dus enkele tienduizenden kinderen op de Vlaamse schoolbanken moeten zitten : minstens één in elke groep van 50 kinderen. De indruk die leerkrachten hebben dat het probleem meer en meer schijnt voor te komen, wordt ondersteund door wetenschappelijke bevindingen : in de Verenigde Staten werden de laatste jaren 3 % meer diagnoses van ADHD vastgesteld. Tegelijkertijd was er een toename van 2,9 % in de medicamenteuse behandeling ervan. Dit wil zeggen dat het probleem vaker wordt benoemd. Vroeger kwam ADHD ook voor, maar het werd niet als dusdanig herkend. De perceptie dat een toenemend aantal jongeren hyperactief gedrag vertoont of met aandachtsproblemen heeft te kampen, hangt ook sterk samen met maatschappelijke factoren.

Traditioneel wordt aangenomen dat ADHD zes tot negen keer frequenter voorkomt bij jongens dan bij meisjes.

Men kan de diagnose ADHD niet stellen voor het kind 5 jaar is. Internationaal wordt aangenomen dat ADHD-gedrag kan worden opgemerkt voor de leeftijd van 7 jaar. Uiteindelijk kan niet worden ontkend dat er een interpretatieruimte is om een kind al dan niet als een kind met het ADHD-syndroom te diagnosticeren.

2. Algemeen

De Vlaamse volksvertegenwoordiger verklaart dat kinderen met deze problemen veelal in taakklassen of in het buitengewoon onderwijs

belanden. Graag vernam ik op welke gegevens haar uitspraak berust. ADHD is op zich immers geen indicatie voor doorverwijzing naar het buitengewoon onderwijs.

De VZW Zit Stil, die onder andere ondersteunend werkt bij de begeleiding van kinderen met ADHD, vermeldt op haar website dat kinderen met ADHD slechts in uitzonderlijke gevallen naar type 3- of type 8-onderwijs worden verwezen.

Bij een doorverwijzing naar het buitengewoon onderwijs wordt steeds met verschillende factoren rekening gehouden. Dergelijke beslissing gebeurt na een multidisciplinair onderzoek, waarbij ook rekening wordt gehouden met de ernst en de mate waarin de symptomen voorkomen, in welke mate ze kunnen worden bestreden via medicatie, hoe de draagkracht is van het kind en zijn omgeving en welke de mogelijkheden zijn van de school om nog een kwaliteitsvol onderwijsaanbod voor het kind/de jongere te realiseren.

M.b.t. de school

Lager onderwijs

Ondanks het feit dat het om normaal begaafde jongeren gaat, wordt er in multidisciplinair onderzoek veel aandacht besteed aan de manier waarop het kind/de jongere met taken omgaat en wordt er gepeild naar de mate waarin de leerstof verworven is. Het vluchtig gedrag en de vlottende aandacht zijn vaak te beperkend om leerstof op een geordende manier te verwerken. Ondanks een goed verstand verloopt het automatiseringsproces anders dan gewoonlijk. Door een onregelmatige overdracht van prikkels in de hersenen wordt bepaalde informatie onvoldoende of onjuist opgenomen en vastgehouden.

Een multidisciplinair onderzoek door het CLB (tests : o.a. intelligentie en schoolse vaardigheden), klas- en eventueel een thuisobservatie geven zéér belangrijke informatie om het probleem juist in te schatten. Een kind komt pas in het buitengewoon onderwijs terecht als het CLB hiervoor een attest geeft.

De meeste kinderen handhaven zich in de gewone school. Belangrijke elementen zijn dan de draagkracht en de zorgbreedte van de school en de samenwerking met alle betrokkenen : de ouders of opvoeders, de CLB-medewerkers, de handelende arts/therapeut.

Het is een bekommernis van het beleid om kinderen met leer- en gedragsmoeilijkheden, dus ook kinderen met ADHD, bij voorkeur in de gewone school op te vangen en te begeleiden. De school kan hiervoor gebruikmaken van het optimaal aanwenden van het lestijdenpakket en in voorkomend geval gebruikmaken van de extra lestijden verkregen in het kader van de zorgverbreding. De school kiest zelf hoe ze de gegeven middelen aanwendt voor het realiseren van een goed onderwijsaanbod voor al haar leerlingen. Dit schoolintern zorgbeleid moet in eerste instantie worden aangesproken om de problematische onderwijsleersituaties het hoofd te bieden. Het is vanzelfsprekend dat het CLB hierbij een belangrijke partner vormt.

Wanneer het kind met ADHD gewoon lager onderwijs volgt, kunnen specifieke buitenschoolse leerhulp of studiebegeleiding en revalidatie in sommige gevallen bijkomend nodig zijn. Tekorten in psychomotorische vaardigheden en strategische denkontwikkeling, zelfbeheersing, sociale vaardigheden en leermoeilijkheden kunnen hiervoor de aanleiding vormen. Wanneer revalidatiecentra, diensten geestelijke gezondheidszorg, ... worden ingeschakeld dan dienen hun tussenkomsten ook een bijdrage te zijn tot de deskundigheidsbevordering en een grotere handelingsbekwaamheid van de leerkrachten die buiten de therapiemomenten met het kind/de jongere moeten omgaan. Er moet steeds aandacht gaan naar hoe de leerkracht zelf binnen de klassituatie op een meer gepaste wijze in relatie kan treden met de leerling. Problemen zijn immers niet uitsluitend kindgebonden en ingrepen of aanpassingen van de klas- en schoolcontext kunnen bijdragen tot een oplossing of betere hanteerbaarheid van de problematiek.

Ook bij Zit Stil, de Vlaamse vereniging voor ouders van kinderen en jongeren met aandachtsstoornissen, impulsief en overbeweeglijk gedrag, kunnen ouders, leerkrachten en hulpverleners steeds terecht voor informatie en vorming. Ouders kunnen er ook terecht voor advies en begeleiding.

Medicatie kan ook een bijkomende hulp zijn. Bij zowat driekwart van de kinderen met ADHD kan men de begeleiding en behandeling succesvol ondersteunen met Rilatine. Ze wordt uitsluitend onder toezicht van een arts toegediend, omdat de dosis en de werking verschillen van kind tot kind. Die medicatie heeft geen genezende werking, maar scherpt gedurende een

korte periode de functies aan die instaan voor de concentratie en de lichaamsbeweging.

Wanneer de maatregelen in de gewone school ontoereikend blijken, kan een tijdelijke overgang naar de speelleerklas BuO, het type 8 of het type 3 aangewezen zijn (*BuO : buitengewoon onderwijs – red.*). Onderzoek wijst immers uit dat een vroegtijdige diagnose én begeleiding van kinderen met ADHD heel belangrijk zijn. Tijdelijk gespecialiseerde opvang en onderwijs kunnen dan aangewezen zijn. Uiteraard gebeurt dit na overleg met alle betrokkenen. Voor veel ouders is de tijdelijke opvang in het BuO een moeilijk te nemen stap.

Tijdens de puberteit

Pubers met ADHD komen in het gewoon secundair onderwijs terecht. Men schat dat het voorkomen van ADHD in het gewoon SO 3 % is.

De overbeweeglijkheid wordt minder, maar de concentratiemoeilijkheden blijven parten spelen. Ondanks een goede begaafdheid presteren ze dikwijls onder hun niveau. De jongeren vragen meer en langer controle dan hun leeftijdsgenoten, zowel thuis als op school. Ook hier moeten leerkrachten voldoende worden ingelicht en is concrete samenwerking met de ouders en gespecialiseerde diensten onontbeerlijk. Vaak worden de problemen in het basisonderwijs onderkend en wordt er daar een specifieke aanpak uitgewerkt. Het is de taak van de directie, de leerkrachten en de CLB-medewerkers om samen met de ouders zorg te dragen voor de continuering ervan bij de overgangen naar een ander niveau of naar andere onderwijsvormen.

Een groot deel van de jongeren met ADHD groeit uit de problemen. Veel hangt af van de opvang die ze door hun opgroeien heen krijgen. Eén op vier jongeren blijft min of meer ernstige moeilijkheden hebben.

De professionaliteit van leerkrachten

Leerkrachten worden in hun opleiding vertrouwd gemaakt met leer- en gedragsstoornissen en de aanpak ervan op school. De nieuwe beroepsprofielen en basiscompetenties voor de verschillende leraarstypes zijn al enige tijd in gebruik. Bij het bepalen van de vaardigheden, kennis en attitudes van beginnende en ervaren leraren werd specifiek rekening gehouden met

de zorgverbreding in het gewoon onderwijs en met het buitengewoon onderwijs.

In de initiële lerarenopleiding zijn startcompetenties opgenomen die de beginnende leraar in staat stellen om passend in te spelen op speciale leer- en opvoedingsbehoeften van leerlingen met leer- en gedragsstoornissen. Dit zowel in het gewoon, als in het buitengewoon onderwijs. In alle opleidingen zijn het verwerven van basiscompetenties om te werken met leerlingen met een leer- of gedragsstoornis expliciet opgenomen.

In de voortgezette opleidingen, die zich richten op het werken met kinderen met speciale onderwijs- en opvoedingsbehoeften waaronder leer- en gedragsstoornissen, worden de zojuist vermelde competenties verder uitgebouwd en verfijnd.

Ook de nascholing is belangrijk. De overheid investeert in navorming. Elk jaar bepaalt een stuurgroep prioritaire nascholings thema's. Dit schooljaar financiert de overheid vijf projecten "leren leren", vier projecten "moeilijk schoolgedrag", drie projecten "leerstoornissen" en drie projecten over "handelingsplanning in het buitengewoon onderwijs". Voor het schooljaar 2001-2002 zijn projecten gepland over "moeilijk schoolgedrag", "zich goed voelen op school", "detectie van en omgaan met leer- en gedragsstoornissen" en opnieuw "handelingsplanning".

De overheid werkt hiervoor samen met organisaties die hiervoor een aanbod maken, zoals bijvoorbeeld de vereniging Zit Stil.

3. Toch eerst een begripsomschrijving "gedragsstoornis" (Peter Van Vugt, UIA)

"Reactief gedrag : ongewenst gedrag waarmee een individu te kennen geeft dat het (bewust of onbewust) worstelt met een bepaalde relatie of situatie. Het verband tussen oorzaak en gedrag is niet altijd duidelijk noch eenduidig. Vaak ook "gedragsprobleem" genoemd.

"Gedragsstoornis : een zich herhalend en aanhoudend gedragspatroon waarbij de grondrechten van anderen of belangrijke bij de leeftijd behorende sociale normen worden overtreden, zoals blijkt uit de aanwezigheid gedurende de laatste twaalf maanden van drie of meer van de volgende criteria, met ten minste in de laatste zes maanden één criterium aanwezig :

- agressie gericht op mens en dier,
- vernieling van eigendom,
- leugenachtigheid en diefstal,
- ernstige schending van regels.

Persoonlijkheidsstoornis : een diepgaand patroon van karakteristiek gedrag en emotionele beleving waarin anderen (op manipulatieve wijze) worden betrokken.

Kinderen met gedragsstoornissen vormen dus een heel breed spectrum van diverse symptomen en combinaties daarvan.

Studies omtrent gedragsstoornissen

Uiteraard gebeurt er wetenschappelijk onderzoek aan universiteiten en onderzoeksinstituten.

In opdracht van mijn departement gebeurt elk jaar wetenschappelijk onderzoek dat aangeeft hoe bepaalde onderwijsproblemen best worden aangepakt en hoe het beleid daarin kan stimuleren en sturen. De laatste jaren werden verschillende onderzoeksprojecten uitgevoerd of zijn nog in uitvoering over kinderen met leer- en gedragsproblemen, zoals "Zorgverbreding in relatie tot de uitstroom naar het buitengewoon onderwijs" en "Diagnosticerend en remediërend vermogen van de scholen in de eerste graad secundair onderwijs vanuit het standpunt van ouders met kinderen met leer- en emotionele problemen". Dit jaar zijn er onder meer het project "Knelpunten van de huidige typologie van het buitengewoon onderwijs in Vlaanderen in het licht van de internationale discussie over categoriaal versus non-categoriaal onderwijs aan kinderen met specifieke onderwijsbehoeften" en het project "Overgang van het gewoon naar het buitengewoon onderwijs".

De resultaten van het wetenschappelijk onderzoek zijn steeds richtinggevend voor mijn beleid.

Er worden ook studies uitgevoerd over leerlingen met gedragsproblemen aan de universiteiten. Ik verwijs onder meer naar het onderzoek van prof. W. Hellinckx van de dienst Orthopedagogiek van de KU Leuven, prof. dr. Dirk Deboutte van het AZ Antwerpen en prof. Marina Danckaerts van de KU Leuven. (*KU Leuven :*

Katholieke Universiteit Leuven ; AZ : algemeen ziekenhuis – red.)

Momenteel werkt een studiegroep binnen de VLOR aan "definiëring van problematische jongeren in het onderwijs". Deskundigen van de verschillende Vlaamse universiteiten, de onderwijskoepels, directeurs van type 3-scholen, adviseurs DVO en veldwerkers zijn hierbij betrokken. Het is de bedoeling een visietekst te schrijven en krijtlijnen te trekken voor de aangepaste opvang, begeleiding en hulpverlening van kinderen met ernstige gedragsmoeilijkheden. In de tweede helft van dit jaar start de DVO voluit met werkgroepen, om ontwikkelingsdoelen voor te stellen voor deze doelgroep. Ik verwacht dan ook dat deze werkgroep nog dit jaar een adviesvoorstel naar de overheid toe zal bezorgen. (*VLOR : Vlaamse Onderwijsraad ; DVO : Dienst voor Onderwijsontwikkeling – red.)*

Het mechanisme dat overbeweeglijkheid en concentratiestoornissen veroorzaakt, is nog niet helemaal bekend, maar men mag aannemen dat ze berusten op afwijkingen in de wijze waarop bepaalde groepen of systemen van zenuwcellen (in de grote hersenen) met mekaar in verbinding staan (30 à 50 %). Dit wordt ondersteund door onderzoek waarbij een zekere bewijskracht is voor een erfelijke aanleg van ADHD. Er zijn ook situationele factoren (30 %). De situationele groep zou groter worden, omdat in onze huidige maatschappij de druk voortdurend toeneemt. Men vraagt ook van kinderen steeds meer flexibiliteit. Kinderen die behoefte hebben aan duidelijke krijtlijnen, geraken hierdoor in de problemen.

Het is echter nu reeds duidelijk dat de problematiek van jongeren met ernstige gedrags- en emotionele problemen enkel met succes kan worden aangepakt binnen een ruimere context dan louter de schoolse.

Ze moeten worden gesitueerd binnen de context van een integraal jeugdhulpverleningsplan.

Vraag nr. 79
van 15 februari 2001
van de heer FRANS RAMON

Kleuteronderwijs – Bewegingsopvoeding

In oktober 2000 stelde ik de minister een vraag om uitleg inzake bewegingsopvoeding in het kleuteronderwijs. In haar antwoord gaf de minister aan

dat de doorlichtingen van de lerarenopleiding duidelijkheid moeten scheppen in de competentie voor bewegingsopvoeding.

Over de werkgroep die de effectieve invoering van bewegingsopvoeding zou uitwerken, bleef het antwoord onduidelijk (*Handelingen C28 van 8 november 2000, blz. 11-13 – red.*).

1. Waarom is er bij de vragenlijsten die vooraf door de opleidingen moeten worden ingevuld geen sprake van bewegingsopvoeding ?
2. Wat zijn de bevindingen/resultaten van de doorlichtingen inzake :

a) standpunten in verband met bewegingsopvoeding voor kleuters ;

b) cursusmateriaal ?

3. Wie zetelt in bovenvermelde werkgroep ?

Wat is de stand van zaken m.b.t. de voorbereiding van de invoering van bewegingsopvoeding ?

Antwoord

1. De evaluatie van de lerarenopleidingen is geconcentreerd op de bepalingen van het decreet over de lerarenopleidingen van 1996 en op de in 1998 vastgestelde beroepsprofielen en basiscompetenties van leraren. In die zin is er geen rechtstreeks verband met het probleem van de bewegingsopvoeding, althans niet in het perspectief van de bevraging aangaande de basiscompetenties.
2. Ik wil er nogmaals de nadruk op leggen dat de reeds vermelde evaluatie een beleidsevaluatie is en dus geen doorlichting, inspectie of visitatie van de betrokken opleidingsinstituten. Wij willen met de evaluatie, in dialoog met alle actoren, te weten komen hoe de voor de toekomst nodige leraren eruit zien en onder welke condities we ze ook optimaal daartoe kunnen opleiden. Ik verwacht het eindrapport over deze evaluatie tegen het einde van juni 2001. Deze evaluatie zal geen standpunt innemen in de kwestie van de bewegingsopvoeding. Zij zal wel moeten aangeven op welke wijze de opleidingen moeten kunnen inspelen op de concrete behoeften van het niveau van onderwijs waarin de afgestudeerden terecht komen. Indien er inmiddels een

consensus is gegroeid over de kwestie van de bewegingsopvoeding in het kleuteronderwijs, dan zal men in de opvolging daarvan moeten uitmaken welke leraren daarvoor het best in aanmerking komen en vervolgens vaststellen hoe de opleiding in voldoende competenties kan voorzien om het gestelde doel te bereiken.

3. De werkgroep die momenteel bezig is met de juridisch-technische uitwerking van de maatregel bewegingsopvoeding in het kleuteronderwijs bestaat uit medewerkers van mijn kabinet, ambtenaren van mijn administratie en deskundigen van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling.

De rechtsgrond voor de maatregel is vervat in het ontwerpdecreet XIII en werd voor de eerste maal goedgekeurd door de regering op 23 februari 2001.

Momenteel is de werkgroep bezig met de uitwerking van een uitvoeringsbesluit en een omzendbrief.

Vraag nr. 80 van 15 februari 2001 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Project "Scholen aan de Schelde" – Opzet

Op 8 november 2000 vond een ontmoetingsdag plaats met scholen die belangstelling hadden om deel te nemen aan het programma "Scholen aan de Schelde".

Dit programma biedt de mogelijkheid aan scholen uit de provincies Oost- en West-Vlaanderen en Zeeland om uitwisselingen te organiseren van minstens één dag met een partnerschool van over de grens.

1. In welke mate wordt vanuit overheidsinstanties hieraan meegewerkt ?
2. Waarom worden enkel de provincies Oost- en West-Vlaanderen betrokken en niet de provincie Antwerpen ?
3. Wat is het doel van deze samenwerking ?
4. Welke initiatieven staan er reeds op het programma of wat behoort tot de mogelijkheden ?

Antwoord

1. Het departement Onderwijs is niet betrokken bij het programma "Scholen aan de Schelde". Initiatiefnemer is de in Damme gevestigde private "Stichting Ryckvelde – Europees Vormingscentrum".
2. Het desbetreffend project werd ingediend bij en is goedgekeurd door de "Euregio Scheldemond", zijnde een samenwerkingsverband tussen de provincies Oost- en West-Vlaanderen en de provincie Zeeland (derhalve is het programma ook niet uitgebreid tot de provincie Antwerpen).

Het programma loopt met Europese "Interreg"-fondsen in cofinanciering met provinciale middelen.

3. Doelgroepen zijn enerzijds de directies en de leerders en anderzijds de leerlingen van het Vlaams secundair onderwijs en het Nederlands voortgezet onderwijs en de leerlingen van het laatste leerjaar van het basisonderwijs.

Op grond van een forfaitaire beurs van in beginsel 610 euro per school(jaar) worden een- of meerdaagse grensoverschrijdende ontmoetingen georganiseerd. Deze moeten bijdragen tot wederzijdse kennis en respect, wat inherent is aan internationale samenwerkings- en uitwisselingsinitiatieven, zij het in onderhavig geval toegespitst op een zowel historisch als socio-economisch hechte regio.

4. Concrete acties binnen het programma kunnen zijn :
 - een bezoek aan de partnerschool en contactname met leerlingen en personeel in hun dagdagelijkse werk- en leefwereld ;
 - een gezamenlijk educatief project doorgevoerd in de ontvangende school ;
 - een gezamenlijke educatieve uitstap in de Euregio.

(Interreg : communautair initiatief van de Europese Commissie met als doelstelling het ondersteunen van aan de binnen- en buitengrenzen van de Europese Unie gelegen regio's bij het oplossen van bijzondere ontwikkelingsproblemen ten gevolge van hun relatief geïsoleerde ligging ten opzichte van de nationale economische centra en de Europese Unie als geheel – red.)

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 34
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie
Vraag nr. 108
van 1 februari 2001
van de heer Chris Vandebroek
Blz. 1388

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 36
van 9 februari 2001
van de heer JAN LOONES

Zwembaden – Ontsmetting

De laatste tijd is er een en ander te doen geweest rond de schadelijke gevolgen van chloor voor kinderen bij de ontsmetting van het water in zwembaden.

De Vlarem-wetgeving verplicht de uitbaters van zwembaden het zwemwater dagelijks te zuiveren van ongewenste organismen. In Vlaanderen gebeurt dat steeds met behulp van chloor (Campingfederatie CKVB – Recreamagazine 16.01.2001). Niettegenstaande mogelijke alternatieven zoals het gebruik van ozon en UV-straling (ultraviolet) blijft een bijkomende behandeling met chloor altijd verplicht in Vlaanderen.

Binnen het wettelijk kader is er eigenlijk slechts één alternatief voor de traditionele ontsmetting : zoutelektrolyse. Zoutelektrolyse, een chemisch proces waarbij chloor en zuur worden geproduceerd uit gewoon keukenzout NaCl (natriumchloride), biedt een aantal voordelen : het NaOCl (na-

triumhypo-chloriet) wordt ter plaatse geproduceerd, bijgevolg geen transport, overslag en opslag van gevaarlijke stoffen ; alleen die hoeveelheid welke effectief nodig is, wordt aangemaakt ; de chloorgeur wordt aanzienlijk verminderd.

De techniek van de zoutelektrolyse heeft echter ook nadelen : het vraagt goed opgeleid personeel en het vereist een hoger energieverbruik. Vooral dat laatste is een rem voor de recreatiesector, aangezien de behandeling van het zwemwater samenvalt met andere piekperiodes in elektriciteitsverbruik.

In Nederland, waar deze techniek door de overheid wordt aangemoedigd, werd zoutelektrolyse opgenomen in de lijst van milieu-investeringen die, wegens de voordelen voor het milieu, in aanmerking komen voor vervroegde afschrijving (Vamil, of vervroegde afschrijving milieu-investeringen).

De campingsector deed navraag bij het Kenniscentrum voor de Beste Beschikbare Technieken (BBT), dat instaat voor informatieverspreiding over milieutechnieken en voor advies aan het departement Leefmilieu inzake toekenning van het ecologiecriterium aan bepaalde investeringen.

Naar verluidt, zouden investeringen die het ecologiecriterium halen inderdaad tot 15 % kunnen worden gesubsidieerd. Het BBT-centrum baseert zich trouwens voor adviezen op de Nederlandse Vamil-lijst. Deze subsidiëring zelf zou worden toegerekend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Een aantal sectoren die niet voldoen aan de classificatievoorwaarden voor uitbating van een hotel, motel of pension, worden echter uitgesloten van deze subsidiëring. De campingsector is daar één van.

Campingsuitbaters die al plannen hadden in verband met zwembaden, mogen die gauw weer opbergen en uitbaters van campings met een zwembad ergeren zich dood aan deze ongelijke behandeling.

1. Klopt het dat investeringen die beantwoorden aan het ecologiecriterium voor 15 % kunnen worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid ?

2. Klopt het dat bepaalde sectoren, waaronder de kampeersector, geen aanspraak kunnen maken op deze subsidiëring ? Waarom niet ?

3. Heeft de minister vanuit zijn bevoegdheid voor Toerisme reeds initiatieven genomen opdat de kampeersector aanspraak kan maken op overheidssteun ?

Wordt overleg terzake met zijn collega-minister van Leefmilieu in het vooruitzicht gesteld ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van Vlaams minister Vera Dua wat het luik van de Vlarem-regelgeving betreft, en van Vlaams minister Dirk Van Mechelen wat de subsidiëring betreft. De verplichting tot waterzuivering van zwembaden wordt immers enerzijds opgelegd door de Vlarem-regelgeving en anderzijds bestaat er in geval van het gebruik van milieuvriendelijke technieken een subsidieregeling bij het departement Economie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat Toerisme Vlaanderen betreft, kan ik meedelen dat mijn diensten op heden betreffende deze gelegenheid nog door geen enkele instantie werden bevestigd. Derhalve werd dan ook door mijn diensten geen initiatief genomen om deze taak te onderzoeken en na te gaan of er enige tegemoetkoming noodzakelijk zou kunnen zijn. Voorts zijn mijn diensten niet bekend met, noch bevoegd voor de Vlarem-regelgeving en hebben zij geen enkele ondervinding met de subsidieregeling waarnaar wordt verwezen.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1417 ; antwoord Vera Dua : blz. 1455 – red.)

Vraag nr. 37 van 9 februari 2001 van de heer ROLAND VAN GOETHEM

IBO-opleidingen – Alloctonen

Onlangs sloot de minister een protocol af met de werkgeversorganisaties VEV (Vlaams Economisch

Verbond) en VKW (Vlaams Verbond van Kristelijke Werkgevers en Kaderleden), met het oog op het terugdringen van de werkloosheidsgraad bij allochtonen. Rekening houdende met het hoge percentage dat deze bevolkingsgroep uitmaakt in de werkloosheidsstatistieken, kan ik begrip opbrengen voor de bezorgdheid van de minister.

De onlangs verschenen IBO-brochure geeft te kennen dat de deelnemers aan dit initiatief goede kansen maken op de arbeidsmarkt (IBO : individuele beroepsopleiding in de onderneming). De samenstellers van de brochure eindigen hun besluiten met : "Dit maakt IBO tot de succesformule voor de zwakkere groepen op de arbeidsmarkt."

Zowel in de beleidsbrief van de minister als in verschillende publicaties van de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) worden allochtonen omschreven als een zwakke groep op de arbeidsmarkt, hun inbreng in het arbeidscircuit is inderdaad relatief klein. Logischerwijs zouden we dus mogen aannemen dat een groep die het moeilijk heeft op de arbeidsmarkt dit initiatief met hoge slaagkans op een betrekking zou benutten.

Uit de brochure valt echter niet op te maken in welke mate allochtonen gebruikmaken van deze mogelijkheid.

Hoeveel allochtonen, ik gebruik de omschrijving allochtonen hier in dezelfde betekenis die de VDAB eraan geeft, dus mensen met een niet-EU-nationaliteit en genaturaliseerde Marokkanen en Turken, namen reeds deel aan een IBO-opleiding ?

Ook vernam ik graag hoeveel hun deelname procentueel uitmaakt in vergelijking met de deelname van Belgen en andere EU-onderdanen ?

Antwoord

Aantal personen met een niet-EU-nationaliteit en aantal genaturaliseerde Marokkanen en Turken die tussen 1 januari 2000 en 31 december 2000 deelnamen aan de IBO-opleidingen

EU-burgers	Autochtonen Belgen	4.323
	Andere autochtone EU-burgers	103
Maghrebijnen en Turken met Belgische nationaliteit	Maghrebijnen en Turken met andere EU-nationaliteit	173
	Andere etniciteiten met Belgische of EU-nationaliteit	9
Niet-Europese nationaliteiten	Maghrebijnen en Turken	226
	Andere nationaliteiten	385
Totaal		5.224

Verhouding (procentueel) tussen Belgische, andere Europese, niet-Europese en genaturaliseerde Marokkaanse en Turkse cursisten in 2000

EU-burgers	Autochtonen Belgen	82,8 %
	Andere autochtone EU-burgers	2,0 %
Maghrebijnen en Turken met Belgische nationaliteit	Maghrebijnen en Turken met andere EU-nationaliteit	3,3 %
	Andere etniciteiten met Belgische of EU-nationaliteit	0,1 %
Niet-Europese nationaliteiten	Maghrebijnen en Turken	4,3 %
	Andere nationaliteiten	7,4 %
Totaal		100 %

Vraag nr. 38 van 9 februari 2001 van de heer ROLAND VAN GOETHEM

VDAB-opleidingen – Allochtonen

Uit de brochure "Training en opleiding" van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) leren wij dat volgens de statistieken (blz.12 en 13) werkzoekenden met een niet-EU-nationaliteit of genaturaliseerde Marokkanen en Turken het moeilijker zouden hebben om een job te vinden dan Belgen en mensen met andere EU-nationaliteiten (EU : Europese Unie).

De brochure geeft echter geen aanwijzingen over de deelname van niet-EU-onderdanen en genaturaliseerde Marokkanen en Turken aan de opleidingen.

Hoeveel personen met een niet-EU-nationaliteit en hoeveel genaturaliseerde Marokkanen en Turken namen tussen 1 januari 2000 en 31 december 2000 deel aan de VDAB-opleidingen ?

Graag vernam ik ook hoeveel dit, over dezelfde tijdsspanne, procentueel uitmaakte in verhouding tot het aantal Belgen en andere EU-onderdanen.

Antwoord

Aantal personen met een niet-EU-nationaliteit en aantal genaturaliseerde Marokkanen en Turken die tussen 1 januari 2000 en 31 december 2000 deelnamen aan de VDAB-opleiding

Belgen	Autochtonen	45.175
	Genaturaliseerde Marokkanen en Turken	1.705
	Genaturaliseerde andere etniciteiten	84
Andere Europese nationaliteiten		1.515
Niet-Europese nationaliteiten	Marokkanen en Turken	2.342
	Andere	4.078
Totaal		54.899

Verhouding (procentueel) tussen Belgische, andere Europese, niet-Europese en genaturaliseerde Marokkaanse en Turkse cursisten in 2000

Belgen	Autochtonen	82,3 %
	Genaturaliseerde Marokkanen en Turken	3,1 %
	Genaturaliseerde andere etniciteiten	0,1 %
Andere Europese nationaliteiten		2,8 %
Niet-Europese nationaliteiten	Marokkanen en Turken	4,3 %
	Andere	7,4 %
Totaal		100 %

Vraag nr. 39 van 15 februari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Tewerkstelling 50-plussers – Maatregelen

Onlangs gaf Europa enkele concrete voorbeelden van Europese doelstellingen die België voorlopig nog niet realiseert.

Ons land heeft bijvoorbeeld een pakket maatregelen uitgewerkt die het aantal werkende 50- tot 64-jarigen moet verhogen. Het is natuurlijk de vraag of de geplande bijstellingen zullen volstaan om de trend om te buigen en om, als men tot de Europese kopgroep wil behoren, een half miljoen werknemers uit die leeftijdsgroepen opnieuw aan het werk te zetten.

Welke stappen werden hiertoe reeds ondernomen ?

Antwoord

De werkzaamheidsgraad bij ouderen ligt in België-Vlaanderen inderdaad erg laag. Slechts één op drie van de 50-plussers werkt op dit moment. Vandaar dat mijn beleid erop gericht is om de vervroegde uitstoot van oudere werknemers tegen te gaan. Anderzijds beoog ik een grotere inschakeling van oudere werkzoekenden. Dit moet worden versterkt door de federale overheid in het kader van de werkgelegenheidsakkoorden 2001-2002.

Conform de eigen bevoegdheden voert het Vlaams Gewest inzake actief ouder worden vooral een beleid om het voor oudere werknemers aantrekkelijk te maken om te blijven werken, en om het voor werkgevers aantrekkelijk te maken oudere werkzoekenden in dienst te nemen.

Zo wordt een peterschapspremie (10.000 frank of 250 €) uitgereikt aan werkgevers die een werknemer ouder dan 45 jaar inzetten voor de begeleiding van jonge werknemers. In 2000 werd voor een bedrag van 4,5 miljoen frank (112.000 €) aan peterschapspremies uitgereikt.

Het beperkte succes van specieke toelidingsacties gericht op werkzoekenden ouder dan 45 jaar – voor meer dan vijfduizend uitgenodigde oudere werkzoekenden werden slechts een twintigtal plaatsingen gerealiseerd – wijst op de vaak com-

plexe situatie van oudere werkzoekenden. De groep niet onmiddellijk bemiddelbare oudere werkzoekenden kan door de trajectbegeleider worden doorverwezen naar de activerings- en motiveeringsmodule "45-plus-punt". Hier probeert men via informatie, groepsdiscussie en ervaringsuitwisseling twijfels weg te nemen, en op deze manier een gunstige voedingsbodem te creëren om opnieuw aansluiting te vinden bij de arbeidsmarkt.

Een belangrijk Vlaams beleidsspoor inzake actief ouder worden zijn de landingsbanen voor oudere werknemers. In dit verband kan worden verwezen naar de volgende maatregelen.

1. Werknemers van 50 jaar of ouder die overstappen naar een deeltijdse arbeidsregeling ontvangen naast de verhoogde RVA-vergoeding, daarbovenop, gedurende maximaal twee jaar, de Vlaamse aanmoedigingspremie ten belope van 2.000 of 3.000 frank (bruto) per maand, afhankelijk van het type loopbaanonderbreking (*RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red.*).
2. Aan de werknemer tewerkgesteld in de Vlaamse socialprofitsector, in een beschutte werkplaats of in een sociale werkplaats kan een aanmoedigingspremie worden toegekend indien hij zijn loopbaan gedeeltelijk onderbreekt vanaf de leeftijd van 50 jaar in het kader van de in het akkoord opgenomen landingsbanen.

Eenmaal het recht op een aanmoedigingspremie in het kader van de landingsbanen wordt toegekend, blijft dit recht behouden tot wanneer de werknemer de pensioengerechtigde leeftijd bereikt.

Deze premie varieert van 5.000 tot 15.000 frank (bruto) per maand.

3. In het kader van de sectorale werkgelegenheidsakkoorden 2001-2002 wordt momenteel een stelsel van Vlaamse aanmoedigingspremies uitgewerkt dat is gebaseerd op vijf pijlers.

Eén van die pijlers is het "landingsbanenkrediet" of "eindeloopbaankrediet", dat bestaat in de toekenning van een forfaitaire premie van 2.000 frank (bruto) per maand bovenop de federale uitkering voor werknemers van 50 jaar en ouder die halftijds uittreden (via loopbaanonderbreking). Deze premie wordt, zoals de federale uitkering, verleend totdat de betrokken werknemer hetzij het werk voltijds hervat, hetzij volledig uittreedt.

Deze maatregel past in het voorgestane loopbaanbeleid dat, in plaats van een volledige uit-treding, een geleidelijke uittreding uit de arbeidsmarkt aanmoedigt.

Deze regeling maakt momenteel het voorwerp uit van sectoraal overleg.

4. Leeftijdsbewust personeelsbeleid

Het beleid dat wordt gevoerd, moet zich zowel richten naar de vraag- als naar de aanbodzijde. Dit betekent dat de aandacht gaat naar het stimuleren van loopbaanontwikkeling, opleidingen voor oudere werknemers en werkzoekenden, deeltijds werken voor ouderen, ...

Er dient een algemeen HRM-beleid te worden gevoerd met een speciale focus op de diverse groepen en inzetbaarheid van zowel jong als oud. (*HRM : human resources management – red.*)

Hiervoor werd het proces van Trivisi opgestart.

5. Peterschapsformule bij koppeling start- en landingsbaan

Binnen de startbanen werd dit geconcretiseerd door een extra peterschapspremie toe te kennen van 10.000 frank wanneer men bij het inschakelen van een jongere via IBO een beroep doet op een 45-plusser (*IBO : individuele beroepsopleiding in de onderneming – red.*). Voor deze peters heeft de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding eveneens een vormingsmodule "Coaching IBO-cursisten" uitgewerkt. De peters en meters kunnen gratis deelnemen aan een specifieke vorming van twee dagen die hen voorbereidt op hun nieuwe rol.

In 2001 werd hiervoor een budget vastgelegd (10.000.000 frank).

6. Andere initiatieven

In de convenants afgesloten met de sectoren worden afspraken opgenomen om de participatie van ouderen te verhogen. In het kader van het Vlaams werkgelegenheidsbeleid werden een tachtigtal consultants toegekend aan de sociale partners die de bedrijven dienen te sensibiliseren en te helpen bij een leeftijdsbewust personeelsbeleid.

Ook dient de aandacht te worden gevestigd op het Vlaams initiatief voor de oprichting van een Herplaatsingsfonds, bedoeld om die personen te reïntegreren die na een faillissement werkloos zijn geworden.

Verder kan nog melding worden gemaakt van de nieuwe mogelijkheden voor werkgelegenheid in de dienstensectoren en van de uitbouw van lokale werkwinkels, waar iedereen terecht kan, ongeacht zijn leeftijd, voor een volwaardige dienstverlening naar de arbeidsmarkt toe.

De Vlaamse regering besliste om in 2000 te starten met 35 werkwinkels en maakte hiervoor een budget vrij van 245 miljoen frank (6 miljoen €). Vele van deze lokale werkwinkels hebben inmiddels hun deuren geopend, een aantal plannen hun opening in het voorjaar van 2001. Momenteel wordt er gewerkt aan een volledig implementatieplan 2001-2004, waarbij heel Vlaanderen zal worden voorzien van lokale werkwinkels. Voor 2001 werd reeds een budget van 245 miljoen frank (6 miljoen €) uitgetrokken voor nieuwe lokale werkwinkels, aanvullend op de recurrente subsidie van de bestaande werkwinkels.

De basisdienstverlening voor werkzoekenden wordt in de lokale werkwinkels gekoppeld aan de uitbouw van een nieuwe dienstenwerkgelegenheid (onder regie van de lokale overheid) die tegemoetkomt aan nieuwe maatschappelijke behoeften. Het betreft steeds diensten die zowel een nabijheidsaspect als een zorgaspect inhouden. Met de federale overheid werd onderhandeld om een instrument te creëren om de groeiende vraag naar een aantal van deze "nieuwe" diensten te solvabiliseren. In een voorontwerp van federale wet werd het instrument van dienstencheques ontwikkeld. Vlaanderen zal hiervoor ongeveer 550 miljoen (13,6 miljoen €) uittrekken in 2001, wat wordt verdubbeld met de federale inbreng. Via een groeiscenario wordt gemikt op een duizendtal nieuwe arbeidsplaatsen. Enkel erkende ondernemingen die volwaardige arbeidscontracten aanbieden, zullen hiervoor in aanmerking komen. De erkenning van de ondernemingen zal gebeuren door de gewesten, die hiervoor erkenningscriteria zullen ontwikkelen op het vlak van kwaliteit en toegankelijkheid van de dienstverlening, een goed personeelsbeleid en aanwerving van kansengroepen.

Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat, volgens de Europese Commissie, België onvoldoende

aandacht besteedt aan restrictieve maatregelen (in belasting- en uitkeringsstelsels) om werknemers te beletten vroeger te stoppen met werken. De hervorming van het belastingstelsel en het stelsel van de werkloosheidsuitkeringen betreft echter een federale aangelegenheid, waarvoor Vlaanderen dus niet bevoegd is.

Wel kan worden gesteld dat ook op federaal niveau de tewerkstelling van oudere werknemers wordt aangemoedigd, onder meer door het toekennen van een grotere vermindering van de socialezekerheidsbijdragen aan werkgevers voor langdurig werklozen ouder dan 45 jaar, en door een beperking van de vereiste werkloosheidsduur om recht te hebben op de activeringsprogramma's van de werkloosheidsuitkeringen tot zes maanden voor de werklozen ouder dan 45 jaar, tegen 24 maanden voor de overige werklozen.

**Vraag nr. 40
van 20 februari 2001
van de heer JOACHIM COENS**

Visserij – Bemanningstekort

Op 14 september 2000 stelde ik de minister reeds een schriftelijke vraag over het bemanningstekort in de visserijsector (*vraag nr. 113 van 14 september 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 638 – red.*).

Op mijn vraag naar de maatregelen die reeds waren genomen, antwoordde de minister dat de sociale partners werden uitgenodigd om te onderzoeken hoe de sectorale en overheidsinspanningen hiervoor konden worden gebundeld. Deze uitnodiging had nog niet tot positieve resultaten geleid.

Samen met de sector was er ook een stappenplan afgesproken om de minister van Onderwijs een kader voor te leggen voor een opleiding voor werkzoekenden in het onderwijs voor sociale promotie voor het beroep van motorist ter volle zee.

1. Wat is de stand van zaken van de onderhandelingen met de sociale partners over het bemanningstekort in de visserijsector ?
2. Wat is de stand van zaken van de opleiding in het onderwijs voor sociale promotie voor het beroep van motorist ter volle zee ?

Antwoord

1. Op 22 februari 2001 is in het Vesoc (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité) de laatste hand gelegd aan het akkoord rond het flankerend beleid van de Vlaamse overheid ter versterking van de sectorale inspanningen. De teksten werden bezorgd aan de sectorale sociale partners.

Voor de visserijsector zijn de sociale partners aangeschreven en uitgenodigd voor een eerste werkvergadering met het kabinet op 13 maart 2001. De timing van de werkzaamheden houdt rekening met de collectieve onderhandelingen die plaatsvinden tussen de sociale partners van de sector.

In eerste instantie worden de CAO-onderhandelingen afgerond, waarna de gesprekken plaatsvinden over de concretisering van de Vlaamse flankerende maatregelen. (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*)

2. Op het niveau van het opleidingscurriculum is er een afspraak gemaakt om voor het volwassenonderwijs eind maart 2001 een uitgeschreven project te hebben voor opleidingen die toeleiden naar de verschillende examens in de visserijsector.

De doelstelling is de periodiciteit van de modulaire opleidingen vast te leggen in het te onderhandelen protocol van samenwerking tussen het Provinciaal Maritiem Instituut en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, en dit in afspraak met de sociale partners.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 76
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Educatief milieuzorgsysteem – Evaluatie

Reeds een aantal schooljaren is in het secundair onderwijs een educatief milieuzorgsysteem ingevoerd waarbij aan de leerlingen milieuzorgprojecten worden voorgesteld.

1. Op welke wijze is dit educatief milieuzorgsysteem uitgewerkt ?

Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Op welke wijze gebeurt de concrete invoering en begeleiding in de scholen ?

Wat is de kostprijs van dit project en door wie worden de kosten gedragen ?

Bestaat er eventueel een systeem van medefinanciering door de provincies en/of de gemeenten ?

2. Op welke wijze gebeurt de samenwerking tussen Leefmilieu en Onderwijs ?

Is dit educatief milieuzorgsysteem een verplicht pakket in het onderwijs ?

Werd het in alle secundaire scholen ingevoerd in het lessenpakket ?

Welke leerlingen uit het secundair onderwijs zijn de doelgroepen ?

3. Dit systeem bestaat al een aantal jaren.

Is de werking hiervan reeds geëvalueerd en zo ja, op welke wijze ?

Wat zijn de resultaten van de evaluatie ?

Wordt het project geregeld bijgewerkt ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Gecoördineerd antwoord

Voorafgaandelijk wil ik medelen dat een educatief milieuzorgsysteem niet werd ingevoerd, maar wordt aangeboden aan alle Vlaamse secundaire scholen van alle netten.

1. Toenmalig minister De Batselier gaf in 1993 aan de VUB een onderzoeksopdracht tot het uitvoeren van het project "Groene School, milieuzorgsysteem in scholen". (*VUB : Vrije Universiteit Brussel – red.*)

Een milieuzorgsysteem specifiek voor het onderwijs werd ontwikkeld. Er werd gekozen voor een educatief milieuzorgsysteem voor alle se-

cundaire scholen van alle netten. Het werd uitgewerkt op basis van een testfase in acht proefscholen.

Vanaf het schooljaar 1997-1998 werd het project overgedragen aan de administratie van het Vlaams Gewest, Aministratie – afdeling Aminabel, die nu eindverantwoordelijkheid draagt. (*Aministratie: administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer; Aminabel: afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbehoud*)

De invoering en begeleiding gebeurt door vijf begeleiders, één per provinciale zone, via :

- contacteren van potentiële Groene Scholen ;
- individueel begeleiden van milieuwerkgroepen in scholen die de milieubeleidsverklaring hebben ondertekend. De provinciale schoolbegeleider informeert en helpt de school om een grondige bevraging binnen de school te organiseren, samen te zoeken naar actiepunten (of -terreinen) en mee een stappenplan uit te bouwen.

Vanaf het ogenblik dat de school beslist in het project te stappen, staan de begeleiders ter beschikking om mee op weg te gaan. Het zijn de begeleiders die op geregelde tijdstippen de stappen die de school zet, opvolgen ;

- communiceren : nieuwsbrief, website, regionale trefdagen, pedagogische studiedagen en beurzen.

Het is de bedoeling door sensibilisatie en acties bij jongeren een attitudevorming na te streven m.b.t. het milieu, onze leefomgeving in de breedste zin van het woord. Men beoogt steeds een attitude van een beredeneerd preventief handelen, en dit door de leerlingen te betrekken vanaf de denkfase, de planning en de uitvoering tot en met de evaluatie en eventuele bijsturing.

Het materiaal is uitgewerkt in de vorm van een kافت met educatieve en milieu-informatie, werkbladen en software die de scholen op aanvraag kunnen krijgen.

De jaarlijkse kostprijs bedraagt 9,325 miljoen (lonen en werkingskosten). De kosten worden gedragen door het MINA-fonds van het Vlaams Gewest. Voorlopig bestaat er geen medefinanciering. (*MINA-fonds: Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*)

2. De samenwerking gebeurt via verschillende kanalen : het overleg LIN-OND (Leefmilieu en Infrastructuur – Onderwijs), de werkgroep Lerarenopleidingen en de recentelijk gestarte stuurgroep Milieuzorg op School (MOS). Deze overlegorganen maken deel uit van het Vlaams NME-overlegplatform, met vertegenwoordigers van alle onderwijskoepels, de Onderwijsinspectie, de Dienst voor Onderwijsontwikkeling en de provincies. Dit netwerk wordt gecoördineerd door de cel Natuur- en Milieueducatie & -informatie (NME&I) van de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid (Aministratie) – (zie **bijlage**).

De diverse hierboven genoemde partners zetelen ook in de toekenningscommissie van het logo Groene School.

Op internationaal niveau is het overleg gesitueerd binnen de expertengroep van de Europese Commissie Milieu en Onderwijs ; de OESO/CERI-werkgroep Environment and Schoolinitiatives.

(*OESO: Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling; CERI: Centre for Educational Research and Innovation – red.*)

Het milieuzorgsysteem is geen verplicht pakket in het onderwijs. Het Groene Schoolproject wordt evenwel aan de scholen aangeboden met een dubbele doelstelling :

- de invoering in de school, zoals in andere "bedrijven", van een intern milieuzorgsysteem ;
- de scholen helpen bij het nastreven van de decretaal vastgelegde vakoverschrijdende eindtermen milieueducatie, die voorlopig alleen zijn goedgekeurd voor de eerste graad. De inspectie stelt echter vast dat de meeste scholen hun werking uitbreiden naar de tweede en de derde graad, wat in de lijn van het verwachtingspatroon ligt.

Het klas- en vakoverschrijdend educatief milieuzorgsysteem werd niet in alle secundaire scholen ingevoerd. Doelgroepen zijn het volledige secundair onderwijs (BuSO, BSO, TSO, KSO en ASO) en de hogescholen. Voor het TSO-BSO is een aanvullend en aangepast milieuzorgsysteem ontwikkeld voor zeven beroepenvelden. (*BuSO: buitengewoon secundair onderwijs; BSO: beroepssecundair onderwijs; TSO: technisch secundair onderwijs; KSO:*

kunstsecundair onderwijs ; ASO : algemeen secundair onderwijs – red.)

3. Zelfevaluatie/efficiëntie-evaluatie

Na interne evaluatie en bespreking in de betrokken overlegorganen is de begeleiding vanaf schooljaar 1997-1998 geprofessionaliseerd via begeleiding door twee gedetacheerde leraren, en uitgebreid vanaf schooljaar 1999-2000 tot vijf gedetacheerde leraren.

De NME&I-cel verzorgt de permanente opvolging en evaluatie van het project.

Het groeiend aantal scholen dat vrijwillig in het project stapt ($\pm 40\%$ – januari 2001) vormt een maatstaf voor de waarde van het aangeboden materiaal en de aangeboden ondersteuning. Evolutie (globaal + provinciaal) wordt vermeld op de website van de Groene School.

Evaluatie en deelnemende scholen

De kwalitatieve evaluatie van de invoering in de scholen zelf gebeurt door het toekennen van een logo. Dit logo bestaat uit een drieluik. Afhankelijk van de volgehouden inspanningen en de duurzame integratie van milieuzorg in de schoolcultuur kunnen scholen de drie luiken opeenvolgend krijgen. Een logocommissie met vertegenwoordigers van de Onderwijsinspectie, de Dienst voor Onderwijsontwikkeling en de onderwijskoepels waakt over de kwaliteit op basis van vijf criteria : planmatigheid, participatie, communicatie, structurele inpassing, milieu- en educatieve resultaten. De scholen zelf moeten ook voorzien in een zelfevaluatie.

Aantal logo's :

- 1998-99 : aantal aanvragen : 33 ; aantal toegekende logo's : 21 (luik 1) ;
- 1999-00 : aantal aanvragen : 63 ; aantal toegekende logo's : 29 (luik 1) en 11 (luik 2) ;
- 2000-01 : aantal aanvragen : 115 ;
- logo 1 : 70 ; logo 2 : 35 ; logo 3 : 10.

Gedurende de schooldoorlichtingen worden in het kader van het onderzoek naar de realisatie van de vakoverschrijdende eindtermen en ont-

wikkelingsdoelen dergelijke initiatieven naar hun waarde beoordeeld.

Deze voortdurende kwaliteitsbewaking resulteert in een aanpassing en bijsturing van het materiaal, de documenten en de instrumenten die op schoolniveau worden gebruikt.

Externe evaluatie

Colev (Communicatieoverleg Leefmilieu Vlaanderen) heeft een onderzoeksopdracht gegeven aan de RUCA – faculteit Economische Wetenschappen m.b.t. het "Ontwikkelen en uittesten van een methode voor het meten van de impact van milieucommunicatie". De stuurgroep oordeelt eerstdaags over het gebruik van het project Groene School als testcase om een methode te ontwikkelen die toelaat de impact van een educatie-instrument te evalueren. De studie zal afgerond zijn in het najaar 2001. (*RUCA : Rijks-universitair Centrum Antwerpen – red.*)

Het project is bijgewerkt door een drievoudige studieopdracht (afgewerkt november 2000) :

- een aangepast en specifiek "Milieuzorgsysteem voor TSO-BSO" (VUB) ;
- "NME in het TSO-BSO. Onderzoek naar de mogelijkheden naar inbedding van NME voor BSO en TSO in de lerarenopleiding en in de nascholing" (UIA) ;
- "Specifieke NME-activiteiten van NME-ondersteunende organisaties naar TSO en BSO" (KU Leuven).

(*UIA : Universitaire Instelling Antwerpen ; KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*)

Het aangeboden educatief pakket met bijbehorend softwareprogramma wordt door de Groene Schoolbegeleiders en de NME&I-cel geregeld geactualiseerd. Een leermiddelencatalogus wordt thematisch ontwikkeld. De Groene School-website wordt maandelijks geactualiseerd en aangevuld (zie **bijlage 2**) (<http://www.mina.vlaanderen.be/milieueducatie/groeneschool/index.cfm>)

(*Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 79
van 1 februari 2001
van de heer JACKY MAES

Landbouwwegen – Subsidieregeling

Ingevolge het koninklijk besluit van 23 juli 1981 kunnen polderbesturen een gewestsubsidie krijgen voor het vernieuwen van landbouwwegen. De subsidie bedraagt 60 %, en hierop worden ook nog eens 3 % algemene kosten toegekend.

De gemeente Koekelare bereidde in samenwerking met de Groote Westpolder (Gistel) de vernieuwing voor van de Kapellestraat in de deelgemeente Zande. De Kapellestraat is een landbouwweg van 2,2 kilometer lang en 3 meter breed. We spreken over een ramingsbedrag van 12 miljoen of een subsidie van ongeveer 7,2 miljoen.

Nu verneem ik dat er problemen zijn rond deze subsidiëring en dat de minister van plan is deze kredieten te heroriënteren. Enkel de dossiers die reeds werden ingediend en waarvan het voorontwerp reeds werd goedgekeurd, zouden nog voor subsidiëring in aanmerking komen. Het zou geen zin meer hebben nieuwe dossiers in te dienen.

1. Klopt het dat deze kredieten worden teruggeschroefd ? Zo ja, wat is de motivatie van deze beslissing ?
2. Waarvoor worden deze kredieten dan gebruikt ?
3. Welke dossiers komen nog in aanmerking voor subsidiëring ?
4. Kunnen er nog dossiers worden ingediend ? Zo ja, tot welke datum ?

Antwoord

1. In het verleden konden zowel gemeenten als polders en wateringen een gewestsubsidie krijgen voor de verbetering van landbouwwegen. Sinds de oprichting van het investeringsfonds voor de gemeenten bleef enkel nog de subsidiëringmogelijkheid voor polders en wateringen bestaan. Deze mogelijkheid werd door een aantal polders en wateringen in ruime mate aangewend om de landbouwwegen waarover ze de beheersbevoegdheid hadden, te verbeteren. De beschikbare vastleggingskredieten werden in 1999 en 2000 trouwens voor ongeveer 99 % aangewend.

Het voeren van een nieuw beleid vergt echter heel wat financiële middelen en impliceert het in vraag stellen van bestaande uitgavenposten. Binnen het geheel van de beleidsinstrumenten die worden gefinancierd met de kredieten van het begrotingsprogramma 61.4 (landbeheer) is de verbetering van landbouwwegen het enige instrument dat niet op een brede multifunctionele benadering is gefundeerd. Daarom werd bij de opmaak van de begroting voor het jaar 2001 principieel de beslissing genomen de kredieten voor de subsidiëring van polders en wateringen voor de verbetering van landbouwwegen op programma 61.4, op een termijn van vier jaar af te bouwen. Tegenover het jaar 2000 werd het krediet voor 2001 reeds gehalveerd.

Verder wil ik opmerken dat ik momenteel een nieuw subsidiëringsbesluit voor werken op initiatief van polders en wateringen voorbereid. Daarin zal onder meer de subsidiëring van de verbetering van wegen die functioneel zijn voor het waterbeheer worden opgenomen, bijvoorbeeld een toegangsweg naar een pompegebouw. De nodige kredieten zullen daarvoor worden ingeschreven op programma 61.5 (waterbeheer).

2. Tegenover de vermindering van het krediet voor verbetering van landbouwwegen op programma 61.4 met een bedrag van 28 miljoen frank, staat een toename van 75 miljoen frank voor kleinschalige erosiebestrijdingsmaatregelen, 27 miljoen frank voor landinrichtingswerken en 12 miljoen voor beheersovereenkomsten met landbouwers.
3. Van de volgende dossiers werd het voorontwerp goedgekeurd door de directeur-generaal van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) (tussen haakjes : grove raming subsidie) :

- Watering De Bruggravenstroom : landbouwwegen Koude Keuken, en andere (16.300.000 fr.) ;
- Isabellapolder : diverse landbouwwegen in Assenede (19.000.000 fr.) ;
- Polder van het Land van Waas : Bokstraat en Ouden Dijk (8.250.000 fr.) ;
- Groote West-Polder : landbouwwegen Mosselstraat, en andere (18.900.000 fr.) ;

- Polder Ghistel-Oost-Over-De-Waere : landbouwwegen Vanderkinderenweg, en andere (12.750.000 fr.) ;
- Polder Noordwatering Veurne : diverse landbouwwegen, Fase 3 (12.000.000 fr.) ;
- Polder Noordwatering Veurne : diverse landbouwwegen in Veurne (8.500.000 fr.).

Alhoewel de goedkeuring van het voorontwerp geen juridische verbintenis inhoudt in hoofde van het Vlaams Gewest, lijkt het mij verantwoord tijdens de overgangsfase de nodige kredieten voor de voormelde dossiers op te nemen in de begrotingen van de jaren 2001 tot en met 2004. Deze dossiers komen dus nog voor subsidiëring in aanmerking voorzover de budgetten dit zullen toelaten en de juiste procedure binnen een redelijke termijn verder kan worden afgehandeld. De subsidies kunnen pas effectief worden verleend voorzover rekening wordt gehouden met de opmerkingen van de betrokken provinciale technische diensten en de administratie Aminal, en de nodige vergunningen worden verkregen.

4. Bij de overgangsfase lijkt het mij aangewezen om slechts die dossiers voor subsidiëring in overweging te nemen waarover in het verleden reeds een standpunt werd ingenomen. Gelet op het aantal dossiers waarvan het voorontwerp reeds werd goedgekeurd en de daarvoor benodigde kredieten, zullen geen nieuwe dossiers meer worden goedgekeurd.

Vraag nr. 80
van 1 februari 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Landbouwareaal – Oppervlakte

In haar openingstoespraak voor Agriflora op vrijdag 12 januari 2001 in Gent verklaarde de minister dat men in 2001 de agrarische structuur wenst af te bakenen. In het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen worden er afspraken vastgelegd voor alle sectoren die aanspraak maken op de open ruimte.

Tijdens de toespraak zei de minister dat dit inhoudt dat de beoogde 650.000 hectare landbouwgebied ook effectief zullen worden gereserveerd, zodat er meer rechtszekerheid komt op dit terrein.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is er steeds sprake geweest van een reservering van 750.000 hectare landbouwgebied.

Vanwaar haalt de minister de in haar toespraak vermelde 650.000 hectare ?

Antwoord

In mijn openingstoespraak voor Agriflora op vrijdag 12 januari 2001 in Gent heb ik de dringende noodzaak willen benadrukken om de agrarische structuur duidelijk af te bakenen, teneinde aan de sector de nodige rechtszekerheid te verschaffen.

Ik heb niets willen afdoen van de reservering van 750.000 hectare landbouwgebied zoals bepaald in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De in mijn openingstoespraak vermelde 650.000 hectare moet worden beschouwd als een verspreking.

Ik blij onverkort staan achter hetgeen staat vermeld over de afbakening van de gebieden van de agrarische structuur in het door de Vlaamse regering goedgekeurde en daarna door het Vlaams Parlement bekrachtigde Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Momenteel wordt binnen mijn administratie gewerkt aan voorstellen voor de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur. Dit gebeurt in nauw overleg met mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, minister Dirk Van Mechelen.

Vraag nr. 85
van 8 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Bosgebieden West-Vlaanderen – Overheidsaankopen

Kan de minister, in opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 195 van 11 mei 2000, antwoorden op de volgende vragen inzake overheidsaankopen van bosgebieden in West-Vlaanderen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1595 – red.*).

1. Heeft de Vlaamse overheid sedert juni 2000 nog bossen aangekocht in de provincie West-Vlaanderen ? Zo ja, voor welk bedrag en met welke oppervlakte ?

2. Werden er sedertdien nog nieuwe bosgebieden in de provincie West-Vlaanderen aangelegd ? Zo ja, op welke locaties en voor hoeveel hectaren ?
3. Welke particuliere bossen werden in de provincie West-Vlaanderen sedertdien eventueel nog opengesteld voor het publiek ?
4. Werden er door de Vlaamse regering sedertdien nog beslissingen genomen voor de verdere aankoop van bosgebieden in West-Vlaanderen ?
5. Welke beslissingen werden er eventueel sedertdien nog genomen inzake de aanleg van nieuwe bosgebieden in de provincie West-Vlaanderen ?

Antwoord

1. Aankopen in de provincie West-Vlaanderen sinds juni 2000 : zie **bijlage I**.
2. Dit plantseizoen (winter 2000-2001) wordt door het Vlaams Gewest 4 hectare bos aangeplant nabij de kleiputten in Roeselare en 5 hectare nabij de Schoendalebocht in Waregem.

De provincie plant nu 4 hectare in de Palingbeek (Ieper), 1 hectare in 'tVeld in Ardoorie, 1 hectare in de Gavers in Harelbeke en 2 hectare nabij de Kemmelberg in Heuvelland.
3. Er zijn geen nieuwe subsidiedossiers voor openstelling van particuliere bossen.
4. Voor de dossiers in **bijlage II**, waarvoor de kredieten op de begrotingsjaren 2000 en 2001 werden ingeschreven en waarbij de commissarissen van de Comités tot Aankoop van Onroerende Goederen opdracht hebben gekregen om te onderhandelen met de eigenaar en eventueel de akte te verlijden, werd tot op heden nog geen informatie verkregen. De administratie gaat ervan uit dat de onderhandelingen met de eigenaars nog lopende zijn.

Om de onderhandelingspositie van de commissarissen niet in het gedrang te brengen, werden de vastgelegde kredieten niet in het overzicht als **bijlage II** overgenomen.
5. Een hernieuwde opdracht werd recentelijk gegeven aan het Aankoopcomité in verband met de aankoop van het stadsrandbos De Preshoek in Kortrijk-Menen.

Met de stad Roeselare werd een overeenkomst afgesloten voor volledige beheersoverdracht van gronden nabij de Kleiputten. Het gebied wordt nu beheerd als domeinbos. De eerste aanplantingen werden reeds uitgevoerd.

Een onderzoek naar de aanleg van een stadsrandbos werd opgestart voor het Schoondalbos in Waregem en Wielsbeke.

Een analoog project werd opgestart voor de stad Roeselare.

Bijlage I

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Heuvelland	0,6539	426.000
Vleteren	0,8362	565.000
Houthulst	9,6877	4.750.000
Diksmuide	10,5729	7.767.080
Totaal	21,7507	13.508.080

Bijlage II

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Heuvelland	9,8854
Westvleteren	8,4612
Oostkamp	230,6615
Lichtervelde	2,6360
Ieper	4,3720
Dentergem	8,6432
Totaal	264,6593

Vraag nr. 87 van 8 februari 2001 van mevrouw HILDE DE LOBEL

Huismus – Bescherming

Op 6 oktober 1999 heeft de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud een voorstel van Vogelbescherming Vlaanderen om het wettelijk statuut van de huismus te verbeteren en zo tot een betere wettelijke bescherming te komen, unaniem goedgekeurd.

De Raad richtte op 18 november 1999 een brief aan de minister met het verzoek de gepaste maatregelen te nemen. Meer bepaald wordt gepleit voor de opheffing van de mogelijkheden tot bestrijding van de huismus zoals opgenomen in de vogelbeschermingswetten.

In haar antwoord van 7 juli 2000 op een schriftelijke vraag van de heer Jan Loones over deze problematiek, verklaart de minister zich bereid om dit voorstel met de nodige ernst te onderzoeken en "binnenkort" een besluit in die zin aan de Vlaamse regering voor te leggen (*vraag nr. 244 van 9 juni 2000, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 20 oktober 2000, blz. 212 – red.*).

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

Ik heb de administratie opdracht gegeven om op basis van het advies van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud een voorstel uit te werken tot bescherming van de huismus. De administratie meldt me dat de voorbereidingen om hiertoe een aanpassing te doen aan het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse gewest zijn afgerond.

Ik wil van deze aanpassing gebruikmaken om nog een aantal andere wijzigingen door te voeren. Deze hebben betrekking op mijn streven te komen tot een volledige omzetting naar Vlaams recht van richtlijn 92/43/EEG, de zogenaamde Habitatrichtlijn, en tot het oplossen van een bevoegdheidsprobleem dat is gerezen naar aanleiding van een arrest van de Raad van State.

In dat arrest van 2 april 1998 heeft de Raad van State geoordeeld dat een aantal bepalingen van de Waalse vogelbeschermingswetgeving (i.c. het verbod te houden, kopen, verkopen, vervoeren van Europese vogelsoorten, voorzover uitheems) in strijd waren met de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 op de hervorming der instellingen, en heeft bijgevolg deze Waalse bepalingen vernietigd. Artikel 6, 6 1, III, 2° van de Bijzondere Wet bepaalt dat de gewesten bevoegd zijn voor de natuurbescherming en het natuurbehoud, met uitzondering van de invoer, uitvoer en doorvoer van uitheemse plantensoorten en van uitheemse diersoorten en hun krenten.

Het hierdoor ontstane juridisch vacuüm betekent een inbreuk op het EG-verdrag, daar de omzetting van richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand als onvolledig moet worden beschouwd wegens het ontbreken van federale bepalingen terzake. De federale overheid moet daarom op korte termijn wetgeving uitvaardigen.

Ik acht het raadzaam te wachten op dit federaal initiatief vooraleer de Vlaamse wetgeving te wijzigen, zo niet wordt een nieuw juridisch vacuüm langs Vlaamse zijde gecreëerd.

Vraag nr. 88 van 9 februari 2001 van de heer JAN LOONES

Zwembaden – Ontsmetting

De laatste tijd is er een en ander te doen geweest rond de schadelijke gevolgen van chloor voor kinderen bij de ontsmetting van het water in zwembaden.

De Vlaamse wetgeving verplicht de uitbaters van zwembaden het zwembadwater dagelijks te zuiveren van ongewenste organismen. In Vlaanderen gebeurt dat steeds met behulp van chloor (Campingfederatie CKVB – Recreemagazine 16.01.2001). Niettegenstaande mogelijke alternatieven zoals het gebruik van ozon en UV-straling (ultraviolet), blijft een bijkomende behandeling met chloor altijd verplicht in Vlaanderen.

Binnen het wettelijk kader is er eigenlijk slechts één alternatief voor de traditionele ontsmetting: zoutelektrolyse. Zoutelektrolyse, een chemisch proces waarbij chloor en zuur worden geproduceerd uit gewoon keukenzout NaCl (natriumchloride), biedt een aantal voordelen: het NaOCl (natriumhypochloriet) wordt ter plaatse geproduceerd, bijgevolg geen transport, overslag en opslag van gevaarlijke stoffen; alleen die hoeveelheid welke effectief nodig is, wordt aangemaakt; de chloorgeur wordt aanzienlijk verminderd.

De techniek van de zoutelektrolyse heeft echter ook nadelen: het vraagt goed opgeleid personeel en het vereist een hoger energieverbruik. Vooral dat laatste is een rem voor de recreatiesector, aangezien de behandeling van het zwembadwater samenvalt met andere piekperiodes in elektriciteitsverbruik.

In Nederland, waar deze techniek door de overheid wordt aangemoedigd, werd zoutelektrolyse opgenomen in de lijst van milieu-investeringen die, wegens de voordelen voor het milieu, in aanmerking komen voor vervroegde afschrijving (Vamil, of vervroegde afschrijving milieu-investeringen).

De campingsector deed navraag bij het Kenniscentrum voor de Beste Beschikbare Technieken (BBT), dat instaat voor informatieverspreiding

over milieutechnieken en voor advies aan het departement van Leefmilieu inzake toekenning van het ecologiecriterium aan bepaalde investeringen.

Naar verluidt, zouden investeringen die het ecologiecriterium halen inderdaad tot 15 % kunnen worden gesubsidieerd. Het BBT-centrum baseert zich trouwens voor adviezen op de Nederlandse Vamil-lijst. Deze subsidiëring zelf zou worden toegekend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Een aantal sectoren die niet voldoen aan de classificatievoorwaarden voor uitbating van een hotel, motel of pension, worden echter uitgesloten van deze subsidiëring. De campingsector is daar één van.

Campinguitbaters die al plannen hadden in verband met zwembaden, mogen die gauw weer opbergen en uitbaters van campings met een zwembad ergeren zich dood aan deze ongelijke behandeling.

1. Klopt het dat investeringen die beantwoorden aan het ecologiecriterium voor 15 % kunnen worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid ?
2. Klopt het dat bepaalde sectoren, waaronder de kampeersector, geen aanspraak kunnen maken op deze subsidiëring ? Waarom niet ?
3. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om aan deze ongelijkheid een einde te maken ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Antwoord

Voor de onderdelen van deze vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger die te maken hebben met de gezondheidsaspecten van de Vlarew-wetgeving, verwijs ik naar het antwoord van mijn collega minister Vogels, bevoegd voor het gezondheidsbeleid.

Voor de onderdelen van de vraag die betrekking hebben op expansiesteun, moet ik hem meedelen dat deze vraag tot de bevoegdheid behoort van mi-

nister Van Mechelen, bevoegd voor Economie, en niet tot mijn bevoegdheid.

Het is namelijk de Vlaamse minister van Economie die bevoegd is voor het toekennen van milieusubsidies (expansiesteun op basis van een ecologiecriterium). De expansiesteun wordt opgevolgd door de administratie Economie (afdelingen Economisch Ondersteuningsbeleid en Natuurlijke Rijkdommen en Energie), en niet door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

De BBT-rapporten worden niet alleen door Aminal gebruikt in het kader van de milieuvergunningverlening, maar ook door de administratie Economie in het kader van de expansiesteunverlening. Beide administraties zijn dan ook covoorzitter van de stuurgroep.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1417 ; antwoord Vera Dua : blz. 1455 – red.)

Vraag nr. 89 van 9 februari 2001 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Verbrandingsoven Drogenbos – Stand van zaken

Enkele weken geleden heeft de gemachtigde ambtenaar van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen een bouwvergunning afgeleverd aan Vlabraver voor de bouw van een afvalverbrandingsoven in Drogenbos.

Daarnaast heeft de minister aan de pers meegedeeld dat voor haar deze verbrandingsinstallatie er niet moet komen.

1. Wat is de huidige stand van zaken van dit project ?
2. Wat is de oplossing die de minister vooropstelt voor de verwerking van het huisvuil in Vlaams-Brabant ?
3. Wat is de stand van zaken van de onderhandelingen met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ?

Antwoord

1. De huidige stand van het project "verbrandingsoven te Drogenbos" is als volgt.

De CVBA Vlabraver heeft de nodige terreinen verworven in Drogenbos waar de installatie gepland is.

De CVBA Vlabraver verkreeg een milieuvergunning op 21 november 1997. Deze milieuvergunning werd talloze keren in een schorsingsprocedure aangevochten voor de Raad van State, die de vragen om schorsing alle heeft afgewezen. De Raad dient nog uitspraken te doen aangaande de ingestelde vernietigingsprocedures.

De CVBA Vlabraver beschikt sedert 16 november 2000 over een bouwvergunning. Hiertegen zijn vijftien schorsingsprocedures ingediend bij de Raad van State en één procedure enkel in verzoek om vernietiging. Deze procedures zijn nog lopende.

Intussen heeft het hof van beroep van Brussel een arrest geveld in kortgeding aangaande de koppeling tussen bouw- en milieuvergunning. Het hof besloot dat de milieuvergunning van 21 november 1997 is vervallen. De minister heeft zich in het verleden reeds in dezelfde zin uitgesproken. Hiertegen heeft de CVBA Vlabraver een procedure ingesteld bij het Hof van Cassatie.

2. Net als in andere regio's kunnen in Vlaams-Brabant initiatieven worden genomen inzake de creatie van voorbehandelingsinstallaties. In deze installaties worden uit het restafval nog heel wat recupereerbare fracties gehaald en een hoog calorische afvalfractie die bij latere verwerking meer energieproductie kan opleveren.

De gemeenten uit Vlaams-Brabant kunnen zich ook aansluiten bij deze initiatieven.

3. De besprekingen met het Brussels Gewest worden vanuit het Vlaams Gewest in de eerste plaats overgelaten aan de gemeenten en hun afvalintercommunales in Vlaams-Brabant, als de aanbieders van afval.

Het Vlaams Gewest zal een samenwerking met het Brussels Gewest beoordelen op de specifieke bepalingen van het samenwerkingsakkoord en volgt van nabij de evolutie van de emissies van de afvalverbrandingsinstallatie in Neder-Over-Heembeek.

Vraag nr. 90
van 9 februari 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Studiedagen "vergroening fiscaliteit" – Politieke strekkingen

Op 16 februari, 9 maart en 30 maart organiseert het Vlaams Overleg Duurzame Ontwikkeling (VODO) met medewerking van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Aminal) drie studiedagen over "Vergroening van fiscaliteit : onhaalbare kaart of politieke realiteit ?" (Aminal : administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer).

Tijdens deze studiedagen worden de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen), de MINA-raad (Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen), experts, enzovoort verhoord. Ook worden op elke studiedag Vlaamse politici uitgenodigd.

Ik kwam echter tot de vaststelling dat de gevraagde politici telkens maar twee strekkingen vertegenwoordigen, namelijk Agalev en SP.

1. Welke procedure hanteert men om bepaalde sprekers/politici uit te nodigen ?
2. Waarom worden slechts twee politieke strekkingen betrokken bij deze studiedagen ?

Antwoord

- 1 en 2. Het VODO-project "Onderzoek met betrekking tot verruimd milieubeleid : milieufiscaliteit als hefboom voor een duurzaam beleid" gebeurt op vraag van Aminal in het kader van initiatief 171 "Verruimd milieubeleid" van het Vlaams Milieubeleidsplan (MINA 2). Vraag is te onderzoeken hoe milieuvriendelijke fiscaliteit kan fungeren als hefboom voor doelstellingen uit het MINA-plan, niet enkel naar theoretische onderbouwing, maar ook naar besluitvorming en draagvlak, en dit door middel van studiedagen (*MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*).

Bij de uitwerking van het project is VODO ervan uitgegaan dat, als fiscaliteit moet bijdragen aan Vlaamse doelstellingen, er zeker afstemming moet worden gezocht met federale en Europese fiscale initiatieven. Daarnaast is er uiteraard een discussie nodig over de bestaande Vlaamse milieueffingen en hun regulerend

en/of financierend karakter. Het project bevindt zich als het ware op een kruispunt tussen enerzijds theorievorming, besluitvorming en draagvlak voor milieufiscaliteit, en anderzijds Vlaamse, Belgische en Europese bevoegdheden en initiatieven rond milieufiscaliteit.

De uitwerking van het project voorziet in :

- drie studiedagen die opgebouwd zijn volgens hetzelfde stramien : in de voormiddag inhoudelijke uitdieping, in de namiddag duurzaamheidsdebatten. Voor die debatten wordt een methodiek gevolgd die ontwikkeld is door de NCDO (Nederlandse Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling) ;
- het opstellen van een achtergrondpaper voor elke workshop, aan de hand van literatuurstudie en interviews met een aantal sleutelfiguren uit onder andere de academische wereld, administraties, beleid, belangengroepen ;
- het opstellen en het verspreiden van een eindrapport, waarin de resultaten van de studiedagen worden verwerkt.

VODO heeft getracht mensen uit te nodigen van alle (democratische) partijen, maar de politici van VLD en CVP zijn meestal niet op de uitnodiging ingegaan. Op de tweede studiedag komt nochtans Fientje Moerman van de VLD, voor de derde dag had de VODO graag iemand van de CVP gehad, maar de Europese fractie verontschuldigt zich wegens bezoek aan Cyprus (contact met mevrouw Miet Smet). Met de VLD heeft VODO een paar keer contact gehad, maar de gecontacteerden konden of wensten niet op de uitnodiging in te gaan.

Dus de politici die zullen komen zijn :

- dag 1 : Bruno Tobback – SP en Johan Malcorps – Agalev ;
- dag 2 : Jef Tavernier – Agalev en Fientje Moerman – VLD ;
- dag 3 : Kathleen Van Brempt – MEP-SP en uitgenodigd Willy Declercq – VLD (maar nog steeds geen bevestiging van komst ontvangen) en Miet Smet van de CVP (verontschuldiging). Met andere woorden, er is nog een lege stoel ter beschikking voor een politicus.

De keuze voor een vertegenwoordiger van het Vlaamse, federale dan wel Europese parlement heeft te maken met de inhoud van de respectieve deelprogramma's.

De procedure die is gevolgd, is om in samenspraak met de werkgroep "federaal beleid" binnen VODO tot een evenwichtige keuze te komen. Het was dus de bedoeling om iedereen die over dit thema iets kan zeggen, uit te nodigen. Want hoe groter het politiek en maatschappelijk draagvlak is voor een duurzame ontwikkeling, hoe beter.

**Vraag nr. 91
van 15 februari 2001
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

Kanaal naar Beverlo – Baggerslib

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 121

van 15 februari 2001

van de heer Pieter Huybrechts

Blz. 1398

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Vraag nr. 92
van 15 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlarem II – Skytracers

Op 7 januari 2000 werd door de afdeling Milieu-inspectie een proces-verbaal opgemaakt ten laste van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren. De reden hiervoor was het overtreden van de Vlarem II-reglementeringen in verband met lichthinder : in december 1999 en januari 2000 werden twintig skytracers ontstoken zonder dat hiervoor tijdig een afwijking werd aangevraagd (*schriftelijke vraag nr. 116 van 14 februari 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 993*).

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Zijn er sedert de acties van de minister van november 1999 nog analoge overtredingen vastgesteld in verband met skytracers of andere lichte-hinder ?
3. Tegen welke gemeenten lopen er processen-verbaal aangaande milieuovertredingen ? Voor welke overtreding ?

Antwoord

1. Het dossier werd overgezonden aan het parket van Tongeren. Het is mij niet bekend welk gevolg er door deze dienst aan werd gegeven.
2. In verband met het opsporen van lichthinder werden door de afdeling Milieu-inspectie twee gecoördineerde acties gepland over het gehele Vlaamse gewest.

In de nacht van 23 op 24 september 2000 werd een actie gevoerd ter opsporing van illegale skytracers en lasers bij onder meer dancings, discotheken, bioscopen, fuiven en concerten. Bij deze actie werden negen waargenomen lichtbundels op eenvoudig verzoek onmiddellijk gedoofd door de exploitant.

Een tweede actie werd uitgevoerd in de nacht van 4 op 5 november tijdens de "Nacht van de duisternis". Bij elke vaststelling van lichthinder gaven de toezichhoudende ambtenaren hun beoordeling over de lichtbron aan de hand van een vragenlijst gebaseerd op de Vlarem II-bepalingen. Uit de resultaten blijkt duidelijk dat het gros van de controles was gericht op bedrijfsterreinen en de er al dan niet bijbehorende parkings (86 %).

Daarnaast kwamen zelfs na de actie van september 2000 toch nog twee skytracers in werking voor. Bij de controles van de twee opgespoorde skytracers werd ter plaatse de raad gegeven deze te doven, hetgeen door de exploitanten werd opgevolgd. In beide gevallen betrof het een eenmalige situatie (jongerenfuif).

3. De afdeling Milieu-inspectie maakt bij haar optreden tegen milieuovertredingen geen onderscheid of deze overtredingen werden begaan door particulieren of door steden of gemeenten. Er worden hierover dan ook geen afzonderlijke statistische gegevens bijgehouden.

Verder behoort het al of niet instellen van vervolging op basis van een proces-verbaal tot de verantwoordelijkheden van het parket. Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierover meer informatie wenst, dient zij zich te wenden tot het federale Ministerie van Justitie.

Vraag nr. 94 van 15 februari 2001 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Zeevogels – Opvang

Jaarlijks komen aan de Vlaamse kust meer dan duizend vogels in aanraking met olievlekken. Een paar honderd daarvan spoelen in de winter aan op de stranden.

Het vogelopvangcentrum in Oostende vreest dat het dit jaar een drukke winterperiode zal zijn. In december waren reeds een aantal dieren aangespoeld en voor medische verzorging ondergebracht in het vogelopvangcentrum. Na een herstelperiode worden ze overgebracht naar Nederland, waar men over zwembassins met zeewater beschikt. Daar worden ze gehouden tot hun veren weer waterdicht zijn, en dan worden ze opnieuw vrijgelaten.

1. Hoeveel vogels zijn er deze winterperiode al aangespoeld ?

Is er een stijging vast te stellen van het aantal stookolieslachtoffers ?
2. Kan er een oorzakelijk verband worden aangetoond met scheepsrampen ?
3. Welke maatregelen worden genomen om de schade te beperken ?
4. Is er een samenwerkingsverband tussen het vogelopvangcentrum in Oostende en het opvangcentrum in Nederland ?
5. Wie betaalt de kosten van het vogelopvangcentrum ?

Antwoord

Vooraleer een antwoord te geven op de gestelde vragen, wens ik vooraf wat algemene informatie mee te delen met betrekking tot de problematiek van door olie verontreinigde zeevogels die langs de Belgische kust aanspoelen.

Sinds 1962 loopt een monitoringonderzoek, actueel gecoördineerd door het Instituut voor Natuurbehoud, naar doodgevonden vogels langs de Belgische kust. Bij dit onderzoek wordt jaarlijks in februari het aantal dode vogels langs de gehele Belgische kust geteld. Vanaf 1993 is dit onderzoek uitgebreid naar maandelijks tellingen langs de hele kustlijn tijdens het winterhalfjaar, en wekelijkse tellingen langs het traject Nieuwpoort-Oostende.

Dergelijk onderzoek geeft belangrijke ecotoxicologische en pathologische informatie over vogels op zee.

Vanaf 1962 werden vrijwel ieder jaar honderden aangespoelde vogels gevonden langs de Belgische kust. Er dient echter te worden opgemerkt dat lang niet alle vogels die dood worden gevonden, ook daadwerkelijk in aanraking zijn gekomen met olie. Afhankelijk van de soort varieerde het percentage met olie besmeurde vogels in de jaren negentig tussen de 3 % en 80 %.

Het aantal met olie verontreinigde vogels kan geenszins als een maat worden gezien voor het werkelijk aantal olieslachtoffers. Op de eerste plaats zullen lang niet alle vogels die in de Belgische wateren sterven als gevolg van verontreiniging met olie, uiteindelijk op de Belgische kust aanspoelen. Een onbekend gedeelte zal elders aanspoelen, zinken naar de zeebodem, worden geconsumeerd of volledig worden verteerd. Welk percentage van de slachtoffers daadwerkelijk op het strand aanspoelt en wordt gevonden, is zo goed als onbekend. Daarnaast is het aantal slachtoffers dat aanspoelt afhankelijk van enkele fysische parameters zoals windsnelheid, windrichting, stroming, getijde, jaargetijde en strengheid van de winter. Zo worden vooral bij sterk aanlandige wind veel vogels gevonden. Enkele soorten zoals steltlopers, futen en de meeste eendachtigen vertonen daarnaast een correlatie met de strengheid van de winter, waarbij vooral in strenge winters veel vogels worden gevonden. Tevens bestaan er significante verschillen tussen de verschillende trajecten langs de Belgische kust met betrekking tot het aantal gevonden vogels per kilometer strand, waarbij vooral op het traject Oostende-Zeebrugge relatief veel vogels worden gevonden.

Ondanks deze variatie in het aantal aangespoelde vogels kan het percentage dat met olie is besmeurd, dienen als maat voor de mate van olieverontreiniging op zee.

Niet alle soorten blijken even gevoelig voor olieverontreiniging. Vooral duikers, jan-van-genten,

zwarte zee-eenden, zeekoeten en alken zijn zeer gevoelig, en ook futen en drieteenmeeuwen worden vaak met olie besmeurd aangetroffen. Van deze soorten wordt van 42 % tot 99 % gevonden met olie op het verenkleed. In algemene zin kan worden gesteld dat het percentage met olie besmeurde vogels een duidelijk aflopende trend vertoont sinds 1962. In de jaren zestig lag dit percentage bij de meest gevoelige soorten (duikers, jan-van-genten, zwarte zee-eenden, zeekoeten en alken) boven de 92 %. In de jaren negentig varieerde het percentage met olie besmeurde vogels bij deze soorten tussen de 55 % en 80 %. Bij de meeste minder gevoelige soorten was de daling nog duidelijker aanwezig.

Om concreet op de gestelde vragen te antwoorden.

1. Er zijn dit jaar zeer weinig vogels aangespoeld. Tot nu toe zijn er sinds oktober 2000 in het totaal 104 vogels geteld. Tijdens de winter 1999/2000 zijn er in dezelfde periode 788 vogels gevonden, terwijl de zoekinspanning vrijwel gelijk is gebleven. Ook ten opzichte van de jaren negentig is het aantal aangespoelde vogels deze winter zeer laag te noemen.

Tellingen vanaf schepen wijzen uit dat de aantallen vogels op zee deze winter in grote lijnen vergelijkbaar zijn met voorgaande jaren. Men zou dergelijke grote verschillen in het aantal doodgevonden vogels dus niet verwachten. De lage aantallen doodgevonden vogels deze winter houden zeker verband met de heersende windomstandigheden. In de winter 2000/2001 is er vrijwel geen harde wind uit noordwestelijke richting geweest, waardoor de kans op aanspoelen zeer laag is.

In de winter 2000/2001 was 14 % van de vogels met olie besmeurd, terwijl in de winter daarvoor bij 53 % van de vogels olie op de veren werd aangetroffen. Dit lijkt te duiden op een sterke afname van de olieverontreiniging. Hierbij moet echter wel rekening worden gehouden met de sterk afwijkende soortverdeling in de winter 2000/2001. De meeste vogels die dood werden gevonden, betroffen geen echte zeevogels, maar typische kustvogels of vogels die tijdens de trek de kust gebruiken voor de oriëntatie. Wanneer meer in detail wordt gekeken naar de zeekoet, die wel een echte zeevogel is, blijkt dat in de winter 2000-2001 50 % met olie was besmeurd, hetgeen slechts iets lager is dan het gemiddelde in de jaren negentig (52 %). Er kan dus worden gesteld dat er zeker geen stijging in olievervuiling is vast te stellen.

Deze winter (gerekend vanaf 1 januari 2001) werden slechts 25 stookolieslachtoffers binnengebracht in het Opvangcentrum voor Vogels en Wilde Dieren in Oostende. In vergelijking met de vorige jaren is dit zeer weinig. In 2000 waren er 142 olievogels op 970 binnengebrachte dieren. In 1999 ging het om 312 stookolieslachtoffers op een totaal van 1.345 binnengebrachte dieren.

In de ruim vijftien jaar dat het Opvangcentrum voor Vogels en Wilde Dieren in Oostende actief is in de opvang en verzorging van noodlijdende vogels en andere wilde dieren, kan er noch van een toename, noch van een afname van het aantal binnengebrachte stookolieslachtoffers worden gesproken. Het gaat veeleer om grote schommelingen van jaar tot jaar. Wat wel opvalt, is dat de laatste jaren het totaal aantal binnengebrachte dieren spectaculair toegenomen is, namelijk van gemiddeld vierhonderd vogels/jaar naar duizend vogels/jaar.

- Uiteraard bestaat er een oorzakelijk verband tussen scheepsrampen en stookolieslachtoffers. Denk alleen maar aan de grote rampen met olietanks in de afgelopen decennia, waarbij zeer veel zeevogels om het leven kwamen.

Voor de Belgische kust is dergelijk verband tot nu toe minder evident aan te tonen. De met olie besmeurde vogels die de laatste decennia zijn gevonden langs de Belgische kust, zijn hoogstwaarschijnlijk in aanraking gekomen met relatief kleine olievlekken, veelal afkomstig van illegale lozingen. De meeste olievlekken worden in de Belgische maritieme wateren aangetroffen in de buurt van belangrijke scheepsroutes.

Voorzwaar zwemmende vogels, maar ook visduikende vogels kunnen in aanraking komen met dergelijke olievlekken. De met olie besmeurde vogels ondervinden last met vliegen, waardoor ze minder goed aan voedsel kunnen geraken en hebben een slechtere isolatie tegen de kou, waardoor ze hun vetreserves moeten aanspreken. Vrijwel alle met olie besmeurde vogels die langs de kust worden gevonden, zijn dan ook sterk vermagerd. Daarnaast heeft de olie een direct toxisch effect wanneer hij wordt ingeslikt, bijvoorbeeld bij het poetsen van de veren.

- Maatregelen en controle op zee zijn een federale bevoegdheid.

Wanneer er meer dan tien vogels die het slachtoffer zijn geworden van olievervuiling op één

dag worden binnengebracht in een erkend opvangcentrum voor vogels en wilde dieren, wordt dat aan de bevoegde dienst gemeld, namelijk de Beheerseenheid Mathematisch Model (BMM). Deze federale instantie voert dan een patrouille uit met een controlevliegtuigje en kan indien nodig de Civiele Bescherming inzetten voor de bestrijding van aangespoelde olie op het strand. Bij een eventuele grote olievlek op zee kan de Marine worden ingeschakeld om deze te bestrijden. Voor de vogels is het dan meestal al te laat, want het werk van de Marine kan dan alleen nog maar de schade van de reeds geloosde olie beperken.

Controles vanuit de lucht alleen zijn zeker niet voldoende om de lozingen te beperken. Het is ook belangrijk dat schepen hun installaties reinigen in havens in daartoe uitgeruste havenontvangstinstallaties. Dit is geregeld in de Marpol-conventie, die ook in Vlaanderen van kracht is (*Marpol : Internationaal Verdrag ter Voorkoming van Verontreiniging door Schepen – red.*). Een nieuwe Europese richtlijn 2000/59/EG van 27 november 2000 over de havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingsresiduen moet worden omgezet in Vlaamse regelgeving, waardoor het gebruik van de ontvangstinstallaties door schepen die aanmeren in de Vlaamse havens, beter kan worden afgedwongen.

- Het Opvangcentrum voor Vogels en Wilde Dieren in Oostende werkt samen met het dichtstbijzijnde professioneel opvangcentrum in het buitenland, namelijk in Middelburg (Nederland).
- De kosten voor de werking rond opvang van noodlijdende vogels worden grotendeels gefinancierd door lidgeld en giften die het opvangcentrum ontvangt. Aangezien de activiteiten van een vogelopvangcentrum een duidelijke educatieve waarde hebben, ben ik van oordeel dat een aanmoediging vanuit de overheid is aangewezen.

**Vraag nr. 95
van 15 februari 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Sorteerbedrijven bouw- en sloopafval – Restfractie

Het huidige afvalbeleid stelt dat afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of gerecycleerd. Vervolgens heeft verbranden van afval voorrang op storten. In dit kader ontstonden er sorteercentra voor bouw- en sloopafval, zoals het bedrijf Celis

André Containers NV uit Lubbeek. Dit bedrijf slaagt erin tot 83 % van het aangeboden afval te recycleren. De overige 17 % niet-recycleerbaar bedrijfsafval wordt tot op heden gestort.

Inzake de afvoer van deze restfractie bedrijfsafval (weigering op en sluiting van REMO-stort; weigering op andere stortplaatsen, de ontheffingsquota, ...) rijzen op korte termijn problemen voor dit bedrijf. Ook zou door de samenstelling van deze fractie restafval, vanwege de hoge calorische waarde en de aanwezigheid van gips- en kalkhoudend materiaal, verbranden in sommige ovens niet direct voor de hand liggen.

1. Onderkent de minister het probleem van dit specifieke sorteerbeidrijf inzake de afvoer van deze restfractie bedrijfsafval ?
2. Op welke manier wordt aan sorteerbeidrijven die de hoeveelheid bouw- en sloopafval verminderen, verzekerd dat zij ergens terecht kunnen met dit restafval ?
3. Zijn er voor deze fractie restafval verbrandingsmogelijkheden ?

Antwoord

1. Uitgesorteerd niet-recupereerbaar bedrijfsafval heeft een gemiddelde calorische verbrandingswaarde van 13,9 GJ/ton (*GJ : gigajoule ; giga = 10⁹ ; joule = eenheid van energie – red.*). De capaciteit van een verbrandingsinstallatie is afhankelijk van mechanische en thermische begrenzungen. De begrenzungen zijn vastgelegd in het "stookdiagram", dat de hoeveelheid energie en massa weergeeft die in de installatie kunnen worden verwerkt en dat aangeeft welke de minimale en maximale verbrandingswaarden van het afval zijn waarbij de installatie nog volgens de specificaties van de fabrikant kan verbranden. Het verbranden van een te grote hoeveelheid afval met een te hoog energetisch gehalte kan schade toebrengen aan de oven en/of de ketel. Het stookdiagram wordt door de fabrikant bij de verbrandingsinstallatie geleverd.

Algemeen is het zo dat de hoeveelheid afval die de installatie kan verwerken, zal dalen vanaf een zekere energie-inhoud van het te verbranden afval. De energie-inhoud van het afval waarbij deze daling zich voordoet, is verschillend voor elke installatie, doch is gesitueerd rond de 10 GJ/ton afval.

De ovenuitbaters trachten de capaciteit van hun ovens maximaal te benutten : men zal er dan ook naar streven om energierijker afval (bv. uitgesorteerd bedrijfsafval) zodanig te vermengen met minder energierijk uitgesorteerd huishoudelijk afval (gemiddeld 10 GJ/ton) dat de hoeveelheid afvalstoffen die de oven kan verwerken niet zal worden beperkt door een te hoge energetische waarde van het te verbranden afval. Gelet op de toenemende uitsortering van het afval (o.m. de afzonderlijke inzameling van GFT- en groenafval, een toename van het procentueel aandeel van kunststof en papier in het restafval van ondernemingen en van kunststof en laminaten in huishoudelijk restafval), wordt een tendens waargenomen waarbij de energie-inhoud van het te verbranden restafval toeneemt. Ook is het mogelijk om de verbrandingsoven aan te passen/te ontwerpen zodat er afval met een hogere energie-inhoud kan worden verwerkt zonder de installatie te beschadigen.

Voor de verbranding van hoogcalorisch afval (voornamelijk restafval dat een aanzienlijke fractie kunststofafval bevat) wordt er soms een hogere werkingsprijs aangerekend om bovenstaande redenen. Pleisterkalk kan worden geweerd vanwege de stofvorming in de stortbunkers, wat de kans op een stofexplosie verhoogt. Gipsplaten vallen vaak door de roosters en kunnen aanleiding geven tot verstoppingen in de afvoerinstallaties voor de bodemslakken. Bovendien is gipsafval anorganisch en is de verwerking ervan in een verbrandingsoven derhalve niet zinvol. Om misbruiken te voorkomen, worden de verminderde milieueffingen voor uitgesorteerde fracties enkel toegepast indien een visuele inspectie duidelijk aantoonde dat het aangevoerde restafval wel degelijk vooraf grondig uitgesorteerd is, zoals bijvoorbeeld gebeurt in met sorteercabines/uitleesinstallaties/zeven uitgeruste sorteercentra. Uitsorteerbare fracties zoals papier en karton, glas, stukhout, PMD en dergelijke mogen niet meer in substantiële hoeveelheden aanwezig zijn (*PMD : plastic, metaal en drankkartons – red.*). Specifieke aanvaardbaarheidscriteria kunnen enigszins variëren tussen de verschillende verbrandingsinstallaties.

Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde bedrijf zal de vermelde informatie kennen en er in de praktijk mee worden geconfronteerd. Het bedrijf kan uiteraard op de voorwaarden opgelegd door de verbrandingsinstallaties inspelen en een fractie aanbieden die sneller kan worden aanvaard (dus anorganische materialen eruit, zeker pleisterkalk en gipsplaten).

2. Overeenkomstig artikel 5.2.4 van het Vlarea mag gesorteerd brandbaar en/of recupereerbaar restafval niet meer worden gestort (*Vlarea : Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.*). Restafval van sorteerbebedrijven van bouw- en sloopafval kan worden afgevoerd naar een inrichting vergund voor de verbranding van niet-gevaarlijk bedrijfsafval en van huishoudelijk afval. De Vlaamse overheid houdt in het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 bij de planning van de beschikbare verbrandingscapaciteit rekening met het te verwachten aanbod van afvalstoffen in Vlaanderen.

Aangezien de huidige verbrandingscapaciteit in Vlaanderen te klein is voor de verwerking van het restafval, worden voor de stortplaatsen bij ministerieel besluit afwijkingen op de stortverboden verleend. Door deze afwijkingen wordt de continuïteit inzake afvalverwerking verzekerd, in het bijzonder door de contingentering af te stemmen op het aanbod aan afval in het voorbije jaar. Ook daar kan het restafval van de betrokken firma dus nog terecht.

De lijsten van alle in Vlaanderen vergunde inrichtingen voor het verwerken van afvalstoffen kunnen worden geraadpleegd op de OVAM-website (www.ovam.be, vervolgens klikken bij "databanken verwerkers/ophalers") (*OVAM : Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest – red.*).

3. Zie 1.

Vraag nr. 97
van 20 februari 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Indaver Grimbergen – Geurhinder

Op 22 juni 2000 kreeg de NV Indaver een milieuvergunning voor het veranderen van de composteerinstallatie gelegen in Grimbergen.

In het verleden waren er vanuit Grimbergen en de omliggende gemeenten zoals Vilvoorde nogal wat klachten in verband met de geurhinder te wijten aan het verbranden van afval.

1. Zijn er sinds de aanpassingswerken aan de inrichting nog klachten over geurhinder geweest ?
2. Zo ja, wat werd er gedaan om de hinder te beperken ?

Antwoord

Er zijn bij de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer geen klachten bekend aangaande geurhinder te wijten aan het verbranden van afval bij de composteerinstallatie van de NV Indaver in Grimbergen.

Evenmin werd tijdens talrijke controles door de lokale politie en de afdeling Milieu-inspectie Vlaams-Brabant ooit vastgesteld dat er bij de NV Indaver afval werd verbrand.

Vraag nr. 98
van 20 februari 2001
van de heer JOACHIM COENS

Nitraatrichtlijn – Voortgangsrapport

Volgens de Europese reglementering moet er een vierjaarlijks voortgangsrapport inzake de Nitraatrichtlijn worden opgemaakt.

1. Wat was de deadline voor het indienen van het rapport ?
2. Wanneer werd het rapport effectief ingediend bij de Europese Commissie ?
3. Wat zijn de belangrijkste conclusies voor Vlaanderen in dit rapport ?
4. Welke maatregelen moeten volgens de minister ten gevolge van deze conclusies worden genomen ?

Antwoord

1. In het kader van de Nitraatrichtlijn (91/676) dient vierjaarlijks een verslag te worden opgemaakt (artikel 10 van de Nitraatrichtlijn, verder uitgewerkt in bijlage V) waarin de volgende onderdelen worden weergegeven :

- een uiteenzetting van het gevoerde preventieve beleid ;
- kaarten met aanduiding van de kwetsbare gebieden ;
- overzicht van de controleresultaten ;
- overzicht van de actieprogramma's.

In maart 2000 publiceerde de Europese Commissie "Reporting Guidelines for members states (art. 10). Nitrates Directive Status and trends of aquatic environment and agricultural practice (ENV/00083/2000)". Hierin wordt weergegeven welke informatie in het kader van het verslag moet worden weergegeven.

De verschillende betrokken Vlaamse administratieve diensten (Vlaamse Landmaatschappij – afdeling Mestbank, Vlaamse Milieumaatschappij en administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Water en afdeling Land) werden bij de opmaak van dit verslag betrokken. Het verslag werd in juni 2000 bezorgd aan mijn kabinet.

De officiële deadline voor het indienen van het vierjaarlijks voortgangsrapport was 20 juni 2000.

2. Het rapport werd ingediend bij de Europese Commissie in februari 2001.

Alle gegevens werden evenwel digitaal bezorgd aan Haskoning (het studie bureau dat voor de Commissie het onderzoek uitvoert) in juli 2000. In de loop van het jaar werden nog bijkomende gegevens digitaal bezorgd.

3. In het rapport wordt vooreerst een evolutie weergegeven van de oppervlaktewater- en de grondwaterkwaliteit in Vlaanderen de voorbije jaren en wordt aangegeven hoe de monitoring van de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen in de toekomst zal verlopen. Ook voor de Noordzee en het Schelde-estuarium worden de resultaten weergegeven. Deze evoluties worden ook jaarlijks weergegeven in de rapporten van de Vlaamse Milieumaatschappij.

De oppervlakte kwetsbare gebieden werd in het kader van het tweede actieprogramma uitgebreid.

De bepalingen van de Nitraatrichtlijn werden volledig – zowel m.b.t. de code van goede landbouwpraktijk als de verplichte maatregelen in de kwetsbare gebieden – in het mestdecreet opgenomen. Het mestdecreet dient door alle Vlaamse landbouwers, zowel in kwetsbare al niet-kwetsbare gebieden, te worden nageleefd.

In het actieprogramma wordt uitgegaan van volgend driesporenbeleid.

- Aanpak aan de bron: het mestoverschot reduceren via aanpak aan de bron, zoals het gebruik van nieuwe voedertechieken en efficiëntere, nutriëntenarme voeders, het berekend voederen via het bijhouden van balansen en afbouw van de veestapel.
- Oordeelkundige bemesting: het overschot benutten op de bodem via oordeelkundige bemesting door het bijhouden van een bodembalans en het controleren van het nitraatresidu na de teelt, via het bewerken van de dierlijke mest, zodat een betere stikstof/fosfaatverhouding in de mest kan worden verkregen die beter is afgestemd op de bodem- en teeltbehoeften.
- Mest- en nutriëntenverwerking: het overschot verwerken zonder evenwel het probleem van het teveel aan stikstof en fosfaten te verplaatsen van het compartiment bodem naar het compartiment lucht en water.

4. Het vierjaarlijks rapport dient enkel een toestandbeschrijving weer te geven. Op basis van deze toestandbeschrijving dient tegen 20 december 2001 te worden overgegaan tot een herziening van de aangeduide kwetsbare gebieden.

Binnen zes maanden dient de Commissie van eventuele herzieningen op de hoogte te worden gebracht (dus 20 juni 2002).

**Vraag nr. 99
van 20 februari 2001
van de heer JOACHIM COENS**

Nitraatrichtlijn – Afbakening kwetsbare gebieden

De Europese Commissie heeft reeds twee met redenen omklede adviezen geformuleerd tegen België in verband met de Nitraatrichtlijn.

Eén van de discussiepunten betreft de afbakening van zogenaamde kwetsbare gebieden voor nitraatvervuiling.

1. Wat is in dit verband de stand van zaken ?

Wat zijn de eisen van de Commissie, en welke timing verbindt ze daaraan ?

2. Heeft de Commissie sancties in het vooruitzicht gesteld indien Vlaanderen niet tijdig of niet volledig aan deze eisen tegemoetkomt ?

Antwoord

- Op de laatste vergadering van het Nitraatcomité (28.2.2001) werd een stand van zaken van de implementatie van de Nitraatrichtlijn voorgelegd. Het Nitraatcomité is een volgens artikel 9 van de Nitraatrichtlijn opgericht adviesorgaan van vertegenwoordigers van de lidstaten en de Commissie.

Uit deze stand van zaken blijkt dat België alle verplichte taken in het kader van de Nitraatrichtlijn heeft uitgevoerd: de monitoring van de waterkwaliteit, de aanduiding van kwetsbare gebieden, het opmaken van een code van goede landbouwpraktijken, het opmaken van actieprogramma's en de vierjaarlijkse rapportering. Er wordt echter duidelijk bij vermeld dat dit niet betekent dat de Commissie deze omzettingen heeft goedgekeurd ("exercise performed but not necessarily approved by the Commission"). Verder vermeldt het overzicht dat een inbreukprocedure voor België hangende is. Er werden reeds twee met redenen omklede adviezen geformuleerd.

Navraag bij de vertegenwoordigers van de Commissie leerde dat de Europese Commissie in de loop van dit jaar een beslissing zal nemen over een eventuele procedure voor het Hof van Justitie. Eenzelfde procedure loopt voor Nederland.

- Een procedure voor het Hof van Justitie kan naargelang de omvang van de zaak tussen één en twee jaar in beslag nemen. Na een veroordelingsarrest kan de Commissie de procedure op grond van artikel 228 van het EG-verdrag opstarten. De precontentieuze (ingebrekestelling, met redenen omkleed advies) en de contentieuze procedures (Hof) samen duren dan ongeveer drie tot vier jaar. In deze laatste procedure kan de Commissie aan het Hof de oplegging van een geldboete of een dwangsom ten laste van de lidstaat vorderen.

Intussen zal de Vlaamse regering voortgaan met de afbakening van de kwetsbare gebieden. In het kader van de goedkeuring van het plattelandsontwikkelingsprogramma voor Vlaanderen heeft de Vlaamse regering zich geëngageerd om "tegen einde december 2001 belangrijke vooruitgang te boeken in de aanduiding van de kwetsbare zones en in de formulering en de realisatie van de bindende regelgeving van de Nitraatrichtlijn".

Vraag nr. 102
van 20 februari 2001
van de heer HERMAN DE LOOR

CV FLIP Zottegem – Stand van zaken

Omtrent de vestiging en de exploitatie van een mestopslag van niet minder dan 8.620 m³ mengmest en 25 m³ stalmest in de Pandelaarstraat in Zottegem is al heel wat te doen geweest.

Ondanks het feit dat dit opslagbassin werd aangelegd in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en de minister bij beslissing van 29 september 2000 de uitbreiding van de hoeveelheid mengmest en stalmest in een foliebassin aldaar heeft geweigerd, ligt dit foliebassin er nog steeds.

Heeft de minister al beslist om dit storend element (een "mestodont" van 64,82 meter lang, 35,76 meter breed en 2,20 meter diep) in het landschap te doen verwijderen ?

Heeft zij daaromtrent al enig initiatief genomen ?

Wordt er daarbij voor gezorgd dat de CV FLIP het landschap in zijn oorspronkelijke staat herstelt ?

Antwoord

De milieuvergunning van de CVBA FLIP – Flanders' Ideal Pig, Pandelaarstraat 8 in Zottegem voor de opslag van 4.900 m³ mengmest in een foliebassin werd definitief geweigerd met mijn besluit van 29 september 2001.

Inmiddels werd de aanwezige mengmest (ongeveer 2.000 m³) uit het bassin verwijderd en afgevoerd, zodanig dat kan worden gesteld dat het bassin op dit ogenblik leeg is, met uitzondering van een niet-uitpompbare bodemlaag.

De exploitant houdt het foliebassin momenteel nog in stand, gelet op de stappen die hij alsnog onderneemt tot regularisatie.

Volgens artikel 2, 1° van Vlarem I wordt het begrip "exploitatie" onder andere gedefinieerd als stand houden van een installatie. In toepassing van artikel 65, §1 van Vlarem I kan de burgemeester ambtshalve de nodige maatregelen nemen om de exploitatie stopte zetten.

De eigenlijke afbraak van constructies en het herstel van het landschap behoren niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 103
van 23 februari 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Herstructurering adviesstelsel – MINA-raad

Uit het antwoord van de minister-president op mijn schriftelijke vraag nr. 1 van 5 oktober 2000 over de adviesorganen die worden betrokken bij de voorontwerpen van decreet (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 856 – red.*) blijkt dat vooral de MINA-raad, de SERV en de VLOR worden geconsulteerd (MINA-raad : Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen; VLOR : Vlaamse Onderwijsraad).

Graag had ik met betrekking tot de MINA-raad de volgende vraag gesteld aan de minister.

Hoe wordt de MINA-raad in het kader van de herstructurering van het adviesstelsel herschikt ?

N.B. Een vraag over deze problematiek m.b.t. de VLOR werd gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, een vraag m.b.t. de SERV aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

De herstructurering van het adviesstelsel past in het project "Beter bestuurlijk beleid" voor de herstructurering van het volledige Vlaamse overheidsapparaat.

Een insteek hieromtrent is alvast gegeven in het verslag van de bijzondere commissarissen van 21 december 2000.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 2001 werd onder andere overeengekomen dat ook het volledige advies- en overlegstelsel dat bij de beleidsvoorbereiding komt kijken, zal worden herstructureerd. Het advies- en overlegcircuit moet perfect aansluiten bij het nieuwe organisatiemodel van de Vlaamse administratie, en wordt uit het oogpunt daarvan – en volgens dezelfde principes – gereorganiseerd.

Een versobering van het adviesstelsel zal worden verkregen door creatie van :

- een beperkt aantal "grote" strategische adviesraden, die adviseren over strategische beleidsvraagstukken en hoofdlijnen van beleid. Er wordt uitgegaan van één strategische adviesraad per ministerie/beleidsdomein ;
- optionele tijdelijke adviesraden voor een aan de tijd gebonden aandachtspunt of voor een eenmalige advisering over een specifiek probleem ;
- een klein aantal meta-adviesraden voor beleidsdomeinoverschrijdende adviesverlening.

Ook zal het adviesstelsel worden gestroomlijnd via een decretale kaderregeling die de algemene principes voor adviesverlening vastlegt en voorziet in een uniforme wijze van inrichting, samenstelling, wijze van adviesverlening, termijnen, werkprogramma, logistieke ondersteuning, enzovoort. De adviestaak van elk adviesorgaan wordt vervolgens omschreven in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit.

De MINA-raad zou in de toekomst ofwel kunnen functioneren als strategische adviesraad voor het beleidsdomeinoverschrijdende karakter van de leefmilieumateries.

Er zijn hieromtrent ook reeds gesprekken geweest met de MINA-raad. Nu wordt de discussie verder gevoerd in diverse werk- en stuurgroepen, bestaande uit ambtenaren en uit vertegenwoordigers van de Vlaamse ministers.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger daarom nu nog geen antwoord geven op zijn vraag hoe de MINA-raad zal worden herschikt.

Ten slotte kan ik meedelen dat de MINA-raad zich op mijn vraag zelf heeft bezonnen over zijn toekomst als adviesorgaan en een advies heeft uitgebracht op 7 december 2000 over de opdracht, functie en structuur van de raad.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 1498 ; antwoord Marleen Vanderpoorten : Bulletin nr. 12 – red.)

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 89
van 1 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Heffing leegstand – Kortrijk-Roeselare-Tielt

Kan de minister, naar analogie van schriftelijke vraag nr. 166 van 4 september 2000, antwoorden op de volgende vragen inzake de heffing op leegstand in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 5 december 2000, blz.670 – red.*).

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal woningen dat gewestelijk en dat gemeentelijk werd geïnventariseerd voor het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
2. Hoeveel vrijstellingen en schorsingen werden in de vermelde gemeenten verleend ?

Wat zijn de gronden voor deze vrijstellingen of schorsingen ?
3. Welke van de gemeenten uit dit arrondissement heffen zelf een bijkomende belasting voor leegstand ? Hoe groot zijn die opcentiemen ?
4. Welke gemeenten schaften naar aanleiding van de gewestbelastingen hun leegstandsheffingen af ?

Antwoord

1. In het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt zijn er 21 gemeenten waarvoor het gewest de inventaris beheert. 8 gemeenten (Kortrijk, Menen, Waregem, Ledegem, Lichtervelde, Moorslede, Roeselare en Ruiselede) sloten een convenant af met het Vlaams Gewest en beheren zelf de inventarislijsten.

Inzake de verstrekte gegevens dient er rekening te worden gehouden met het feit dat de inventaris geen statisch gegeven is. Geregeld worden panden opgenomen in de lijst, terwijl andere eruit worden geschrapt omdat ze – bijvoor-

beeld – worden gerenoveerd of opnieuw worden bewoond.

In het totaal zijn er – momenteel – in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt 2.432 gebouwen en/of woningen geïnventariseerd op de heffingslijst leegstand en 349 op de heffingslijst verwaarlozing. Wat de ongeschiktheid betreft, telt de inventaris 137 panden.

2. In verschillende stadia van de procedure kunnen vrijstellingen of schorsingen worden verleend. Voor dit arrondissement zijn er momenteel 731 schorsingen/vrijstellingen lopende.

De meest voorkomende redenen zijn het aanvatten van renovatiewerken en de overdracht van het zakelijk recht. Op deze manier wordt het doel van de kwaliteitsbewaking bereikt, met name het oorspronkelijke probleem dat aan de basis ligt van de inventarisatie wordt verholpen.

3. Een gemeente kan besluiten om opcentiemen te heffen op de heffing van het Vlaams Gewest. De gemeente beslist zelf hoeveel opcentiemen ze heft, variërende van 10 tot en met 100. Indien de gemeente hiervoor opteert, kan ze geen bijkomende belasting opleggen via een eigen gemeentelijk reglement.

De volgende gemeenten opteerden voor het systeem van gemeentelijke opcentiemen (de cijfers tussen haakjes betreffen het percentage opcentiemen) : Avelgem (50), Harelbeke (10), Kortrijk (50), Kuurne (75), Wevelgem (50), Izegem (25), Lichtervelde (100), Moorslede (50), Roeselare (50), Staden (25), Dentergem (50) en Tielt (50). De gemeente Ledegem schakelt vanaf het jaar 2002 ook over op het systeem van gemeentelijke opcentiemen.

4. Veertien gemeenten beschikten voor het in werking treden van het heffingsdecreet over een eigen reglementering en schaften deze af naar aanleiding van de gewestbelasting. Het gaat om de gemeenten Avelgem, Kortrijk, Kuurne, Wevelgem, Zwevegem, Izegem, Lichtervelde, Moorslede, Roeselare, Staden, Ardoioe, Dentergem, Tielt en Wingene.

Vier gemeenten hebben momenteel wel nog een eigen gemeentelijk reglement leegstand en verkrotting, met name Ledegem (tot eind 2001), Meulebeke, Oostrozebeke en Ruiselede.

Vraag nr. 90
van 1 februari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Sociaal Impulsfonds – Leefbare woonomgeving

In het raam van het sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 wordt terecht aandacht gegeven aan de leefbaarheid van de woonomgeving. Een aantal huisvestingsmaatschappijen, gemeenten en OCMW's heeft daar nu al aandacht voor.

In een aantal gemeenten wordt in het raam van het SIF (Sociaal Impulsfonds) overlegd, samengewerkt en worden afspraken gemaakt. Eventueel wordt één en ander ondersteund met middelen vanuit het SIF+-budget of het OCMW-budget.

Dit gebeurt wellicht niet overal en niet systematisch.

1. Hoeveel en welke gemeenten hebben in het SIF-overleg vertegenwoordigers van socialehuisvestingsmaatschappijen uitgenodigd en opgenomen ?
2. Hoeveel en welke gemeenten hebben in hun SIF-plannen aandacht voor de leefbaarheid van de woonomgeving ?

Hoeveel en welke gemeenten trekken hiervoor middelen uit ?

Hoe groot is het bedrag per gemeente voor de verbetering van de leefbaarheid en wordt daarvoor met socialehuisvestingsmaatschappijen samengewerkt ?

Antwoord

1. 111 gemeenten vermelden in het SIF-beleidsplan 2000-2002 de lokale socialehuisvestingsmaatschappij als lokale actor opgenomen te hebben in de SIF-stuurgroep. **Bijlage 1.**
2. Het sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 gaat uit van de visie dat aandacht voor leefbaarheid een integrale benadering vereist. In het sociaal huurbesluit worden een aantal aspecten van deze integrale benadering reeds concreet benoemd, zoals het nastreven van sociale vermenging, het versterken en ondersteunen van sociale netwerken, het informeren van de bewoners, het zorgen voor een structurele inbedding van bewonersparticipatie.

Een leefbare woonomgeving veronderstelt daarnaast echter ook aandacht voor fysieke aspecten (locatie, woningtypes, gebruik van materialen, enzovoort), de aanwezigheid van collectieve voorzieningen, de ligging ten opzichte van speelruimtes, groenvoorzieningen, verkeer, enzovoort. Kortom, deze visie veronderstelt dat lokale besturen de leefbaarheid van de woonomgeving in een wijk, een straat, ja zelfs in de ganse stad (Antwerpen, Gent) zo globaal mogelijk benaderen.

In het kader van het SIF zijn er 67 gemeenten die werken aan de leefbaarheid van de woonomgeving in de ruime betekenis. Met andere woorden : de geïnventariseerde initiatieven reiken verder dan de opdracht van het sociaal huurbesluit. **Bijlage 2** bevat het overzicht van deze gemeenten.

63 gemeenten trekken hiervoor middelen uit. **Bijlage 2** bevat een overzicht van deze gemeenten.

Bijlage 2 vermeldt per gemeente een bedrag voor de periode 2000-2002. Dit bedrag komt overeen met doelstellingen die integraal betrekking hebben op het verbeteren van de leefomgeving, en met doelstellingen waaronder acties vallen die de leefomgeving ten goede komen. Omdat een SIF-beleidsovereenkomst enkel bedragen vermeldt per doelstelling én niet op actieniveau, kan het vermelde bedrag dan ook enkel maar worden beschouwd als een richtbedrag. Verder wordt in bijlage 2 per gemeente aangegeven of er wel/niet wordt samengewerkt met de lokale socialehuisvestingsmaatschappij. 18 gemeenten werken niet samen met een huisvestingsmaatschappij, terwijl 47 gemeenten wel een samenwerkingsverband hebben.

Bijlage 1

Gemeenten die een socialehuisvestingsmaatschappij opgenomen hebben in de stuurgroep als sociale actor

Aarschot	Hulshout	Ninove
Alveringem	Ieper	Olen
Antwerpen	Ingelmunster	Oostkamp
Anzegem	Izegem	Oostrozebeke
Avelgem	Kinrooi	Poperinge
Beernem	Kluisbergen	Putte
Beersel	Koekelare	Puurs
Beringen	Koksijde	Ravels
Berlare	Kontich	Rijkevorsel
Blankenberge	Kortemark	Roeselare

			Gemeente	Bedrag (fr.)	Samenwerking met lokale huisvesingsmaatschappij
Boechout	Kortrijk	Roosdaal			
Boom	Kuurne	Rumst			
Bornem	Laakdal	Schelle			
Bree	Laarne	Sint-Gillis-Waas			
De Panne	Landen	Sint-Niklaas	Dilbeek	7.875.000	ja
Deerlijk	Lendeledede	Sint-Pieters-Leeuw	Dilsem-Stokkem	534.264	ja
Denderleeuw	Lennik	Sint-Truiden	Geel	6.106.143	ja
Dessel	Leuven	Stekene	Genk	249.509.661	ja
Diepenbeek	Lichtervelde	Temse	Gent	863.595.000	ja
Dilbeek	Lier	Tienen	Geraardsbergen	4.436.492	nee
Duffel	Lille	Torhout	Ham	3.336.019	ja
Erpe-Mere	Linter	Veurne	Hamont-Achel	2.465.358	ja
Essen	Lochristi	Vilvoorde	Harelbeke	5.740.000	ja
Geraardsbergen	Lokeren	Vleteren	Hasselt	29.916.468	ja
Gingelom	Lo-Reninge	Wervik	Hechtel-Eksel	300.000	ja
Haacht	Lovendegem	Wevelgem	Heusden-Zolder	8.398.006	ja
Ham	Maasmechelen	Wezembeek-Oppem	Herk-de-Stad	300.000	ja
Harelbeke	Machelen	Wichelen	Hoogstraten	5.228.568	ja
Hasselt	Meerhout	Willebroek	Kortrijk	50.725.241	ja
Heist-op-den-Berg	Meise	Wuustwezel	Kuurne	2.016.252	ja
Herent	Menen	Zaventem	Kruibeke	12.144.966	ja
Herenthout	Merelbeke	Zedelgem	Lanaken	3.686.082	nee
Herne	Meulebeke	Zelzate	Leopoldsburg	1.915.000	onbekend
Herzele	Mortsel	Zonnebeke	Leuven	166.488.441	ja
Hooglede	Neerpelt	Zottegem	Lokeren	4.500.000	ja
Hoogstraten	Niel	Zwevegem	Lommel	2.055.855	ja
Houthalen-Helchteren	Nieuwpoort	Zwijndrecht	Lommel	2.055.855	ja
			Malle	588.738	nee
			Mechelen	181.948.620	ja
			Meerhout	-	nee
			Meeuwen-Gruitrode	750.000	ja
			Meise	6.172.584	ja
			Menen	18.396.000	ja
			Mesen	260.000	nee
			Mol	7.500.000	ja
			Neerpelt	1.698.711	ja
			Oostende	212.150.000	ja
			Overpelt	-	nee
			Retie	2.430.000	ja
			Ronse	43.618.314	ja
			Sint-Amands	110.000	nee
			Sint-Niklaas	3.172.062	nee
			Sint-Pieters-Leeuw	3.314.447	nee
			Stekene	2.500.000	ja
			Temse	-	ja
			Tielt	3.090.000	ja
			Tongeren	6.772.000	nee
			Turnhout	4.558.367	ja
			Vilvoorde	142.718.874	ja
			Vorselaar	2.710.161	ja
			Wetteren	13.365.568	nee
			Wevelgem	1.100.000	ja
			Wichelen ?	3.600.000	ja
			Willebroek	11.850.000	ja
			Zedelgem	1.500.000	ja
			Zelee	20.100.000	nee
			Zemst	11.305.529	nee

Bijlage 2

Gemeenten die aandacht besteden aan de leefbaarheid van de woonomgeving

Gemeente	Bedrag (fr.)	Samenwerking met lokale huisvesingsmaatschappij
Aalst	94.736.073	ja
Aarschot	5.093.000	nee
Antwerpen	796.500.000	ja
Anzegem	1.500.000	onbekend
Beringen	21.868.944	ja
Bilzen	2.126.000	ja
Boom	35.009.211	ja
Brugge	16.755.912	ja
VGC	78.600.000	nee
Damme	350.000	nee
Deinze	3.330.974	ja
De Panne	3.300.000	ja
Dendermonde	7.294.704	ja
Dessel	-	nee
Diest	5.406.000	ja

Vraag nr. 91
van 1 februari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Breughelproject 2002 – Operationalisering (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 53 van 1 december jongstleden met betrekking tot het Breughelproject 2002 wens ik nog een aantal aanvullende vragen te stellen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.8 van 16 februari 2001, blz. 1067 – red.*).

1. Welke natuur- en bosgebieden en kasteeldomeinen en -parken worden bedoeld in dit project ?

Welke vallen reeds onder de Vlaamse regering en welke wenst men aan te kopen/te laten overgedragen door de federale overheid ?

2. Welke ecologische en culturele actoren, instellingen en organismen worden betrokken bij dit project ?

3. Werden extra personeelsleden aangeworven in het raam van dit project ?

Hoeveel statutaire en contractuele personeelsleden, met standplaats Gaasbeek, werden gepland voor het kasteel Groenenberg voor het invullen van de personeelsformatie van het Breughelproject ?

4. Vond er een openbare vacantverklaring plaats zowel voor de leidinggevende, als voor de uitvoerende ondersteunende functies ? Zo ja, in welke vorm of via welke kanalen ?

5. Werd een selectieprocedure opgestart voor de aanstelling van de personeelsleden ?

6. Welke theoretische en praktische kennis, bekwaamheden, gewenste capaciteiten en nuttige werkervaring werden formeel als voorwaarde gesteld voor het invullen van de verschillende vacatures (functie- en profielomschrijving) ?

7. Hoeveel statutaire en contractuele personeelsleden, met opgave van het niveau, de graad, de dienstanciënniteit, de rang en de schaalanciënniteit, zijn op dit ogenblik effectief werkzaam in het kasteel van Groenenberg ?

8. Welke arbeidsovereenkomst kregen de personeelsleden in contractueel dienstverband : een contract van bepaalde of van onbepaalde duur ?

Werden de contractuelen onderworpen aan een stage of een proeftijd ?

Antwoord

1. Het zijn natuur-, bos- en parkgebieden opgenomen in de studie voor "Het sluiten van de groene gordel rond Brussel" van de Katholieke Universiteit Leuven (ir. Johnny Cornelis en prof. Martin Hermy – september 2000). Hieruit blijkt duidelijk het belang van een aaneengesloten ecologisch netwerk.

Er werd vastgesteld dat bij de opmaak van de gewestplannen weinig aandacht werd besteed aan het behoud en/of de ontwikkeling van een samenhangend en functioneel ecologisch netwerk.

De creatie van een groen netwerk in de Vlaamse rand rond Brussel is niet alleen ecologisch belangrijk. Het zorgt ook voor de vrijwaring van de landschappelijk waardevolle open ruimte en er zijn heel wat mogelijkheden op cultuurhistorisch en recreatief vlak. Bovendien wordt hierdoor de verdere verstedelijking van de Vlaamse Rand tegengegaan.

De volgende gebieden zijn reeds eigendom van het Vlaams Gewest :

- kasteelpark van Gaasbeek in Lennik
- domein Groenenberg in Vlezenbeek
- valleigebeid tot Lenniksebaan in Sint-Pieters-Leeuw en aansluitend bij
- Gaasbeek/Groenenberg
- park Coloma in Sint-Pieters-Leeuw
- het Frankveld in Beersel
- het Hallerbos – Halle en omgeving
- het domein Zevenbronnen in Sint-Genesius-Rode
- het domein Boesdaal in Sint-Genesius-Rode
- het Schaveyspark in Linkebeek
- het Zoniënwoud (op Vlaamse gewest, in beheer, niet in eigendom)

- het Tangbeekbos in Grimbergen/Vilvoorde
- het natuurreservaat de Wolfspuiten in Dilbeek.

Volgende gebieden wenst men aan te kopen, vertrekkende vanuit deze belangrijke bestaande "groenkernen" :

Zone 1 : Breughelvallei

De Breughelvallei strekt zich uit vertrekkende van het kernpunt gevormd door het park van Gaasbeek en Groenenberg, via de Laarbeekvallei, de Molenbeekvallei en de watermolen van Sint-Anna-Pede tot de kerk van Sint-Anna-Pede, en verder via een uitgestrekt natuurgebied aan de Ninoofsesteenweg (omgeving Sint-Annakasteel).

Het is een aaneengesloten groenstructuur die in hoofdzaak natuur-, bos- en parkgebieden omvat, met een lengte van ongeveer 8 kilometer, aangevuld met een aantal groene stapstenen naar het omliggend landschap (domein de Neuf Courts in IJzeringen, de domeinen van Oplombeek en Kesterheide in Gooik). Het gaat hier over bijkomende verwervingen van 174 hectare, gespreid over vier jaar.

Zone 2 : zone Hallerbos – Zoniënwoud

De zone Hallerbos – Zoniënwoud heeft als belangrijkste ankerpunt het Zoniënwoud, het grootste bos van Vlaanderen, gesitueerd ten zuidoosten van Brussel. Er zijn historische uitlopers naar Zevenbronnen (Sint-Genesius-Rode). Vanuit Zevenbronnen wordt het Zoniënwoud opnieuw verbonden met het Hallerbos, om zo verder te gaan tot aan het Lembeekbos, dat zich op de taalgrens bevindt. Al deze ankerpunten vormen historisch gezien een eenheid, daar zij eertijds tot hetzelfde grote kolenwoud behoorden.

Het is een aaneengesloten groenstructuur die in hoofdzaak natuur-, bos- en parkgebieden omvat, met een lengte van ongeveer 11,5 kilometer. Tot en met het park van Tervuren is dit ongeveer 25 kilometer. Het gaat hier over bijkomende verwervingen van 515 hectare, gespreid over vier jaar.

Zone 3 : zone Grimbergen – Bos van Aa

Zone 3 heeft als ankerpunt het vliegveld van Grimbergen en maakt verbindingen met het

Tangbeekbos in Vilvoorde, met een uitloper in Sterrebeek (gebied ter Meren). Vanuit Grimbergen worden verder ook een aantal verbindingen en stapstenen gecreëerd naar het Bos van Aa en het gebied rond de visputten van Weerde.

De zone bestaat deels uit een aaneengesloten groenstructuur die verder wordt aangevuld met een aantal stapstenen. Het geheel omvat in hoofdzaak natuur-, bos- en parkgebieden, met een lengte van ongeveer 7,1 kilometer. Het gaat hier over bijkomende verwervingen van 129 hectare, gespreid over vier jaar.

Het totale verwervingsprogramma bedraagt 815 hectare, gespreid over vier jaar. De financiering van de aankopen gebeurt binnen de reguliere begroting van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer.

Volgende gebieden zijn nog in handen van de federale overheid en komen in aanmerking voor overdracht.

Kasteel Groenendaal, priorij en omgeving

Naast het historisch belang, vooral door de mysticus Jan Van Ruusbroec, wiens geschriften aan de Groenendaalse gemeenschap grote vermaardheid zouden schenken en van groot historisch belang zijn voor onze Nederlandse taal, zijn de priorij en omgeving ook van strategisch belang, hetgeen volgt uit de ligging, met name de smalle strook die het Brusselse gewest scheidt van het Waalse gewest. Zij worden omgeven door het Zoniënwoud, dat nu reeds in beheer is bij de afdeling Bos en Groen.

Er dient te alle prijzen te worden vermeden dat wanneer een openbare verkoop zou plaatsvinden, een enclave zou worden gecreëerd binnen het Zoniënwoud met zonevreemde bestemmingen. Een dergelijke evolutie zou de duurzame ontwikkeling van het gebied ten zwaarste hypothekeren en de belangen van het Vlaams Gewest schade toebrengen.

Zoniënwoud

Historisch belang

Het Zoniënwoud, gelegen ten zuidoosten van Brussel, is ongetwijfeld het grootste beukenbos van Vlaanderen. Het gewest oefent hier wel al het beheer uit, maar is nog geen eigenaar, en dit in tegenstelling tot de zones gelegen in het

Brusselse en het Waalse gewest, waarvan de overdracht gebeurde bij de koninklijke besluiten van 20 september 1991 (naar het Brussels Gewest) en 21 april 1999 (naar het Waals Gewest).

Strategisch belang

Het Zoniënwoud is ongetwijfeld de belangrijkste groene ruimte binnen de rand rond Brussel. Het is met zijn 2.454 hectare de hoeksteen van de groene gordel en is op botanisch gebied en op het vlak van natuurbehoud een van de belangrijkste groene ruimten van Vlaanderen, en dit vooral door zijn oppervlakte en zijn grote biodiversiteit.

Renbaan van Groenendaal

Historisch belang

De renbaan van Groenendaal is ontstaan in 1875. Voor de aanleg van deze renbaan werd 47 hectare van het Zoniënwoud ontbost en voor de oefenrenbaan 22 hectare. Het waren concessies toegekend aan privé-personen die zich konden verheugen op koninklijke belangstelling.

Strategisch belang

De renbaan van Groenendaal, evenals de oefenrenbaan maken integraal deel uit van het Zoniënwoud. Het zijn echte enclaves in het bos, waarop door het faillissement van de renbaan en het stilleggen van de paardenrennen een spontane, natuurlijke vegetatie is ontstaan die integraal dient te worden bewaard. Deze spontane vegetatie dient aangevuld te worden met autochtone beplanting, zodat het Zoniënwoud op deze plaats zijn bestemming van bosgebied kan herwinnen.

Zolang de overdracht niet gebeurd is, zullen allerlei speculatieve (Franstalige) groepen blijven ijveren voor andere doeleinden dan bosgebied (wat ontoelaatbaar is), en worden de Vlaamse belangen geschaad.

Park van Tervuren en omgeving

Historisch belang

Het park of de warande is een zomerresidentie geweest van onze hertogen, vorsten en gouverneurs. Het beslaat een oppervlakte van ongeveer 225 hectare. De oorsprong van het domein gaat minstens terug tot de dertiende eeuw. In

1749 koos van Karel van Lorreinen Tervuren uit als zomerresidentie en liet de tuinen verfraaien door de architect J.A. Anneessens.

Strategisch belang

Het Park van Tervuren met de Franse tuin en de omgeving maken integraal deel uit van het grotere gebied van het Zoniënwoud. Op dit ogenblik is het Park van Tervuren nog nationaal en wordt het beheerd door de federale Regie der Gebouwen. Dit beheer laat niet alleen veel te wensen over, maar er worden ook een aantal bestemmingen in het park opgenomen die het geheel zwaar hypothekeren.

Meise

Historisch belang

Het schitterende landschapspark van de Plantentuin is 93 hectare groot en herbergt uitzonderlijke rijke plantencollecties. Het domein van Boechout stamt uit de twaalfde eeuw. De vierkante donjon, de “toren van Godfried met de Baard”, is veertiende-eeuws. Koning Leopold kocht het park aan in 187 en een jaar later kocht hij het aangrenzende domein van 43 hectare, als verblijf voor zijn zuster, keizerin Charlotte.

Strategisch belang

Het park van de Plantentuin is een belangrijke groene ruimte binnen de rand rond Brussel. Het is de enige dergelijke ruimte tussen Dilbeek en Grimbergen, en dus noodzakelijk voor het sluiten van de gordel aan de noorderzijde. Naast het duidelijke belang als groene ruimte, is er ook het belang op botanisch gebied.

Zo bevat het herbarium een archief met meer dan drie miljoen specimen. Dit is van onschatbare waarde met de ontwikkeling van de genetechnologie. Op termijn zal het vermoedelijk mogelijk worden uitgestorven soorten opnieuw te introduceren. De plantenverzameling bestaat uit 17.000 soorten en 36.000 introducties, waardoor zij tot de top-7 van de wereld behoort. Er is ook een bijzonder waardevolle bibliotheek, met unieke werken.

2. Het Breughelproject is een totaalproject met vele dimensies, waarin alle betrokken administraties en openbare instellingen op een geïntegreerde wijze samenwerken. Het project wordt geïntegreerd in één concept ingeleid, gecommun-

niceerd en gepromoot naar de bevoegde overheden en administraties en naar een zeer breed publiek : één ecologisch-culturele symbiose moet worden nageleefd.

Aldus kan dit project een uitzonderlijke ecologische, culturele en toeristische attractiepool worden, in eerste instantie voor Vlaanderen, maar ook voor de nabijwonende Brusselaars, Frans- en anderstaligen, en uiteraard voor toeristen uit de hele wereld.

Het geïntegreerd concept van het project is gesitueerd op volgende vlakken.

Aminal

Binnen Aminal : een geïntegreerde werking tussen natuur, bossen en parken. De groene rand dient zich aan als een continuüm van groen, gevormd door groengebieden met een eigen aard en functie, elkaar aanvullend en beschermend.

Cultuur

Het uitbouwen van een gecoördineerde, dynamische, Vlaamse en internationale culturele programmatie in de kastelen en domeinen van Gaasbeek, Groenenberg en Coloma, alsmede in de nog over te dragen of te verwerven gebouwen, in samenspel met de culturele centra in de Vlaamse Rand. De symbiose tussen de culturele en de ecologische dimensie, aangevuld met een actief cultuurhistorisch en toeristisch beleid, zal op deze manier een aanzienlijke meerwaarde creëren.

VZW De Rand

Uitwerking van dit project moet worden ingebed in de globale Vlaamse strategie voor de rand rond Brussel. De VZW De Rand moet derhalve actief worden betrokken bij de verdere conceptualisering. De taalpolitieke dimensie van dit project is niet onbelangrijk.

Toerisme Vlaanderen

Is betrokken bij dit project op basis van de deskundigheid inzake de communicatie en de promotie naar het buitenland toe. Voorts moet het Breughelproject worden ingebed in het toeristisch macroproduct "Groen Vlaanderen", het kan aldus het prototype worden van de netwerkvorming die kan ontstaan tussen regionale en/of thematische groengebieden.

Tevens kan Toerisme Vlaanderen promotiecampagnes voeren die het verband leggen tussen ecologie, cultuur en toerisme. Toerisme Vlaanderen kan eveneens zorgen voor een afstemming en voor de promotie van één gecoördineerd en geïntegreerd wandelpad- en fietsrouteplan in het Pajottenland en in Vlaams-Brabant.

Vlaams-Brabant, steden en gemeenten

In het totaalconcept van het project kunnen ook domeinen worden opgenomen van andere openbare besturen. Een kerndomein daarbij is het domein van Huizingen, eigendom van en beheerd door de provincie Vlaams-Brabant.

Verder zijn een reeks domeinen in eigendom van steden en gemeenten potentieel inpasbaar in het project, gelet op hun strategische waarde voor het sluiten van de groene rand. Het domein Rolleveld in Vilvoorde, het Kasteel van Beersel en het Herman Teirlinckhuis in Beersel zijn voorbeelden daarvan.

VDAB – Tewerkstelling

Het beheer en onderhoud van de bestaande parken en de geplande verwerving van grote partijen bos- en natuurgebied vereisen een bijkomende tewerkstelling van groene vaklui. De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) meent hierop te kunnen inspelen door het ontwikkelen (in samenwerking met de afdeling Bos en Groen en het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal) en organiseren van opleidingspakketten voor laaggeschoolden tot polyvalent groenarbeider.

De diversiteit van het gebied Gaasbeek-Groenenberg, met zijn museumtuin, de aansluitende natuurgebieden, de aanwezigheid van en de samenwerking met de technische onderhoudsdiensten van de afdeling Bos en Groen, maken de locatie uitermate geschikt om een dergelijk opleidingsprogramma op te zetten.

3. De Vlaamse regering keurde het Breughelproject goed op 21 januari 2000. In het goedgekeurde project werd, gelet op de omvang en het interdepartementale karakter, een personeelsformatie opgenomen voor de invulling en uitwerking van de "groenprojecten". Hier werd één B-functie (landschapsdeskundige) vooropgesteld.

Voor de personeelsinvulling m.b.t. de functionering van het kasteel Groenenberg werd voorzien in een voltijdse baliefunctie, gecombineerd

met administratieve taken. Hiervoor werden twee VTE's vooropgesteld van niveau C, waarvan er op dit ogenblik één effectief in dienst is (*VTE : voltijds equivalent – red.*). Voor de tweede functie wordt de wervingsprocedure opgestart.

Ten behoeve van het onderhoud en de herstellingen van het kasteel en alle nevengebouwen, inclusief het infocentrum Gaasbeek, werd in één VTE niveau C voorzien. Zij hebben allen standplaats kasteel Groenenberg in Sint-Pieters-Leeuw.

Naast de personeelsformatie m.b.t. de groenprojecten werd terzelfder tijd ook de personeelsformatie voor een "projectteam" goedgekeurd, bestaande uit :

- 1 projectcoördinator, A4, secretaris-generaal
- 1 directeur culturele programmatie en communicatie, A2, directeur
- 1 secretaris van de projectcoördinator, C2, hoofdmedewerker
- 2 C-ambtenaren, C1, medewerker
- 1 E-ambtenaar, E1, chauffeur

Opmerking

De projectcoördinator en zijn secretaris komen vanuit de administratie Cultuur en worden als dusdanig niet als extra personeel in het raam van het Breughelproject beschouwd. Voor de invulling van de acht resterende betrekkingen werden géén statutaire en/of contractuele personeelsleden met standplaats Gaasbeek voor het kasteel Groenenberg gepland.

4. Voor de ondersteunende functies in het kader van de uitwerking van de groenprojecten (B-functie), de baliefunctie en onderhoudsfuncties (C-medewerkers) werd een openbare vacantverklaring gedaan via de afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen van het departement Algemene Zaken en Financiën. De arbeidsmarkt werd aangesproken via de sollicitiedatabank van de afdeling Werving en Personeelsbewegingen en via de WIS-computer van de VDAB. (*WIS : Werkinformatiesysteem – red.*)

Voor het projectteam werd als volgt te werk gegaan.

1 projectcoördinator

Deze opdracht werd bij besluit van 21 januari 2000 door de Vlaamse regering toevertrouwd aan een secretaris-generaal. Dit besluit verscheen in het Belgisch Staatsblad van 23 november 2000.

1 directeur culturele programmatie en communicatie

Deze directeur werd aangesteld met een contract van onbepaalde duur, op basis van zijn vroegere beroepsloopbaan. In de praktijk is het evenwel zo dat hij bij het directoraat-generaal van de administratie Cultuur wordt ingezet voor de behandeling en opvolging van de dossiers "internationale culturele projecten". Binnen het Breughelproject werd zijn betrekking via een contract van bepaalde duur (van 01.09.2000 t/m 31.12.2000) ingenomen door een vervanger.

1 hoofdmedewerker

Via een besluit van de Vlaamse regering van 5 april 2000 werd deze als secretaris van de projectcoördinator aangesteld.

2 medewerkers

In juni 2000 gaf ik mijn akkoord voor een wervingmachtiging van één C1-medewerker met een contract van onbepaalde duur. De selectie gebeurde door Jobpunt Vlaanderen. Op 16 november 2000 is betrokkene in dienst getreden.

De tweede betrekking van C1-medewerker is momenteel nog onbezet.

1 chauffeur

Oorspronkelijk zou deze betrekking via het systeem van de "startbanen" worden toegewezen. De kandidaat moest dus werkzoekend zijn en jonger dan 30 jaar. De periode van tewerkstelling duurt één jaar. De VDAB heeft deze vacatures voor de Vlaamse Gemeenschap in augustus 2000 openbaar gemaakt (WIS-computer).

Aangezien er niemand reageerde om via het systeem van de "startbanen" deze betrekking in te vullen, ging ik akkoord om deze betrekking

via een contract van onbepaalde duur te laten innemen. Betrokkene werd met ingang van 8 januari 2001 aangeworven.

5. Voor de selectieprocedure van het projectteam verwijs ik naar het antwoord op vraag 4.

Voor de overige betrekkingen is het zo dat, voor de aanwerving, de volgende procedure werd gevolgd : een preselectie, een schriftelijke proef en selectie-interviews door een selectiecommissie. Als voorbereiding op de selectie-interviews werd een evaluatierooster opgesteld met vooraf bepaalde aandachtspunten. Dit instrument werd door de selectiecommissie gehanteerd tijdens de gesprekken, en bij de deliberatie van de kandidaten na de gesprekken. Per kandidaat werd het evaluatierooster ingevuld na het selectiegesprek. Elke beoordeling en beslissing werd bij consensus genomen.

De structuur van het interview was voor iedere kandidaat op dezelfde manier opgebouwd :

- verwelcoming en voorstelling van het selectiepanel
- voorstelling van de kandidaat
- bespreking van het ontworpen plan
- bevraging van de materiedeskundigheid en de affiniteit met het werkveld
- bespreking van het curriculum vitae en de beroepservaring
- bespreking van de persoonlijke competenties
- bespreking van de motivatie voor de functie en interesse in het project en andere motivatieaspecten (bv. beschikbaarheid, verwachtingen m.b.t. functie, ...)
- eventueel behandeling van de vragen van de kandidaten zelf.

Veel aandacht werd besteed aan de informatie over de eigenlijke functie zelf, om een zo groot mogelijke match tussen kandidaat en functie te bewerkstelligen en om te vermijden dat valse verwachtingen werden geschapen (vnl. omtrent formele aspecten van tewerkstelling, uitvoerende activiteiten, occasioneel avond- en weekendwerk e.d.).

6. De functie- en profielomschrijving was de volgende.

Landschapsdeskundige – niveau B

Inhoud van de functie : de functie omvat het voorbereiden en uitwerken van diverse groenprojecten in de domeinen van de groene rand rond Brussel.

De landschapsdeskundige staat in voor :

- voorbereiden van aankoopdossiers (Kadaster, opmetingen, terreininventarisatie, ...)
- opmaken van ontwerpen
- begeleiding bij de uitvoering van de ontwerpen
- mee verzorgen van communicatie, promotie en educatie van de groendomeinen in de groene rand rond Brussel

Funcatieve vereisten

- diploma landschapsdeskundige
- een opleiding stedenbouw is een pluspunt
- leidinggevende kwaliteiten (vergaderingen, beheers- en adviescommissies, leiding van een ploeg medewerkers, ...)
- zelfstandig kunnen werken
- communicatieve kwaliteiten
- actieve talenkennis : Nederlands, Frans, Engels
- passieve talenkennis : Duits
- actieve kennis pc

Baliefunctie – medewerker – niveau C

Inhoud van de functie : de functie omvat het verzorgen van de ontvangst in het kasteel Groenenberg en in de diverse andere domeinen van de groene rand rond Brussel.

De verantwoordelijke-ontvangst staat in voor :

- het bijhouden van de agenda van het kasteel Groenenberg

- het uitvoeren van allerhande administratieve taken
- het kwaliteitsvol ontvangen van zowel de individuele bezoeker als de bezoeker in groepsverband
- het verstrekken van alle informatie aan de individuele of de groepsbezoeker
- het verkopen van tickets voor de diverse domeinen
- het registreren van reserveringen van bezoeken in groepsverband
- het organiseren van gidsbeurten wanneer aangevraagd
- het op eigen initiatief aanvullen van informatiemateriaal in het bezoekerscentrum
- de verkoop van informatie en toeristische producten in het bezoekerscentrum

Functievereisten

- diploma hoger secundair onderwijs
- zelfstandig kunnen werken
- organisatorische kwaliteiten
- communicatieve kwaliteiten, vooral mondeling
- klantvriendelijke houding
- actieve talenkennis : Nederlands en Frans
- passieve talenkennis : Engels en Duits
- kennis pc (Word, Excel)

Technicus – niveau C

Inhoud van de functie : de functie omvat het technisch onderhoud en de technische controle binnen het ontvangst- en bezoekerscentrum van de Vlaamse groene rand rond Brussel.

Staat in voor :

- dagelijks onderhoud van de gebouwen en de technische installaties ervan
- het snel en adequaat optreden bij defecten

- controle en toepassing van de veiligheidsvoorschriften
- technisch onderhoud van het machinepark
- technisch onderhoud van het parkmeubilair

Functievereisten

- opleiding technisch onderwijs (elektronica, elektriciteit, mechanica)
- organisatorische kwaliteiten
- zelfstandig kunnen werken
- kennis pc

Directeur (projectteam) – niveau A

Inhoud van de functie : de functie omvat de conceptualisering en de uitwerking van het globale culturele luik alsmede de coördinatie van de communicatiestrategie van het Breughelproject.

Staat in voor :

- planning, uitwerking en opvolging van de culturele projecten en evenementen in het kader van het Breughelproject
- coördinatie van de culturele initiatieven en contacten met alle culturele actoren die werkzaam zijn in de regio van het Breughelproject
- coördinatie en begeleiding van het globale communicatieplan, promotie, representatie en uitstraling van het Breughelproject

Functievereisten

- academisch niveau met bewezen terreinkennis, ervaring en leidinggevende kwaliteiten
- grote terreinervaring in en met de levende cultuur sector
- grondige voorkennis van het culturele werkveld in het betrokken werkingsgebied
- grondige kennis en terreinervaring inzake marketing en corporate communicatie, promotie en publiekswerving, pers- en mediacontacten

- performant netwerk naar de politieke, administratieve en culturele instellingen en organisaties
- zelfstandig functionerend en proactief initiatiefnemend met projectmatige aanpak
- creatief en flexibel
- een zekere rijpheid en soepelheid inzake menselijke contactvaardigheid, zowel in formele als in informele ontmoetingsmomenten
- taalvaardigheid, zowel schriftelijk als mondeling
- actieve talenkennis van het Nederlands, Frans en Engels

Hoofdmedewerker (projectteam) – niveau C

Inhoud van de functie : instaan voor het uitvoeren van de diverse secretariaatstaken voor de projectcoördinator en het administratief uitwerken en opvolgen van projectsubsidies.

Staat in voor :

- materiële voorbereiding van vergaderingen en opmaak van documenten en notulen
- kunnen leiding geven aan een ploeg medewerkers
- verdelen en opvolgen van opdrachten
- uitvoeren van allerlei administratieve taken
- budgettaire opvolging van de projectdossiers
- mee instaan voor de begrotingsopmaak

Functievereisten

- diploma hoger secundair onderwijs
- zelfstandig kunnen werken
- kennis van pc (Word, Excel, Access)
- beschikken over organisatorische en communicatieve kwaliteiten
- beschikken over de nodige discretie

- zin hebben voor een klantvriendelijke en goede dienstverlening
- grondige taalvaardigheid, zowel mondeling als schriftelijk

Medewerker (projectteam) – niveau C

Inhoud van de functie : uitvoeren van allerhande administratieve taken, verwerken en rapporteren van gegevens, notuleren van vergaderingen en mee instaan voor de ontvangst van bezoekers.

Staat in voor :

- allerlei informatie aan interne en externe klanten
- invoeren en actualiseren van gegevensbestanden en bijhouden van klassementen
- uitvoeren van administratieve taken in voorbereiding tot en in uitwerking van projectdossiers
- verwerken van inkomende en uitgaande briefwisseling
- notuleren van vergaderingen

Functievereisten

- Zelfstandig kunnen werken
- kennis van pc (Word, Access, Excel)
- taal- en communicatievaardigheid
- zin voor een klantvriendelijke en goede dienstverlening
- beschikken over de nodige soepelheid, orde en organisatietalent
- indien nodig, beschikbaar zijn buiten de "normale" werktijden

Chauffeur (projectteam) – niveau E

Inhoud van de functie : instaan voor het vervoer van personen, materiaal en/of dringende stukken. Daarnaast instaan voor het onderhoud van de dienstwagen en tijdens de wachtbeurten logistieke en (eventueel) administratieve ondersteuning bieden.

Staat in voor :

- uitvoeren van opdrachten van de projectcoördinator
- wagen(s) onderhouden en schoonmaken
- estafette tussen Groenenberg en kabinetten en/of de administratieve diensten in Brussel
- inspringen bij werkoverlast en eventueel afwezige collega's vervangen

Functievereisten

- beschikken over een geldig rijbewijs
- kennis van de wegcode
- minimale algemene kennis van bijvoorbeeld een tweede taal
- beschikken over een hoge mate van veiligheidsbesef en stiptheid
- zelfstandig kunnen werken

7. Het personeelsbestand van het Breughelproject ziet eruit als volgt

	Aantal	Graad	Niveau en rang	Salaris-schaal	Anciënniteit			
					Graad	Dienst	Niveau	Schaal
Statutair	1 *	Projectcoördinator	A-A4	A411	1.4.1999	1.6.1982	1.6.1982	1.6.1993
	1 *	Hoofdmedewerker	C-C2	C212	1.7.1982	1.7.1982	1.7.1982	1.1.1993
Contractueel	1**	Directeur culturele programmatie en communicatie						
	1	Deskundige	B-B1	B111	29.5.2000	6 jaar nuttige dienst-anc.	29.5.2000	-
	1	Medewerker (balie)	C-C1	C111	1.5.2000	1.5.2000	1.5.2000	-
	1*	Medewerker	C-C1	C111	16.11.2000	19.12.1984 met onderbreking	16.11.2000	-
	1	Technicus	C-C1	C111	29.5.2000	29.5.2000	29.5.2000	-
	1*	Chauffeur	E-E1	E121	8.1.2001	8.1.2001	8.1.2001	-

* zijn tewerkgesteld in projectteam

** is gepland in projectteam maar tot op heden is de betrekking niet ingevuld

Daarnaast zijn ook de arbeiders die instaan voor het onderhoud van de bestaande domeinen eigendom van het Vlaams Gewest in de Rand hier gehuisvest, in de kelderverdieping van het kasteel, conform de ARAB-normen (*ARAB : Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming – red.*).

Dit is de centrale uitvalbasis. Hun aantal bedraagt vijftien, waaronder vijf statutairen en tien contractuelen voor onbepaalde duur.

8. Voor het antwoord op deze vraag ben ik zo vrij te verwijzen naar mijn antwoord op vraag 4, waarin voor elke betrekking die op contractuele basis is ingenomen, vermeld staat of dit voor een bepaalde of onbepaalde duur is.

Alle contractuelen zijn onderworpen aan de voorgeschreven proeftijd van één maand.

Vraag nr. 92
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie
 Vraag nr. 108
 van 1 februari 2001
 van de heer Chris Vandenbroeke
 Blz. 1388

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 93
van 8 februari 2001
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

OCMW-voorzitter – Compenserende vergoeding

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
 Vraag nr. 93
 van 8 februari 2001
 van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer
 Blz. 1413

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 94
van 15 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Lokale besturen – Vrouwen

De installatie van de gemeenteraden is nu een feit. Op de meeste plaatsen zijn de burgemeester en de schepenen aangewezen.

De minister engageerde zich om de colleges van burgemeester en schepenen meer een afspiegeling

van de maatschappij te laten zijn, wat concreet betekent : stimuli voor meer vrouwen in deze colleges. Dezelfde situatie geldt voor de bestuursfuncties in de gemeentelijke adviesraden, intercommunales, gemeentelijke VZW's, ... Naargelang het onderwerp/domein/werkveld is hier al dan niet een ondervertegenwoordiging van vrouwen.

De minister engageerde zich in het parlement om eventueel quota's in te stellen als de aanwezigheid van vrouwen onvoldoende wordt vertaald in de colleges van burgemeester en schepenen.

1. Is de verhouding op dat vlak tussen enerzijds de samenstelling van de gemeenteraden en anderzijds de samenstelling van de colleges van burgemeester en schepenen reeds bekend ? Wat is het resultaat ?
2. Worden op grond van deze resultaten bijkomende maatregelen genomen ? Welke ? Met welke timing ?

Antwoord

Voorlopig ben ik nog niet in het bezit van alle gegevens omtrent de samenstelling van de gemeenteraden en de colleges van burgemeester en schepenen van de gemeenten van het Vlaamse gewest. Daarenboven zal de installatie van de raden voor maatschappelijk welzijn – vanaf 2 april 2001 – ongetwijfeld een wijziging van de samenstelling van de gemeenteraad met zich brengen.

Zodra ik over de definitieve gegevens beschik inzake de samenstelling van de gemeentelijke organen, zal ik een aanvullend antwoord bezorgen.

Vraag nr. 95
van 15 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

GESCO's – Regularisering

Bij het regulariseren van tewerkstellingsprojecten nam deze regering de optie om te beginnen met de DAC-ers (Derde Arbeidscircuit) uit de welzijns-, volksgezondheids- en gelijkekansensector. Tegen 2005 zal de cultuursector klaar zijn.

Wat de gescos (gesubsidieerde contractuelen) betreft, is – aldus minister Landuyt – afgesproken dat eerst de bestaande situatie in kaart wordt gebracht. De minister heeft hierover de leiding.

Wat is de stand van zaken m.b.t. deze opdracht ?

Antwoord

In verband met de problematiek van de gesco's geef ik volgende stand van zaken.

Het gaat over de gesco's die tewerkgesteld zijn bij de gemeenten en in mindere mate bij intercommunales en die ressorteren onder het koninklijk besluit nr. 474 tot opzetting van een stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen, de zogenaamde contingentgesco's. Het betreft 18.678 personen bij de gemeenten, 347 personen bij de provincies en 221 bij de intercommunales, samen 15.660 voltijdse equivalenten. In werkelijkheid gaat het om meer werknemers, omdat er onder de gesco's veel deeltijdsen zijn.

Voor de problematiek van de gesco's bij de OCMW's (9.797 personen) is de Vlaamse minister van Welzijn bevoegd.

De problematiek van deze gesco's is specifiek voor het lokale niveau. Daarom werd, na afspraak in de regering, een aparte werkgroep opgericht voor de voorbereidende werkzaamheden in het vooruitzicht van een regularisering. Deze werkzaamheden resulteerden in volgende stand van zaken.

Er werd voorbereidend studiewerk verricht naar de kostprijs van een eventuele regularisering van de gesco's bij de lokale besturen. Het betreft een globaal bedrag dat op minstens 5 miljard werd geraamd.

Momenteel is de financiering van de gesco's nog steeds een federale zaak. De autonome beschikking over deze middelen moet worden geregeld via een aanpassing van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989, de zogenaamde financieringswet. Zelfs na aanpassing zullen deze middelen in eerste instantie bestemd voor tewerkstellingsdoeleinden. Het zijn immers middelen uit het tewerkstellingsbudget.

Daarnaast moeten er garanties zijn voor het behoud van de bestaande patronale vrijstelling voor de gesubsidieerde betrekkingen. Het gaat niet alleen om een zuivere loonsubsidie, maar ook om de sociale bijdrage. Voor deze aspecten moet ik verwijzen naar de Vlaamse minister van Werkgelegenheid. Ik pleeg hierover overigens overleg met de ministers van Welzijn en van Werkgelegenheid.

De mogelijke regionaliseringsscenario's zijn echter wel afhankelijk van de budgetten. De vraag blijft bovendien in hoeverre de noodzakelijke band met een tewerkstellingsbeleid verzoenbaar is met een integratie in het normale personeelsbeleid van de lokale besturen. Men zou deze middelen dus uit de tewerkstellingsbudgetten moeten halen en ze overmaken aan de lokale besturen, om de regularisatie, op lokaal vlak te kunnen doorvoeren.

Zonder voorafgaande garanties inzake de financiering zou een regularisering – in welke vorm ook – bovendien een financieel avontuur zijn, waarvan de Vlaamse regering maar vooral de lokale besturen de dupe zouden worden. De financiële uitdagingen waarmee de lokale besturen worden geconfronteerd, zijn bekend en dwingen tot omzichtigheid.

Ook de juridische implicaties van een regularisering van de gesco's werden onderzocht in het licht van de bestaande organieke gemeentewet, van andere wetgeving en van sectorale afspraken die bepalend zijn voor het lokaal personeelsbeleid. Een basisgegeven is hier de principiële gemeentelijke autonomie en de exclusieve bevoegdheid van de gemeenteraden om personeelsformaties en personeelsbehoefteplannen vast te stellen. Ik kan momenteel hierin helemaal niet normerend ingrijpen met het oog op een regularisatie van de gesco's bij de lokale overheden.

Dit onderzoek heeft geleid tot de conclusie dat de beschikking over de organieke bevoegdheid over de gemeenten en provincies een andere essentiële voorwaarde vormt voor een eventuele regularisering van de contingentgesco's. De overheveling van de Gemeentewet en de Provinciewet werd bekrachtigd in een politiek akkoord op 17 oktober 2000. Vanaf januari 2002 zou dit wettelijk worden geregeld.

Een automatische regularisatie op plaatselijk vlak van de in dienst zijnde gesco's kan evenmin: binnen de door de overheden vastgestelde personeelsformaties is er daartoe momenteel geen ruimte, noch zijn de financiële middelen daartoe plaatselijk voorhanden. Bovendien ben ik van mening dat dit niet kan zonder selectieprocedures. Het is bekend dat bij de aanwerving van de gesco's vaak geen selectieproeven werden toegepast. Dit paste trouwens in het tewerkstellingsbeleid.

Feit is ook dat de gesco's erg ongelijk verspreid zijn over de verschillende gemeenten. Sommige hebben er relatief veel, andere relatief weinig.

Deze elementen, samen met de budgettaire impact, maken dat een regularisering hoe dan ook een lastige klus wordt, waarvoor het moeilijk is een bindend tijdspad vast te leggen. Eerst moet daartoe immers het bovengeschetst juridisch kader worden gefinaliseerd (financieringswet, regionalisering Gemeente- en Provinciewet).

Deze stand van zaken zal duidelijk maken dat een realistische benadering van deze problematiek nodig is. Men kan immers geen regularisatie op korte termijn verwachten.

Voorzover de idee van de regularisatie is ingegeven door de bekommernis om het statuut van de gescoworknemers, wijzen we toch ook op het volgende. Gescoworknemers hebben een normale arbeidsovereenkomst, meestal van onbepaalde duur, en een loon en arbeidsvoorwaarden zoals gewone contractuele werknemers. Dat was vroeger anders. Het gescostatuuut betekende reeds een enorme verbetering in vergelijking met de statuten die het veroving, namelijk deze van tewerkgestelde werkloze, DAC en BTK bij de lokale overheden (*BTK : Bijzonder Tijdelijk Kader – red.*). Een eventuele regularisering is dus niet allesbepalend voor de verbetering van de arbeidsvoorwaarden van de gesco's.

In de onderhandelingen binnen het Comité C voor de lokale en provinciale overheden werd een bijkomende stap gezet ten voordele van de gesco's. Er kwam een principieel akkoord tot stand over de toekenning van de volledige functionele loopbaan aan de contractuele werknemers. Hiermee werd een nog bestaand verschil tussen gesco's en statutaire personeelsleden van de lokale overheden weggewerkt. Deze overeenstemming moet nog worden geformaliseerd in een sectoraal akkoord.

Zonder de gemeenten te zwaar te belasten, komt dit al een eind tegemoet aan de verzuchtingen van het gescopersoneel. Dit lijkt me op korte termijn niet onbelangrijk voor de betrokkenen.

Vraag nr. 96
van 15 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Socialehuisvestingsmaatschappijen – Particuliere aandeelhouders

Via de socialebouwmaatschappijen werd ik ervan op de hoogte gebracht dat op vraag van de minister alle socialehuisvestingsmaatschappijen wordt ver-

zocht het kabinet in kennis te stellen van hun particuliere aandeelhouders.

1. Is het niet logischer dat deze informatie wordt ingezameld door de voogdij-instantie, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) ?
2. Wat is de reden dat het kabinet deze gegevens verzamelt, en niet de VHM, die er wellicht reeds over beschikt ?
3. Op welke manier wordt met deze gegevens omgegaan ?

Wat is de bedoeling van het verzamelen van deze gegevens ?

Antwoord

Het verzoek aan de socialehuisvestingsmaatschappijen om informatie te verstrekken over hun particuliere aandeelhouders werd wel degelijk door de VHM via een rondschrifven aan alle socialehuisvestingsmaatschappijen gericht.

Er is geen speciale reden waarom door de VHM werd gevraagd gegevens rechtstreeks te bezorgen aan het kabinet, met afschrift aan de VHM. De VHM beschikte naar eigen zeggen zelf nog niet deze gegevens.

De gevraagde gegevens zijn uitsluitend bedoeld voor intern gebruik en moeten mij toelaten een volledig inzicht te verkrijgen in de aandelenstructuur van deze vennootschappen.

Vraag nr. 97
van 15 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Benoemingen (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 16 van 11 oktober 2000 aangaande het beroep van de gemeente Wezembeek-Oppem tegen de schorsing van de benoeming van drie leerkrachten, deelt de minister mee dat, wanneer de gemeente bij de Raad van State een vordering instelt tot schorsing van het besluit van de minister, en wanneer de Raad van State daarop ingaat, de uitvoering van de beslissing van de minister wordt opgeschort tot de uitspraak ten gronde.

Op 7 november zou de minister-president het verzoekschrift terzake hebben ontvangen van de grif-

fie van de Raad van State. Zelf had de minister daar nog geen kennis van gekregen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 829 – red.*).

Is dat intussen wel gebeurd ?

Is de beslissing van de minister inzake de schorsing van de drie benoemingen al dan niet geschorst ?

Antwoord

Op 6 november 2000 heeft de minister-president van de Vlaamse regering de verzoekschriften bij de Raad van State van de gemeente Wezembeek-Oppem en een particulier tot nietigverklaring van mijn besluit van 17 mei 2000, houdende vernietiging van de benoeming van drie leerkrachten in het Franstalig gemeentelijk onderwijs in Wezembeek-Oppem, ontvangen.

Beide verzoekschriften betreffen een vordering tot nietigverklaring, geen vordering tot schorsing.

Ik heb twee advocaten aangesteld om de belangen van het Vlaams Gewest te verdedigen.

Mijn vernietigingsbeslissing van 17 mei 2000 blijft inmiddels onverkort geldig.

Vraag nr. 98 van 15 februari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ontwikkelingssamenwerking – Export Vlaanderen

Export Vlaanderen maakte in november 2000 een multiculturele groepszakenreis naar Marokko. Verschillende bedrijfsleiders namen hieraan deel, allicht met positief resultaat.

Naar aanleiding van de begroting 2001 werd – vanuit de visie op ontwikkelingssamenwerking van de regering – gesteld dat van alle middelen die bestemd zijn voor buitenlandse betrekkingen 10 % moet gaan naar ondersteuning van initiatieven die de ontwikkeling van het land bevorderen.

Daarom is het belangrijk, bij de opvolging van dergelijke missies, na te gaan of hieraan voldoende firma's deelnemen die een bijdrage kunnen leveren om tot deze 10 % te komen, en deze dossiers met bijzondere aandacht op te volgen.

1. Waren er op deze zakenreis firma's bij waarvan de producten de ontwikkeling van het land (verhoogde voedselproductie, hulp infrastructuurwerken, gezondheidsdoelstellingen, ...) als doel hebben ? Welke ?
2. Hoe worden de contacten van deze firma's met Marokko vanuit Export Vlaanderen verder opgevolgd ?
3. Worden dergelijke multiculturele groepszakenreizen nog naar andere landen gepland ?

Hoe tracht men hierbij firma's te betrekken die producten of diensten leveren die de ontwikkeling van het land tot doel hebben en zo onder de noemer van ontwikkelingssamenwerking kunnen vallen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

1. Export Vlaanderen heeft tot op heden geen multiculturele zakenreizen georganiseerd.

De instelling organiseert wel geregeld multisectorale handelsmissies. Aan dergelijke missies kunnen ondernemingen uit alle bedrijfssectoren deelnemen.

Export Vlaanderen organiseert even vaak sectorale zakenreizen die gericht zijn op slechts één bepaalde economische sector.

2. Export Vlaanderen organiseert dergelijke multisectorale handelsmissies in het kader van haar decretale opdracht om de Vlaamse export, of de afzet van Vlaamse producten op buitenlandse markten, te ondersteunen en te bevorderen.

De exportpromotie heeft dus als finaliteit de ondersteuning van de welvaartscreatie in Vlaanderen, via de bevordering van de export. Zij beoogt niet rechtstreeks een bijdrage te leveren tot de ontwikkeling van minder ontwikkelde landen. De Vlaamse minister bevoegd voor de Ontwikkelingssamenwerking huldigt overigens het principe dat ontwikkelingshulp per definitie ongebonden hulp moet zijn.

Daaruit vloeit voort dat leveringen van goederen aan landen in ontwikkeling als gevolg van

bij Vlaamse ondernemingen geplaatste commerciële bestellingen, niet als een Vlaamse ontwikkelingsbijdrage kunnen worden beschouwd.

3. Met betrekking tot de multisectorale handelsmissie naar Marokko en Tunesië van november 2000, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van deelnemende bedrijven hieronder.
4. De opvolging van tijdens dergelijke missies gelegde zakelijke contacten wordt verzekerd door de Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland.

Hun taak bestaat erin Vlaamse bedrijven te adviseren en te begeleiden bij hun activiteiten op de buitenlandse markten.

Multisectorale zakenreis Marokko en Tunesië

Bedrijf	Gemeente	Product
Agrofino	Arendonk	Fertiliser
Frisomat	Wijnegem	Construction
Gilde	Koersel	Papier
Jansen Products	Meeuwen	Vloeren
Lecluyse	Kortemark	
Microflex	Rotselaar	
Omnisplay	Tielt	
Schepens Werkhuisen	Dendermonde	Studiebureau
Schepens & Co	Antwerpen	
Seghers Better Technology	Wespelaar	Water
Solio	Wortegem	Zonne-energie
Sophis Systems	Wevelgem	Textiel
Willems Schoonmaakbedrijf	Zelzate	
WW2HN	Tongeren	

Vraag nr. 99 **van 15 februari 2001** **van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Intergewestelijk agentschap buitenlandse handel – Raad van bestuur

In de mededeling van de Brusselse minister-president over de onderhandelingen van Lambermont (Brusselse Hoofdstedelijke Raad, 1 februari 2001) stelt de heer de Donnea op een gegeven ogenblik dat het politieke akkoord inzake de buitenlandse handel reeds heeft aangegeven dat de raad van bestuur van het toekomstige intergewestelijke agentschap voor buitenlandse handel paritair zou zijn samengesteld.

Kan de minister dat bevestigen ?

Antwoord

1. Het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een agentschap voor buitenlandse handel, dat inmiddels door het Overlegcomité werd goedgekeurd, voorziet met betrekking tot de samenstelling van de raad van bestuur van het agentschap in een driedubbele pariteit.

Het gaat om (a) een pariteit of evenredige vertegenwoordiging tussen de vertegenwoordigers van de vier betrokken regeringen, (b) een pariteit tussen de vertegenwoordigers van de publieke en de particuliere sector en (c) een pariteit tussen Franstaligen en Nederlandstaligen.

2. Hetzelfde samenwerkingsakkoord bepaalt tegelijk enerzijds dat een aantal belangrijke beslissingen slechts met consensus kunnen worden genomen.

Anderzijds beschikt elke gewestelijke minister die de buitenlandse handel onder zijn bevoegdheid heeft over een regeringscommissaris bij het agentschap, die elke vergadering van de raad van bestuur kan bijwonen en die binnen vier werkdagen bij hem tegen elke beslissing van de raad van bestuur een opschortend beroep kan

instellen. De ministers hebben vervolgens twintig werkdagen de tijd om dit beroep al dan niet te bevestigen. Bij het uitblijven van een ministeriële reactie wordt de beslissing als van kracht beschouwd. Ingeval de minister het beroep binnen twintig dagen bekrachtigt, is de beslissing ongedaan gemaakt.

Hierdoor wordt een gewestelijk vetorecht ingevoerd.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 67
van 8 februari 2001
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

VIZO-opleidingen – Aantal cursisten

Uit het activiteitenverslag 1999 van het VIZO (Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen) blijkt een lichte maar gestage daling van het aantal cursisten. Deze daling doet zich zowel bij de cursus Maatschappijgerichte Vorming, als bij de cursus Beroepsvorming voor.

Terwijl in het cursusjaar 1996-1997 nog een totaal van 17.673 cursisten werd geregistreerd, daalde dit tot 16.573 in het jaar 1998-1999. Voor de cursussen Maatschappijgerichte Vorming was er een daling van 541 eenheden en in de Beroepsgerichte Vorming een van 595 eenheden.

Een gelijkaardige evolutie moet worden vastgesteld bij het aantal leerovereenkomsten en -verbintenissen. Daar werd een daling van 9.480 in 1995 naar 8.314 in 1999 genoteerd.

Uit het activiteitenverslag is niet op te maken of deze daling evenredig over alle centra is gespreid, dan wel of zij slechts enkele specifieke centra treft.

1. Hoe is het aantal cursisten Maatschappijgerichte Vorming in de diverse centra geëvolueerd ?
2. Hoe is het aantal cursisten Beroepsgerichte Vorming in de diverse centra geëvolueerd ?
3. Welke cursussen Beroepsgerichte Vorming noteren een dalende trend in de diverse centra ?
4. Voor welke cursussen Beroepsgerichte Vorming is er een stijgende trend te noteren in de diverse centra ?
5. Hoe is de evolutie van de verschillende leerovereenkomsten en -verbintenissen in de diverse centra ?

Ook kreeg ik graag een nadere toelichting over het aantal allochtonen in de cursussen, dit in het kader van het protocol dat minister Landuyt met de werkgeversorganisaties VEV (Vlaams Economisch Verbond) en VKW (Vlaams Verbond van Kristelijke Werkgevers en Kaderleden) afsloot in verband met het terugdringen van de werkloosheidsgraad bij allochtonen.

6. Hoeveel cursisten van allochtone afkomst, met name etnisch niet-Europeaan, volgden een cursus Maatschappijgerichte Vorming en hoeveel een cursus Beroepsgerichte Vorming in de diverse centra ?

Met de omschrijving "etnisch niet-Europeaan" verwijs ik naar dezelfde omschrijving die de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) gebruikt bij het vaststellen van zijn werkloosheidsstatistieken naar etniciteit.

Antwoord

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik de volgende gegevens verstrekken inzake de cursisten in de VIZO-opleidingen.

1. Evolutie van het aantal cursisten Maatschappijgerichte Vorming in de diverse VIZO-centra

1.1. Leertijd

Centra	1995-1996 Cursisten	1998-1999 Cursisten	Procentuele evolutie
Antwerpen			
Acebe	928	802	- 14 %
CMO Antwerpen	442	334	- 24 %
CMO Mechelen	490	473	- 3 %
CMO Kempen	536	527	- 2 %
Brabant			
Havimo	241	263	9 %
Brucemo	14	5	- 64 %
Infobo	84	98	17 %
CMO Leuven	210	249	19 %
Limburg			
LV Genk	562	548	- 2 %
VC Hasselt	698	650	- 7 %
CMO Neerpelt	146	155	6 %
VC Tongeren	202	183	- 9 %
Oost-Vlaanderen			
Cemov	487	520	7 %
Imov	754	716	- 5 %
CMO Waasland	766	695	- 9 %
West-Vlaanderen			
VI Brugge	514	484	- 6 %
VI Ieper	227	205	- 10 %
VI Kortrijk	421	373	- 11 %
VI Oostende	275	233	- 15 %
VI Roeselare	249	215	- 14 %
VI Veurne	147	156	6 %
Totaal	8.393	7.884	- 6 %

Uit bovenstaande tabel blijkt dat de daling van het aantal cursisten Maatschappijgerichte Vorming in het algemeen gemiddeld 6 % is in het cursusjaar 98/99 ten opzichte van het cursusjaar 95/96.

Daarentegen stijgt het aantal cursisten in het cursusjaar 98/99 ten opzichte van het cursusjaar 95/96 in bepaalde centra, in verhouding het meest in CMO Leuven, Infobo en Havimo, met respectievelijk 19 %, 17 % en 9 %.

Dalen meer dan het gemiddelde : Brucemo, CMO Antwerpen en VI Oostende, met respectievelijk 64 %, 24 % en 15 %.

Dalen minder dan het gemiddelde : CMO Kempen, LV Genk en CMO Mechelen, met respectievelijk 2 %, 2 % en 3 %.

1.2. Ondernemersopleiding

Centra	1995-1996 Cursisten	1998-1999 Cursisten	Procentuele evolutie
Antwerpen			
Acebe	797	687	- 14 %
CMO Antwerpen	835	920	10 %
CMO Mechelen	457	588	29 %
CMO Kempen	687	620	- 10 %
Brabant			
Havimo	733	568	- 23 %
Brucemo	181	131	- 28 %
Infobo	106	109	3 %
CMO Leuven	810	795	- 2 %
Limburg			
LV Genk	893	1.114	25 %
VC Hasselt	1.166	1.116	- 4 %
CMO Neerpelt	216	224	4 %
VC Tongeren	686	636	- 7 %
Oost-Vlaanderen			
Cemov	472	616	31 %
Imov	1.162	1.136	- 2 %
CMO Waasland	1.137	1.020	- 10 %
West-Vlaanderen			
VI Brugge	1.335	1.300	- 3 %
VI Ieper	472	256	- 46 %
VI Kortrijk	1.408	1.303	- 7 %
VI Oostende	713	523	- 27 %
VI Roeselare	641	690	8 %
VI Veurne	589	310	- 47 %
Totaal	15.496	14.664	- 5 %

Uit bovenstaande tabel blijkt dat de daling in het cursusjaar 98/99 voor Bedrijfsbeheer globaal genomen 5 % bedraagt ten opzichte van het cursusjaar 95/96.

Daarentegen stijgen in het cursusjaar 1998/99 ten opzichte van het cursusjaar 1995/96 Cemov, CMO Mechelen en LV Genk procentueel, met respectievelijk 31 %, 29 % en 25 %.

Dalen meer dan het gemiddelde : VI Veurne, VI Ieper en Brucemo, met respectievelijk 47 %, 46 % en 28 %.

Dalen minder dan het gemiddelde : CMO Leuven, IMOV en VI Brugge, met respectievelijk 2 %, 2 % en 3 %.

2. Evolutie van het aantal cursisten Beroepsgerichte Vorming per centrum

2.1. Leertijd

Centra	1995-1996 Cursisten	1998-1999 Cursisten	Procentuele evolutie
Antwerpen			
Acebe	1.013	932	- 8 %
CMO Antwerpen	427	375	- 12 %
CMO Mechelen	520	509	- 2 %
CMO Kempen	568	561	- 1 %
Brabant			
Havimo	262	293	12 %
Brucemo	67	67	0 %
Infobo	96	101	5 %
CMO Leuven	234	268	15 %
Limburg			
LV Genk	590	577	- 2 %
VC Hasselt	767	739	- 4 %
CMO Neerpelt	156	187	20 %
VC Tongeren	218	211	- 3 %
Oost-Vlaanderen			
Cemov	531	536	1 %
Imov	816	808	- 1 %
CMO Waasland	806	721	- 11 %
West-Vlaanderen			
VI Brugge	549	500	- 9 %
VI Ieper	222	201	- 9 %
VI Kortrijk	439	391	- 11 %
VI Oostende	310	281	- 9 %
VI Roeselare	254	234	- 8 %
VI Veurne	156	161	3 %
Totaal	9.001	8.653	- 4 %

Uit bovenstaande tabel blijkt dat de gemiddelde daling van het aantal cursisten Beroepskennis in het cursusjaar 1998/99 ten opzichte van het cursusjaar 1995/96 voor de leertijd 4 % bedraagt.

De centra die procentueel in het cursusjaar 1998/99 ten opzichte van het cursusjaar 1995/96 meer dan het gemiddelde dalen, zijn CMO Antwerpen, CMO Waasland en VI Kortrijk, met respectievelijk 12 %, 11 % en 11 %.

Dalen minder dan het gemiddelde : CMO Kempen, IMOV, LV Genk en CMO Mechelen, met respectievelijk 1 %, 1 %, 2 % en 2 %.

Stijgen meer dan het gemiddelde : CMO Neerpelt, CMO Leuven en Havimo, met respectievelijk 20 %, 15 % en 12 %.

2.2. Ondernemersopleiding

Centra	1995-1996 Cursisten	1998-1999 Cursisten	Procentuele evolutie
Antwerpen			
Acebe	894	656	- 27 %
CMO Antwerpen	829	724	- 13 %
CMO Mechelen	617	706	14 %
CMO Kempen	663	659	- 1 %
Vlaams-Brabant			
Havimo	1.141	877	- 23 %
Brucemo	390	382	- 2 %
Infobo	145	106	- 27 %
CMO Leuven	811	722	- 11 %
Limburg			
LV Genk	1.156	1.124	- 3 %
VC Hasselt	1.851	1.627	- 12 %
CMO Neerpelt	421	284	- 33 %
VC Tongeren	1.209	1.099	- 9 %
Oost-Vlaanderen			
Cemov	830	874	5 %
Imov	1.465	1.318	- 10 %
CMO Waasland	1.558	1.275	- 18 %
West-Vlaanderen			
VI Brugge	2.239	2.141	- 4 %
VI Ieper	524	237	- 55 %
VI Kortrijk	2.229	2.058	- 8 %
VI Oostende	968	786	- 19 %
VI Roeselare	1.139	965	- 15 %
VI Veurne	618	326	- 47 %
Algemeen totaal	21.697	18.946	- 13 %

Uit bovenstaande tabel kan worden afgeleid dat het gemiddeld aantal cursisten Beroepskennis in de ondernemersopleiding in het cursusjaar 1998/99 ten opzichte van het cursusjaar 1995/96 procentueel daalt met 13 %.

Het sterkst is de daling procentueel in VI Ieper (55 %), VI Veurne (47 %) en CMO Neerpelt (33 %).

Dalen minder dan het gemiddelde : CMO Kempen, Brucemo en LV Genk, met respectievelijk 1 %, 2 % en 3 %.

In CMO Mechelen en Cemov daarentegen stijgt het aantal cursisten met 14 % en 5 %.

N.v.d.r.

Acebe : Antwerps Centrum voor Beroepsopleiding, Bedrijfsbeleid en Beroepsvervolmaking

CMO : Centrum voor Middenstandsopleiding

Havimo : Arrondissementeel Centrum voor Middenstandsopleiding Halle - Vilvoorde

Brucemo: Brussels Centrum voor Middenstandsopleiding

Infobo : Vormingscentrum voor Zelfstandige Ondernemers – Centrum Infobo
 LV : Limburgs Vormingscentrum voor Zelfstandigen
 VC : VIZO-centrum
 Cemov : Centrum voor Middenstandsopleiding en Volmaking
 Imov : Instituut voor Middenstandsopleiding en Volmaking
 VI : Vormingsinstituut

De evolutie van de diverse cursussen Beroepsgerichte Vorming wordt enkel in het algemeen, en niet per centrum bijgehouden.

3.1. Leertijd

Het gaat hierbij om de evolutie van de leerovereenkomsten en leerverbintenissen onder toezicht per beroep op respectievelijk 31 december 1994 en 31 december 1999. Het gaat hierbij niet om het aantal leerlingen in de cursus Beroepsgerichte Vorming van de leertijd. Deze worden op de vierde lesdag geteld, terwijl de leerovereenkomsten op het einde van het jaar worden geteld.

3. Dalende evolutie van de cursussen Beroepsgerichte Vorming

Beroep	31/12/94	31/12/1999	Procentuele evolutie
Voeding	2.010	1.716	- 15 %
Textiel	26	16	-38 %
Hout	568	488	- 14 %
Leder	14	12	- 14 %
Onedelmetalen	1.071	955	- 11 %
Edelmetalen	25	20	- 20 %
Werktuigkunde	919	767	- 17 %
Elektriciteit	289	356	23 %
Bouwbedrijf-steen-beton	1.089	1.044	- 4 %
Schilderwerken	202	204	1 %
Drukwerk-boekbinderij	22	10	- 55 %
Glas	19	15	- 21 %
Fotografie-grafisch werk	105	86	- 18 %
Personenverzorging	1.020	973	- 5 %
Tuin- en bosbouw	447	351	- 21 %
Synthetische stoffen	20	19	- 5 %
Muziek	7	4	- 43 %
Allerlei	22	32	45 %
Dieren	161	108	- 33 %
Kleinhandel	1.312	1.011	- 23 %
Intellectuele beroepen	38	67	76 %
Groothandel	94	64	- 32 %
Totaal	9.480	8.318	- 12 %

Uit de bovenstaande tabel is de grootste procentuele daling van het aantal leerovereenkomsten en -verbintenissen in het jaar 1999 ten opzichte van het jaar 1994 vast te stellen bij de beroepen Drukwerk-boekbinderij, Muziek en Textiel, met respectievelijk een daling van 55 %, 43 % en 38 %.

3.2. Ondernemersopleiding

Beroep	1995-1996	1998-1999	Procentuele evolutie
Voeding	3.536	2.563	- 28
Textiel	400	389	- 3
Hout	522	384	- 26
Leder	55	40	- 27
Onedelmetalen	1.568	1.251	- 20
Edelmetalen	141	100	- 29
Werktuigkunde	1.181	920	- 22
Elektriciteit	1.538	1.640	7
Precisiemechanica	16	20	25
Bouwbedrijf-steen-beton	1.300	1.140	- 12
Schilderwerken	702	589	- 16
Drukwerk-boekbinderij	152	173	14
Glas	57	65	14
Fotografie-grafisch werk	265	238	- 10
Personenverzorging	1.688	1.683	0
Tuin- en bosbouw	775	921	19
Synthetische stoffen	7	0	- 100
Muziek	12	6	- 50
Allerlei	732	709	- 3
Dieren	505	543	8
Kleinhandel	431	155	- 64
Intellectuele beroepen	6.036	5.409	- 10
Groothandel	78	8	- 90
Totaal	21.697	18.946	- 13

De globale gemiddelde daling van het aantal cursisten bedraagt 13 %. De grootste procentuele daling in het cursusjaar 1998/99 ten opzichte van het cursusjaar 1995/96 is vast te stellen bij de beroepen Synthetische stoffen, Groothandel en Kleinhandel, met respectievelijk 100 %, 90 % en 64 %.

4. Stijgende evolutie van de cursussen Beroepsgerichte Vorming

4.1. Leertijd

Uit de tabel onder punt 3.1. blijkt dat de sterkste procentuele stijging van het aantal cursisten van het jaar 1999 ten opzichte van het jaar 1994 te situeren is bij de Intellectuele beroepen, Allerlei (waaronder etaleur, rolluikmaker, plaatser van ingerichte keukens, enz.) en Elektriciteit, met respectievelijk 76 %, 45 % en 23 %.

4.2. Ondernemersopleiding

Uit de tabel onder punt 3.2. is de sterkste procentuele stijging van het cursusjaar 1998/99 ten opzichte van het cursusjaar 1995/96 waar te nemen bij Precisiemechanica, Tuin- en bosbouw, Drukwerk-boekbinderij en Glas, met respectievelijk 25 %, 19 %, 14 % en 14 %.

5. Evolutie van de verschillende leerovereenkomsten en verbintenissen

Zie hiervoor het antwoord op de vragen 3.1. en 4.1.

6. Cursisten van allochtone afkomst

Het VIZO houdt momenteel geen gegevens bij met betrekking tot de afkomst van de cursisten. Deze vraag kan dan ook niet worden beantwoord.

Vraag nr. 68
van 9 februari 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

Golfterreinen – Ruimtelijk beleid

1. De Koninklijke Belgische Golf federatie heeft – naar eigen zeggen – in overleg met Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) en het kabinet een "Golfnota" uitgewerkt, "een beleidsnota voor golfterreinen in Vlaanderen". Dat dit overleg plaatsvond, werd door de minister bevestigd in zijn antwoord op een schriftelijke vraag van collega Didier Ramoudt (vraag nr. 149 van 20 juni 2000, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 401).

De nota van de Golf federatie gaat uit van een toename van het aantal golfspelers in Vlaanderen van 20.000 (eind 1999) tot 34.800 in 2010. Uitgaande van een capaciteit van 600 spelers per 18-hole-golfterrein, komt men op een geraamde behoefte van 477 extra holes in Vlaanderen tegen 2010, bovenop de al bestaande 567 holes. Men zou dan uitkomen op een totaal van 1.044 holes in 2010. Men mikt dus bijna op een verdubbeling. Dit zou overeenstemmen met 26 18-hole-terreinen extra tegen 2010, of meer terreinen als men ook rekening houdt met golf scholen (oefenterreinen) en 9-hole-terreinen.

Volgt de minister deze behoefteanalyse ?

Past een bijna verdubbeling van het aantal golfterreinen in Vlaanderen in het beleid terzake ?

Wordt er een actualisering van de nota van 1990 "Golf in Vlaanderen" in het vooruitzicht gesteld ?

2. Volgens de Golf federatie zouden nieuwe golf scholen en 9-hole-terreinen niet MER-plichtig zijn, 18-hole-terreinen wel. Voor de aanleg van golf scholen zou een gemeentelijke bouwvergunning volstaan, voor 9-hole-terreinen zou een gemeentelijke bouwvergunning en een provinciaal advies nodig zijn, voor 18-hole-terreinen een gemeentelijke bouwvergunning, een provinciaal én een gewestelijk advies (MER: milieueffect-rapport).

Volgt de minister deze zienswijze ?

Volgt de administratie deze zienswijze in haar nota "Ruimtelijke afweging van bestaande golfterreinen in Vlaanderen" ? Welke ruimtelijke

afwegingen moeten dan worden gemaakt bij de eventuele locatiekeuze voor de drie genoemde types van golfterreinen ?

3. De federatie vraagt ook een éénduidig juridisch statuut voor de bestaande golfinfrastructuur.

Is het de bedoeling om niet-zonevrije golf terreinen die momenteel niet als golfzone, maar als recreatiegebied ingekleurd zijn, bij de eerstvolgende gewestplanwijzigingen effectief om te zetten in golfzones ?

Wat zijn daarvan de consequenties ?

Wat met de zestien zonevrije golfterreinen waarvoor een gewestplanwijziging of ruimtelijk uitvoeringsplan nodig is ?

Volgens de federatie dienen ze alle te worden omgezet in golfzone. Argumenten daarvoor zijn bijvoorbeeld de ligging in of bij een toeristisch-recreatief netwerk, of in de directe nabijheid van lijninfrastructuur. Om die reden stelt men voor agrarische gebieden zonder meer een bestemmingswijziging naar "golfzones" voor. Zo bijvoorbeeld voor golfterreinen in Aartselaar, Broechem, Edegem, Overijse, Steenhoven en Winge.

Is dit ook de gehanteerde beleidsvisie, of worden daarvoor andere criteria in aanmerking genomen ?

4. Ten slotte worden een zestiental projecten en elf uitbreidingsprojecten voorgesteld.

Op welke termijn worden deze nieuwe projecten bestudeerd ?

Wordt er gewacht op een afwegingskader, met name een officiële nieuwe Golfnota van de minister ?

Wanneer zal zo'n officiële nieuwe Golfnota worden voorgelegd aan de regering ? Wanneer aan het parlement ?

Antwoord

In 1999 werd een overleg opgestart tussen het kabinet Ruimtelijke Ordening, de Koninklijke Belgische Golf federatie en Arohm-afdeling Ruimtelijke Planning.

In navolging van dit overleg heeft de afdeling Ruimtelijke Planning in eerste instantie afzonderlijk gewerkt aan een ruimtelijke afweging van de bestaande golfterreinen in Vlaanderen. De afweging bouwt verder op de vroegere Golfnota en op principes uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Uit het oogpunt van de beleidsprioriteiten van de Vlaamse regering zou deze afweging, vooruitlopende op de afbakening van de gebieden van het buitengebied, de basis kunnen vormen voor een beleidsmatige vertaling in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen.

De Koninklijke Belgische Golffederatie heeft terzelfder tijd afzonderlijk een behoefteraming voor bijkomende golfterreinen uitgewerkt.

1. In de behoefteraming van de Golffederatie wordt een verdubbeling van het aantal golfterreinen vooropgesteld tegen 2010. Over de noodzaak van een verdubbeling is tot nu toe op Vlaams niveau geen beleidsuitspraak gedaan.

Deze behoefteraming wordt dan ook beschouwd als één van de mogelijke scenario's die kunnen worden ingebracht in het kader van een ruimtelijk afwegingsproces (zoals de afbakening van de gebieden van het buitengebied, of de uitwerking van toeristisch-recreatieve netwerken).

Uiteraard dient de locatie van een golfterrein te voldoen aan de ruimtelijke afwegingscriteria voor bijkomende golfterreinen zoals die zullen worden uitgewerkt en opgenomen in een mogelijke aanvulling op de Golfnota van 1989. In het overleg van 1999, tussen kabinet, administratie en Golffederatie, werd immers voorzien in de formulering van ruimtelijke afwegingselementen voor de oprichting van nieuwe golfterreinen op basis van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Gelet op de prioritaire taken van de administratie ROHM inzake de afbakening van de stedelijke gebieden, de luchthaven Zaventem, de zeehavengebieden, de agrarische en de natuurstructuren en dergelijke, werd nog geen timing vooropgesteld binnen dewelke een officiële nota aan de Vlaamse regering zal worden voorgelegd.

2. MER-plicht en adviezen in het kader van de MER-procedure zijn niet mijn bevoegdheid.

Of de ruimtelijke afweging uit het oogpunt van het plannings- of het vergunningenbeleid voor de verschillende typen golfterreinen (golf-

school, 9- en 18-hole-banen en combinaties) nu op gemeentelijk, provinciaal of gewestelijk niveau dient plaats te vinden, zal worden uitgemaakt in de aanvulling op de Golfnota, gelijktijdig met de bepaling van de ruimtelijke afwegingselementen voor de vestiging van nieuwe terreinen. Wel kan nu al worden gesteld dat voor 18-hole-banen een afweging op Vlaams niveau nodig blijft.

3. In de nota "Ruimtelijke afweging van bestaande golfterreinen in Vlaanderen" van februari 2000 werden de bestaande golfterreinen ingedeeld in een aantal categorieën :

- die welke reeds de bestemming golfzone hebben ;
- golfterreinen die wegens hun huidige bestemming slechts op termijn een bestemmingswijziging nodig hebben. De terreinen zijn gelegen in een recreatiegebied of in een andere bestemmingscategorie die golf niet uitsluit. Omwille van rechtszekerheid is het op termijn wel nodig om deze terreinen in een specifiek aangepaste bestemming "golfzone" vast te leggen.

Bij de zonevreemd gesitueerde golfterreinen worden onderscheiden :

- deze waarvoor een bestemmingswijziging naar golfzone wordt voorgesteld ;
- deze waarvoor een afweging zal plaatsvinden in het kader van een ruimtelijk afbakeningsproces (zoals : zie boven) ;
- en golfterreinen waarvan nu al kan worden gesteld dat ze vanuit ruimtelijk oogpunt ongunstig gesitueerd zijn.

4. Er zijn mij geen concrete aanvragen voor nieuwe projecten of uitbreidingen van golfterreinen bekend.

Uit gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen valt af te leiden dat aan de Kust de druk om nieuwe golfterreinen te realiseren en bestaande uit te breiden groot is. Het lijkt aangewezen dat deze projecten worden getoetst aan de ruimtelijke afwegingscriteria en worden ingeschoven in een ruimtelijk planningsproces.

Vraag nr. 70
van 9 februari 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Abdijen – Bestemmingsgebieden

In een artikel in de Financieel Economische Tijd van 6 januari 2001 staat dat een heel aantal abdijen en kloosters, waaronder Opgrimbie, niet voldoen aan de gewestplannen.

Slechts twee abdijen zijn in orde met de gewestplannen, namelijk de Witherenabdijen van Tongerlo en Postel.

1. Welke initiatieven worden genomen om de ligging van deze abdijen te reglementeren ?
2. Wat is de stand van zaken in het dossier Opgrimbie ?

Antwoord

1. Op Vlaams gebied is er geen inventaris van alle kloosters en abdijen met de bestemmingsgebieden waarbinnen ze gelegen zijn. De voorschriften van de gewestplannen werden alle bepaald voor bestaande abdijen. De meeste abdijen bestaan al zeer lang, sommige zelfs reeds sedert de middeleeuwen. Het landschap en de gebouwen zijn vaak historisch en architecturaal zeer waardevol. Veelal hebben ze de landschappen waarin ze staan zelf gevormd, en in een aantal gevallen waren ze de aanzet tot het vormen van dorpen.

De abdijen zijn kloostergemeenschappen met diverse socio-culturele activiteiten evenals voorzieningen om in hun materiële behoeften te voorzien. De functies van de abdijgebouwen variëren daarom ook van woongebouwen, een school, een kerk en gemeenschapslokalen, vaak ook voor de bijbehorende parochies, tot bedrijfsgebouwen zoals een boerderij, brouwerij, drukkerij, enzovoort.

Om al deze redenen werden, in de gewestplannen, aan de abdijen bestemmingsvoorschriften toegekend die overeenkomen met de voorschriften die worden gebruikt voor "gelijkaardige" voorzieningen, zoals kerken, pastorijen, rusthuizen, scholen, verenigingslokalen en dergelijke. De bestemmingen die aan de abdijen werden gegeven, zijn daarom voornamelijk woongebied en gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. Enkele abdijen kunnen ook vanwege hun voorko-

men of functies een openruimtebestemming, zoals parkgebied, hebben gekregen.

Voor de abdijen van Postel en Tongerlo heeft de bestemming voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen de overdruk van "abdijgebied". In de gebieden die als abdijgebied zijn aangeduid, zijn ongeacht de bestemming van het gebied waarin het abdijgebied gelegen is, slechts werken en handelingen toegelaten die verband houden met het bestaan van de abdij of die voor de normale ontplooiing van haar activiteiten nodig zijn.

Er worden geen speciale maatregelen gepland "om de ligging van de abdijen te reglementeren". Waar blijkt dat het gegeven bestemmingsvoorschrift problemen veroorzaakt, kan worden onderzocht of het wenselijk is om via een ruimtelijk uitvoeringsplan de gepaste voorzieningen bij te sturen.

Op dit ogenblik is een bijzonder plan van aanleg in voorbereiding voor de brouwerij van de abdij van Westmalle.

2. Inzake het dossier "Opgrimbie" heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg in zitting van 22 november 2000 de stedenbouwkundige vergunning ten dele verleend. De gemachtigd ambtenaar heeft op 21 december 2000 bij mij hoger beroep ingesteld tegen deze beslissing.

Het onderzoek aangaande dat beroep is nog lopende. Ik wens mij dus nog niet uit te spreken over de afloop ervan.

Vraag nr. 71
van 15 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Regionale televisiezenders – Zendgebied

Naar aanleiding van het verdwijnen van de kabel van een aantal regionale zenders net over de grens van hun uitzendgebied, was er in de betrokken gemeenten nogal wat ongenoegen.

In het deel van Lier dat aan de Antwerpse regio paalt en waar nogal wat uitgeweken Antwerpenaars wonen, was de vraag om naast de uitzendingen van RTV ook nog die van ATV te kunnen ontvangen zeker aanwezig. Ik herinner me ook het protest in Kapelle-op-den-Bos toen daar RTV van de kabel werd gehaald. Sociologisch is de gemeen-

te inderdaad in belangrijke mate op Mechelen afgestemd. De dorpsraad van Oeselgem, gelegen op de grens tussen Oost- en West-Vlaanderen, met heel wat inwijkelingen van net over de provinciegrens, zou graag zowel WTV als AVS ontvangen.

Hoe staat de minister tegenover een regeling waarbij regionale zenders kunnen worden opgenomen in het kabelaanbod van gemeenten die palen aan de grens van hun zendgebied? Worden er terzake initiatieven genomen?

Antwoord

1. In de Vlaamse Gemeenschap zijn tien regionale omroepen erkend. Deze omroepen hebben als zendgebied één of meerdere administratieve arrondissementen.

Er is decretaal bepaald dat de regionale omroepen enkel programma's kunnen verzorgen voor het aan hen toegewezen zendgebied. De regeling bevat geen uitzonderingsbepalingen met betrekking tot gemeenten die palen aan de grens van een zendgebied.

Ik kan alleen maar vaststellen dat verschillende kabelmaatschappijen, die tot voor kort in de grensgemeenten het omroepprogramma van meerdere regionale omroepen doorgaven, hun kabelnet in overeenstemming met de zendgebieden van de regionale omroepen hebben gebracht.

2. Ik heb een onderzoek naar de economische leefbaarheid van de regionale televisie laten uitvoeren. In dit onderzoek zal ook de problematiek van de afbakening van de zendgebieden aan bod komen. Vooraleer wetgevende initiatieven te nemen, wens ik de resultaten van dit onderzoek af te wachten.

Vraag nr. 72

van 15 februari 2001

van mevrouw VEERLE DECLERCQ

BPA Finis Terrae Knokke-Heist – Stand van zaken

Op 6 juli 2000 stelde ik aan de minister een vraag om uitleg over de Zwinbosjes Finis Terrae (*Handelingen C216 van 6 juli 2000, blz. 14 – red.*). Ondertussen is er over dit dossier niet veel meer vernomen.

1. Wat is de huidige stand van zaken?
2. Wat zijn de plannen van de minister?

Antwoord

1. Het betrokken BPA werd door de gemeenteraad van Knokke-Heist in zitting van 29 juni 2000 met twintig stemmen voor en twee onthoudingen definitief aanvaard en de bundel werd ter voorbereiding van het ministerieel besluit door de gemeente op 18 juli 2000 aan de afdeling Ruimtelijke Planning toegestuurd. (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*)

Het dossier werd intussen aangevuld met het eindadvies van de buitenafdeling Ruimtelijke Ordening West-Vlaanderen, met het advies van de bestendige deputatie en, overeenkomstig mijn belofte gedaan in de commissievergadering van 6 juli 2000, met het advies van het Instituut voor Natuurbehoud.

Om een zo duidelijk en wetenschappelijk mogelijk beeld te kunnen geven van de impact die de voorzieningen van dit BPA kunnen hebben op de natuurwaarden van de aanpalende zogenaamde "Zwinbosjes", wordt op dit ogenblik door de afdeling Ruimtelijke Planning voor de eindbeoordeling van het dossier nog gewacht op de resultaten van een door de West-Vlaamse Intercommunale terzake aan het studiebureau Antes gegeven studieopdracht. Normaliter wordt de voltooiing van voormelde studie naar de belangrijkste milieueffecten bij het realiseren van de voorzieningen van BPA "Finis Terrae", eerstdaags verwacht.

2. Bij gebrek aan het volledige dossier van het betrokken ontwerp-BPA, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dit ogenblik geen mededeling doen omtrent de mogelijkheden tot eventuele goedkeuring van dit gemeentelijk plan.

Volgens de vooruitzichten zal de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen haar eindadvies op z'n vroegst eind maart 2001 kunnen formuleren.

Omdat de gemeente Knokke-Heist vooralsnog geen gebruik heeft gemaakt van artikel 21 – laatste lid, van het op 22 oktober 1996 gecoördineerde decreet betreffende de ruimtelijke ordening (inzake de mogelijkheid van rappel bij uit-

blijven van een beslissing van de Vlaamse regering) en hiertoe volgens mijn administratie in de nabije toekomst ook niet de intentie heeft, zal dit belangrijke dossier grondig en zonder tijdsdruk kunnen worden geëvalueerd vooraleer terzake een passend ministerieel besluit wordt getroffen.

Vraag nr. 73
van 20 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Industrieterreinen – Subsidies

Tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie heeft de minister beklemtoond dat er een behoefte aan industrieterreinen is in Vlaanderen, maar dat deze behoefte geleidelijk moet worden opgevuld, naargelang de projecten.

De behoeften en de mogelijkheden tot realisatie van industrieterreinen verschillen duidelijk van provincie tot provincie.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal subsidieaanvragen voor de ontwikkeling van nieuwe industrieterreinen in Vlaanderen voor het jaar 2000, met vermelding van het subsidiebedrag, het aantal hectare en de ligging ?

2. In 1999 werden de eerste aanvragen tot subsidiëring door gemeenten ingediend. Alle dossiers hadden toen betrekking op de provincie Limburg.

Hoeveel dergelijke aanvragen werden er in 2000 ingediend, gespreid over de verschillende provincies ?

Antwoord

1. Als **bijlage** een overzicht van het aantal toegekende subsidieaanvragen in 2000 voor de ontwikkeling van nieuwe bedrijventerreinen.

Naast het subsidiebedrag, het aantal ontsloten hectare en de ligging, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook de gegevens nopens de naam van het terrein, de hoedanigheid van de ontwikkelaar en de aard van de werken.

2. In 2000 werd één nieuw terrein gesubsidieerd dat door een gemeentebestuur wordt ontwikkeld, namelijk het terrein "Dorpsveld" in Diepenbeek.

Dat terzake de meeste gemeentelijke initiatieven worden genomen in Limburg, vindt zijn verklaring in het feit dat binnen deze provincie behalve Nolim geen intercommunale vereniging op dit gebied werkzaam is.

Vastleggingen

Gemeente	Naam	Ontwikkelaar	Werk	Subsidiebedrag	Regionaal (bruto)	Lokaal (bruto)
Menen/Kortrijk	Transportzone LAR	Leiedal	spooraansluiting	86.772.891	72 ha 00 a 00 ca	
Wingene	De Hille-Zuid (lok. + reg.)	WVI	basisinfrastructuur + groen	36.904.201	10 ha 01 a 70 ca	10 ha 41 a 80 ca
Ichtegem	Ambachtelijke Zone – Fabrieksweg – uitbr.	WVI	basisinfrastructuur + groen	28.551.994	11 ha 52 a 44 ca	
Diepenbeek	Dorpsveld	Gemeente	basis	17.026.782	10 ha 85 a 35 ca	
Ichtegem	Ambachtelijke Zone – uitbr.	WVI	basisinfrastructuur + groen	28.551.994	11 ha 52 a 44 ca	
				197.807.862	115 ha 91 a 93 ca	10 ha 41 a 80 ca
					126 ha 33 a 73 ca	

N.v.d.r.

Leiedal : Intercommunale Maatschappij voor Ruimtelijke Ordening, Economische Expansie en Reconversie van het Gewest Kortrijk

WVI : West-Vlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand

Vraag nr. 74
van 23 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT – Peter Benoitjaar

Zoals de minister wellicht weet, wordt dit jaar de Vlaamse toondichter Peter Benoit herdacht. Zowel op muzikaal vlak, als in de ontvoogdingsgeschiedenis van het Vlaamse volk, heeft Benoit een belangrijke rol gespeeld.

Kan de minister in dat verband meedelen welke initiatieven de VRT heeft genomen of nog plant om het Peter Benoitjaar te vieren ?

Antwoord

Radio

Klara ondersteunt het herdenkingsjaar Peter Benoit met volgende initiatieven.

- Preludiumconcert tot het Benoitjaar werd opgenomen op 29 november 2000 in de Arenberg-schouwburg in Antwerpen (Werner Van Mechelen, Jozef De Beenhouwer, Prima La Musica o.l.v. Dirk Vermeulen) en uitgezonden op 9 januari 2001 in "Podium", met een omkaderend programma rond Benoit en in gesprek met Jan Dewilde over het Benoitjaar. Duur : 3 uur.

Op 8 maart 2001 (100ste verjaardag Benoits overlijden) om 11.30 uur een bijdrage van 30 minuten over de betekenis van Benoit, in gesprek met componist Roland Corijn. "Podium" sluit om 22.00 uur eveneens af met 30 minuten Benoit.

- Klara is coproducent in het openingsconcert van het Benoitjaar op zaterdag 10 maart 2001 in de Elizabethzaal in Antwerpen : Hoogmis van Benoit door het Vlaams Radio-orkest, het Vlaams Radiokoor en het Vlaams Projectkoor onder leiding van Pehlivanian.

Deze Hoogmis zal worden uitgezonden op 18 mei 2001, eveneens in een omkaderend programma van 3 uur.

- Op zaterdag 19 mei 2001 zend Klara rechtstreeks de ganse Peter Benoit Festivaldag uit vanuit de Singel in Antwerpen.

Van 15.00 tot 23.00 uur : zes doorlopende concerten met medewerking van Frank Braley,

Marie-Noëlle De Callatay, het Spiegelkwartet, het Brussels Jazzorkest en het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen onder leiding van Phillippe Herreweghe. Onder het motto "Monsieur Benoit est Flamand" wordt het internationale karakter van Benoit's muziek beklemtoond, naast werk van Liszt, Chopin, Gounod, Schumann, ...

Hiervoor werd een contract afgesloten met de organisator (Benoitfonds).

- Zondag 13 mei 2001 : "Prisma" wijdt een programma van 2,5 uur aan het culturele klimaat rond Benoit.
- Maandblad "Muziek en Woord" van mei 2001 wijdt een hoofdartikel aan de "Benoittrilogie op Klara" (18 mei – 19 mei – 20 mei).
- "Alinea" verzorgt in dezelfde periode een uitzending over Benoit naar aanleiding van de biografische muziektentoonstelling die vanaf 19 mei tot 29 juli loopt in het Archief voor het Vlaamse Cultuurleven. Hetzelfde kan ook in het najaar gebeuren, wanneer de nieuwe biografie over Peter Benoit verschijnt.
- Klara is in onderhandeling met het Cultureel Centrum van Harelbeke en met het Symfonieorkest van Vlaanderen voor de overname van de Benoitconcerten die in november 2001 in Harelbeke plaatshebben.
- Het slotconcert met "Kerstmis" en "Te Deum" van Benoit door het Symfonieorkest van Vlaanderen op 30 november in Harelbeke wordt op Klara uitgezonden op 25 december 2001.
- In het voorjaar 2001 verschijnt een cd op Klara's label met motetten van Benoit, uitgevoerd door het Vlaams Radiokoor.

Radio 1 schonk op dinsdag 6 maart in "De Wandelgangen" aandacht aan de Peter Benoitherdenking met een gesprek over het belang van deze toondichter, en liet hierbij werk van hem horen. Op woensdag 7 maart was er in "Het Concertgebouw" een gesprek met Jan Dewilde, musicoloog en coauteur van de uitgebreide Benoitbiografie die in het najaar verschijnt bij Lannoo. Naar aanleiding van deze gesprekken werd op de website van Radio 1 informatie geplaatst over activiteiten die in dit kader plaatsvinden (Peter Benoitherdenkingen Harelbeke, Antwerpen, ... biografische muziektentoonstelling Antwerpen, Peter Benoit Festivaldag Antwerpen, Vijfde Harelbeekse Muziekbienale).

Bij Radio 2 zijn het voornamelijk de regionale omroepen Antwerpen en West-Vlaanderen die in het regionale nieuws hun luisteraars informeren over Peter Benoitevenementen uit de regio. Op 8 maart omvatte het programma "Avondpost" van Omroep West-Vlaanderen een live-uitzending vanuit het cultureel centrum "Het Spoor" in Harelbeke, op initiatief van de werkgroep "Peter Benoitviering 2001".

Televisie

Canvas

In "Plankenkoorts" worden een documentatie en een concert op twee opeenvolgende zaterdagen (vermoedelijk in de tweede helft van oktober) uitgezonden. Ook in de actualiteitsrubriek "Link" zal aandacht worden besteed aan het Peter Benoitjaar.

TV1

Mogelijk zal het item sporadisch aan bod komen in programma's als "Vlaanderen Vakantieland", "De Rode Loper", "De Laatste Show". Op dit moment kan daaromtrent nog geen uitsluitsel worden gegeven.

Nieuwsdienst

Voorziet geen speciale initiatieven.

Vraag nr. 75 van 23 februari 2001 van de heer JOHAN DE ROO

Herstructurering adviesstelsel – SERV

Uit het antwoord van de minister-president op mijn schriftelijke vraag nr. 1 van 5 oktober 2000 met betrekking tot de adviesorganen die worden betrokken bij de voorontwerpen van decreet, blijkt dat vooral de MINA-raad, de SERV en de VLOR worden geconsulteerd (MINA-raad : Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; VLOR : Vlaamse Onderwijsraad). Voor meer specifieke informatie over de SERV verwees de minister-president naar de minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 856 – red.*).

Graag had ik met betrekking tot de SERV de volgende vragen gesteld aan de minister.

1. Voor welke bedragen, zowel inzake dotaties als inzake andere kosten, heeft de Vlaamse overheid in de SERV geïnvesteerd ?
2. Hoe zijn deze middelen door de SERV aangewend inzake huisvesting, loonkosten en werkmiddelen ?
3. Hoe wordt de SERV in het kader van de herstructurering van het adviesstelsel herschikt ?

N.B. Een vraag over deze problematiek m.b.t. de VLOR werd gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, m.b.t. de MINA-raad aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

1. Dotatie 2000 aan de SERV : 163.400.000 fr.

Oorspronkelijke dotatie :	176.700.000
Kassaldo :	-23.300.000
"Beroepsprofielen" :	+10.000.000
("te verdelen Vesoc-middelen").	163.400.000

(Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.)

Naast de dotatie investeerde de Vlaamse overheid geen andere kosten in de SERV.

2. Huisvesting : 34.157.878 fr.

Loonkosten : 92.460.357 fr.

Werkingsmiddelen : 44.582.608 fr.

3. De SERV wordt erkend als metaraad.

(Antwoord Vera Dua : blz. 1466 ; antwoord Marleen Vanderpoorten : Bulletin nr. 12 – red.)

Vraag nr. 76 van 23 februari 2001 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Alternatieve energiebronnen – Bouwverordeningen

In het regeerakkoord van juli 1999, deel 2, is ook sprake van de liberalisering van de energiemarkt en stelt de Vlaamse regering een meerjarenplan in

het vooruitzicht met het oog op het bevorderen van een substantiële vermindering van het energieverbruik en het optrekken van het aandeel van 3 % aan hernieuwbare energie in het totale energieaanbod. Tevens wordt de nadruk gelegd op de promotie van milieuvriendelijke energie op kleinschalig niveau, en werd aangekondigd dat de vergunning van windturbineparken tegen 2001 zou worden uitgewerkt.

Uit een recente parlementaire vraag blijkt dat elk hernieuwbare-energieproject is onderworpen aan de geldende procedures inzake bouw- en milieuvergunning.

Particulieren die op eigen initiatief investeren in de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen moeten hiervoor een vergunning aanvragen bij de administratie van Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, zoals bij elke verbouwing van een huis.

Een particuliere investering die het beleid van de Vlaamse regering inzake energiebesparing ondersteunt, kan worden doorkruist door een aantal thans van kracht zijnde bouwverordeningen.

1. Worden de richtlijnen van de administratie van Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw die gelden bij de beoordeling van bouwaanvragen of verbouwingen, getoetst aan de doelstellingen van de Vlaamse regering inzake het bevorderen van alternatieve energiebronnen (zonnepanelen, enz.) ?
2. Wordt dienaangaande overleg georganiseerd tussen de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw en de verantwoordelijke voor het bevorderen van de alternatieve energie, om de vielen beter op elkaar af te stemmen ?
3. Hoever staat het met het uitvaardigen van richtlijnen voor het afleveren van vergunningen voor de aanleg van windturbineparken ?

Antwoord

1. Naarmate besluiten inzake ruimtelijke ordening worden aangepast, wordt hierbij rekening gehouden met de doelstellingen van de Vlaamse regering inzake het bevorderen van alternatieve energiebronnen.

Ik kan de volgende reeds gerealiseerde zaken aanhalen.

Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 zijn vrijgesteld van stedenbouwkundige vergunning "de plaatsing van de volgende zaken bij vergunde gebouwen die niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied gelegen zijn :

- dakvlakvensters en/of fotovoltaïsche en/of zonneboilers in het dakvlak, tot een maximum van 20 % van de oppervlakte van het dakvlak ;
- fotovoltaïsche zonnepanelen en/of zonneboilers op een plat dak".

Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 zijn "de openbare lokale installaties voor de productie van alternatieve vormen van energie" te beschouwen als kleine werken van algemeen belang.

Vele vergunningplichtige werken zijn vrijgesteld van de medewerking van een architect en van het advies van de gemachtigd ambtenaar. De gemeente kan dus vrij snel beslissen.

2. Een vertegenwoordiger van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) maakt deel uit van de werkgroep CO₂-REG, die deze problematiek mee onderzoekt (*CO₂ : koolstofdioxide, REG : rationeel energiegebruik – red.*).
3. In dit verband verwijs ik naar de omzendbrief van 17 juli 2000 EME/2001.01 – "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines", gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 1 september 2000 (editie 1). Deze omzendbrief bevat heel wat richtlijnen over de oprichting van windturbineparken.

Ook werd een "windwerkgroep" opgericht, die concrete projecten kan adviseren. Bij deze werkgroep is Arohm ook betrokken.

Vraag nr. 79 van 6 maart 2001 van de heer JOHAN MALCORPS

Gemeentelijke kapreglementen – Geldigheid

Er is enige onduidelijkheid gerezen over het statuut van gemeentelijke kapreglementen. Dit naar aanleiding van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, han-

delingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

Artikel 3, 14° van dit besluit bepaalt immers dat geen stedenbouwkundige vergunning nodig is voor het vellen van hoogstammige bomen, mits aan een reeks van vereisten is voldaan : ze mogen geen deel uitmaken van een bos, ze moeten gelegen zijn in woon- of industriegebied, ze bevinden zich op huis-kavels en binnen een straal van 15 meter van een vergunde woning of bedrijfsgebouw. Bovendien mogen de bomen geen acuut gevaar opleveren en mogen ze niet op openbaar domein staan of op percelen waarvoor een beheersplan bestaat.

Overeenkomstig artikel 99, §3 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, kunnen de vergunningplichtige werken, handelingen en wijzigingen worden aangevuld door gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen. Deze verordeningen kunnen ook voor de van vergunning vrijgestelde werken en handelingen de stedenbouwkundige vergunningplicht invoeren.

De vraag is echter wat nu het statuut is van oude gemeentelijke kapreglementen uitgevaardigd bij wijze van politieverordening die, wat bijvoorbeeld de bescherming van hoogstammige bomen betreft, verder gaan dan de uitzonderingsregels opgenomen in artikel 3, 14° van het besluit van 14 april 2000.

Zijn deze kapreglementen nog geldig ?

Kunnen alle hoogstammige bomen die voldoen aan voormelde uitzonderingsbepalingen, nu zonder meer worden gekapt, ook als dit ingaat tegen bestaande gemeentelijke kapreglementen ?

Wordt van de gemeentebesturen verwacht dat ze hun oude kapreglementen onverwijld omzetten in gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen ?

Zo ja, zijn de gemeentebesturen daarover voldoende geïnformeerd ?

En wat gebeurt er intussen ? Is dan alles toegelaten ?

Antwoord

Vele gemeenten beschikken over kapreglementen die als politieverordening zijn geconcipieerd. Het lijkt mij duidelijk te zijn dat ook onder de vroegere wetgeving (het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) kap-

reglementen eigenlijk als bouwverordening (thans stedenbouwkundige verordening genoemd) moesten worden beschouwd. Ze moesten dan ook door de minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening worden goedgekeurd.

Over de geldigheid van de enkele kapreglementen – politieverordeningen wens ik mij niet in absolute termen uit te spreken. Zoals hierboven uiteengezet, kan die sterk in twijfel worden getrokken.

Inzake de gemeentelijke stedenbouwkundige beplantingsverordeningen is de situatie duidelijker. Deze blijven mijns inziens gelden, ook al zijn ze strenger dan de gewestelijke regeling inzake de vergunningplicht. Het kan wel aangewezen zijn dat de gemeenten de relevantie van deze verordeningen onderzoeken. Indien ze geen belangrijke aanvullingen van de (verstrengde) Vlaamse reglementering bevatten, kunnen ze best gewoon worden opgeheven.

Een inventarisatie van de bestaande gemeentelijke verordeningen heeft automatisch in elke gemeente plaats, in het kader van de opmaak van het plannenregister. De nog geldige bouwverordeningen moeten er immers in worden opgenomen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 38
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Huisstijl – Controle

De Vlaamse regering heeft in november 2000 de bestaande huisstijl van de Vlaamse overheid bevestigd. De gestileerde leeuw is het kernelement van deze huisstijl en het enige aanvaarde logo van de Vlaamse regering, haar ministers en de departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Er werd eveneens bepaald dat alleen de Vlaamse regering uitzonderingen kan toestaan, en dit voor

campagnes die in tijd beperkt zijn of die een repetitief karakter hebben.

1. Hoeveel uitzonderingen werden tot op heden toegestaan en in welke gevallen ?

Wat is de motivering voor het toestaan van deze uitzonderingen ?

2. De afdeling Communicatie en Ontvangst is belast met de controle op de naleving van de regels inzake huisstijl.

Op welke wijze gebeurt deze controle ?

Heeft dit controleorgaan reeds inbreuken op de regels inzake huisstijl vastgesteld en zo ja, hoeveel en welke ?

Antwoord

1. Tot op heden werden er geen uitzonderingen toegestaan, behalve voor het logo van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie in 2001.

Om enerzijds de uniformiteit en de herkenbaarheid van het Belgisch voorzitterschap te garanderen en anderzijds de Vlaamse identiteit te waarborgen, werd dit Europese logo onderaan aangevuld met het gestileerde leeuwte en de vermelding "Vlaanderen". Dit nieuwe logo verschijnt in de briefwisseling vanaf 1 januari 2001 tot en met 31 december 2001.

2. Het secretariaat van de huisstijl bij de afdeling Communicatie en Ontvangst is door de Vlaamse regering belast met de algemene controle op de naleving van de beslissingen en de voorschriften inzake huisstijl van de Vlaamse overheid. Het onderzoekt, controleert en bewaakt de correcte toepassing van de huisstijl en fungeert terzake als een centraal meldpunt binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Op basis van de gedane vaststellingen rapporteert het secretariaat aan de Vlaamse minister bevoegd voor de coördinatie van het communicatiebeleid.

Los van het secretariaat zijn er de departementale communicatieverantwoordelijken, die als een decentraal aanspreekpunt voor de huisstijl fungeren. Zij hebben een ondersteunende en motiverende opdracht inzake huisstijl.

De ondersteunende opdracht bestaat erin te fungeren als contactpersoon en tussenschakel tussen de departementale huisstijlverantwoordelijken en de afdeling Communicatie en Ontvangst. De communicatieverantwoordelijken beschikken over alle nodige informatie in verband met de huisstijl en staan de huisstijlverantwoordelijken bij met advies.

De motiverende opdracht bestaat erin in elk departement de huisstijl te introduceren, op het verplicht karakter ervan te wijzen en hem correct en loyaal te doen toepassen.

Met het oog op de controle inzake de toepassing dienen de communicatieverantwoordelijken het lijnmanagement te ondersteunen. Vragen die zijzelf niet kunnen beantwoorden of problemen waarvoor zijzelf geen oplossing vinden, worden doorverwezen naar het secretariaat van de huisstijl.

Uit het voorgaande blijkt dat zowel de afdelingshoofden als de huisstijlverantwoordelijken en de departementale communicatieverantwoordelijken er moeten op toezien en over waken dat, naar aanleiding van opdrachten voor drukwerk, audiovisuele producties, de uitvoering van werken (wegen- en kunstwerken), het aanbrenge van werfpanelen, de inrichting van tentoonstellingen, de organisatie van voorlichtingsacties en -campagnes, manifestaties en evenementen, de nodige documentatie en instructies worden gegeven aan vormgevers en aan de vertegenwoordigers van de betrokken firma's en bedrijven.

In het kader van de kwaliteitsbewaking en de controle op de toepassing van de huisstijl in de departementen, rapporteren de departementale communicatieverantwoordelijken aan het secretariaat van de huisstijl bij de afdeling Communicatie en Ontvangst.

Een bevraging in 2000 toonde aan dat de huisstijl binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap goed wordt nageleefd.

Een nieuwe rondzendbrief is in de maak om de laatste richtlijnen inzake huisstijl binnen de Vlaamse overheid te verspreiden.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 64
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VIPA-subsidiëring – Centra voor leerlingenbegeleiding

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) verleent investeringssubsidies en -waarborgen aan voorzieningen voor preventieve en ambulante gezondheidszorg. In dit kader konden centra voor medisch schooltoezicht een beroep doen op VIPA-subsidies.

Nu de centra voor medisch schooltoezicht zijn geïntegreerd in de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's), kan allicht ook via Onderwijs worden gesubsidieerd.

Allicht zijn er nog lopende dossiers, waardoor het VIPA ook de volgende jaren betrokken blijft bij deze CLB's.

1. Welke engagementen lopen nog ? Voor welke bedragen en tot wanneer ?
2. Hoe verloopt de overdracht van deze lopende dossiers ? Wie volgt ze verder op ?
3. Kunnen CLB's nog een beroep doen op VIPA-subsidiëring voor hun preventieve en ambulante gezondheidszorgopdracht ? Zo ja, onder welke voorwaarden ?
4. Zo neen, wordt er gedacht aan uitbreiding van de welzijnssectoren door de nieuwe financiële ruimte die ontstaat door het wegvallen van de centra voor medisch schooltoezicht ? Voor welke sectoren ?
5. Werd er studiewerk gedaan rond het opnemen van de sector buitenschoolse kinderopvang in het VIPA ?

Antwoord

1. Momenteel lopen er nog drie dossiers :
 - Initiatiefnemer : Vrij Centrum voor Leerlingenbegeleiding (Deinze)

Vastgelegd subsidiebedrag : 6.293.949 fr.

Termijn : voor de eerste drie projectfasen heeft men reeds een gunning verkregen (de vierde projectfase wordt half maart geadviseerd) en vraagt men de uitbetaling van de subsidies.

- Initiatiefnemer : VZW Scholengroep Sint-Rembert (Torhout)

Vastgelegd bedrag : 4.807.046 fr.

Termijn : voor de eerste drie projectfasen heeft men reeds een gunning verkregen en vraagt men de uitbetaling van de subsidies.

- Initiatiefnemer : VZW Centrum voor Leerlingenbegeleiding (Veurne)

Vastgelegd bedrag : 4.525.841 fr.

Termijn : voor de projectfasen 1 en 2 heeft men reeds een gunning verkregen. Voor projectfase 1 vraagt men reeds de uitbetaling van de subsidies. Voor de projectfasen 3 en 4 dient men nog een subsidiebeslissing te verkrijgen.

De effectieve uitbetaling van de subsidies gebeurt in vier schijven (3 x 30 % en het saldo). Een verzoek tot uitbetaling kan worden ingediend naargelang de werken vorderen. De termijn tussen het indienen van een vereffeningsdossier en de storting van het bedrag op de rekening is niet nader bepaald in de regelgeving. In principe bedraagt deze niet meer dan een maand.

2. De dossiers die momenteel nog lopen, worden volledig door het VIPA afgehandeld. Bijgevolg is er geen enkel dossier dat wordt overgedragen. Nieuwe aanvragen worden gericht aan het departement Onderwijs.
3. CLB's kunnen niet langer een beroep doen op VIPA-subsidiëring.
4. Momenteel bereid ik de besluiten voor om de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand in de loop van 2001 als nieuwe sector in de VIPA-regelgeving op te nemen.

Ik neem me voor om nog vóór het reces deze besluiten aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voor te leggen.

5. In het verlengde van het goedgekeurde Beleidsplan Kinderopvang zal de verdere uitbouw van de buitenschoolse kinderopvang, ook op het vlak van de infrastructuur, voorwerp uitmaken van nader onderzoek.

Vraag nr. 70
van 25 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Welzijnsvoorzieningen – Invoering euro

Eind dit jaar zal Vlaanderen de Belgische frank inruilen voor de euro. Voor bedrijven en organisaties is dit een belangrijke operatie, die goed moet worden voorbereid. Ook welzijns- en gezondheidsvoorzieningen moeten zich grondig voorbereiden op deze overgang.

1. Heeft de minister zicht op de manier waarop welzijns- en gezondheidsvoorzieningen zich voorbereiden op de overgang naar de euro ?
2. Worden door de administratie en de Vlaamse openbare instellingen uit de sociale sector incentives gegeven aan de voorzieningen om zich op deze overgang voor te bereiden ?

Antwoord

Aangezien deze vraag betrekking heeft op zowel de Vlaamse administratie als de Vlaamse openbare instellingen, geef ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger per vraag een antwoord aangaande de administratie Gezondheidszorg en de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Kind en Gezin en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

1. *Administraties Gezondheidszorg en Gezin en Maatschappelijk Welzijn*

De voorbije jaren heeft de Vlaamse overheid ernstige inspanningen geleverd om het de cliënten, waaronder de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen, mogelijk te maken om de euro reeds gedurende de overgangsfase van de invoering ervan, die loopt van 1 januari 1999 tot en met 31 december 2001, te gebruiken in hun betrekkingen met die overheid. De regelgeving en de door de administratie gebruikte formulieren werden aangepast, zodat de cliënten onder meer in hun aanvragen voor subsidies, toelagen en andere voordelen de geldbedragen in euro kunnen vermelden.

Thans worden regelgeving en formulieren aangepast met het oog op de definitieve fase van de invoering van de euro, die ingaat op 1 januari 2002.

Aangezien de munt een federale bevoegdheid is, valt de communicatie over de invoering van de euro in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de federale overheid. De algemene communicatie daarover gaat dan ook vooral uit van de Federale Voorlichtingsdienst. De Vlaamse overheid dient in dat opzicht aanvullend te werken, en haar communicatie toe te spitsen op de aspecten van de euro die verband houden met de eigen bevoegdheden. Die communicatie kan onder meer betrekking hebben op de aan de euro aangepaste Vlaamse regelgeving en op de uitwisseling van gegevens waarin eurobedragen voorkomen.

Vanuit de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen worden weinig vragen gesteld met betrekking tot het gebruik van de euro. Ze blijken zich veelal op de definitieve invoering van de euro voor te bereiden met ondersteuning van sociale secretariaten, banken en ondernemingen die boekhoudprogramma's verzorgen, waarvan ze de aan de euro aangepaste software gebruiken voor het voeren van hun personeels- en financiële administratie.

Kind en Gezin

Kind en Gezin heeft geen zicht op de manier waarop de voorzieningen zich voorbereiden op de overgang naar de euro.

Alle voorzieningen werden op de hoogte gebracht van de mogelijkheid om de euro te gebruiken in hun contacten met Kind en Gezin. Tot nu toe maakt geen enkele voorziening van deze mogelijkheid gebruik.

In de briefwisseling met deze organiserende besturen en in de overzichtstabellen waarin de subsidiebedragen worden vermeld en verklaard, worden sinds twee jaar de overeenstemmende bedragen in euro ook vermeld naast deze uitgedrukt in Belgische frank.

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

De Vlaamse openbare instellingen, waaronder het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, hebben de voorbereidingen in het kader van de overgang naar de

euro van dichtbij opgevolgd. Naast de ondersteuning en voorlichting die wordt gegeven naar de voorzieningen toe, heeft de overgang naar de euro vooral op reglementair vlak uitwerking. De aanpassing van de regelgeving heeft indirect ook invloed op de voorzieningen.

De effecten op de regelgeving van het VFSIPH spreiden zich over drie actieterreinen, namelijk de aanpassing van de regelgeving in het kader van de uitvoering van de statutaire materie, de aanpassing van de VIPA-regelgeving met betrekking tot uit te keren investeringssubsidies, en de aanpassing van het stambesluit in het kader van het specifiek personeel in dienst bij het Vlaams Fonds.

- a) Omvorming van de regelgeving in het kader van de uitvoering van de statutaire materie

In het kader van de overgangsmaatregelen naar de definitieve fase van de invoering van de euro heeft het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap een "ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot invoering van de euro in de regelgeving betreffende de sociale integratie van personen met een handicap" opgesteld.

Dit ontwerpbesluit is totstandgekomen conform de instructies van de Vlaamse regering. In een eerste fase (identificatiefase) werd de regelgeving van het Vlaams Fonds aan een zorgvuldige inhoudelijke screening onderworpen. Dit leidde uiteindelijk tot een inventarisatie van de aan te passen bepalingen.

In een tweede fase (inhoudelijke fase) werden aan de hand van "modelfiches" de nodige tekstvoorstellen geformuleerd tot wijziging of vervanging van de geïnventariseerde bepalingen. In deze fase stond het behoud van de werkbaarheid en toepasbaarheid van de regelgeving in het eurotijdperk, gekoppeld aan het streven naar budgettaire neutraliteit, centraal.

Momenteel bevindt het Vlaams Fonds zich in de derde fase (procedurele fase). In deze fase moeten verschillende procedures worden doorlopen, gaande van het inwinnen van de vereiste adviezen en het goedkeuren van de tekstvoorstellen op het geëigende politieke niveau, tot de publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad. Op 30 januari 2001 heeft de raad van bestuur van het Vlaams Fonds een positief advies uitgebracht be-

treffende het "ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot invoering van de euro in de regelgeving betreffende de sociale integratie van personen met een handicap". Ondertussen hebben zowel de inspecteur van Financiën als de gemeenschapscommissaris van Financiën bij het Vlaams Fonds, een positief advies uitgebracht over dit besluit.

Deze documenten, samen met de nodige toelichting, werden mij recentelijk bezorgd als voogdijminister van het Vlaams Fonds.

De meeste bepalingen van het ontwerpbesluit betreffen transparantieafrondingen ten einde de doorzichtigheid en gebruiksvriendelijkheid van de bedragen ook na de omzetting in euro te behouden. Andere bepalingen beogen het behoud van de nauwkeurigheidsgraad van de bedragen en de aanpassing van specifieke afrondingsregels aan de euro.

Het ontwerpbesluit bevat ook een aantal bijzondere bepalingen die de werking van de voorzieningen zullen begeleiden.

Zo stipuleert het ontwerpbesluit de modaliteiten voor het indienen door de voorzieningen van gegevensstaten (kostenstaten en dagprijdsdossiers) vanaf 2002. Het Vlaams Fonds behoudt de mogelijkheid om de voorzieningen te bepalen die tot uiterlijk 31 december 2004 hun gegevensstaten (met betrekking tot 2001 en voorgaande jaren) bij het Vlaams Fonds vooralsnog in "franken" mogen indienen, en bepaalt voor welke materies de interne voorschottenberekeningen gebaseerd op deze staten tot uiterlijk 31 december 2004 nog in "franken" mogen gebeuren. Enkel de eindbedragen zullen worden omgezet in euro. Deze artikels werden in het ontwerpbesluit opgenomen om belangrijke gegevensstromen, voornamelijk van de residentiële sector, beheersbaar te houden na de invoering van de euro en om zware omvormingskosten te vermijden m.b.t. de huidige vrij complexe informatica-applicatie die sowieso in de loop van 2002 tot 2004 zal worden vervangen.

Inderdaad, de subsidiëring van de residentiële sector – die ongeveer 24 miljard van het totale budget van het Vlaams Fonds vertegenwoordigt – is voornamelijk gebaseerd op personeelsgegevens afkomstig van de sociale secretariaten (verantwoordelijk voor het personeels- en weddebeheer van de

voorzieningen). Door deze secretariaten de mogelijkheid te geven hun gegevens m.b.t. 2001 en voorgaande jaren nog tot eind 2004 te bezorgen aan het Vlaams Fonds in Belgische franken, zullen de budgettaire effecten en de omzettingsverschillen, alsook de werklast voor de betrokken partijen aanzienlijk worden beperkt. Deze aanpak is deels gebaseerd op de werkwijze waarop de belastingadministratie en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de indiening en verwerking van aangiften (eveneens m.b.t. personeelsgegevens) afhandelen in het kader van de invoering van de euro.

- b) Aanpassing van de VIPA-regeling in het kader van de uit te keren investeringssubsidies door het VFSIPH

Betreffende de investeringssubsidies werd een "ontwerpbesluit van de Vlaamse regering betreffende de wijziging van sommige bepalingen inzake de infrastructuur voor personeelsgebonden aangelegenheden, wat de invoering van de euro betreft" opgesteld door het VIPA (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden). VIPA is een openbare instelling die, binnen de perken van de in het begrotingsdecreet gespecificeerde machtiging, aan de instellingen investeringssubsidies verstrekt.

Dit besluit kreeg op 28 november 2000 een positief advies van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds, inzake het gedeelte van toepassing op het Vlaams Fonds (Afdeling 1 – Wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap).

Op 5 december 2000 werd ik als voogdijminister van het Vlaams Fonds hiervan in kennis gesteld.

Het ontwerpbesluit bevat – wat het VFSIPH betreft – hoofdzakelijk transparantieaf rondingen, teneinde de doorzichtigheid van de uit te keren investeringssubsidies te behouden na de invoering van de euro.

- c) In de rand meegedeeld : aanpassing van het stambesluit voor het specifiek personeel in dienst bij het Vlaams Fonds

Inzake de omzetting in euro van salarisschalen, toelagen en vergoedingen heeft de administratie Ambtenarenzaken een "ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende tweede bijsturing van het stambesluit VOI van 30 juni 2000" opgesteld (*VOI : Vlaamse openbare instelling – red.*). De raad van bestuur heeft op 31 januari 2001 een gunstig advies gegeven omtrent dit ontwerpbesluit.

De huidige Vlaamse salarisschalen zijn afgerond op 1.000 frank, 10.000 frank of op een veelvoud ervan.

Teneinde de transparantie van deze schalen te behouden en eventuele hogere conversievoordelen voor personen met een grotere geldelijke anciënniteit te vermijden, heeft minister Sauwens op 13 september 2000 beslist om de structuur van de salarisschalen lichtjes aan te passen in het kader van de invoering van de euro. Hierbij werd ervoor geselecteerd deze nieuwe schalen af te ronden op 50 euro. Deze meeruitgave valt binnen het budget van 14,5 miljoen dat wordt vrijgemaakt door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Inzake toelagen en vergoedingen wordt in het ontwerpbesluit, geval per geval, de meest neutrale afronding toegepast.

2. *Administraties Gezondheidszorg en Gezin en Maatschappelijk Welzijn*

Afgezien van de aanpassing van de regelgeving en van de communicatie die daarmee verband houdt, worden voorsnog aan de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen geen incentives gegeven om zich voor te bereiden op de overgang naar de euro.

Kind en Gezin

Kind en Gezin heeft geen financiële of materiële ondersteuning aan de voorzieningen om zich voor te bereiden op de overgang.

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

Er worden geen financiële incentives gegeven aan de voorzieningen. De subsidiëring van de voorzieningen voorziet niet in een bijkomende vergoeding in het kader van de overgang naar de euro.

Het Vlaams Fonds zorgt weliswaar voor de nodige begeleiding en ondersteuning van de voorzieningen bij de uitvoering van de overgangsmaatregelen naar de euro, onder andere via informatie- en overlegvergaderingen met de automatiseerders (bedrijven die de automatisering van voorzieningen verzorgen) en de sociale secretariaten (verantwoordelijk voor het personeels- en weddebeheer van de voorzieningen).

De website van het Vlaams Fonds (www.vlafo.be) heeft voortaan een afzonderlijke eurorubriek, die zowel algemene als specifiek op het Vlaams Fonds gerichte (o.a. het ontwerp van eurobesluit) informatie bevat.

De site voorziet tevens in "links" naar andere eurosites (waaronder de Vlaamse en federale eurowebsite en de website van het Ministerie van Economische Zaken).

Vraag nr. 71
van 25 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verzorgenden RVT – Vereiste minimumopleiding

In het Belgisch Staatsblad van 29 februari 2000 verschenen de nieuwe RVT-normen (rust- en verzorgingstehuis), die inhouden dat er per dertig bewoners "(...) ten minste vijf voltijds equivalenten verzorgend personeel waarvan de Minister die volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft de vereiste minimumopleiding kan vaststellen (...)" moeten zijn.

Dit besluit sluit aan bij het Vlaamse ouderenbeleid en het Vlaams decreet op de kwaliteitszorg. De minister was dus allicht betrokken bij het totstandkomen van dit dossier, hetzij via interministeriële conferenties, hetzij op een andere manier.

1. Welke opleidingen in Vlaanderen voldoen aan deze vereiste minimumkwaliteitseisen ?
2. Wordt er eventueel in bijscholing voorzien door de Vlaamse overheid en in overgangsmaatregelen voor personen die reeds lang in deze sector werken ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

1. Regelgeving

Het verzorgend personeel in een RVT-afdeling dient over dezelfde kwalificaties te beschikken als de verzorgende personeelsleden die in andere afdelingen van rusthuizen tewerkgesteld zijn.

De Vlaamse Gemeenschap is bevoegd om de opleidingstitels die het RIZIV hanteert voor de erkenning van de functie van verzorgend personeelslid in de rusthuizen, te verduidelijken en uit te breiden (*Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*). Dit gebeurt aan de hand van een omzendbrief en een ministerieel besluit, die geregeld dienen te worden geactualiseerd. De laatste versie dateert van 18 november 1998.

De volgende opleidingen worden hierbij erkend :

1. de personen die houd(st)er zijn van een bekwaamheidsattest van gezins- en bejaardenhulp(st)er afgeleverd door een erkend opleidingscentrum ;

alle personen die over een inschrijvingsbewijs van gezins- en bejaardenhulp(st)er uitgereikt door de Vlaamse Gemeenschap beschikken ;

2. nursing hostess afgeleverd voor 26 mei 1992 ;
3. de opleiding verzorging-onderhoud en bejaardenverzorg(st)er georganiseerd door het Vormingscentrum Bassevelde tot en met de cyclus 1993-1995 ;
4. getuigschrift van ziekendien(st)er – bejaardenhulp en ziekendien(st)er georganiseerd door het OCMW, voorheen COO, in Hasselt afgeleverd voor 26 mei 1992 (*COO : commissie van openbare onderstand – red.*) ;
5. getuigschrift gasthuishelpster – gasthuishelper uitgereikt door het Hoger Instituut voor Verpleegkunde in Antwerpen afgeleverd tot en met het schooljaar 1970-1971 ;
6. ziekenhuisassistent(e), verpleegassistent(e), ziekenhuisoppas(st)er en andere opleidingen van hetzelfde niveau of daarmee gelijkgesteld van het secundair onderwijs of minimum geslaagd in het eerste jaar ;
7. gebrevetteerde verpleegkundige of minimum geslaagd in het eerste jaar (onderwijsniveau aanvullend secundair beroepsonderwijs) ;

8. gegradueerde verpleegkundige of minimum geslaagd in het eerste jaar (onderwijsniveau paramedisch hoger onderwijs) ;
9. vroedvrouw of minimum geslaagd in het eerste jaar (paramedisch hoger onderwijs) ;
10. assistent(e) in de psychologie in het hoger niet-universtair onderwijs ;
11. sociaal assistent(e) of maatschappelijk assistent(e) in het hoger niet-universitair onderwijs ;
12. gegradueerde in de orthopedagogie of minimum geslaagd in het tweede jaar ;
13. gegradueerde in de ergotherapie of minimum geslaagd in het tweede jaar ;
14. gegradueerde in de arbeidstherapie of minimum geslaagd in het tweede jaar ;
15. gegradueerde in de sociale readaptatiewetenschappen of minimum geslaagd in het tweede jaar ;
16. gegradueerde in de kinesithherapie of minimum geslaagd in het tweede jaar ;
17. licentiaat in de kinesithherapie of minimum geslaagd in het tweede jaar ;
18. gegradueerde in de logopedie of minimum geslaagd in het tweede jaar ;
19. licentiaat in de logopedie of minimum geslaagd in het tweede jaar ;
20. sociaal-pedagogische vormingsleergangen voor opvoeders in dienstverband (VLOD), attest na drie jaar opleiding van begeleider – animator voor bejaarden ;
21. sociaal-pedagogische vormingsleergangen voor opvoeders in dienstverband (VLOD), attest na twee jaar opleiding van animatieverantwoordelijke ;
22. hoger secundair technisch onderwijs, vormingsleergangen voor opvoeders in dienstverband ;
23. logistiek helper in de bejaardenzorg uitgereikt door de VZW WEB, Werkervaringsbedrijven, in Turnhout voor de opleidingscyclus 1993-1994 ;
24. organisatiehulp uit het tweede jaar van de derde graad BSO en organisatieassistentie na het specialisatiejaar, onderverdeling Personen-zorg (*BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*) ;
25. gekwalificeerde verzorg(st)er residentiële en huishulp uit de derde graad BSO, tweede jaar, afdeling logistieke hulp in het alternerend onderwijs ;
26. gegradueerde in gezinswetenschappen van het Centrum voor Gezinswetenschappen, sociaal hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie ;
27. kwalificatiegetuigschrift van het deeltijds secundair beroepsonderwijs van minstens twee studiejaar van de afdelingen bejaardenhelp(st)er, familiaal help(st)er en sanitair help(st)er.

Ik bereid momenteel een nieuwe omzendbrief voor. Daarin zal, naast een officiële erkenning van de opleiding "polyvalent verzorgende", onder meer worden gestreefd naar een overeenstemming met de bepalingen en richtlijnen die gelden voor de diensten voor gezinszorg.

2. Bijscholing/overgangsmaatregelen

De door de Vlaamse Gemeenschap erkende opleidingscentra voor polyvalente verzorgenden leveren bekwaamheidsattesten af die toegang geven tot het beroep van verzorgende in de residentiële ouderenzorg en in de thuiszorg.

De opleiding neemt normaal gezien een tiental maanden in beslag en bestaat uit een voorafgaande selectieproef (in samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding), zeshonderd uur theoretische en praktische lessen, zeshonderd uur stage en een bekwaamheidsproef.

Jaarlijks organiseren de erkende opleidingscentra 45 cycli met als resultaat rond de zeshonderd afgeleverde bekwaamheidsattesten per jaar. De opleidingscentra ontvangen hiervoor een subsidie van 1 miljoen frank per opleidingscyclus vanuit de administratie Welzijn. Ook vanuit de VDAB ontvangen zij een vergelijkbaar subsidiebedrag. Afhankelijk van de individuele werkloosheidsduur van de kandidaten kan er ook nog wat subsidie vanuit het ESF worden verkregen (*ESF : Europees Sociaal Fonds – red.*).

Het besluit van de Vlaamse regering van 17 mei 1985 inzake erkenningsnormen voor rusthuizen sti-

puleert dat al het personeel dat in de inrichting werkzaam is, met uitzondering van het keuken-, technisch en onderhoudspersoneel, jaarlijks een bijscholing volgt van minimum acht uur.

De uitvoeringsbesluiten van het kwaliteitsdecreet bepalen daarenboven dat elke voorziening een vormingsbeleid (visie, vormingsplan) voor haar personeelsleden dient te ontwikkelen.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1306 – red.)

Vraag nr. 80
van 26 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaams Fonds – Gezinsondersteuning

Uit het Jaarverslag 1999 van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap blijkt dat de vorige minister van Welzijn in 1998 voor het eerst middelen inschreef voor gezinsondersteunende maatregelen. Meer specifiek voorzag hij daartoe in 20 miljoen en voor de jaren nadien telkens in 40 miljoen.

Het adviescomité Voorzieningen voor Opvang, Behandeling en Begeleiding van het Vlaams Fonds bracht een advies uit over de precieze invulling van deze nieuwe opdracht. Op korte termijn beval het aan projecten voor aangepaste vrijetijdsbesteding te honoreren, en op langere termijn andere gezinsondersteunende maatregelen te nemen.

1. Wat is het bedrag dat jaarlijks wordt ingeschreven voor gezinsondersteunende maatregelen? Blijft dit bedrag 40 miljoen?
2. Ondertussen werd een en ander geregeld in een besluit inzake subsidiëring van de organisatie van aangepaste vrijetijdsbesteding.

Worden de middelen uitsluitend besteed aan projecten inzake vrijetijdsbesteding?
3. Zijn er al concrete voorstellen voor andere gezins- of opvoedingsondersteunende maatregelen? Wordt hierrond gedacht binnen de administratie?

Antwoord

Op 15 januari 1998 gelastte de toenmalige voogdijminister het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie

van Personen met een Handicap (Vlaams Fonds, VFSIPH) 20 miljoen frank van het totaalbedrag dat uitgetrokken was voor nieuwe initiatieven in de begroting 1998 van het Vlaams Fonds, te bestemmen voor initiatieven ter ondersteuning van gezinnen met een gehandicapte. De minister specificeerde dit in termen van een programma rond vrijetijdsbesteding. Op kruissnelheid voorzag hij een bedrag van 40 miljoen frank voor dit programma.

Het ad hoc comité Voorzieningen voor Opvang, Behandeling en Begeleiding binnen het Vlaams Fonds bracht terzake advies uit op 14 mei 1998. Dit advies plaatste de initiatieven inzake vrijetijdsbesteding in een ruimer perspectief:

- "Op korte termijn moeten verschillende initiatieven inzake aangepaste vrijetijdsbesteding voor personen met een handicap erkend en gesubsidieerd worden." Dit advies werd door de raad van bestuur bekrachtigd en ligt aan de basis van het betrokken besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998 tot vaststelling van de voorwaarden en modaliteiten volgens dewelke het VFSIPH subsidies aan organisaties kan toekennen, met het oog op het ontwikkelen, begeleiden en bevorderen van een aangepaste vrijetijdsbesteding voor personen met een handicap.
- Op langere termijn zou, steeds volgens het comité Voorzieningen voor Opvang, Behandeling en Begeleiding, een duidelijk concept inzake gezinsondersteuning moeten worden uitgewerkt. Daarbij werd expliciet verwezen naar het model van transmurale zorg en naar samenwerking met de reguliere thuiszorgdiensten. Dit luik van het advies werd niet vertaald in het besluit van de Vlaamse regering van 20 november 1998.

Antwoord op de gestelde vragen.

1. Het basissubsidiebedrag blijft 40 miljoen frank op jaarbasis. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan de indexcijfers die van toepassing zijn op de personeels- en werkingskosten. In de begroting 2001 is een bedrag van 40.748.000 frank ingeschreven.
2. Voormelde middelen worden in uitvoering van het bovenvermelde besluit van de Vlaamse regering besteed aan projecten inzake aangepaste vrijetijdsbesteding voor personen met een handicap.
3. De actuele uitdaging in het gehandicaptenbeleid bestaat erin het stijgend aantal zorgvragen

te beantwoorden met een meer gedifferentieerd palet van bijstandsvormen, die een kwalitatieve zorg op maat garanderen. De grootste prioriteit wordt daarbij gegeven aan de inhaaloperatie om in dit werkveld de dienstverlening aan personen die thuis wonen aanzienlijk te versterken. De klemtoon wordt aldus gelegd op acties die de opvang en de opvoeding binnen het gezin ondersteunen en die aldus de doelstellingen van "minst vervreemdende opvang" en de "ondersteuning van de mantelzorg" concretiseren.

In de begroting 2001 zijn in dat verband de volgende maatregelen opgenomen.

- Een eerste programmatie van het persoonlijk assistentiebudget (PAB) is vastgesteld op vierhonderd budgetten, ter ondersteuning van de bijstand aan personen die zelfstandig of in gezinsverband wonen. Daarvan worden 150 budgetten gereserveerd voor personen met een handicap die momenteel in een (semi)residentieel kader worden opgevangen, maar ervoor kiezen om zelfstandig te wonen of terug te keren naar huis.

Met het PAB worden gezinnen ondersteund bij de opvang en de opvoeding van hun gehandicapt familielid in het thuismilieu.

- De heroriëntering van de semi-residentiële en residentiële dienstverlening door bestaande voorzieningen, naar ambulante hulpverlening in het thuismilieu.

Een resultaatsverbintenis op sectorniveau is de waarborg dat 1 % (230 miljoen) van het ingeschreven budget voor de zorgsector zal worden heroverwogen. Tegelijk worden binnen het budget ongeveer tweehonderd bijkomende mensen, minder intensief, begeleid.

- De uitbreiding van de capaciteit en het optrekken van het subsidieniveau van de ambulante sector binnen het VFSIPH levert bijkomende dienstverlening op aan ongeveer vijfhonderd personen/gezinnen.

Tegelijk wordt geïnvesteerd in de versterking van de organisatiestructuur van de ambulante dienstensector, als basis voor de verdere groei-ontwikkeling in de komende jaren (totaal bijkomend budget : 144 miljoen).

- Een bijkomend krediet van 150 miljoen wordt ingezet om de volumestijgingen van de vraag naar individuele hulpmiddelen op te vangen.

Ook deze inspanning draagt structureel bij tot de kwaliteit van het leven in gezinnen met een gehandicapt familielid.

**Vraag nr. 81
van 26 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Vlaams Fonds – Intranet – Thuiswerk

Het Jaarverslag 1999 van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap vermeldt het enorme succes van het intranet in de voorziening.

Het intensief gebruik, onder meer door de thuiswerkers, maakt het nodig dat het intranet opnieuw wordt gestructureerd.

1. Werd van de herstructurering werk gemaakt in 2000 ?
2. Het Vlaams Fonds werkt met thuiswerkers.

Over hoeveel personen gaat het ?

3. Thuiswerk staat fel ter discussie.

Heeft het Vlaams Fonds zijn project met thuiswerk reeds geëvalueerd ? Hoe was deze evaluatie ?

Antwoord

1. Het intranet wordt inderdaad intensief gebruikt binnen de instelling.

Dit intranet wordt geherstructureerd, in de eerste plaats om de toegankelijkheid en het efficiënt gebruik ervan nog te verhogen. Voor personen die elders werken dan op een kantoor van het Vlaams Fonds, is het momenteel niet mogelijk om het intranet te raadplegen. Er kan maar aan toegang tot het intranet worden gedacht indien dat op een 100 % veilige manier kan gebeuren (hackers mogen immers op geen enkele manier toegang krijgen tot het interne bedrijfsnetwerk). Een veilige toegang tot het intranet kan worden gerealiseerd via een applicatie die authenticaties en autorisaties regelt.

Echte concrete vooruitzichten op de realisatie hiervan zijn er bij het Vlaams Fonds nog niet.

Momenteel kunnen thuiswerkers wel hun elektronische mail en agenda raadplegen.

- 2 en 3. Het Vlaams Fonds heeft voor zijn dienst Inspectie een proefproject "thuiswerken" lopen. Het gaat om tien personen. Het project loopt van 1 januari 2001 tot 30 juni 2001 en zal dan worden geëvalueerd.

**Vraag nr. 83
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Heupfracturen en osteoporose – Preventie

Uit een studie van het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid WIV is gebleken dat het aantal bejaarden dat zijn of haar heup breekt door de vergrijzing van de bevolking zal verdubbelen en zelfs verdriedubbelen. Het instituut heeft de overheid aangeraden een programma op te stellen om heupfracturen en osteoporose te voorkomen.

Een betere preventie was de boodschap.

1. Heeft de minister inmiddels een programma uitgewerkt ter preventie van heupfracturen en osteoporose na de aanbevelingen van het WIV ?

Zo ja, wat is de inhoud van dit programma ?

Wie zijn de beoogde doelgroepen ?

Uit de aanbevelingen bleek dat er reeds vanaf jeugdige leeftijd de nodige aandacht dient te worden besteed aan dit probleem.

Wordt de jeugd hierbij betrokken ?

Zo neen, welke voorbereidende stappen zijn er reeds genomen voor de uitwerking van een volledig preventieprogramma ?

2. Uit de aanbevelingen bleek ook dat er meer aandacht moet gaan naar de preventie van valpartijen in ziekenhuizen, rusthuizen of thuis.

Welke initiatieven heeft de minister terzake reeds genomen ?

Antwoord

1. Het staat vast dat het aantal osteoporosegebonden heupfracturen sinds enkele decennia toeneemt, en naar alle waarschijnlijkheid nog zal

stijgen. Deze toename heeft vooral een louter demografische oorzaak : er is inderdaad een toenemende vergrijzing vastgesteld, zeker in de leeftijdsgroep waar het incidentiecijfer van heupfracturen het hoogst is.

Tot voor kort stegen de leeftijdsspecifieke incidentiecijfers in de meeste landen, maar in sommige meer recente publicaties wordt deze trend bij vrouwen niet meer bevestigd. Bij mannen daarentegen blijft de trend stijgend.

De evolutie van de incidentie van heupfracturen loopt parallel met de prevalentie van osteoporose en andere risicofactoren, zoals een gebrek aan lichaamsbeweging in het dagelijkse leven, consumptie van tabak, alcohol en geneesmiddelen. Mogelijk wordt de meer recente toename van de prevalentie van de risicofactoren gecompenseerd door een betere preventieve en curatieve aanpak van osteoporose en door de preventie van valpartijen.

De preventie van heupfracturen bestaat in een preventie van osteoporose en een preventie van het vallen. Osteoporose is het verschijnsel waarbij de botmassa afgenomen is. Hierdoor worden de beenderen brozer of poreuzer.

Volwassenen en ouderen kunnen de opbouw van het bot stimuleren door voldoende calcium (aanwezig in kaas en melk) en vitamine D (in vis, lever en margarine, de aanmaak wordt bevorderd door het zonlicht) op te nemen. Geregelde lichaams oefeningen beïnvloeden de botdensiteit gunstig. Dit bevordert ook de spierkracht, zodat het risico op vallen afneemt. Nog beter is het reeds vanaf jonge leeftijd voor een goede botopbouw te zorgen en dus aan een verminderd risico op latere osteoporose te werken door niet te roken, weinig alcohol te drinken en het koffiegebruik te matigen. Ook voor de jeugd is een goede opname van calcium en vitamine D van essentieel belang, alsook het geregeld sporten of althans voldoende lichaamsbeweging nemen.

Verschillende factoren beïnvloeden het osteoporoseproces : erfelijke aanleg, geneesmiddelgebruik, vroege menopauze, immobiliteit, bepaalde ziekten of aandoeningen, tengere lichaamsbouw en dergelijke. Een geleidelijke en beperkte afname van de botmassa op oudere leeftijd wordt niet als een ziekte beschouwd, maar wel als een risicofactor voor heupfracturen.

De preventie van osteoporose en heupfracturen maakt deel uit van een gezonde levenswijze. Zij is dan ook geïntegreerd in het bevorderen van de gezonde levensstijl, dat een belangrijk item is van mijn gezondheidsbeleid.

Van de vijf Vlaamse gezondheidsdoelstellingen zijn er al minstens twee die rechtstreeks met een preventie van osteoporose en preventie van heupfracturen te maken hebben :

1. de doelstelling die bepaalt dat het aantal rokers op significante wijze moet gedaald zijn ;
2. de doelstelling die stelt dat het aantal dodelijke ongevallen in de privé-sfeer en in het verkeer met 20 % moet afnemen.

Een derde doelstelling die betrekking heeft op het gebruik van een gezonde voeding, beïnvloedt ook rechtstreeks de preventie van osteoporose.

Om de gezondheidsbevordering binnen de Vlaamse Gemeenschap te realiseren en het behalen van de vijf doelstellingen mogelijk te maken, besteed ik jaarlijks 45 miljoen frank aan het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG). Dit instituut werkt samen met en ondersteunend voor de LOGO's (lokaal gezondheidsoverleg) om alle lagen van de bevolking te kunnen bereiken. Het LOGO-budget bedraagt jaarlijks 140 miljoen frank.

Specifieke acties die ook passen in een osteoporosepreventie

Bij de jeugd

Door het VIG werd een stappenplan (doeboek) voor een tabakspreventiebeleid ontwikkeld, waarbij CLB-medewerkers worden betrokken in de begeleiding (*CLB : centrum voor leerlingenbegeleiding – red.*). Tabakspreventie heeft een groot draagvlak nodig, waarbij de totale omgeving wordt betrokken.

"Gezonde voeding heeft met meer dan voeding te maken". Dit is een ander doeboek, waarbij door het VIG een ganse strategie werd uitgetekend om in de scholen een gezonde voeding te promoten en te implementeren. Het bevorderen van het drinken van melk in plaats van frisdrank wordt hierin gepromoot. Bij de realisatie van dit doeboek worden alle actoren betrokken, gaande van directie tot keukenpersoneel en schoolomgeving.

Aan de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) wordt jaarlijks 77 miljoen frank betoelaagd om onder andere het alcoholverbruik bij de bevolking en specifiek bij bepaalde doelgroepen (jongeren) te ontraden.

In het gezondescholenproject wordt aandacht besteed aan voldoende bewegingsmogelijkheden voor de schoolkinderen. In het kader van "In de klas beweegt" worden programma's opgezet die toelaten dat de kinderen constant bewegen in de klas. Ook in de eindtermen van het lager onderwijs zijn een aantal lichamelijke vaardigheden ingebouwd.

Volwassenen en bejaarden

Door het VIG wordt de voedingskegel verspreid via de LOGO's. Deze kegel beoogt de bevolking op een duidelijke wijze te informeren over gezonde voeding. Het gebruik van zuivelproducten en vis wordt hierin gepromoot. Ook het supermarktproject, waarbij aan kansarmen wordt geleerd etiketten van voedingsproducten te lezen, past in de doelstelling de bevolking een gezonde voeding bij te brengen.

Naar aanleiding van de borstkankerscreening die voor alle vrouwen van 50 tot 69 tweejaarlijks zal worden georganiseerd, kan de preventie van osteoporose bij deze doelgroep worden besproken. Sensibiliseringscampagnes kunnen door de LOGO's worden georganiseerd (en worden reeds georganiseerd.– zie verder).

Voor het organiseren van een veralgemeende meting van de BMD (botmineraaldichtheid) bij de totale bevolking boven de 60 jaar bestaat geen wetenschappelijke evidentie.

Dit onderzoek is wel zinvol bij personen met familiale antecedenten van uitgesproken osteoporose en bij personen die (vaak miskende werwel)fracturen hebben. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat deze groep vaak onvoldoende wordt behandeld.

Ongevallenpreventie

In het kader van de gezondheidsdoelstelling ongevallenpreventie werd door het VIG een video gemaakt waarin vier items aan bod komen. Naast aandacht voor rugproblematiek, lawaai en brandwonden, wordt valpreventie bij ouderen belicht. Deze video werd opgezet voor gebruik in socioculturele verenigingen en in het onderwijs.

In 1999 werd met alle LOGO's van de provincie Vlaams-Brabant, het Rode Kruis, Seniorama, de huisartsen van Vlaams-Brabant en het VIG een werkgroep "valpreventie" opgericht. Het doel hiervan is de bevolking te sensibiliseren, vorming (Vaste voet in huis – Thuis pluis) uit te werken, zowel voor ouderen als intermediairen, en structurele ingrepen te promoten met betrekking tot een valreductie bij ouderen. Het LOGO Hageland werkt momenteel op vraag van de huisartsenwachtkring mee met de firma MSD, om voor risicopersonen voor osteoporose een BMD-meting te laten uitvoeren. Samen met Seniorama en het OCMW van Bekkevoort werd een sensibiliseringsbrochure aan alle 60-plussers bezorgd en zal een follow-up worden georganiseerd.

Het Rode Kruis, een A-organisatie van het VIG en hiervoor door mij gesubsidieerd, heeft eveneens een pakket over ongevallenpreventie ontwikkeld.

Door het Provinciaal Veiligheidsinstituut van Antwerpen werd van 14 januari tot 9 april 2000 een tentoonstelling georganiseerd, "Vallen in geen geval". Naar aanleiding hiervan werd een mooie brochure uitgegeven. Hierin worden voor alle bevolkingsgroepen tips gegeven om ongevallen en vallen te vermijden. Ook de preventie van osteoporose komt ruim aan bod. Medewerkers van de werkgroep die hiervoor werd opgericht, waren onder andere een vertegenwoordiger van het VIG, LOGO Antwerpen en het Rode Kruis.

2. Voor de ziekenhuizen

In de algemene normen, die op alle ziekenhuizen van toepassing zijn, vindt men in het hoofdstuk over organisatorische normen, artikel 12bis, volgende bepaling terug: "De verpleegkundige activiteit moet op een systematische wijze kwalitatief worden getoetst. In het kader hiervan dient een systematische registratie te worden ondernomen van ziekenhuisinfecties, doorligwonden, fouten of ongevallen, als hulpmiddel om de kwaliteit en de doeltreffendheid van de verpleegkundige verzorging op te volgen." (koninklijk besluit van 14 augustus 1987).

De verpleegkundigen dienen, op basis van bovenvermelde reglementering, een FONA-registratie te doen (fouten, ongevallen en near accidents). Een valpartij of het uitglijden van een patiënt kan worden beschouwd als een fout of ongeval, zeker indien deze patiënt op dat mo-

ment werd begeleid door een personeelslid. Derhalve dient er dus een registratie te gebeuren. Op basis van deze registratie kan men dan ook gepaste maatregelen treffen.

In de architectonische normen van toepassing op de gespecialiseerde dienst voor behandeling en revalidatie (kenletter Sp) vindt men in artikel 2 volgende bepaling terug: "De toegankelijkheid moet aan de invaliditeit van de patiënten zijn aangepast. In de gangen en de doorlopen van de dienst moeten alle oneffenheden van het vloeroppervlak zoals treden, trappen en andere hindernissen vermeden worden. Daarenboven moet elk gevaar van uitglijden voorkomen worden."

Artikel 3 legt nog een aantal bijkomende architectonische normen op, meer bepaald: "De patiënten moeten in hun verplaatsingen in de dienst geholpen worden door leuningen en handgrepen. Die moeten ook in de sanitaire lokalen worden aangebracht. In de gangen moeten voldoende rustplaatsen zijn." (koninklijk besluit van 30 juli 1986).

In de architectonische normen van toepassing op de diensten voor geriatrie (kenletter G) vindt men in artikel 2 volgende bepaling terug: "In de gangen en doorlopen van de dienst moeten alle oneffenheden van de vloeren zoals treden, trappen en andere hindernissen geweerd worden. Bovendien moet slipgevaar worden voorkomen."

Artikel 3 legt nog een aantal bijkomende architectonische normen op, meer bepaald: "De patiënten moeten in hun verplaatsingen in de dienst worden geholpen door leuningen en handgrepen. Leuningen en handgrepen zullen eveneens voorzien zijn in de sanitaire lokalen. Er dienen in de gangen voldoende rustmogelijkheden te worden voorzien." (koninklijk besluit van 12 april 1984).

Voor de rust- en verzorgingstehuizen

In de architectonische normen van toepassing op rust- en verzorgingstehuizen vindt men volgende bepalingen terug:

"d) De bewoners moeten in hun verplaatsingen in het gebouw geholpen worden door leuningen en handgrepen, die eveneens moeten worden aangebracht in de sanitaire ruimten. In de gangen moeten er rustmogelijkheden zijn.

- e) In alle voor de bewoners toegankelijke ruimten en gangen van het rust- en verzorgingstehuis moeten alle niveauverschillen zoals treden, trappen en andere hindernissen worden geweerd.

Bovendien moet gevaar voor het vallen worden voorkomen. Indien die niveauverschillen niet kunnen geweerd worden, moeten ze duidelijk worden gesignaleerd." (koninklijk besluit van 2 december 1982).

Uitoefening van de verpleegkunde

De lijst van de technisch-verpleegkundige prestaties en de lijst van de handelingen die door de geneesheer aan de beoefenaars van de verpleegkunde kunnen worden toevertrouwd, bevat in bijlage I, hoofdstuk 5 over fysieke beveiliging, volgende behandeling: "Maatregelen ter voorkoming van lichamelijk letsel: fixatiemiddelen, isolatie, beveiliging en toezicht." (koninklijk besluit van 18 juni 1990).

Deze behandeling werd in bovenvermelde lijst als een BA-prestatie gekenmerkt, wat wil zeggen dat deze prestaties door een verpleegkundige dienen te worden uitgevoerd, zonder dat hiervoor een voorschrift van een arts noodzakelijk is. Deze prestatie dient in de instelling wel te worden beschreven in een standaardverpleegplan (ministeriële omzendbrief van 6 januari 1992).

Vraag nr. 85 van 1 februari 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Centra voor algemeen welzijnswerk – Registratiegegevens

De centra voor algemeen welzijnswerk ontwikkelen zich tot eerstelijnsdiensten, die met diverse dienstverlening de welzijnsproblemen aanpakken.

Meer expliciet bestaan hun opdrachten uit:

- preventie, opvang, begeleiding, nazorg met betrekking tot persoonlijkheidsontplooiing, maatschappelijk functioneren, relatiebekwaamheid, huwelijks- en gezinsleven, psychische en fysieke beperkingen, situaties van achterstelling;
- als bijkomende taken worden (in het besluit van 12 juni 1998) vermeld: hulp aan gedetineerden,

slachtofferhulp, seksuele delinquenten, adoptie, schuldbemiddeling.

1. Gebeurt er een systematische registratie van de vragen en de begeleiding die de centra voor algemeen welzijnswerk op zich nemen? Zo ja, graag een overzicht van het aantal aanmeldingen en dossiers met behandeling/begeleiding van meer dan twee gesprekken/sessies, uitgesplitst per centrum.
2. In welke mate gebeurt een doorverwijzing naar andere dienstverleningscentra (centra voor geestelijke gezondheidszorg, Kind en Gezin, centra voor leerlingenbegeleiding, ...) en om welke centra/diensten gaat het dan?
3. Is er ook een opsplitsing naargelang de aard van de vragen (bv. relatieproblemen, scheidingsbemiddeling, persoonlijkheidsontwikkeling, schuldbemiddeling, ...) en de aard van het publiek (volwassenen, jongeren, ...)? Zo ja, graag een overzicht van de aard van de vragen en het bereikte doelpubliek per centrum.
4. Zijn er regionale verschillen waar te nemen in aard van vragen/doelpubliek (bv. centra die hoofdzakelijk werken met jongeren)? Is daar een verklaring voor? Welke?

Antwoord

Het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk verzamelde in het verleden in beperkte mate gegevens over het aantal aanmeldingen. Deze gegevens werden verkregen bij 60 % van de centra voor autonoom welzijnswerk en de laatste cijfers dateren van 1998, in afwachting van het Gewis-project (Geïntegreerd Welzijnsinformatiesysteem). Gezien het fragmentarische karakter van deze data, werden ze niet gepubliceerd.

Het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 1998 tot uitvoering van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk bepaalt in artikel 4, 1°, e) dat, wat hun werking en organisatie betreft, de centra voor algemeen welzijnswerk aan de administratie de registratiegegevens dienen te bezorgen zoals bedoeld in artikel 2, 10° van het decreet.

Een systematische registratie van de geboden hulpen dienstverlening is immers essentieel om een zicht te krijgen op de gebruikers, hun problemen, de context waarin de problemen ontstaan en voortbestaan, de geboden hulpverlening en het effect

daarvan. Uit het oogpunt van de vergelijkende analyse is het dan ook belangrijk dat een eenvormig registratiesysteem wordt uitgewerkt. Hiertoe heeft de Vlaamse Gemeenschap het Gewisproject opgestart. In een eerste fase werd de intersectorale module ontwikkeld, waarna deze diende te worden geïmplementeerd binnen de verschillende sectoren.

Ondanks het feit dat er sinds 1996 in een budget voorzien was op de begroting voor de ontwikkeling en implementatie van de sectorale module voor de (autonome) centra voor algemeen welzijnswerk, is de ontwikkeling ervan tot nu toe uitgebleven.

Dit kan enerzijds worden verklaard door redenen van technische aard en wegens de (inhoudelijke) complexiteit van het systeem, dat onvoldoende zou aansluiten bij de eigen behoeften van de sector. Anderzijds was er, zowel bij de Vlaamse administratie als bij de partners van het algemeen welzijnswerk, ernstig voorbehoud om dezelfde software-ontwikkelaar bij het sectorale project te betrekken als bij de reeds ontwikkelde intersectorale module, gezien de problemen die zich hierbij voorgedaan hebben. Nochtans had de vorige Vlaamse regering hiertoe reeds een contract afgesloten met deze software-ontwikkelaar. Gezien de ernstige argumenten van zowel mijn administratie als de autonome centra voor algemeen welzijnswerk, vond ik het niet opportuun om deze overeenkomst zomaar voort te zetten, maar achtte ik het beter op zoek te gaan naar een alternatieve oplossing.

Ondertussen heeft het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk mij een voorstel gedaan om zelf een registratiesysteem uit te werken, waar ik gezien de huidige context ben op ingegaan. Ik heb het Steunpunt gevraagd mij op korte termijn een uitgewerkt voorstel en een uitgewerkte planning te bezorgen voor de ontwikkeling van een cliëntregistratiesysteem waarbij een beroep wordt gedaan op reeds bestaande systemen.

Als er nog in 2001 kan worden proefgedraaid, zal de effectieve registratie op 1 januari 2002 kunnen starten en moet de eerste aflevering van gegevens worden verschoven naar 1 januari 2003.

In het licht van wat voorafgaat, verkeer ik momenteel dan ook in de onmogelijkheid om de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde registratiegegevens te bezorgen.

Vraag nr. 86
van 1 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Europees gelijkheidsbeleid – Inbreng

De gelijkheid van kansen voor man en vrouw wordt een van de speerpunten van Zweden tijdens zijn voorzitterschap van de Europese Unie. Dat werd bekendgemaakt op de informele top van de Europese ministers van Sociale Zaken. Zweden wil de Europese landen overtuigen van de noodzaak om te vechten tegen de ongelijkheid tussen mannen en vrouwen in alle delen van de samenleving. Dat zal onder meer gebeuren tijdens een ontmoeting van de Europese regeringsleiders in maart in Stockholm en in juni in Göteborg.

In Zweden bestaat er een wetgeving over gelijke kansen. Die verbiedt onder meer discriminatie op het werk en verhindert dat een vrouw voor hetzelfde werk minder zou verdienen dan een man. Vrouwen spelen er overigens een belangrijke rol in de politiek. Ze hebben er de helft van de ministerposten in handen en ongeveer 33 procent van alle parlementsleden zijn vrouwen.

Wordt de minister betrokken bij de vergaderingen van de ministers van de Europese Unie en zo ja, op welke manier ?

Welke prioriteiten stelt zij dan ter voorbereiding van deze top ?

Antwoord

Totnogtoe was ik niet rechtstreeks betrokken bij de voorbereiding van de genoemde Europese Raden van 23 maart in Stockholm en 15 juni 2001 in Göteborg.

Anderzijds wordt het gelijkheidsbeleid opgenomen in de voorbereiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie. In onderlinge afspraak en overleg wordt het gelijkheidsbeleid met name mee geïntegreerd in de administratieve afstemming en opvolging van de beleidsdomeinen waarvoor de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme als woordvoerder optreedt.

Ook op het niveau van de administratie wordt een inbreng van het Vlaams gelijkheidsbeleid opgenomen en ondersteund door de cel Voorbereiding EU-voorzitterschap bij de administratie Werkgelegenheid.

Vraag nr. 87
van 1 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Adoptie – Kostprijscontrolle

Het adopteren van een kind is een zeer dure gelegenheid. De bedragen die kandidaatadoptanten moeten neertellen bij adoptiebureaus lopen op tot vele honderdduizenden franken.

1. Wordt de samenstelling van de kostprijs door de toezichhoudende instelling Kind en Gezin gecontroleerd ?

Zo ja, hoe dikwijls ?

Aan de hand van welke criteria ?

2. Vaak bestaat een deel van de kostprijs uit giften aan het land of aan het weeshuis.

Wordt door Kind en Gezin nagegaan of deze giften terecht komen bij wie ze moeten terecht komen ?

Antwoord

1. Sinds het aantreden van zes boekhoudkundige inspecteurs worden de adoptiediensten jaarlijks boekhoudkundig gecontroleerd.

Voordien werden niettemin controles uitgevoerd naar aanleiding van klachten of onduidelijkheden vastgesteld bij normale inspecties.

Volgende meest voorkomende items worden gecontroleerd :

- personeelskosten (zowel die van wie ingeschreven is in het personeelsregister als van zelfstandigen),
- vaste kosten (huur, gas, elektriciteit,...),
- functioneringskosten (kantoorbenodigdheden, post, abonnementen, boekhouding, ...),
- afschrijvingen,
- dossiergebonden kosten (reiskosten, verblijfkosten, advocaatkosten, ...), waarbij het nazicht van deze kosten gebeurt op grond van de aanwezigheid van documenten. Veel buitenlandse kosten worden cash betaald en zijn moeilijk te achterhalen.

2. Een deel van de kostprijs bestaat in een aantal herkomstlanden inderdaad uit giften. Deze giften zijn normaliter bedoeld voor projecten ter plaatse of voor het weeshuis waaruit het kindje komt. Afhankelijk van de adoptiewetten in de

betrokken landen dienen deze kosten door de adoptieouders te worden betaald.

De controle van de giften beperkt zich tot het nagaan van de uitbetaling (bank). Of deze rekeningnummers daadwerkelijk correct zijn, kan niet worden achterhaald. Kind en Gezin heeft geen bevoegdheid om (buitenlandse of privé-) rekeningnummers te laten opvragen.

Dit kan eventueel achterhaald worden door :

- ofwel ter plaatse te controleren in het herkomstland (zekerheid is er dan, maar of dit realiseerbaar is, is een andere vraag),
- ofwel een ontvangstbewijs op eer en geweten te laten ondertekenen en door te sturen vanuit het herkomstland (bewijskracht hiervan is in vraag te stellen).

Vraag nr. 89 van 1 februari 2001 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Bijzondere jeugdbijstand – Opvangcapaciteit voor meisjes

De wet van 4 mei 1999 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming heft artikel 53 van de wet op de jeugdbescherming op. Dit betekent dat vanaf 1 januari 2002 jongeren niet langer kunnen worden opgesloten in een huis van arrest, indien het onmogelijk is een instelling of initiatief te vinden om de minderjarige op te vangen.

Om de problemen inzake capaciteit op te vangen, wordt voorzien in tien extra plaatsen in Mol. Mol vangt echter alleen jongens op.

Hoe worden de meisjes opgevangen die vandaag terecht komen in de gevangenis wegens onvoldoende opvangcapaciteit in Beernem ?

Antwoord

Door het Ministerie van Justitie werden volgende cijfers meegedeeld betreffende opgesloten vrouwelijke minderjarigen in de arresthuizen gelegen in het Vlaamse gewest :

1997	1998	1999
5	7	15

Aangezien de maximale plaatsingsduur vijftien dagen bedraagt, verantwoordt dergelijke cijfers geen zins een uitbreiding van de gesloten capaciteit voor meisjes in de gemeenschapsinstelling De Zande in Beernem.

Wel zal in het opnamebeleid van de instelling voorrang worden gegeven aan de toegang voor minderjarigen die beantwoorden aan de criteria van het huidige artikel 53 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

**Vraag nr. 91
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 108

van 1 februari 2001

van de heer Chris Vandenbroeke

Blz. 1388

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

**Vraag nr. 98
van 9 februari 2001
van de heer JOS DE MEYER**

Chronisch vermoeidheidssyndroom – MIWA-verbrandingsoven

Volgens het Vlaams Platform Milieu en Gezondheid (VPMG) (p/a Drielindenstraat 24, 9100 Nieuwkerken-Waas) werd reeds vele jaren vastgesteld dat mensen in de nabijheid van vervuilingbronnen (onder meer de afvalverbrandingsoven in Sint-Niklaas) onder andere lijden aan chronische vermoeidheid. Zij beroepen zich op een studie van de heer Kenny De Meirleer, professor Fysiologie aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB).

1. Kan de minister de stelling van het Vlaams Platform Milieu en Gezondheid bevestigen dat meerdere mensen die wonen in de nabijheid van de afvalverbrandingsoven MIWA (Inter-

communale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland) in Sint-Niklaas lijden aan het chronisch vermoeidheidssyndroom, of is deze bewering onjuist ?

2. Is hun interpretatie van de studie van prof. De Meirleer van de VUB correct ?

3. Kan de minister eventueel cijfergegevens bezorgen in verband met het aantal gevallen van mensen die lijden aan het chronisch vermoeidheidssyndroom in de omgeving van de afvalverbrandingsoven MIWA in Sint-Niklaas ?

Antwoord

De administratie beschikt over onvoldoende gegevens om te beoordelen of er bij de mensen die wonen in de nabijheid van de verbrandingsoven MIWA (Sint-Niklaas) meer personen zijn die lijden aan het chronisch vermoeidheidssyndroom (CVS) dan in de rest van Vlaanderen.

De statistieken waarover wij beschikken, zijn ofwel niet recent genoeg, ofwel niet relevant.

– De minimaal klinische gegevens (van het federale departement Volksgezondheid) bevatten geen nuttige informatie m.b.t. dit syndroom. Zij zijn immers nog gecodeerd volgens de vorige ICD-9-code (uit 1981), toen CVS nog niet erkend was in de internationale gemeenschap – en er dus geen aparte code aan werd toegekend. (*ICD : International Classification of Diseases – red.*)

– De sterftecertificaten zijn sinds 1988 gecodeerd volgens de latere ICD-10-code, waarin CVS wel een aparte codering heeft. CVS is echter geen doodsoorzaak, noch een bijkomende doodsoorzaak.

– In de "Gezondheidsenquête 1997" werd gevraagd of de geïnterviewden wel eens last hadden van bepaalde vermoeidheidsklachten. Deze vijf vragen tesamen kunnen worden gebruikt als een indicatie voor de frequentie van moeheid in België. De data laten echter slechts toe de geografische spreiding te onderzoeken tot op het niveau van de provincie.

Ter illustratie vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de procentuele verdeling per geslacht, gewest en provincie van het voorkomen van moeheidsklachten als **bijlage**.

Het lijkt ons dan ook dat de interpretatie van het Vlaams Platform Milieu en Gezondheid van de studie van prof. De Meirleer vrij ruim is. Deze studie heeft immers niet specifiek betrekking op mensen die wonen rond afvalverbrandingsovens. Prof. De Meirleer stelt als hypothese : door stressfactoren – met name infecties of vervuilde stoffen zoals zware metalen en PCP's – zou het immuunsysteem worden onderdrukt en zou er een deregulatie ontstaan van de hypothalamus en de bijnierschors. Dit zorgt voor een verstoring in de hormoonhuishouding, wat zich zou uiten in CVS. (PCP : *penta-chloorfenol* – red.)

Het is ten andere jammer genoeg statistisch zeer moeilijk om over de oorzaken van ziektes bij "mensen die wonen in de omgeving van de verbrandingsoven" iets te zeggen. De betrokken groep personen waarover de VPMG getuigt, is te klein als referentiegroep. Ook in de toekomst zal het dus jammer genoeg heel moeilijk zijn iets met zekerheid te zeggen over een relatief kleine bevolkingsgroep in verband met het voorkomen van ziektes en afwijkingen. De beweringen van het Vlaams Platform Milieu en Gezondheid kunnen op subjectieve waarneming zijn gebaseerd, wetenschappelijke gegevens erover zijn mij niet bekend.

Dat betekent geenzins dat de effecten die ons bekend zijn niet onze aandacht wegdragen. Mijn collega van Milieu kijkt argwanend toe op de lozingen van verbrandingsovens. Als de uitstoot de wettelijke grenzen van de vergunningen overtreft, sluit zij de oven. Zij heeft dit al bewezen. Ook doet zij alles wat in haar macht ligt om het afvalvolume te laten afnemen, waardoor er in de toekomst minder verbranding zal zijn.

Daarnaast heb ik aangekondigd een milieuhygiënisch netwerk over Vlaanderen te zullen uitbouwen, waardoor de overheid alerter dan in het verleden kan reageren op probleemsituaties.

Via de LOGO's en de Gezondheidsinspectie zal de overheid constant kunnen inschatten hoe te reageren. (LOGO : *lokaal gezondheidsoverleg* – red.).

Daarnaast komt er een steunpunt milieu en gezondheid, waar beleidsvoorbereidend onderzoek zal gebeuren. Daar zullen alle data in verband met milieu en gezondheid worden bijgehouden, gecoördineerd en onderzocht om tot relevante beleidsdaden te kunnen komen.

Ten slotte wil ik refereren aan mijn plan om gebiedsgerichte biomonitoring op te zetten. Een taskforce van de administraties Gezondheid en Milieu

en experts zullen deze biomonitoring vorm geven en begeleiden. Na een aantal jaren zullen we zo beschikken over relevante gegevens. Voor het eerst ten andere.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

**Vraag nr. 103
van 9 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Welzijnsvoorzieningen – ICT-steun

De informatie- en communicatietechnologie (ICT) neemt een enorme vlucht. Welzijnsvoorzieningen hebben niet altijd de knowhow en de expertise in huis om informaticaprojecten op te zetten. De nood aan ondersteuning hiervoor wordt er geregeld aangekaart.

In hun personeelsformatie is met deze kwalificatie geen rekening gehouden. Zo is de basisinvestering en de knowhow m.b.t. informaticatechnologie in alle voorzieningen in de welzijns- en gezondheidssector erg verschillend geëvolueerd. In tegenstelling tot bij grote bedrijven, worden deze investeringen, van de normale (dus niet al te hoge) werkingskosten betaald, dus zonder bijkomende subsidies en zonder fiscaal aftrekbaar te zijn.

De top van Lissabon concludeerde dat er in Europa moet worden gewerkt aan een informatiemaatschappij voor iedereen. Dit impliceert dat ook in de welzijns- en gezondheidssector de voorzieningen, maar ook de klanten hiervoor de nodige stimuli en de nodige kansen moeten krijgen. Vermits deze sectoren zich vooral richten tot mensen met (tijdelijke) beperkingen/problemen, moeten we voor deze groep bijzonder oog hebben. Zo formuleerde Lissabon aanbevelingen over een goedkope Internettoegang, deelname van gehandicapten aan deze ontwikkelingen (tegen eind 2001), websites van voorzieningen in de gezondheidszorg, Internettoegang voor iedereen tot centraal opgeslagen patiëntengegevens (tegen eind 2003) en een overheid en diensten die on line bereikbaar zijn voor alle individuele burgers.

In de welzijns- en gezondheidssector is dus nog een hele weg af te leggen : slechts weinig voorzieningen zijn on line te raadplegen. Daarenboven worden nu de euro-aanpassingen voorbereid bij de administratie en het bedrijfsleven : voor de welzijns- en gezondheidssector zijn dit bijkomende lasten,

waarvoor elk afzonderlijk een oplossing moet vinden.

De Vlaamse overheid zou hierin op verschillende manieren een actievere rol kunnen spelen.

Zo is er in de personeelsformatie van de welzijns- en gezondheidssector geen rekening gehouden met de gekwalificeerden op gebied van informatica. Zo sluit de Vlaamse overheid geregeld contracten af met software-ontwikkelaars, bijvoorbeeld in het kader van de automatisering van het onderwijs of het ambtenarenkorps : waarom worden initiatieven uit de welzijns- en gezondheidssector daar niet bij betrokken ? Zeker voor die voorzieningen welke met kinderen en jongeren werken, zou dit de onderwijskansen van deze groep vergroten en bovendien inspelen op de vraag van Lissabon om prioritair naar jongeren toe te werken. Tegen eind 2003 moeten immers alle schoolverlaters met een computer kunnen omgaan.

Een andere mogelijkheid is dat de overheid standaardkaders bepaalt waaraan software in de sector de volgende jaren zal moeten voldoen, en stimuleert aan of projecten ondersteunt van voorzieningen die zelf software ontwikkelen en in de sector ter beschikking stellen.

Op mijn vroegere schriftelijke vraag terzake antwoordde de minister dat kon worden onderzocht of er bij de subsidiëring van de welzijns- en gezondheidssector geen middelen konden worden uitgetrokken voor informaticaondersteuning (*vraag nr. 88 van 27 januari 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 1028 – red.*).

Heeft de minister dus reeds onderzocht hoe zij, rekening houdende met de afspraken van de top van Lissabon, de ontwikkelingen van de informatica en nieuwe technologieën in en voor de welzijns- en gezondheidssector kan ondersteunen ?

Antwoord

Om een antwoord te bieden op de stijgende noden op het gebied van informatie- en communicatie-technologie werden er binnen de beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid tot hiertoe een aantal inspanningen geleverd, waarvan hieronder een overzicht is opgenomen. In het overzicht worden ook een aantal op stapel staande projecten vermeld.

Er zal worden opgevolgd wat de noden van de sectoren zijn, zodat hierop verder kan worden inge-

speeld. Dit gebeurt in nauw overleg met de sectoren en de voorzieningen.

1. Gezondheidssector

1.1 Ziekenfondsen

Sinds juni 2000 is de IZAG-toepassing operationeel. IZAG staat voor Informatie-uitwisseling tussen Ziekenhuizen en de Administratie Gezondheidszorg. Voor het eerst worden ziekenhuizen via een Access-toepassing bevraagd. In een volgende fase wordt het voor de ziekenhuizen mogelijk om de bevraging via Internet uit te voeren. De Access-toepassing wordt ter beschikking gesteld door de Vlaamse Gemeenschap. Er loopt ook tot juni 2001 een ondersteuningsproject.

1.2 CGG

Het huidige cliëntenregistratiesysteem binnen de CGG is verouderd en heeft de overgang naar het nieuwe millennium niet goed doorstaan (*CGG : centrum voor geestelijke gezondheidszorg – red.*). Het wordt vervangen door een programma dat beantwoordt aan de behoeften van de CGG en aan de noden van de overheid. Het wordt een operationeel systeem, dat automatisch registratie-informatie genereert. Hiertoe werd met SBS een overeenkomst afgesloten voor het uitwerken van een functionele analyse. Het programma zal ter beschikking worden gesteld van de centra.

De financiering van de CGG's gebeurt voor de totaliteit van hun opdrachten op basis van een enveloppe. In deze enveloppe is ook een component informatie en informatica opgenomen. Vóór het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheid in werking trad, ontvingen de centra een subsidie voor het op elektronische wijze doorsturen van data naar de administratie. Deze kredieten zijn in hun totaliteit opgenomen in de huidige enveloppes van de CGG's.

1.3 LOGO's

Door het VIG werd tussen juni 1999 en maart 2000, in opdracht van de Vlaamse overheid, het Virgil-registratiesysteem uitgewerkt (*VIG : Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie – red.*). Virgil is een acroniem voor Vlaams Inventarisatie- en Registratiesysteem voor Gezondheidsbevorderende Interventies van LOGO's (*LOGO : lokaal gezondheidsoverleg – red.*). Het is een systeem voor gegevensinvoer in Access-formaat dat de LOGO's in staat stelt om de acties die door de LOGO-partners werden ondernomen uit het oogpunt van ge-

zondheidsdoelstellingen, op een systematische en onderbouwde wijze te registreren. Voor de LOGO's biedt het Virgil-systeem een belangrijke steun bij het uitvoeren van hun opdracht. Het Virgil-programma wordt gratis ter beschikking gesteld van de LOGO's.

1.4 CLB's

Met betrekking tot de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) is een besluit in voorbereiding waarin een aantal te registreren gegevens zullen worden omschreven. Tegelijk is het NICO-project opgestart vanuit het departement Onderwijs. Hiervoor is 100 miljoen uitgetrokken. Het is een éénmalig netoverschrijdend ICT-project, waarbij zowel software als hardware kan worden aangekocht mits aan een aantal voorwaarden is voldaan. Dit moet er onder meer toe leiden dat het eerder vermelde "registratiebesluit" kan worden uitgevoerd.

In afwachting gebruiken de meeste CLB's nog het programma dat door de administratie Gezondheid werd ter beschikking gesteld aan de voormalige centra voor medisch schooltoezicht, die nu samen met de PMS-centra zijn gefusioneerd tot CLB's (*PMS : psycho-medisch-sociaal centrum – red.*). Deze centra ontvingen ook een jaarlijkse subsidie van 50.000 frank voor het aanleveren van registratiegegevens. Deze middelen zijn in hun globaliteit overgedragen naar de werkingmiddelen van de CLB's (departement Onderwijs).

Hoewel er op het vlak van informatisering zeker nog belangrijke inspanningen moeten worden geleverd, heeft de Vlaamse overheid oog voor het probleem. Het stimuleren van de informatisering gebeurt door :

- programma's ter beschikking te stellen,
- in de enveloppefinanciering rekening te houden met kosten van informatica,
- in de regelgeving de opdracht in te schrijven om de overheid indicatoren te bezorgen (output) die vanuit operationele systemen worden gegenereerd.

Het is in deze optiek de verantwoordelijkheid van de inrichtende machten om personeel aan te werven dat de kwalificaties heeft om deze opdrachten uit te voeren. Het inschrijven van bijkomende verplichtingen op het vlak van kwalificaties verzwakt de regelgeving onnodig en beperkt de autonomie van de voorzieningen.

2. Welzijnssector

2.1 Datacommunicatie rusthuizen

Dit project heeft tot doel de ontwikkeling van een programma voor geïnformateerde bevraging van een aantal gegevens door het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur bij de rusthuizen en de rust- en verzorgingstehuizen van de Vlaamse Gemeenschap. Concreet gaat het over :

- architectonische gegevens
- zorgvormen aangeboden door de initiatiefnemer
- samenwerkingsakkoorden
- organisatorische gegevens
- beheersgegevens
- profileringsintenties
- individuele personeelsgegevens
- individuele bewonersgegevens
- jaarrekening.

Deze gegevens vormen de basis voor het vervullen van de operationele taken (erkennen, subsidiëren en inspecteren) door de functionele afdelingen van de administratie. Dit betekent dat eenzelfde gegeven niet meer door verschillende afdelingen afzonderlijk wordt opgevraagd, maar slechts één keer aan de administratie moet worden doorgegeven, die dan zelf instaat voor de verspreiding naar de bevoegde afdelingen. Dit is een eerste stap in de richting van het éénloketsysteem.

Anderzijds zullen de gegevens ook worden verwerkt tot managementsinformatie en zullen ze in geaggregeerde vorm via Internet ter beschikking worden gesteld van de sector. De sector kan deze informatie gebruiken om het eigen beleid te bepalen, zichzelf te positioneren binnen de sector, enzovoort. Dit project is nog in volle ontwikkeling. De algemene ingebruikname bij de voorzieningen is gepland voor 1 januari 2002.

2.2 Elektronisch dossier bijzondere jeugdbijstand

Voor de comités bijzondere jeugdzorg, de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbank en de bemiddelingscommissie werd een project "elektronisch dossier" opgestart.

Dit project heeft tot doel een elektronisch formuliersysteem uit te bouwen om gegevens inzake de minderjarigenopvolging op een efficiëntere manier te verzamelen, op te slaan en te verwerken tot zowel operationele informatie als managementinformatie.

2.3 Preventiedatabank bijzondere jeugdbijstand

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Zuid-Nederlandse provincies en de Vlaamse provincies werken sinds een aantal jaren samen op meerdere terreinen. Een daarvan is het werkterrein bijzondere jeugdbijstand/jeugdhulpverlening. De samenwerking op dit vlak is op 12 mei 1999 nog eens schriftelijke bekrachtigd via ondertekening van het "Jeugdzorgtraktaat van Antwerpen" door de betrokken overheden.

Doelstelling van het project is het via Internet toegankelijk maken van de onderstaande producten van de Stuurgroep Bijzondere Jeugdbijstand/Jeugdhulpverlening – Vlaanderen/Zuid-Nederland voor overheden, maatschappelijke organisaties en het brede publiek :

- databank preventie jeugd ;
- nieuwsbrief ;
- andere documenten van de drie werkgroepen (preventie jeugd, voorzieningen en inspectie) ;
- sociale kaart.

2.4 OCMW-registratie

Er werd een werkgroep opgericht om de huidige OCMW-cliëntenregistratie aan te passen. Onderzoek van de mogelijkheid om zoveel mogelijk gegevens uit de reeds door de OCMW's gebruikte dossieropvolgingsystemen te gebruiken, is bezig. Dit om te vermijden dat registratie een extra belasting wordt voor de voorzieningen.

Tegelijkertijd wordt door het Informatiesteunpunt van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn gewerkt aan de ontsluiting van de oude cliëntenregistratiegegevens van 1995 en 1998, om de sector te tonen wat de mogelijkheden zijn qua interactieve managementsrapportage via Internet.

2.5 Kind en Gezin

Kind en Gezin werkt nauw samen met vele welzijnsvoorzieningen, vooral met opvangvoorzienin-

gen, voorzieningen in de preventieve zorg (consultatiebureaus voor het jonge kind) en andere.

Kind en Gezin heeft momenteel geen formele akkoorden met informaticaleveranciers om deze voorzieningen ook dezelfde voorwaarden, know-how en expertise te laten genieten waartegen Kind en Gezin zelf met deze informaticaleveranciers samenwerkt. Niettemin wenst Kind en Gezin verder zijn expertise aan te bieden aan voorzieningen die hierom zouden vragen, maar totnogtoe werden geen vragen in deze zin geformuleerd.

M.b.t. informaticatoepassingen en Internetondersteunende diensten heeft Kind en Gezin in een aantal toepassingen voorzien waarvan de samenwerkende welzijnsvoorzieningen zonder kosten gebruik kunnen maken om hun interne werking verder te optimaliseren.

In 1998 werd de toepassing Ikaros, die de opvolging van kinddossiers en consulten op de consultatiebureaus ondersteunt, in heel Vlaanderen ter beschikking gesteld. Sinds dan worden de afspraken en dossieropvolging tijdens deze consulten op alle Vlaamse consultatiebureaus voor het jonge kind gebruikt.

In de eerste helft van 2002 zullen alle opvangvoorzieningen (kinderdagverblijven, diensten voor opvanggezinnen, particuliere opvanginstellingen en gezinnen, ...) gebruik kunnen maken van een online dienstverlening op het vlak van kinderopvang. Elke opvangvoorziening kan via de website van Kind en Gezin haar aanbod kenbaar maken, en aldus sneller en gemakkelijker in contact komen met de ouders die op zoek zijn naar kinderopvang.

Sinds januari 2001 loopt er tevens een proefproject dat enkele kinderdagverblijven via Internet toegang heeft tot de VACC-bank, de vaccinatiedatabank van het jonge kind, die alle aan het jonge kind toegediende vaccinaties bevat. Op deze wijze worden de medische consulten in kinderdagverblijven ondersteund door steeds een accuraat zicht te geven op de vaccinatiestatus van het jonge kind. Na deze proefperiode ligt het in de bedoeling om deze vaccinatiedatabank verder te ontsluiten naar alle kinderdagverblijven.

Naar aanleiding van de invoering van een boekhoudplan in de opvangvoorzieningen van Kind en Gezin, werd ter ondersteuning hiervan een bedrag toegekend. Hiervan konden de voorzieningen vrij gebruikmaken voor het aankopen van hard- of software, of voor het volgen van een opleiding om ermee te kunnen omgaan. Daarnaast heeft Kind en

Gezin van een aantal boekhoudprogramma's een analyse laten maken, teneinde aan de voorzieningen een gemotiveerd advies te kunnen geven over de bruikbaarheid ervan binnen de kinderopvang.

De ontwikkeling van een nieuw subsidiëringsprogramma voor de kinderopvang wordt zo gestuurd dat straks ook de opvangvoorzieningen via Internet hun dossier zowel administratief als naar subsidiëring kunnen afhandelen en opvolgen.

2.6. Vlaams Fonds

2.6.1. Informaticaondersteuning vanuit het Vlaams Fonds, ten behoeve van de voorzieningen

Omdat de welzijnsvoorzieningen niet altijd de knowhow en expertise in huis hebben om informaticaprojecten op te zetten, heeft het Vlaams Fonds in het verleden en op vandaag bij de informatisering van de administratie de volgende initiatieven ontplooid.

Gratis lokale applicaties

Aan de voorzieningen die dat wensten, werden gratis lokale applicaties ter beschikking gesteld voor de personeelsregistratie, de bewonersadministratie en het opsturen van een dagprijsdossier.

Gratis opleidingen

- Bij de aanvang van de informatisering heeft het Vlaams Fonds voltijds een informaticus aangesteld die ter plaatse, in de voorzieningen, de installatie van deze lokale applicaties uitvoerde en de personeelsleden instrueerde in het gebruik van de pc, het Internet en de lokale applicaties.
- Alle voorzieningen zijn op georganiseerde wijze uitgenodigd geweest bij het Vlaams Fonds, teneinde de personeelsleden daar op te leiden in het gebruik van de lokale applicaties. Die voorzieningen welke daarna nog problemen ondervonden, werden voor een herhalings sessie uitgenodigd.
- De personeelsleden van voorzieningen die moeite hadden met het gebruik van pc en Internet zijn naar het Vlaams Fonds uitgenodigd geweest voor een praktijkgerichte pc-opleiding, verzorgd door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, op kosten van het Vlaams Fonds.

Gratis informaticaondersteuning via de helpdesk van het Vlaams Fonds

Voorzieningen die problemen ondervinden bij het gebruik van de pc, het Internet en/of de lokale applicaties kunnen steeds terecht bij één van de helpdesks van het Vlaams Fonds.

(Gratis) Internettoegang

Toen het zich aansluiten op het Internet een relatief dure aangelegenheid was, heeft het Vlaams fonds gedurende enkele jaren de aansluitingskosten die de voorzieningen maakten ten laste genomen.

Pas toen Internettoegang gemeengoed geworden was, werd deze maatregel afgeschaft. Op die manier kregen de voorzieningen de vrijheid om te beslissen bij welke Internetprovider ze zich wensten aan te sluiten, gratis of tegen een tarief naar eigen keuze.

Streven naar minimale kosten bij de euro-aanpassingen

Teneinde de informaticakosten voor de voorzieningen als gevolg van de invoering van de euro zo laag mogelijk te houden, wordt de implementatie uitgevoerd in overleg met de sector (koepelorganisaties, voorzieningen, informatiseringspartners en sociale administraties). Indien mogelijk, worden de regels gedefinieerd uit het oogpunt van minimale implementatiekosten.

Creëren van win-winsituaties, ook voor de voorzieningen

Wanneer nieuwe systemen en applicaties worden ontwikkeld, wordt met proefgroepen van voorzieningen gewerkt. Als eindgebruiker van de informaticasystemen sturen zij mee de informatisering. Een informatisering die past in de decretale opdrachten van het Vlaams Fonds, maar waarbij ook werkbesparing en meerwaardes worden gerealiseerd voor de voorzieningen. De elektronische anciënniteitsberekening, het elektronische dagprijsdossier en het uitwerken van de rapportering zijn daar recente voorbeelden van.

Ook in de toekomst zullen de voorzieningen in de informatiemaatschappij met dergelijke maatregelen, zoals hierboven beschreven, worden ondersteund.

2.6.2. Meer middelen door het VIA

Het VIA voorziet in 500 miljoen frank aan managementondersteuning (*VIA : Vlaams Intersectoraal Akkoord – red.*). Een zeker bedrag hiervan kan worden besteed aan de uitbouw van de informaticaondersteuning in de voorzieningen. De sociale partners dienen zich nog uit te spreken over deze besteding.

2.6.3. e-Government

De nieuwe webtechnologieën maken het mogelijk dat informaticasystemen veel toegankelijker worden dan vroeger, en dat via een standaard webbrowser. In het licht hiervan heeft het Vlaams Fonds reeds de volgende initiatieven genomen :

e-Governmentprojecten

Deelname aan het e-governmentgebeuren, waarvoor de overheid extra middelen uittrekt.

Website Vlaams Fonds

Begin 2001 werd bij het Vlaams Fonds een redactieraad ingesteld die zal waken over de kwaliteit en de toegankelijkheid van de website van het Vlaams Fonds voor de voorzieningen, maar ook voor de personen met een handicap.

Internettoegang tot elektronisch dossier

Door de informaticadienst van het Vlaams Fonds wordt momenteel een nieuwe architectuur ontwikkeld die zal toelaten dat niet alleen de klanten van het Vlaams Fonds (welzijnsvoorzieningen, beschutte werkplaatsen, multidisciplinaire teams, ...), maar ook de gebruikers (de personen met een handicap) of hun wettelijke vertegenwoordiger via webapplicaties op een beveiligde wijze toegang krijgen tot hun elektronisch(e) dossier(s), met respect voor de privacy.

Koppeling met de Kruispuntbank voor Sociale Zekerheid

Informaticatechnisch zijn de nodige testen achter de rug en ligt de communicatielijns klaar. Bedoeling is een aantal gegevens die het Vlaams Fonds nodig heeft, langs daar te betrekken, wat zou kunnen resulteren in administratieve werkbesparing en tijdswinst voor de voorzieningen. Evenwel moeten wij nog wachten op ondertekening van het koninklijk besluit dienaangaande.

2.6.4. Informaticaprojecten in de educatieve sfeer

Om een toelichting te krijgen inzake de inspanningen die worden geleverd in en door het onderwijs, verwijs ik naar de bevoegde minister. Wel kan ik stellen dat er in de dagprijs een bedrag is opgenomen waarmee in de gehandicaptenzorg specifieke software kan worden aangekocht door de voorzieningen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 72
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Een overzicht van het onderwijskundig onderzoek, en dit sinds 1994, werd opgenomen onder Bijlage 1-9 van de Beleidsbrief Onderwijs – Beleidsprioriteiten 2000-2001 van 6 december 2000 (*Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6-H*).

Onvermeld blijven evenwel de bedragen die voor deze beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten werden uitgetrokken.

Graag ontving ik dan ook een overzicht van de kredieten die aan ieder van de vijftien, respectievelijk tien onderzoeksprojecten werden toegewezen.

N.B. Een vraag naar een overzicht van de beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten werd gesteld aan alle overige ministers.

Gecoördineerd antwoord

**Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken, Mobiliteit
en Energie**

Departement LIN – Administratie Wegen en Verkeer

Hieronder wordt een overzicht gegeven van de toegewezen beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten binnen mijn bevoegdheidsdomein sinds de aanvang van de legislatuur.

1. Inventarisatie verkeersslachtoffers onder de fauna

- Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van de Vogels
Afgesloten op : december 2000 – looptijd 06/2001
Som : 1.200.000 fr.
2. Technische en inhoudelijke ondersteuning bij ontsnipperingsmaatregelen

UIA prof. dr. Van Steenberghe
Afgesloten op : december 2000 – looptijd 06/2001
Som : 990.000 fr.
3. Verkenning van de beleidsmogelijkheden om de impact van mobiliteit op de natuur te minimaliseren

UIA prof. dr. Van Steenberghe
Afgesloten op : december 2000 – looptijd 06/2001
Som : 990.000 fr.
4. Verkeersbeheerssystemen in Vlaanderen : verkeerskundige en organisatorische specificatie

Tritel
Afgesloten : 1998
Som : 7.114.800 fr.
5. Onderzoek naar de faunistische waarde van de autosnelwegberm in Waasmunster

Departement Entomologie Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
Looptijd 04/2001
Som : 198.000 fr.
6. E19 Antwerpen opstellen van ontsnipperingsvoorstellen

Technum NV Econnection CVBA
Afgesloten : september 1999 – looptijd 11/2000
Som : 3.016.772 fr.
7. E34/313 Antwerpen opstellen van ontsnipperingsvoorstellen

Technum NV Econnection CVBA
Afgesloten : september 1999 – looptijd 02/2001
Som : 3.702.600 fr.
8. Voorraadbeheer en -locatie van zout voor de winterdienst

KU Leuven – Centrum voor Industrieel Beheer
Afgesloten : januari 2000 – looptijd 08/2000
- Som : 1.500 euro
9. Evaluaties en verfijning van een (R, S) voorraadmodel voor het beheer van zoutvoorraden voor de winterdienst

KU Leuven – Centrum voor Industrieel Beheer
Looptijd 08/2001
Som : 1.500 euro
10. Begeleiding administratie Wegen en Verkeer bij de implementatie van de wegencategorisatie en het opstellen van richtlijnen

Tritel
Afgesloten : december 1997 – looptijd eind 1999
Som : 3.895.607 fr.
- De Lijn*
- Het afgelopen jaar zijn rechtstreeks uit het oogpunt van De Lijn geen projecten voor onderzoek en ontwikkeling – "beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek" – door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie aan universiteiten en/of hogescholen toegewezen.
- Onrechtstreeks, met name als lid van de Ambtelijke Stuurgroep Mobiliteitsoverleg Vlaanderen, is De Lijn betrokken bij het onderzoeksproject "Ontwerp beleidsplan duurzame gemeenschap – departement LIN" door een consortium van KU Leuven Research & Development, TNO, Ufsia, Langzaam Verkeer en KRI.
- NV Zeekanaal*
- Inzake beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek binnen het luik "onderzoek en ontwikkeling" kan ik meedelen dat de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen geen wetenschappelijke onderzoeken heeft toegekend aan universiteiten en/of hogescholen sinds de aanvang van de huidige legislatuur.
- Dienst voor de Scheepvaart*
- Door de Dienst voor de Scheepvaart werden geen beleidsgerichte onderzoeksprojecten uitbesteed sinds 1999.
- Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen*
- De Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen heeft ook geen kennis van dergelijke beleids- en praktijkgerichte onderzoeken.

N.v.d.r. KRI : Kunststoffen- en Rubberinstituut

LIN : Leefmilieu en Infrastructuur

UIA : Universitaire Instelling Antwerpen

KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven

R, S : Risk, Safety

TNO : Nederlandse Organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek

Ufsia : Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten gefinancierd sedert 1999 en gegroepeerd per beleidsdomein.

Beleidsdomein : Gelijkekansenbeleid

Projectnummer : PB099A/19/110

Titel van het project : Media-emancipatie-effectrapportage (MEER). Ontwikkeling van een gender-assessmentinstrument voor audiovisuele mediaproducten

Promotoren : Magda Michielsens (UIA), Marysa Demoor (UG), Frieda Saeys (UG)

Looptijd : 01/10/00 – 30/09/02

Totaal toegekend budget : 9.461.235 fr.

Beleidsdomein : Gezondheidsbeleid

Projectnummer : PB099A/21/51

Titel van het project : Methodologie ter inschatting van PM 2.5 en gassen in relatie tot de ontwikkeling van astma en allergie bij jonge volwassenen

Promotoren : René Van Grieken (UIA), Joost Weyler (UIA)

Looptijd : 01/01/01 – 31/12/03

Totaal toegekend budget : 12.248.834 fr.

Beleidsdomein : Welzijn

Projectnummer : PB099A/48-50/75

Titel van het project : De effectiviteit van een (ecologische) interventie voor jonge kinderen en hun ouders als preventie ten aanzien van antisociaal gedrag

Promotoren : Caroline Braet (UG), Leni Verhofstadt-Denève (UG)

Looptijd : 01/11/00 – 31/10/03

Totaal toegekend budget : 14.478.527 fr.

Projectnummer : PB099A/48/106

Titel van het project : Visieontwikkeling voor een beleid van gezins- en opvoedingsondersteuning in Vlaanderen

Promotoren : Lieve Vandemeulebroucke (KU Leuven), Agnes Demunter (KU Leuven), Walter Hellinckx (KU Leuven), Bea Maes (KU Leuven), Pos Gesquière (KU Leuven), Hilde Colpin (KU Leuven)

Looptijd : 01/11/00 – 31/10/02

Totaal toegekend budget : 14.435.671 fr.

N.v.d.r.

UG : Universiteit Gent

PM : Particulate Matter = zwevende deeltjes

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

Voor de bevoegdheden van de minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ont-

wikkelingssamenwerking wordt zoveel mogelijk nuttig gebruikgemaakt van het Programma Beleidsgericht Onderzoek van het departement Onderwijs. Hieronder worden enkel de specifieke bijkomende onderzoeken vermeld.

Bevoegdheidsdomein Cultuur en Jeugd

a) Met middelen opgenomen op basisallocatie 12.24 "Enquêtes en studies" van programma 45.50 "Algemeen cultuurbeleid" van de begroting Cultuur 1999

1. Beleidsopties voor het sociaal cultureel werk in Vlaanderen

Promotor : prof. R. Oosterlinck – Sociale Hogeschool KVMW – Gent
Looptijd : 11.06.1999 – 30.01.2001
Toegewezen middelen : 3.190.000 fr.

2. Vergelijkend sociologisch onderzoek naar de zingeving van de bestedingen van de Vlaamse Gemeenschap in de cultuursector en in de culturele componenten van de andere beleidsdomeinen van de bevoegde minister

Promotor : prof. dr. R. Laermans (KU Leuven)
Looptijd : 01.01.2000 – 31.12.2000
Toegewezen middelen : 2.200.000 fr.

3. Alternatieve tewerkstellingsvormen in de culturele sector – sector volksontwikkeling

Promotor : prof. dr. J. Pacolet (HIVA – KU Leuven)
Looptijd : 01.01.2000 – 30.06.2000
Toegewezen middelen : 700.000 fr.

b) Met middelen opgenomen op basisallocatie 12.24 "Enquêtes en studies" van programma 45.50 "Algemeen Cultuurbeleid" van de begroting Cultuur 2000

1. Aanvangsdossier Groot Europees Theater in Brussel

Promotor : Struye Producties
Looptijd : 01.01.2000 – 15.04.2000
Toegewezen middelen : 302.500 fr.

2. Literaire en muziekarchieven in Vlaanderen

Promotor : Edward Vanhoutte
Looptijd : 18.04.2000 – 31.07.2000
Toegewezen middelen : 750.000 fr.

3. Infrastructuur van muziekclubs

Promotor : prof. dr. Gust De Meyer (KU Leuven)
Looptijd : 16.10.2000 – 31.01.2001
Toegewezen middelen : 500.000 fr.

4. Onderzoek naar de effecten van het sociaal-cultureel beleid voor allochtonen

Promotor : prof. dr. H. Pinxten (Universiteit Gent)
 Looptijd : 01.12.2000 – 31.10.2001
 Toegewezen middelen : 980.000 fr.

5. Ontwikkelen van standaarden voor lokaal cultuurbeleid

Promotor : prof. dr. Jan Colpaert
 Looptijd : 01.12.2000 – 31.07.2001
 Toegewezen middelen : 1.000.000 fr.

6. Gemeenschappelijk onderzoek naar de mogelijkheden van een fuivenbeleid

Promotor : prof. dr. Lode Walgraeve (KU Leuven)
 Looptijd : 01.12.2000 – 28.02.2002
 Toegewezen middelen : 2.500.000 fr.

7. Ontwikkeling van modellen en instrumentarium voor lokaal cultuurbeleid

Promotor : mevrouw Miek De Kepper (VVSG)
 Looptijd : 01.12.2000 – 31.10.2001
 Toegewezen middelen : 3.500.000 fr.

8. Functieclassificatie in de podiumkunstensector

Promotor : Liesbeth Dejonghe (Sociaal Fonds voor de Podiumkunsten)
 Looptijd : 01.12.2000 – 30.06.2001
 Toegewezen middelen : 1.000.000 fr.

9. Kwantitatief en kwalitatief onderzoek naar het actuele lokaal historisch volks- en heemkundig landschap in Vlaanderen

Promotor : dr. Marc Jacobs (Vlaams Centrum voor Volkscultuur)
 Looptijd : 01.12.2000 – 30.09.2002
 Toegewezen middelen : 9.400.000 fr.

Bevoegdheidsdomein Brussel en Vlaamse Rand

Tijdens deze legislatuur werden nog geen onderzoeken uitbesteed.

Bevoegdheidsdomein Ontwikkelingssamenwerking

Inventarisatie van actoren en initiatieven in Vlaanderen op gebied van sensibilisering en ontwikkelingseducatie

Promotor : BVBA Atoom (Bertem)

Looptijd : 7.8.2000 – 7.11.2000

Toegewezen middelen : 1.479.225 fr.

De inventaris geeft een kwalitatief overzicht van het Vlaamse landschap op bovenvermelde gebie-

den. Dit overzicht moet een eerste aanzet vormen om te komen tot beleidsvoorstellen met betrekking tot een kader voor het Vlaams beleid voor ontwikkelingseducatie en sensibilisering.

N.v.d.r.

KVMV : Katholiek Vormingscentrum voor Maatschappelijk Werk

HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid

VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de beleids- en praktijkgerichte onderwijskundige onderzoeksprojecten, met vermelding van de kredieten die hiervoor werden uitgetrokken.

Proj. nr.	Titel project	Toegekend bedrag (in fr.)
89.10 (6)	De studieloopbaan van Vlaamse jongeren. Het secundair-onderwijssysteem doorgelicht op basis van longitudinaal onderzoek	9.947.746
89.10 (7)	De studieloopbaan van Vlaamse jongeren. Het secundair-onderwijssysteem doorgelicht op basis van longitudinaal onderzoek	10.102.944
89.10 (8)	De studieloopbaan van Vlaamse jongeren. Het secundair-onderwijssysteem doorgelicht op basis van longitudinaal onderzoek	10.911.230
89.10 (9)	De studieloopbaan van Vlaamse jongeren. Het secundair-onderwijssysteem doorgelicht op basis van longitudinaal onderzoek	16.635.850
94.08	Ontwikkeling van een praktijkmodel voor de integratie op klas- en schoolniveau van de werkvelden van het onderwijsvoorrangsbeleid. Een actie-onderzoek in het licht van de optimalisering van de opvang en begeleiding van migrantenkinderen	6.864.000
96.06	De educatieve vraag bij Vlaamse volwassenen. Omvang, aard, determinanten en dynamiek van de educatieve vraag als uitdaging voor de overheid	8.470.175
96.08	Onderzoek naar het gebruik van het leerlingvolgsysteem voor jonge kinderen in Vlaanderen	9.229.000
96.13	Effecten van schoolautonomie op het pedagogisch project. Een pedagogisch en juridisch onderzoek met beleidsperspectieven voor een verdere evolutie naar een meer optimale schoolautonomie	6.913.500
97.03	Het Vlaams onderwijsonderzoek verkend	5.695.096
97.06	Leerlingvolgsysteem taal	10.919.901
97.07	Studiekosten in het basisonderwijs	7.412.900
97.08	Specifieke expertiseopbouw in het volwassenenonderwijs	2.354.000
97.10	Evaluatie van bestuurs- en medezeggenschapsorganen in het HOBU	10.364.860
98.01	Leerlingenparticipatie in het secundair onderwijs tussen theorie en praktijk. Een internationaal vergelijkend onderzoek naar modellen voor leerlingenparticipatie, met een evaluatie van de toepasbaarheid in Vlaanderen	7.638.690
98.02	Nascholing in basisonderwijs en secundair onderwijs : follow-up onderzoek en ontwikkelen instrument secundair onderwijs	3.361.985
98.03	Scholen vergeleken op hun kwaliteit. Een internationaal vergelijkende studie over hoe scholen hun functioneren openbaar (kunnen/moeten) verantwoorden	3.869.382
98.04	Geweld op school. Onveiligheid en onveiligheidsgevoelens	7.612.770
98.05	Studiekosten in het secundair onderwijs	8.243.400
98.06	Het welbevinden in de schoolsituatie bij leerlingen secundair onderwijs : de ontwikkeling van een bevraginginstrument	9.280.700

Proj. nr.	Titel project	Toegekend bedrag (in fr.)
98.07	Welbevinden, betrokkenheid en tevredenheid van kleuters en leerlingen in het basisonderwijs. Een draaiboek voor systematische observatie en bevraging	5.043.500
98.08	Onderzoek naar de meerwaarde en de implementatiemogelijkheden van meer zelfstandig leren door leerlingen in het hoger secundair onderwijs in Vlaanderen	12.083.310
98.09	De overgang van het gewoon naar het buitengewoon basisonderwijs. Analyse van de verwijzingspraktijk in PMS-centra	10.391.150
98.10	Ontwikkelen van een instrument voor de opvolging van de ongekwalificeerde uitstroom	6.052.431
98.11	Drop-out in het eerste jaar hoger onderwijs : oorzaken, motieven en toekomstperspectieven bij het stopzetten van de studies. Uitbouw van een voorspellingsmodel, van een preventie- en remediëringsplan	15.292.300
98.12	Optimalisering van de overheidscommunicatie over het onderwijsbeleid met het onderwijsveld	10.829.995
99.01	Het geslacht der leerkrachten. Een onderzoek naar de impact van de seksesamenstelling van het leerkrachtenkorps en van de sekse van de directie op de cognitieve prestaties, affectieve vaardigheden en waarden van de leerlingen	4.925.661
99.02	Tien jaar basiseducatie in Vlaanderen. Evaluatieonderzoek naar de realisatie van beleidsdoelstellingen, het bereik van doelgroepen, de effectiviteit van het educatieve aanbod en de doelmatigheid van de bestuurlijke organisatie met het oog op de optimalisering van de regelgeving	7.207.200
99.03	Schaalvergroting in basisscholen. Evaluatie van de effecten op de onderwijskwaliteit	7.285.520
99.04	Diagnosticerend en remediërend vermogen van scholen in de eerste graad van het secundair onderwijs vanuit het standpunt van ouders met kinderen met leer- en/of gedragsproblemen	9.779.688
99.05	Onderzoek naar het verschil in schools presteren tussen jongens en meisjes in Vlaanderen	7.243.924
99.06	Peilingsonderzoek informatieverwerving- en verwerking in de eerste graad secundair onderwijs	9.457.800
99.07	Nieuwe gezinsvormen en onderwijsparticipatie in Vlaanderen	7.559.985
99.08	Differentiële waardering en verloning van leerkrachten als personeelswetenschappelijk vraagstuk	4.595.800
99.09	Gemeentelijke financiering en ondersteuning van het deeltijds kunstonderwijs in Vlaanderen : een vergelijkende en beleidsgerichte studie	4.034.800

Proj. nr.	Titel project	Toegekend bedrag (in fr.)
99.10	Knelpunten van de huidige typologie van het buitengewoon onderwijs in Vlaanderen in het licht van de internationale discussie over categoriaal versus non-categoriaal onderwijs aan kinderen met specifieke onderwijsbehoeften	5.556.100
99.11	Evaluerend vermogen van scholen en de ontwikkeling van alternatieve evaluatievormen	8.979.644
99.12	Het onderwijs in een concurrentiestrijd. Een studie naar de positie van formele leerkanalen in een informele kennismaatschappij	9.648.540
99.13	Zorgverbreding in relatie tot de uitstroom naar het buitengewoon onderwijs	4.517.700
99.14	Fusies van hogescholen	7.599.597
99.15	Evaluatieonderzoek van het onderwijsbeleid ten aanzien van etnische minderheden in het lager onderwijs	9.241.403
00.01	Leerlingenparticipatie nader bekeken. Een kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de betekenis van participatie voor leerlingen, leerkrachten en directies uit het secundair onderwijs	9.367.073
00.02	Welbevinden en prestaties in de eerste en de tweede graad van het secundair onderwijs	3.670.150
00.03	De professionaliteit en de maatschappelijke waardering van leerkrachten basis- en secundair onderwijs. Een onderzoek naar opvattingen van leerkrachten, andere onderwijsbetrokkenen en de publieke opinie	10.217.189
00.04	Evaluatie van het experiment modularisering in het secundair onderwijs	12.387.092
00.05	Ouders over scholen : verwachtingen en participatiebehoeften	8.096.462
00.06	Het welbevinden van de leerkracht : de ontwikkeling van een bevragsingsinstrument voor het meten van het welbevinden van leerkrachten basis- en secundair onderwijs	8.988.568
00.07	Tijdsbesteding en taakbelasting van leerkrachten	13.314.400
00.08	Effectieve scholen in het technisch en beroepssecundair onderwijs	12.284.693
00.09	Leerkrachtenparticipatie in de sturing van onderwijsorganisatie(s) : een benchmarking door middel van binnen- en buitenlandse cases	3.710.025
00.10	Wiskunde tijdens de secundaire schoolloopbaan	5.976.300

N.v.d.r.

HOBU : hoger onderwijs buiten de universiteit

PMS : psycho-medisch-sociaal centrum

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme*Werkgelegenheid*

Sinds de aanvang van de legislatuur werden de volgende Viona-onderzoeksprojecten toegewezen (goedkeuring door de Vlaamse regering op 15 september 2000) :

1. De introductie van marktmechanismen in de arbeidsbemiddeling. Bevindingen uit buitenlandse praktijkmodellen en mogelijke scenario's voor Vlaanderen (HIVA/Idea Consult)
Promotor : L. Struyven (HIVA)
Start- en einddatum : 01.11.2000 – 31.12.2001
Kostprijs : 6.893.810 fr.
2. Een verhoging van de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen : vergelijkende analyse met de buurlanden (dep. Economie KU Leuven/Idea Consult)
Promotor : F. Abraham (KU Leuven)
Start- en einddatum : 15.10.2000 – 14.10.2001
Kostprijs : 5.244.140 fr.
3. Integratie in het kwadraat : naar een duurzame, evenredige tewerkstelling van "andere" werknemers (HIVA/KU Leuven)
Promotor : M. Lamberts (HIVA)
Start- en einddatum : 15.12.2000 – 15.03.2002
Kostprijs : 6.346.450 fr.
4. Duurzame arbeidsintegratie van zwakke doelgroepen via herinschakelingsprojecten (HIVA)
Promotor : I. Nicaise (HIVA)
Start- en einddatum : 01.12.2000 – 30.11.2001
Kostprijs : 8.539.300 fr.
5. Een vroegtijdige detectie van knelpuntvacatures en een aanzet tot de ontwikkeling & implementatie van een instrumentarium ter voorspelling van de arbeidsmarktevoluties (HIVA)
Promotor : J. Bollens (HIVA)
Start- en einddatum : 01.10.2000 – 31.03.2002
Kostprijs : 3.377.627 fr.
6. De erkenning van kennis en vaardigheden (HIVA)
Promotor : M. Douterlunge (HIVA)
Start- en einddatum : 01.10.2000 – 30.09.2001
Kostprijs : 3.300.000 fr.
7. Een internationaal vergelijkend onderzoek naar systemen en praktijk van de erkenning van verworven competenties (Vakgroep Sociaal Recht (UIA)
Promotor : M. Rigaux (UIA)
Start- en einddatum : 01.10.2000 – 30.09.2001
Kostprijs : 3.300.000 fr.
8. Bevordering van deelname en deelnamekansen inzake arbeidsmarktgerichte permanente vorming (HIVA/KU Leuven/Vakgroep Onderwijskunde Gent)
Promotor H. Baert (KU Leuven), M. Douterlunge (HIVA), D. Van Damme (Vakgroep Onderwijskunde Gent)
Start- en einddatum : 15.09.2000 – 31.10.2001
Kostprijs : 6.628.200 fr.

9. Transitie onderwijs-arbeidsmarkt (KU Leuven/HIVA)
Promotoren : J. Van Damme (KU Leuven), V. Van de Velde (HIVA)
Start- en einddatum : 15.09.2000 – 31.05.2002
Kostprijs : 6.925.600 fr.
10. Kosten en baten van een arbeidsmarktgericht personeelsbeleid : verkennend onderzoek in Vlaanderen (Vlerick Management School)
Promotor : D. Buyens (Vlerick School)
Start- en einddatum : 15.12.2000 – 14.12.2001
Kostprijs : 3.155.973 fr.
11. Bouwstenen voor een dynamisch en efficiënt subregionaal beleid in Vlaanderen (Hogeschool Gent/Idea Consult)
Promotor : F. De Rynck (Hogeschool Gent)
Start- en einddatum : 15.10.2002 – 14.10.2001
Kostprijs : 4.610.100 fr.
12. Sociale auditing als wervend "jazz-project" voor maatschappelijk verantwoord ondernemen (HIVA/Ethibel VZW)
Promotor : G. Van Gyes (HIVA), Herwig Peeters (Ethibel VZW)
Start- en einddatum : 01.12.2000 – 31.10.2001
Kostprijs : 4.711.300 fr.
13. Panel vraagzijde Vlaamse arbeidsmarkt (diverse onderzoeksinstellingen : KU Leuven, HIVA, Idea Consult, Universiteit Gent, Ufsia-RUCA)
Promotor : L. Sels (KU Leuven)
Start- en einddatum : 01.12.2000 – 31.12.2004
Kostprijs : 32.088.351 fr.

Andere Viona-onderzoeksprojecten die in 2000 afliepen en waarvoor de eindrapporten in 2000 worden afgeleverd, werden nog onder de vorige legislatuur toegewezen en goedgekeurd.

Daarnaast werden onder de huidige legislatuur ook nog vier "trendrapporten" toegewezen (door mij goedgekeurd op 24 november 1999). Een

tendrapport brengt een overzicht van de belangrijkste beleidsontwikkelingen en wetenschappelijke inzichten in een welbepaald onderzoeksdomein, en geeft tegelijkertijd aan welke leemten er onderzoeksmatig en beleidsmatig aanwezig zijn.

De volgende vier projecten werden goedgekeurd :

1. Het subsidiëren van laaggeschoolde arbeid
Auteur : Ive Marx (CSB-Ufsia)
Start- en einddatum : 01.12.1999 – 15.06.2000
Kostprijs : 954.800 fr.
2. Organisatieconcepten, kwaliteit van de arbeid en de arbeidsmarktimplicaties : een noodzakelijke en haalbare kaart ?
Auteurs : Luc Sels/Geert Van Hootegem (Dep. TEW/HIVA-KU Leuven)
Start- en einddatum : 01.12.1999 – 15.06.2000
Kostprijs : 1.000.000fr.
3. Europese richtsnoeren 1 en 2 in Vlaanderen
Auteur : Ides Nicaise (HIVA-KU Leuven)
Start- en einddatum : 01.12.1999 – 15.06.2000
Kostprijs : 959.750 fr.

4. Arbeidsmarkt en lokale actoren

Auteur : Ludo Struyven (HIVA-KU Leuven)
 Start- en einddatum : 01.12.1999 – 15.06.2000
 Kostprijs : 1.014.750 fr.

Ten slotte werden ook nog de volgende ad hoc opdrachten toegewezen :

- Continuïng Vocational Training Survey
 Promotor : Dirk Buyens (Vlerick Management School)
 Start- en einddatum : 01.11.1999 – 15.10.2000
 Kostprijs : 500.000 fr. (cofinanciering van een Europees project)
- Ontwikkeling van een monitoringinstrument voor de opleidingsinspanningen in Vlaanderen
 Promotor : Wim Vanderbeken (Idea Consult)
 Start- en einddatum : 29.06.2000 – 17.11.2000
 Kostprijs : 1.718.200 fr.
- Evaluatie van de Vlaamse aanmoedigingspremies voor loopbaanonderbreking en arbeidsduurvermindering
 Promotor : Wim Vanderbeken (Idea Consult)
 Start- en einddatum : 01.12.1999 – 15.04.2000
 Kostprijs : 2.843.500 fr.

Toerisme

In het kader van het Programma Beleidsgericht Onderzoek 1999 – luik B "longitudinaal onderzoek" – cluster 4 – open cluster – luik "toerisme", werd volgend onderzoek toegewezen :

Tijdsbesteding van de Vlamingen : een longitudinaal tijdsbudgetonderzoek bij een representatieve steekproef van Vlamingen (PBO99B/4/25)
 Promotoren : prof. dr. I. Glorieux, (VUB), prof. dr. M. Elchardus (VUB)
 Start- en einddatum : 01.01.2001 – 31.12.2005
 Kostprijs : 33.999.881 fr.

N.v.d.r.

Viona : Vlaams Interuniversitair Onderzoeknetwerk
 Arbeidsrapportering

RUCA : Rijksuniversitair Centrum

CSB : Centrum voor Sociaal Beleid

TEW : Toegepaste Economische Wetenschappen

VUB : Vrije Universiteit Brussel

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

In het verleden is de programmatie van het wetenschappelijk beleidsondersteunend onderzoek voor het domein Leefmilieu niet steeds op een planmatige wijze aangepakt, met ook een gebrek aan een langetermijnvisie. Bovendien was het gebruik van

veel onderzoeksresultaten niet optimaal, onder meer door de moeilijke bereikbaarheid ervan.

Deze en nog enkele knelpunten hebben mij ertoe aangezet om een strategisch project (Stroomlijning wetenschappelijk onderzoek leefmilieu – SP5, O&O) te definiëren om een en ander te optimaliseren (*O&O : onderzoek en ontwikkeling – red.*).

Specifiek voor de ontsluiting van de resultaten van uitgevoerde studies werd besloten tot de oprichting van een databank (Databank GMO (Gewestelijk Milieuoverleg), module "onderzoek"), waarin gedetailleerde informatie zal opgenomen zijn over de financiële, inhoudelijke en structurele aspecten van al het geplande, lopende en afgeronde onderzoek (sinds 1994) dat betrekking heeft op het beleidsdomein Leefmilieu. Dit betekent dat op termijn alle gegenereerde informatie op een systematische wijze zal kunnen worden geraadpleegd door alle intern betrokkenen. Om het systeem blijvend te kunnen benutten, moet ook worden gewerkt aan een structuur voor decentrale invoer en beheer van gegevens.

Eens de invoer van gegevens in deze databank voldoende ver gevorderd zal zijn, zal de gevraagde informatie aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger kunnen worden meegedeeld. Momenteel is het voor 2001 geplande onderzoek en een deel van het in 2000 geplande onderzoek ingevoerd. Tegen medio 2001 zullen de gegevens van 1999 ingevoerd

zijn, mits de administraties en de Vlaamse openbare instellingen hiervoor de nodige manuren kunnen vrijmaken. Op dit ogenblik kan ik dus geen volledig overzicht bezorgen ; het genereren van het gevraagde overzicht zou de planning van het strategisch project in de war sturen.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Bevoegdheid Monumenten en Landschappen

De afdeling Monumenten en Landschappen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen liet in 1999 en 2000 volgende onderzoeksprojecten uitvoeren.

Elk project diende binnen een jaar uitgevoerd te zijn.

1999	Software inbraakcentrale	Limotec	1.134.375 fr.
1999	Landschapsatlas Vlaams-Brabant	Universtiteit Gent	1.867.443 fr.
1999	Landschapskartering : methodologie	Aeolus	459.800 fr.
1999	Landschapsdatabank Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg	Universiteit Gent	1.641.883 fr.
2000	Informaticasysteem cultureel patrimonium	Vlaamse Landmaatschappij	993.093 fr.
2000	Landschapskenmerken bovenlokaal belang	Georeto	1.915.000 fr.
2000	Onderzoek ankerplaatsen	Van Hoorick Geert	1.140.000 fr.
2000	Onderzoek orgelbouw	Musica	3.018.708 fr.
2000	Transformeren Limburgse Landschapsatlas	Aeolus	399.300 fr.
2000	Synthese Atlas Relicten	Universiteit Gent	1.367.875 fr.

Bevoegdheid Binnenlandse Aangelegenheden

1999

1. – Onderwerp : "Leefbaarheidsmonitor"
 - Opdrachtnemers : prof. Ruddy Doom (UG) en prof. Filip De Rynck (Hogeschool Gent)
 - Looptijd : 5 jaar
 - Bedrag : 35.000.000 fr.

2000

2. – Onderwerp : "Achtergestelde buurten, economische integratie en stedelijk beleid"
 - Opdrachtnemers : prof. Kesteloot Christian (KU Leuven) en prof. Saey Pieter (UG)
 - Looptijd : 1 jaar
 - Bedrag : 14.248.575 fr.

3. – Onderwerp : "De optimalisering van de verdeelsystemen en -criteria van de Vlaamse overheidsfondsen voor de lokale besturen"

- Opdrachtnemers : prof. Rudolf Maes (KU Leuven) en Wouter van Doren (KU Leuven)
- Looptijd : 2 jaar
- Bedrag : 5.075.206 fr.

Bevoegdheid Sport

Overzicht van de toegewezen beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten in 1999 en 2000.

1999

Een bedrag van 4 miljoen frank werd beschikbaar gesteld voor onderzoek ter verfijning van de opsporingstechnieken van dopinggebruik.

De resultaten van het onderzoek werden bekendgemaakt in een jaarlijks rapport en publicaties in internationale wetenschappelijke tijdschriften. Het rapport 1999 handelde over de ontwikkeling en va-

liding van een detectiemethode van wekamines in urine.

Instelling : Universiteit Gent.

De overeenkomst werd gesloten tussen de universiteit van Gent, vertegenwoordigd door prof. ir. J. Willems, rector, en voor uitvoering van het project de Vakgroep Farmacologie, Farmacie en Toxicologie enerzijds, en de Vlaamse regering, vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport anderzijds.

Looptijd : 12 maanden.

De kredieten voor wetenschappelijk onderzoek op de Bloso-begroting 1999 werden besteed aan het volgende onderzoeksproject.

"Een evaluatie van de werking en de uitvoering van het decreet op de gemeentelijke en provinciale sportdiensten en een analyse van de knelpunten bij de implementatie van de kwaliteitszorg".

Kostprijs : 3 miljoen frank.

Instelling : Internuniversitair Onderzoekscentrum voor Sportbeleid (IOS)

Promotoren : Paul de Knop (VUB), Marijke Taks (KU Leuven), Eliane Musch (UG).

Looptijd : 12 maanden.

2000

Een bedrag van 4 miljoen frank werd beschikbaar gesteld voor onderzoek ter verfijning van de opsporingstechnieken van dopinggebruik.

De resultaten van het onderzoek werden bekendgemaakt in een jaarlijks rapport en publicaties in internationale wetenschappelijke tijdschriften. De rapporten 2000 handelden over het opsporen van anabolica in voedingssupplementen en de validering van een methode voor cannabis.

Instelling : Universiteit Gent.

De overeenkomst werd gesloten tussen de universiteit van Gent, vertegenwoordigd door prof. ir. J. Willems, rector, en voor uitvoering van het project de Vakgroep Farmacologie, Farmacie en Toxicologie enerzijds, en de Vlaamse regering, vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Binnen-

landse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport anderzijds.

Looptijd : 12 maanden.

De kredieten voor wetenschappelijk onderzoek op de Bloso-begroting 2000 werden besteed aan het volgende onderzoeksproject.

"Een evaluatie van de opzet en de werking van de topsportscholen in Vlaanderen".

Kostprijs : 6 miljoen frank.

Instelling : Internuniversitair Onderzoekscentrum voor Sportbeleid (IOS)

Promotoren : Paul de Knop (VUB), Erik Van Assche en Yves Vanden Auweele (KU Leuven), Dirk De Clercq en Jacques Bouckaert (UG).

Looptijd : 12 maanden.

(Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie – red.)

Bevoegdheid Huisvesting

1. Ontwikkeling van een gedifferentieerde methode voor het bepalen van de kwaliteit van woningen

– Programma Beleidsgericht Onderzoek 1999

– Promotoren : Hilde Heynen, KU Leuven – departement ASRO

André Loeckx, KU Leuven – OSA

– Timing : 1 september 2000 – 31 augustus 2001

– Budget : 2.627.900 fr.

2. Onderzoek naar de woonsituatie, woonbehoeften, woonwensen van kinderen (tot 18 jaar) in Vlaanderen

– Programma Beleidsgericht Onderzoek 1999

– Promotoren : Ann Verhetsel, Ufsia, Frank Witlox, Ufsia

– Timing : 1 december 2000 – 30 november 2002

– Budget : 5.233.800 fr.

3. Onderzoek naar de evaluatie en optimalisatie van een aantal financieringsstromen van het programma Huisvesting binnen de begroting van het Vlaams Gewest
- Promotor : Mens en Ruimte
 - Timing : 12 juni 2000 – 19 januari 2001
 - Budget : 4.961.000 fr.
- Fonds voor de Huisvesting
- Promotor : Price Waterhouse Coopers
- Timing : 17 oktober 2000 – 1 mei 2001
- Budget : 6.050.000 fr.
- (ASRO : departement Architectuur, Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening ; OSA : Onderzoeksgroep Stedelijkheid en Architectuur – red.)
- Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media**
4. Evaluatie instrumenten kwaliteitsbewaking Vlaamse Wooncode
- Fonds voor de Huisvesting
- Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten gefinancierd sedert 1999 en gegroepeerd per beleidsdomein.

Beleidsdomein Economie

Projectnummer : PBO99A/16/112
 Titel van het project : Europese distributiecentra en value added activities in Vlaanderen : concurrentiepositie en economische betekenis
 Promotoren : Remko Van Hoeck (UG, Leo Sleuwaegen (KU Leuven)
 Looptijd : 01/02/01 – 31/01/02
 Totaal toegekend budget : 6.317.464 fr.

Beleidsdomein Media

Projectnummer : PBO99A/38/95
 Titel van het project : Transparante overheidsinformatie als competitief voordeel voor Vlaanderen
 Promotoren : Jos Dumortier (KU Leuven), Keith Roe (KU Leuven)
 Looptijd : 01/12/00 – 31/11/02
 Totaal toegekend budget : 10.617.587 fr.

Beleidsdomein Wetenschaps- en Technologiebeleid en Innovatie

Projectnummer : PBO99A/51/109
 Titel van het project : Een longitudinale analyse van de doorstroming van het wetenschappelijk potentieel naar technologie-exploitatie en (innovatieve) performantie in Vlaanderen
 Promotoren : Koenraad Debackere (KU Leuven), Reinhilde Veugelers (KU Leuven)
 Looptijd : 01/10/00 – 30/09/02
 Totaal toegekend budget : 7.926.028 fr.

Projectnummer : PBO99B/3/3
 Titel van het project : De schatting van investeringen in immateriële activa en van de spillover-effecten ervan
 Promotoren : Wim Meeusen (RUCA), Joseph Plasmans (Ufsia)
 Eddy Laveren (Ufsia), Patrick De Pelsmacker (RUCA)
 Looptijd : 01/01/01 – 31/12/04
 Totaal toegekend budget : 14.014.000 fr.

Projectnummer :	PBO99B/3/4
Titel van het project :	Een internationale benchmark van technologie-incubatorcentra (om spin-offs te stimuleren)
Promotoren :	Bart Clarysse (UG), Rudy Dekeyser (VIB)
Looptijd :	15/12/00 – 14/12/05
Totaal toegekend budget :	9.278.500 fr.
Projectnummer :	PBO99B/3/17
Titel van het project :	Identificatie van trends in productinnovatie (indicatoren en potentieel) in de Vlaamse industrie, gebruikmakend van een "technologiekaart", gebaseerd op productiekarakteristieken en innovatielijsten
Promotoren :	Rudy Moenaert (UG), Paul Verhaert (Hogeschool Antwerpen)
Looptijd :	01/11/00 – 31/10/05
Totaal toegekend budget :	14.000.000 fr.
Projectnummer :	PBO99B/3/24
Titel van het project :	Netwerking en innovatie : het effect van strategische allianties op de innovatiestrategieën en performantie in Vlaamse ondernemingen
Promotoren :	Reinhilde Veugeliers (KU Leuven), Leo Sleuwaegen (KU Leuven)
Start- en einddatum werden nog niet officieel bevestigd (looptijd 3 jaar)	
Totaal toegekend budget :	8.486.500 fr.

(VIB : Vlaams Interuniversitair Instituut voor de Biotechnologie – red.)

Vraag nr. 76
van 9 februari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Leerkrachten – Fietsvergoeding

Eind december 2000 verspreidde de minister een omzendbrief aangaande de terugbetaling van de kosten verbonden aan het woonwerkverkeer. Deze omzendbrief, die in feite de uitvoering was van een bepaling van de vijfde Vlaamse onderwijs-CAO (collectieve arbeidsovereenkomst), bevatte een luik "Fietsvergoeding". Leerkrachten die met de fiets naar school komen, ontvangen voortaan een vergoeding van 6 frank/kilometer.

Is deze terugbetaling effectief beperkt tot één verplaatsing per dag (eenmaal heen en eenmaal terug) ? Of is er geen beperking, aangezien leerkrachten nu eenmaal geen aaneengesloten lesopdrachten hebben ?

Antwoord

De omzendbrief bepaalt dat elk personeelslid dat de fiets gebruikt voor het volledige woonwerktraject of voor een gedeelte van het woonwerktraject (vóór of nadat een ander transportmiddel wordt gebruikt) recht heeft op een fietsvergoeding.

De omzendbrief bepaalt ook zeer duidelijk wat wordt verstaan onder volledig woonwerktraject en gedeelte van het woonwerktraject. Onder volledig woonwerktraject wordt verstaan, de verplaatsing met de fiets van de woonplaats of verblijfplaats tot aan de werkplaats, zonder dat een ander transportmiddel wordt gebruikt. Onder gedeelte van het woonwerktraject wordt verstaan, de verplaatsing met de fiets vanaf de woonplaats of verblijfplaats tot op een plaats van waaruit het openbaar vervoer of een ander transportmiddel (bv. bij carpooling) wordt gebruikt voor de verdere woonwerkverplaatsing, of de verplaatsing met de fiets vanaf een halte van het openbaar vervoer of de plaats waar een ander transportmiddel wordt verlaten tot aan de werkplaats.

Uit het voorgaande blijkt dat enkel, maar wel elke woonwerkverplaatsing in aanmerking komt. Indien een personeelslid geen aaneengesloten lesopdracht heeft en zich tussentijds verplaatst van zijn werkplaats naar zijn woonplaats en omgekeerd, is dit een woonwerktraject in de zin van de omzendbrief.

Het is aan de instellingshoofden om vast te stellen in hoeverre het woonwerktraject in de feiten en in normale omstandigheden meer dan één keer per dag wordt afgelegd, en dienovereenkomstig terug te betalen.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

**Vraag nr. 124
van 8 maart 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

*Interlandelijke adoptie – Beginseltoestemming
Kind en Gezin*

Het decreet inzake interlandelijke adoptie van 15 juli 1997 voorziet in het afleveren van een beginseltoestemming door Kind en Gezin waaruit de bekwaamheid tot adopteren van de kandidaat-adoptant(en) blijkt.

Artikel 11, § 2 van dit decreet bepaalt dat, nadat de kandidaat-adoptant een keuze heeft gemaakt tussen gehele of gedeeltelijke bemiddeling van een erkende adoptiedienst, de beginseltoestemming samen met het gezinsrapport wordt overgezonden aan ofwel de adoptiedienst, ofwel het door de kandidaat-adoptant aangebrachte buitenlandse contact. Een gelijkaardige werkwijze is vervat in artikel 28, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering inzake interlandelijke adoptie van 20 oktober 1998.

Conform deze filosofie dient Kind en Gezin de beginseltoestemming en het gezinsrapport dus te bezorgen aan buitenlandse contacten of buitenlandse adoptiediensten, na onderzoek van deze contacten, en dit op verzoek van de kandidaat-adoptant.

De kandidaat-adoptant wordt thans via een schrijven vanwege Kind en Gezin ervan op de hoogte gesteld dat hij een beginseltoestemming heeft verkregen. In deze brief wordt aan de kandidaat-adoptanten gevraagd naar welke adoptiedienst de beginseltoelating moet worden gezonden. Nergens in deze brieven wordt echter melding gemaakt van de tweede mogelijkheid die zowel het decreet als het besluit vermeldt, namelijk het meedelen van de beginseltoestemming aan het door de kandidaat-adoptant aangebrachte buitenlandse contact.

Op die manier laat Kind en Gezin uitschijnen dat slechts één wijze van werken decretaal is toegelaten, namelijk via een adoptiebureau. Dit is een ernstige vorm van desinformatie.

1. Waarom vermeldt Kind en Gezin in haar brieven aan kandidaat-adoptanten de tweede mogelijkheid niet die werd opgenomen in zowel het decreet als het besluit terzake, namelijk de mogelijkheid tot aanbrengen van een buitenlands contact ?
2. Welke maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat deze eenzijdige wijze om de kandidaat-adoptieouders rond hun mogelijkheden te informeren, stopt en wanneer ?

**Vraag nr. 141
van 21 maart 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Kind en Gezin – Ondersteuning tijdschrift

Het tweemaandelijks tijdschrift 1001 Dagen uit het Leven van een Kind wordt uitgegeven door Little Planet NV. Het tijdschrift werd ongeveer een jaar geleden gepubliceerd met ondersteuning door Kind en Gezin.

Vandaag stel ik vast dat het logo van Kind en Gezin niet langer op het tijdschrift voorkomt.

1. Sinds wanneer is het logo van het tijdschrift verdwenen ?
2. Zijn er inhoudelijke gronden voor het verdwijnen van het logo, en dus van de ondersteuning door Kind en Gezin ?

**Vraag nr. 143
van 22 maart 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

*Welzijnssector – Forfaitaire financiering en wedde-
drift*

Diverse sectoren en diensten in de welzijnssector hebben te maken met een globale budgetfinanciering of met een forfaitaire financiering van het personeel.

Om te kunnen voldoen aan de wettelijke of CAO-verplichtingen én om tegemoet te kunnen komen aan de (terechte) eisen van het personeel inzake anciënniteit, baremieke verhogingen en

*datum van afsluiting : 26/4

kwalificatieverhogingen (vaak aangeduid met de term "weddedrift"), moeten zij voorzien in de nodige middelen.

1. Welke sectoren/voorzieningen werken met enveloppefinanciering/forfaitaire betoelaging van personeel ?
2. In hoeverre wordt in die diverse sectoren/voorzieningen rekening gehouden met anciënniteit, baremieke verhogingen, kwalificatieverhogingen voor het vastleggen van hun enveloppe/forfaitaire personeelsfinanciering ?
3. Op welke wijze worden deze elementen berekend in de diverse sectoren ?

Gebeurt dit op dezelfde wijze in de diverse sectoren, of zijn er verschillen naargelang de sector ?

Wie wordt bij het vastleggen van de parameters betrokken ?

4. Wordt deze berekeningswijze in de diverse sectoren gehanteerd voor één jaar of voor verschillende jaren ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
38	30.01.2001	M. Dillen	<i>Huisstijl – Controle</i>	1500
40	15.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europese vacatures – Engels</i>	1383
41	15.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrikareis – Kostprijs</i>	1384
43	23.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlands beleid – Constitutionele regio's (2)</i>	1384
48	27.02.2001	H. De Lobel	<i>Belgisch EU-voorzitterschap – Betrokkenheid</i>	1384
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
103	01.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Zwerfvuilcampagne – Evaluatie</i>	1387
108	01.02.2001	C. Vandebroeke	<i>Beleidsgericht onderzoek – Projecten</i>	1388
110	08.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Autobussen De Lijn – Comfort</i>	1389
111	08.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wegenwerken – Limburg</i>	1390
112	08.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N17 Dendermonde-Mechelen – Provinciaal statuut</i>	1391
114	08.02.2001	J. Stassen	<i>N419 Kruibeke – Geluidshinder</i>	1391
116	09.02.2001	J. Laurys	<i>Zebrapaden – Bertem</i>	1392
117	09.02.2001	P. Lachaert	<i>Kluzendok Gent – Omlegging Spoorlijn 55</i>	1393
118	09.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Colomastraat Mechelen – Overdracht naar gemeente</i>	1395
119	09.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterbeheersing Netebekken – Pompen</i>	1396
120	09.02.2001	J. De Roo	<i>Mobiliteitsconvenants – Gent-Eeklo</i>	1396
△ 121	15.02.2001	P. Huybrechts	<i>Kanaal naar Beverlo – Baggerslib</i>	1398
122	15.02.2001	P. Huybrechts	<i>E313 Herentals-Oost – Carpoolparking</i>	1398
123	15.02.2001	E. Schuermans	<i>N754 Alken – Verkeersveiligheid</i>	1399
124	15.02.2001	J. Coens	<i>Vlaamse kusthavens – Studie hinterlandontsluiting</i>	1399
125	15.02.2001	D. Holemans	<i>Voordeeltarieven De Lijn – Impact</i>	1400
126	15.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Basismobiliteit – Projecten</i>	1401
127	15.02.2001	J. Maes	<i>Fietspaden – Realisaties</i>	1402
128	15.02.2001	J. Malcorps	<i>N116 doortocht Broechem – Verkeersveiligheid</i>	1403
129	20.02.2001	H. De Lobel	<i>De Lijn – Zwartrijders</i>	1404
131	20.02.2001	S. Becq	<i>Carpoolparking Meise – Verkeersveiligheid</i>	1404
132	23.02.2001	J. De Roo	<i>Windturbineparken – Locatie – Gentse Kanaalzone</i>	1405

133	23.02.2001	C. Decaluwe	<i>N50 Doorniksesteenweg Kortrijk – Wateroverlast (2)</i>	1406
134	23.02.2001	C. Decaluwe	<i>A17 Bellegem – Geluidshinder</i>	1407
135	23.02.2001	E. Glorieux	<i>Hernieuwbare-energieprojecten – Locatie</i>	1407
138	23.02.2001	F. Vermeiren	<i>N211 Grimbergen – Verkeershinder</i>	1409
139	23.02.2001	C. Decaluwe	<i>Ecobermbeheer – Stand van zaken</i>	1410
140	23.02.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik</i>	1411
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
61	05.01.2001	P. Ceysens	<i>Filmkeuringscommissie – Werking</i>	1412
64	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>VIPA-subsidiëring – Centra voor leerlingenbegeleiding</i>	1502
70	25.01.2001	P. Ceysens	<i>Welzijnsvoorzieningen – Invoering euro</i>	1503
71	25.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verzorgenden RVT – Vereiste minimumopleiding</i>	1506
80	26.01.2001	P. Ceysens	<i>Vlaams Fonds – Gezinsondersteuning</i>	1508
81	26.01.2001	P. Ceysens	<i>Vlaams Fonds – Intranet – Thuiswerk</i>	1509
83	30.01.2001	M. Dillen	<i>Heupfracturen en osteoporose – Preventie</i>	1510
84	30.01.2001	D. Vandebossche	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Bemiddelingscommissies</i>	1412
85	01.02.2001	S. Becq	<i>Centra voor algemeen welzijnswerk – Registratiegegevens</i>	1513
86	01.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Europees gelijkemansbeleid – Inbreng</i>	1514
87	01.02.2001	P. Ceysens	<i>Adoptie – Kostprijsccontrole</i>	1514
89	01.02.2001	P. Ceysens	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Opvangcapaciteit voor meisjes</i>	1515
91	01.02.2001	C. Vandenbroeke	<i>Beleidsgericht onderzoek – Projecten</i>	1516
△ 93	08.02.2001	W. Demeester-De Meyer	<i>OCMW-voorzitter – Compenserende vergoeding</i>	1413
94	08.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Advies- en bestuursorganen – Pariteit m/v</i>	1414
96	08.02.2001	R. Van Den Heuvel	<i>Kinderdagverblijven – Verticale organisatie leefgroepen</i>	1415
97	08.02.2001	P. Ceysens	<i>Rusthuisanimatoren – Onderzoek</i>	1416
98	09.02.2001	J. De Meyer	<i>Chronisch vermoeidheidssyndroom – MIWA-verbrandingsoven</i>	1516
100	09.02.2001	J. Loones	<i>Zwembaden – Ontsmetting</i>	1417
103	09.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijnsvoorzieningen – ICT-steun</i>	1517
104	15.02.2001	P. Ceysens	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Meersporenbeleid</i>	1419
106	15.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migranten – Subsidiëring verenigingsleven</i>	1420
107	15.02.2001	C. Van Eyken	<i>Gehandicapten – Samenwerkingsakkoorden COCOF</i>	1421
108	15.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ontwikkelingssamenwerking – Begroting Welzijn</i>	1422
111	20.02.2001	P. Ceysens	<i>Drugs – Residentieel hulpverleningscentrum</i>	1423
122	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Fiscale aftrekbaarheid</i>	1423
○ 124	08.03.2001	P. Ceysens	<i>Interlandelijke adoptie – Beginseltoestemming Kind en Gezin</i>	1537
○ 141	21.03.2001	P. Ceysens	<i>Kind en Gezin – Ondersteuning tijdschrift</i>	1537

- 143 22.03.2001 **S. Becq** *Welzijnssector – Forfaitaire financiering en weddedrift* 1537

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

- 33 15.02.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Actieplan taalwetgeving – Initiatieven* 1424
 34 15.02.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Taalgebruik faciliteitengemeenten – Werkgroep "taal"* 1425
 35 15.02.2001 **R. Van Cleuvenbergen** *Ontwikkelingssamenwerking – Export Vlaanderen* 1426
 36 15.02.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Actieplan taalwetgeving – Lambermont* 1426
 37 15.02.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Brussel – Gesprek met 19 gemeenten* 1426
 38 20.02.2001 **H. De Lobel** *Steun aan onafhankelijke boekhandels – Stand van zaken* 1427

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

- 66 30.01.2001 **M. Dillen** *Boekentassen – Gewicht* 1428
 67 30.01.2001 **J. De Meyer** *Onderwijspersoneel – Ouderschapsverlof* 1429
 68 30.01.2001 **M. Dillen** *Educatief milieuzorgsysteem – Evaluatie* 1431
 70 01.02.2001 **S. Becq** *Hoger onderwijs – Inschrijvingsgeld* 1431
 71 01.02.2001 **J. De Roo** *Onderwijs – ICT-begeleiders* 1434
 △ 72 01.02.2001 **C. Vandenbroeke** *Beleidsgericht onderzoek – Projecten* 1522
 74 09.02.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Taalinspectie – Functionering* 1435
 75 09.01.2001 **J. De Meyer** *Tijdelijke aanstelling van doorlopende duur – Reglementering* 1436
 76 09.02.2001 **J. De Meyer** *Leerkrachten – Fietsvergoeding* 1536
 77 15.02.2001 **M. Van den Eynde** *Kinderen met ADHD – Schoolloopbaan* 1437
 79 15.02.2001 **F. Ramon** *Kleuteronderwijs – Bewegingsopvoeding* 1441
 80 15.02.2001 **M. Van den Eynde** *Project "Scholen aan de Schelde" – Opzet* 1442

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

- 34 01.02.2001 **C. Vandenbroeke** *Beleidsgericht onderzoek – Projecten* 1443
 36 09.02.2001 **J. Loones** *Zwembaden – Ontsmetting* 1443
 37 09.02.2001 **R. Van Goethem** *IBO-opleidingen – Allochtonen* 1444
 38 09.02.2001 **R. Van Goethem** *VDAB-opleidingen – Allochtonen* 1445
 39 15.02.2001 **R. Van Cleuvenbergen** *Tewerkstelling 50-plussers – Maatregelen* 1446
 40 20.02.2001 **J. Coens** *Visserij – Bemanningstekort* 1448

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

- △ 76 30.01.2001 **M. Dillen** *Educatief milieuzorgsysteem – Evaluatie* 1449
 79 01.02.2001 **J. Maes** *Landbouwwegen – Subsidieregeling* 1452

80	01.02.2001	J. De Roo	<i>Landbouwareaal – Oppervlakte</i>	1453
85	08.02.2001	C. Decaluwe	<i>Bosgebieden West-Vlaanderen – Overheidsaankopen</i>	1453
87	08.02.2001	H. De Lobel	<i>Huismus – Bescherming</i>	1454
88	09.02.2001	J. Loones	<i>Zwembaden – Ontsmetting</i>	1455
89	09.02.2001	C. Van Eyken	<i>Verbrandingsoven Drogenbos – Stand van zaken</i>	1456
90	09.02.2001	J. De Roo	<i>Studiedagen "vergroening fiscaliteit" – Politieke strekkingen</i>	1457
91	15.02.2001	P. Huybrechts	<i>Kanaal naar Beverlo – Baggerslib</i>	1458
92	15.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlarem II – Skytracers</i>	1458
94	15.02.2001	M. Van den Eynde	<i>Zeevogels – Opvang</i>	1459
95	15.02.2001	A. De Martelaer	<i>Sorteerbedrijven bouw- en sloopafval – Restfractie</i>	1461
97	20.02.2001	C. Van Eyken	<i>Indaver Grimbergen – Geurhinder</i>	1463
98	20.02.2001	J. Coens	<i>Nitraatrichtlijn – Voortgangsrapport</i>	1463
99	20.02.2001	J. Coens	<i>Nitraatrichtlijn – Afbakening kwetsbare gebieden</i>	1464
102	20.02.2001	H. De Loor	<i>CV FLIP Zottegem – Stand van zaken</i>	1465
103	23.02.2001	J. De Roo	<i>Herstructurering adviesstelsel – MINA-raad</i>	1466

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

89	01.02.2001	C. Decaluwe	<i>Heffing leegstand – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	1467
90	01.02.2001	S. Becq	<i>Sociaal Impulsfonds – Leefbare woonomgeving</i>	1468
91	01.02.2001	S. Becq	<i>Breughelproject 2002 – Operationalisering (2)</i>	1470
92	01.02.2001	C. Vandenbroeke	<i>Beleidsgericht onderzoek – Projecten</i>	1479
93	08.02.2001	W. Demeester-De Meyer	<i>OCMW-voorzitter – Compeserende vergoeding</i>	1479
94	15.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Lokale besturen – Vrouwen</i>	1479
95	15.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>GESCO's – Regularisering</i>	1479
96	15.02.2001	C. Decaluwe	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Particuliere aandeelhouders</i>	1481
97	15.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Benoemingen (2)</i>	1481
△ 98	15.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ontwikkelingssamenwerking – Export Vlaanderen</i>	1482
99	15.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Intergewestelijk agentschap buitenlandse handel – Raad van bestuur</i> ...	1483

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

67	08.02.2001	R. Van Goethem	<i>VIZO-opleidingen – Aantal cursisten</i>	1484
68	09.02.2001	J. Malcorps	<i>Golfterreinen – Ruimtelijk beleid</i>	1491
70	09.02.2001	C. Van Eyken	<i>Abdijen – Bestemmingsgebieden</i>	1493
71	15.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Regionale televisiezenders – Zendgebied</i>	1493
72	15.02.2001	V. Declercq	<i>BPA Finis Terrae Knokke-Heist – Stand van zaken</i>	1494
73	20.02.2001	C. Decaluwe	<i>Industrieterreinen – Subsidies</i>	1495

74	23.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT – Peter Benoitjaar</i>	1497
75	23.02.2001	J. De Roo	<i>Herstructurering adviesstelsel – SERV</i>	1498
76	23.02.2001	F. Vermeiren	<i>Alternatieve energiebronnen – Bouwverordeningen</i>	1498
79	06.03.2001	J. Malcorps	<i>Gemeentelijke kapreglementen – Geldigheid</i>	1499